

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ • ЦЕНА З ДИНАРА

БЕОГРАД, ОКТОБАР 1998. ГОДИНЕ
ГОДИНА IX, БРОЈ 572

**СУШТИНА СПОРАЗУМА
СА ХОЛБРУКОМ**

**НАТО ПАКТ НЕ ДОЛАЗИ У СРБИЈУ,
КОСОВО И МЕТОХИЈА ОСТАЈУ У СРБИЈИ**

СРБИЈА ЂЕ СЕ ПО ДОБРУ СЕЂАТИ ОВЕ ВЛАДЕ

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Београд
Француска 31

Основач и издавач:
др Вojислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Редакција:
Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ,
Јасминка Олунђ, Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Рајко Ђурђевић,
Весна Арсић, Наташа Андоновски,
Коста Димитријевић, Ивана Ђурић,
Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић,
Дмитриј Јанковић, Александар Вучић

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Дизајн колора:
Борис Ступар

Лектор:
Зорица Илић

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Годоровић, Ратко Гонди,
др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јорѓовanca Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимира Башкот

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

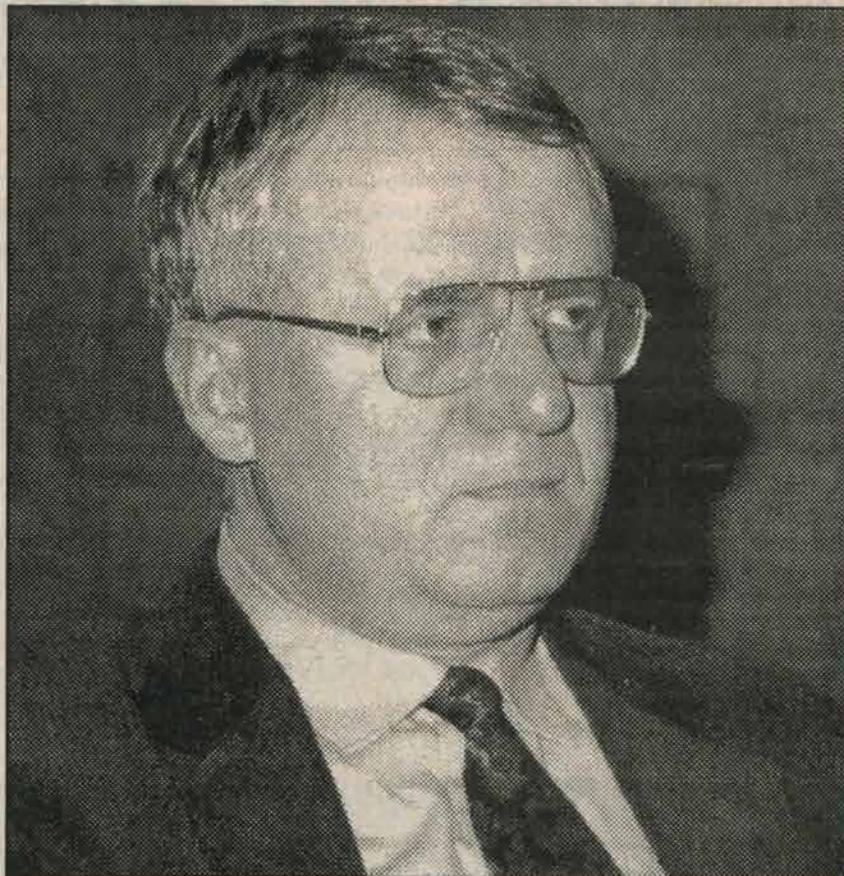
Штампа:
НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковаћева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

Споразумом са Ричардом Хорбруком, уз минимум уступака са наше стране, за извесно време одложена је опасност од напада НАТО пакта на нашу земљу.

Наредба за напад је већ била дата и НАТО пакт је спремио бомбардовање Србије ракетама и авијацијом. НАТО пакт жели на нашој територији своје базе. Жели да издвоји Косово и Метохију из правног система Србије, и то остају њихове жеље. Овога пута нису реализоване.

Овим споразумом Србија је максимално добро прошла, колико је било могуће у датим околностима. Прибојавали смо се рата али били смо спремни да се суочимо и са ратним изазовом. Нисмо ни по коју цену хтели да попустимо и да предамо Косово и Метохију.

Који су разлоги нашег успеха да са минимумом уступака за одређено време отклонимо опасност од бомбардовања?

Прво, показали смо висок степен одлучности да се баранимо свим средствима. НАТО пакту је јасно да бомбардовањем не може да се постигне ни један циљ. Да би територију окупирао, мора да пошаље копнену војску, а није му се под борбом улазило у Србију.

Други разлог су Русија и Белорусија, који су овога пута одиграле изванредно добру улогу. Русија се практично пробудила. Русија је усталла на ноге! а запанде силе, посебо Американци, схватили су да је то сувише ризично играње ватром.

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ НА ТВ Б-ПЛУС, КИКИНДА, 1. ОКТОБРА 1998. ГОДИНЕ

ПАМЕТНА ВЛАСТ МОЖЕ ЧУДА ДА НАПРАВИ

Влада народног јединства је оправдала разлог свог стварања. Она је значајна прекретница у политичком животу Србије. Највећа заслуга ове Владе је што је успела да уништи најекстремније видове шиптарског тероризма и сепаратизма на Косову и Метохији. У економској сфери, Влада народног јединства кренула је реформским курсом. Нешто је већ постигла, али недовољно да би се отворено хвалила пред народом. Курс ће наставити и резултати сигурно неће изостати.

Водитељ: Господине Шешељ, хвала вам што сте наш гост и што ће наши гледаоци имати прилику да вас чују да-нас, преко система кабловске телевизије.

Др Шешељ: Хвала вама што сте ме позвали.

Водитељ: С обзиром да је Влада народног јединства формирана крајем марта, прошло је, ево, шест месеци, како ви оцењујете досадашњи период рада Владе?

Др Шешељ: Ја мислим да је Влада народног јединства оправдала сам чин свог стварања. Наравно, грађани имају

разлога за нездовољство по многим питањима из унутрашњег политичког живота, на основу економске ситуације, социјалне беде итд. Али, убеђен сам да је ова влада једна значајна прекретница у политичком животу Србије уопште, и да је допринала да се ублажи заиста тешко стање.

Главна заслуга ове владе је што је успела да уништи најекстремније видове испољавања шиптарског тероризма и сепаратизма на Косову и Метохији. За ових шест месеци то нам је била основна преокупација и резултати су ту. Више на Косову и Метохији нема није-

дне озбиљније терористичке банде, све су уништене, разбијене. Не искључујем могућност и у будућности да долази до извесних терористичких дејстава, атентата, бациња бомби, подметања мина и слично, али је, по мом мишљењу, по мом уверењу, немогуће да се деси оно што смо затекли у марта месецу, да терористи преузму огромне територије под своју контролу, да овлађују многим саобраћајницама, насељеним местима и слично.

У економској сferи смо кренули реформским курсом и неке ствари смо већ постигли, не доволно да би се хва-

Штедљива Влада: за шест месеци ниједан министар, помоћник или заменик министра није добио стан или нови аутомобил

или отворено пред народом, али курс ћемо наставити и резултати сигурно неће изостати. Једна од првих наших мера било је обарање стопе доприноса и пореза на просечну плату, са 124% на 98%. Друго, ми смо динар одржали стабилним, од девалвације коју је крајем марта прогласила Савезна влада, до данас, иако смо били изложени страшним притисцима, специјалним пропагандистичким дејствима страних агената на нашој територији, који су непрекидно наговештавали да ће динар пасти, да ће се стропоштати, да ће се хиперинфлације опет појавити.

Ми смо се са тим носили како смо знали и умели, али је, и данас видите да је динар релативно стабилан, негде око 6,5 динара за једну немачку ма-

брож фирмје уопште не уплаћује допринос за пензијско осигурање. Укупна маса пензија у нашој земљи је за 15% већа од укупне масе плате.

Паре потрошене и на будалаштине

Водитељ: Тада је грешка направљена, негде у претходном периоду код процента...

Др Шешељ: Ништа није, а пре десет до петнаест година из пензијског фонда су разноразне ствари инвестициране, некада озбиљне ствари, а некада неизбиљне. Некада су паре потрошене за будалаштине, неке су покрадене, некада су у неке сулуде инвестиције отишле. Некада су то биле рационалне

лидне резултате постићи до краја ове године.

Морајемо неке исправке у Закону да правимо, пре свега да идемо на обавезну приватизацију, и ту се сада усаглашавамо, воде се расправе у Влади и то ће мало дуже потрајати. Друго, чували смо и цене основних животних намирница и сучавали се са организованом мафијом, шверцерима који изазвају вештачке несташице на тржишту.

Тренутно, ми на тржиште шаљемо, рецимо, два пута више уља него што је нормална потрошња у нашој земљи. Недељно, за по неколико милиона динара, тржишна инспекција плени у тајним складиштима склоњено уље, које је склоњено из промета ради шпекулације.

Највиши степен сагласности: за Закључке Народне скупштине нису гласала само два највећа посланика

рку можете да постигнете по тзв. првом курсу, а све оно што се креће око 10% од званичне вредности је подношљиво, сасвим подношљиво. То је један од кључних доказа да ми радимо са успехом.

Постоје читаве категорије становништва који се са разлогом лјуте, а код исплате пензија дошло је до известног закашњења, од неких нових 10 до 15 дана. Трудимо се сада да то надокнадимо и мислим да ћемо бити у стању, али смо пензије непрекидно исплаћивали из реалних извора.

Ово је прва Влада која пуних шест месеци исплаћује пензије искључиво из реалних извора. Знате шта смо затекли? Празан, готово уништен пензијски фонд и ништа у њему не постоји. Наплате из плате су слабе, прво због износа који се наплаћује, а друго што велики

инвестиције, али те инвестиције данас нису у стању да својим приходом оправдају оно шта улажу.

Водитељ: Има ли примера?

Др Шешељ: Известан број фабрика је финансиран, известан број саобраћајница, известан број здравствених установа итд. То су све рационалне инвестиције, али онај ко је новац узимао из пензијског фонда, није рачунао да такви објекти не могу да врате новац у пензијски фонд.

Могло би у случају неке своебухватне приватизације, када би се нашао купац, а сада је тешко наћи купац, а видeli сте да је Европска унија поново забранила инвестиције у нашу земљу. То је један од главних разлога што нам је у застоју процес приватизације, али се трудимо да и ту убрзамо, да кренемо напред и мислим да ћемо доста со-

тивних радњи и постизање већих пена. Онда, читав ланац шверцерских канала је усмерен преко Црне Горе, с повратном спрегом у Србију да се чистом папирологијом затварају шпекулативне радње.

Цурило нам је много уља шверцерским каналима на Косову и Метохији, у Албанију, Муслиманско-Хрватску Федерацију. Код нас су те цене субвенционисане. Успели смо да спречимо повећање цена струје и мислим да је то огромна заслуга ове Владе, а имали смо само једно повећање од 9,5%.

Цене струје су сада код нас најниže у Европи. Било је ситуација када су биле и највеће. Сећате се вероватно тог времена, а ми смо сада донели одлуку, управо јуче, и она је јуче и објављена у Службеном гласнику, да се од 1. октобра

ра не иде на оно редовно увођење зимске тарифе од 50% повећања.

То смо оборили на 25%. Нисмо имали могућности да потпуно укинемо зимску тарифу, то је било немогуће, али смо је бар преполовили. Зимска тарифа се по ранијем Закону аутоматски примењивала без икакве одлуке Владе. Ми смо је јуче сасекли на популарни обзир што ће то изазвати дosta проблема у Електропривреди, а ми ћемо настојати да то решавамо на другачији начин. Можда сам превише опширно кренуо.

Најштедљивија Влада у историји Србије

Водитељ: У сваком случају ја вам морам рећи да су и наши гледаоци били у прилици да посредством телефона по-

тар није добио стан, помоћник министра, заменик, ниједан нов аутомобил није купљен за Владу.

То су само примери у којима вам показујем колико је ова Влада штедљива. Друго, секли смо по министарствима разне програме, испли смо на минимум обавеза које министарство мора да оствари и у свему смо били веома штедљиви. Тако смо успели да и додатна буџетска средства усмеравамо на оно што је данас најпотребније финансира-ти.

Водитељ: На последњем заседању Народне скупштине стављена је тачка - проблем Косова, бар у оном делу како су то посланици и Републичка влада направили, заправо, доле се сада у јужној покрајини припрема терен за изборе, за евентуално нови живот на Косову и да се у правом смислу те речи интегрише у политички систем Србије.

Протагонисти државног тероризма, Слобана (НАТО) и Коен (САД): западне сице инсистирају на новој резолуцији Савета безбедности која би отворила пут интервенцији НАТО пакта

тављају питања, а ми смо припремили један сесијни питања, па у разговору, како се будемо дотицали теме, тако ћемо та питања и отврати. Из овог вашег уводног излагања може се рећи да је Влада народног јединства у дosta неповољним околностима радила ових шест месеци.

Др Шешељ: Радила је у најнеповољнијим околностима, под непрекидним страним притисцима, уз издавања, и то свакодневно, огромне количине новца за финансирање наших антитерористичких активности на Косову и Метохији. Можете замислити колико то кошта. Најмање милион марака дневно у просеку, а некада и много више од тога.

Те паре смо налазили из реалних извора. Ово је најштедљивија Влада, убеђен сам, коју је Србија имала. За ових шест месеци ниједан минис-

тар није добио стан, помоћник министра, заменик, ниједан нов аутомобил није купљен за Владу.

Ти закључци су сасвим у складу са програмом Српске радикалне странке и Социјалистичке партије Србије, Југословенске левице и Српског покрета обнове. Ви сте видели, девет десетина посланика Народне скупштине је гласало за ове закључке.

Двеста двадесет пет посланика је то, а само су два, колико се ја сећам, гласали против, а можда су двојица била уздржана. Постигли смо највиши степен сагласности. Ми нудимо албанским политичким партијама озбиљне разго-

воре, изналажење решења и спремни смо да им пружимо све што је у било којој земљи у свету остварено у области гарантовања мањинских права, али наравно не дамо никоме да руши наше уставно уређење, Устав Србије, не дамо никоме да из састава Србије издваја било које парче српске територије.

Антисрпска оријентација Запада

Водитељ: Ево, једног питања, управо када смо код проблема Косова, господи Гордана Гаванчић из Кикиндле пита - да ли, господине Шешељ, можете да нам кажете када ће представници Шиптара почети преговоре са Владом Србије и шта мислите о ставу Запада и њиховом концепту решавања питања Косова и Метохије?

Др Шешељ: Запад је пристрасан, западне земље су антисрпски оријентисане, прете нам и војном интервенцијом, бомбардовањем, а претње су веома озбиљне. Ми се сада налазимо у великој опасности, а за данас је заказана седница Савета безбедности Уједињених нација на захтев Велике Британије. Инсистира се на новој Резолуцији која би отворила пут интервенцији НАТО пакта. Ми са свом озбиљношћу то треба да разматрамо и да се према томе поставимо.

Албанске политичке партије тренутно избегавају било какав разговор, јер ишчекују интервенцију НАТО пакта, а ако у наредне две или три недеље не дође до бомбардовања, ако не дође до интервенције НАТО пакта, мислим да ће почети дијалог. За дијалог смо спремни одмах, овог момента и имамо потпуну јасну позицију, врло широку платформу. Видећемо како ће се даље понашати западне сице. Јуче је почела стравична пропагандна, психолошка припрема бомбардовања. Та припрема се и данас наставља у свим западним медијима.

Водитељ: Ви сте у неким изјавама пре неколико дана врло озбиљно апстрагирали ту намеру Запада да бомбардује.

Др Шешељ: Да, намере су веома, веома озбиљне. Ми се сада уздамо да ће Русија и Кина у Савету безбедности спречити усвајање резолуције која би ишла на омогућавање бомбардовања Србије и Савезне Републике Југославије, мада НАТО пакт прети да би нас могао бомбардовати без такве резолуције Савета безбедности.

То би била отворена агресија, али и ово би била агресија Уједињених нација, ни оне нису никакав светац и они могу да буду агресивна сила, али ако би ишли без те резолуције онда би то било исто оно што је урадио Хитлер 6. априла 1941. године. Никакве разлике ту не би било.

Американци подржавају
и помажу све срске непријатеље

Мешетарење западних сила

Водитељ: Драган Ивановић из Руског Села пита - како оцењујете политичку ситуацију на Балкану?

Др Шешељ: Политичка ситуација је до краја искомплексована мешетарењем западних сила, пре свега САД-а, али и осталих. Американци покушавају субити српске интересе на Балкану, а у њиховим очима смо ми традиционални руски савезници, због тога нас мрзе, због тога помажу и подржавају све српске непријатеље.

С времена на време се сукобљавају интереси Немачке и Америке. Ево, на пример, у Албанији то можете најупечатљивије да схватите и разумете. Фатос Нано који је јуче или прекјуче поднео оставку је амерички човек, онај његов наследник је амерички човек, а Сали Бериша је немачки човек. Ту тиња непрекидна криза. У неким случајевима амерички и немачки интереси су подударни.

И једна и друга сила има изразито антисрпски приступ. Американцима је потребан и додатан стапни извоз сукоба у Европи да би спречили консолидовање Европске уније и да би оправдали присуство својих трупа на старом континенту које морају да се повлаче из Немачке, а већ је више од пола повучено. Американци теже да задрже значајно војно присуство.

Они би хтели и на територију Савезне Републике Југославије, али не да дођу под борбом, а већ би хтели да ми пристанемо да се обавежемо међународним уговорима на њихово присуство. Један од планова НАТО пакта је, да ако постигнемо споразум са албанским политичким партијама, одмах дођу њихове трупе, како кажу, ради имплементације споразума и чувања мира.

Иста аутономија за Косово и Војводину

Водитељ: Да се за кратко вратимо на проблем Косова. Ви сте и у предизборној кампањи заговарали неке од видова аутономије, а колико је то могуће остварити у Влади народног јединства, с обзиром да је познато, ко су, заправо из којих странака који су чланови?

Др Шешељ: Потпуно се слажем по том питању. Још никаквог спора по том питању између нас није било. Ови закључци које смо усвојили о томе сведоче. Постоје два вида аутономије о којима можемо разговарати. Један вид је вид територијалне аутономије. Косово и Метохија могу имати исту ону аутономију коју има Војводина. Српска радикална странка је у принципу по свом

програму против било какве аутономије, али ми смо прихватили садашњи Устав, делујемо по том Уставу и тај Устав прописује овакву аутономију.

Дакле, какву аутономију има Војводина, такву аутономију може имати Косово и Метохија, у територијалном погледу. Међутим, припадници албанске националне мањине могу имати врло развијену, културну или персоналну аутономију, како год она назове, дакле, то није аутономија која им даје територију, поклоња им територију да стварају пара-државу, територију која би у доделно време могла да крене на регуларнији начин путем отцепљења. Омогућава им да сами регулишу своје унутрашње односе, нека питања која се тичу искључиво њих из области културе, здравства, образовања, информисања, социјалне заштите, ако не желе да се укључе у рад наших државних институција. То су та два вида или два концепта аутономије, а један са другим нису корисни.

Ми више никада нећemo дозволити да Албанци на Косову и Метохији владају над Србима. Спремни смо да њима препустимо да уређују своје школство, али и да га сами финансирају. Ваљда је јефтиније и Американцима да им дају паре, да финансирају сопствено школство, него да изручују товаре бомби над нашим главама или да се упуштају у аванттуру која би им се могла разбити о главу.

Др Поплашен први у изборној трици

Водитељ: Још једно питање из домаће политике, Драган Јелић из Кикинде пита - господине Шешељ, како оцењујете резултате избора у Републици Српској?

Изабрани председник Републике Српске др Никола Поплашен

Др Шешељ: Резултате избора оцењујем позитивно, а Српска радикална странка је веома задовољна. Наш кандидат, кога је подржала и Српска демократска странка, др Никола Поплашен је изабран за председника Републике.

Наша странка је сачувала другу позицију у парламенту, када је реч о српским странкама и ми се сада трудимо да постигнемо споразум са симандрим другим српским странкама, да формирамо Владу народног јединства, по узору на ову Владу у Србији. Јуче су у Београду били др Никола Поплашен и Живко Радишић, новоизабрани чланови Председништва Уније БиХ код председника Савезне Републике Југославије Слободана Милошевића. И ја сам учествовао у једном делу разговора, а разговор је био у врло конструктивној и коректној атмосфери, а мислим да ће и Никола Поплашен и Живко Радишић своју даљу ак-

таја да би нешто из система нафтне привреде могло на добош?

Др Шешељ: Видите, ми српски радикали смо затекли овај закон о приватизацији. Имали смо читав низ кључних и суштинских примедби у време његовог усвајања и гласали смо против усвајања. Он је за нас затечен стање. Имамо добре идеје да се он мене у будућности, а покушавамо да нађемо заједничка решења са нашим коалиционим партнери и морамо признати да ту ствари иду нешто теже. Али, какав је такав је, Закон мора да се примени.

Наша је кључна примедба што нема обавезности приватизације, затим што је поступак веома компликован и што је обичним људима нејасан. Мени је требало два пута да прочитам тај законски пројекат да би на крају схватио о чему се ради, јер је толико компликовано направљено, а школован сам правник. Може-

лара свежег новца, што би била значајна финансијска инјекција.

Видећемо како ће се ствари даље одвијати, а још није било озбиљних разговора о приватизацији дела нафтне индустрије. У перспективи не треба ни то исказујути. Што се мене тиче ја мислим да би требало иницијатива да приватизију комплетне петрохемије, ту нема никаквих проблема. Држава мора имати монопол над трговином нафтним дериватима и нафтотом. То морамо задржати и то је огроман извор прихода, не само за нашу земљу.

Водитељ: На том терену управо има великих малверзација и криминала.

Др Шешељ: Има великих малверзација, много криминала и ми ћemo у октобру кренути у једну озбиљну акцију рапчишћавања.

Приватизација касни осам година

Водитељ: Колико условно нестабилна је политичка ситуација успорава комплетан процес приватизације, бар великих система, јер нико овде нема толике паре да би купио те системе, него се траже партнери?

Др Шешељ: Трагично је што смо каснили са том приватизацијом. Ми смо изгубили осам година. Прво, 1989. или 1990. године усвојен је један веома лош закон Владе Анте Марковића, по коме је кренула приватизација. Приватизација саздана на великим лоповљуцима. Онда је Србија донела свој Закон о приватизацији, којим је неке ствари нивелисала, а 1994. године је дошло до првог катастрофе. Усвојен је тзв. Ђинђићев закон о повраћају у првобитно стање и фабрике где је већ дошло до приватизације 80% вредности сведене су на 3-4% приватног капитала, чиме је приватизација у старту уништена, а људи су изгубили свако поверење у правни поредак.

Шта то значи? Ако су људи поступили по једном закону и извршили приватизацију, и тај им закон омогућио да јефтино дођу до деоница са великим роковима плаћања, нису грађани криви што је инфлација обезвредила њихове обавезе у погледу плаћања. Инфлација је обезвредила и плате и пензије, инфлација је све обезвредила и што не би обезвредила вредности деоница?

Само се онда Ђинђићевим законом успоставља реална вредност деоница и тражи се доплата и своди се на три-четири процента откупљених деоница неким фабрикама, а ништа се друго не надокнађује. Где је ту логика? Нема никакве логике. Ту је онда дошло до великог застоја који је трајао пуне три године, ништа се није радило на том пла-

ну. Прошле године је усвојен нови закон и ствари су стидљиво кренуле. Сада треба људе да охрабримо да уђу озбиљније у тај процес. Сада је много теже да дођемо до свежег новца на име приватизације, него што је то био случај пре седам-осам година.

У скоро кредити: "Застава" се обавезала да ће месечно производити две хиљаде аутомобила

тивност да координишу у том правцу.

Постоји сагласност, висок степен сагласности Српске демократске странке, да се прави таква коалиција, а могли сте да се уверите да у последње време и чланице Српског народног савеза иду у том правцу. Један једини који на извештан начин виси ван свега тога је Милош Лодик, али на њега више нико озбиљно не рачуна као на будућег председника Владе.

Нејасан Закон о приватизацији

Водитељ: Ја бих вас замолио да променимо тему и да идемо на терен привреде, а надам се да смо у једној мери апсолвирали политичке актуелности. Пре свега - приватизација. Приватизација је добила свој оквир Законом о приватизацији, а знамо да је први потез на том плану урађен продајом "Телекома". Шта мислите који ће следећи потез држава повући, а чујем да има наговеш-

те онда мислити како је човеку који не ма елементарног правничког знања.

Међутим, поступак је већ кренуо, многа предузећа су обавила процену вредности, нека су већ расписала упис у првом кругу деоница. Ту долазе бесплатне деонице запослених радника и деонице које се купују по попусту. Те ствари треба да се наставе. Прошле године телефонска компанија није у целости продата, него 49%, а сада се воде разговори о продаји цементара.

Имамо четири цементаре у Србији, у Беочину, Новом Поповицу, Косјерићу и Ђенерал Јанковићу. Прорачунали смо отприлике, када се тај први круг уписа деоница заврши, око 20% вредности цементара у Беочину притешће радницима, а 80% преостаје после за разне облике приватизације. Ми водимо преговоре са неким светским компанијама и претпостављамо да би само приватизација беочинске цементаре могла да нам донесе између 50 и 75 милиона до-

Борба против крупног криминала

Водитељ: Јасно, привреда осиромашена, грађани осиромашени, међутим, у овом периоду појединци су се страшно обогатили.

Др Шешељ: Јесу, захваљујући томе што не плаћају порез, што су ван државне контроле својим пословањем и што држава ту мора да заштити свој елементарни правни приступ.

Водитељ: Заговара се борба против криминала. Вероватно ћете у ту акцију још озбиљније ући.

Др Шешељ: Да, и то крупног криминала. Шта значи гонити ситне шверцере? Ништа не значи. Људи су остали без послана, издржавају своју породицу, морају дечи хлеб обезбедити и ја то разумем, али ови крупни криминали који на једном шлеперу жвакаћих гума зараде 150.000 марака, на једном шлеперу жвакаћих гума.

То је криминал који се спроводи кроз читав систем фри-шопова. Шта значи то усрдно Београда десет, петнаест, двадесет радији са ознаком фри-шоп? Продају робу без плаћања основних царинских дажбина. Шта то значи? Што би они били ослобођени плаћања царина? Шта је данас роба на којој се највише зарађује? Виски и друга алкохолна пића по шлеперу најмање 100.000 марака зарађују. Да не говорим колике су зараде на цигаретама, затим бензину. Шта раде?

Увезу бензин са лажним папирима да иде за Републику Српску и папире проведу тамо, а он остаје овде да се продаје или га затварају преко Црне Горе. Постоји лажна папирологија да све иде у Црну Гору и да се тамо плаћају обавезе према држави, порези, акцизе и слично. Роба и не стигне тамо и та црногорска фирма узме један проценат своје зараде и лажним папирима заврши посао са неком измишљеном фирмом из Ниша. Пред црногорском власту имају све чисто, а нама измакне контроли. Знамо механизме и сада идемо до kraja да их раскрчимо.

Квоте смењују контингенте

Водитељ: Ако тврдите да се људи из тог високог естаблишмента на такав начин богате, претпостављам да сте свесни да ћете имати и озбиљних проблема у спровођењу те акције борбе против криминала.

Др Шешељ: Хоћemo, већ имамо проблема, али идемо немилосрдно и ту нема одустајања. Раније бисмо у то дубоко загајили да нисмо били оволови око Косова ангажовани, а могли сте да видите да је данас Савезна влада прихватила овај наш захтев који годинама понављамо, да се укине контингенти. Контингенти се сада укидају.

Ни квоте нису добре, али су неупоредиво боље од контингената. Знате каква је разлика између контингента и квоте? Да бисте учествовали у контингенту за увоз неких роба подносите мол-

бу и добијате дозволу, а да бисте добили дозволу потплаћујете министра, заменика, чиновника, функционера. Сада више не пишете никакву молбу, него држава одреди квоту и у току ове године може се увести те robe толико.

Сада се robe увози и, док цариници који све то региструју не кажу - уvezene je целa kvota i za ovu godinu, више не може та robe. Значи, то је много повољније, а ни kvota nije dobra. Ја бих подигао царинску стопу, а нека uvedu вишак robe, шта нас брига. Нека он сам размишља да ли је паметно да увози ту robe или не. Једном нека се разбије o његову главу. Уvezе robe и не може да прода по onoj ceni po kojoj је замислио, па нека продајe upola cene.

То би урадио код вештачког ћубрива. Ту су bили контингенти и ту је био присутан велики криминал. Сада ће и ту ићи kvota, а ја би потпуно ослободио увоз вештачког ћубрива, па онај ко претпостави увозу овде не морати да га продајe upola cene, da bar nešto izvucе, da ne propadne potpuno.

Приватизација без отпуштања радника

Водитељ: И у процесу приватизације многи економисти сматрају да ће значајан број људи остати без послана, попут то су evidentno наше фабрике и предузећа претрпана радном снагом и радничима, тзв. латентна запосленост.

За један озбиљан процес приватизације држава мора да има адекватну социјалну политику, треба збрињити те људе који ће остати без послана.

Др Шешељ: Ми, када вршимо приватизацију у договору са страним партнерима, олмах уводимо клаузулу да се страни партнери обавежу да у једном дужем временском периоду неће смањити број запослених радника. На томе највише инсистирамо и то нам је кључна брана повећању процента привати-

зације, па макар и нижу цену добили за фабрику.

Друго, проблем незапослености морамо решавати, пре свега подстичањем приватног сектора. Нема боље варијанте, јер вештачка фiktivna запосленост ништа не решава. Запошљавање у државним органима такође ништа не решава.

Водитељ: Колико приватног сектора процењене су да би у неком замаху приватног сектора чак 700.000 радника могло наћи посао. На који начин мислите подстичи тај приватни сектор?

Др Шешељ: Обарањем пореске стопе и на томе интензивно радимо. Претпостављам да ћемо до Нове године завршити једну велику реконструкцију комплетног пореског система. Обарамо пореску стопу, а проширујемо круг пореских обвезника и терамо жестоко оне који не плаћају порез.

Порез морају сви порески обвезници да плаћају. Сваки грађанин који заради годишње више од 72.000 динара мора да плаћа и годишњи порез на приходе - и то смо увели сада. И, обарамо стопу пореза и доприноса на плате, на просечну плату, поготово на one испод просека.

Али, зато ове који зарадију енормно високе плате и који имају друга примења доводимо под удар пореских закона. Морамо да заведемо дисциплину. Нашој земљи највише недостаје дисциплина. Ово је Влада која настоји поштити пото дисциплину да заведе.

Немаштина чува чиновнички апарат

Водитељ: Обарањем тих пореских стопа са 124% на 98%, чини ми се, ви сте вероватно свесни да ће мањи бити прилив и у државну касу. Значи ли то да се тај државни апарат полако разграђује, да се доводи на неку оптималну меру?

Др Шешељ: Не можемо то још да постигнемо. Не можемо сада ићи на отпуш-

Спојени судови: ако се укине такса за излазак из земље, мора се подићи цена струје

штавање државних чиновника. И овако имају бедне плате. Са средњом стручном спремом између 700 и 800 динара. Државни чиновник у највишем чиновничком звању - стручног сарадника, има плату између 1600 и 1800 динара, зависно од радног стажа. То су веома ниске плате.

Не смо то да радимо сада. Можемо у перспективи када мало ојача економија. Када људи имају где да се запосле, па да идемо на смањивање чиновничког апарату. Сада се трудимо да никога не оставимо без хлеба, поготово када неко ради 20-30 година у државној служби. Боље да га убијете него да га отпуштите.

Где он може да се снађе? Шта он може да ради после? Ако је навикао неки канцеларијски посао да ради и слично. Е, ту морамо бити веома опрезни. Међутим, ми смо одмах ишли на неке друге обавезе. Оборили смо стопу пореза и доприноса на плате и практично свакој фирмама омогућили да истог момента својим радницима у просеку подигне плату за 13%, је ли тако. Ако је остало 98% да се плаћају пореза и доприноса, ако смо ослободили 26%, пола од тога је 13%, или смо подигли за један динар цену бензина.

И, оно што смо изгубили смањивањем стопе пореза и доприноса на плате као држава надокналили смо подизањем цене бензина за један динар. Само смо бензину дигли цене, нафти нисмо, зато што од нафтe зависи транспорт путника, транспорт роба, пољопривреда, читав низ других индустријских грана. Бензин се користи скоро искључиво за приватне аутомобиле.

Наша је била претпоставка да онај ко вози аутога има нешто више паре од просека. Нема ни он много, али има нешто више од просека. Боље је њему повећати за динар цену бензина, то нам је била логика. Ја сам можда од оних чланова Владе који се никада не устручава да народу отворено то објасни. То је било крајње непопуларно. Влада је то једногласно изгласала.

Многи су се устручавали да у јавности то народу објашњавају. Не може држава некоме нешто да да док претходно некоме не узме, али морамо бити паметна држава која ће добро осматрати коме се нешто може узети, па дати онome ко нема ништа, и ко очекује од државе, и коме је држава дужна да помогне. За 50 година комунистичке диктатуре то су увек били сељаци, пољопривредници. Наша Влада сада иде у супротном правцу и упорно сељаке ослобађамо неких пореских дажбина. Видели сте да смо им отписали ове порезе из 1995. и 1996. године.

Идемо на разноразне олакшице. Сада смо усвојили нове премије за млеко, за месо, идемо у том правцу да им што више олакшамо производњу. Желимо да се у пољопривреди стекне акумулација. Акумулације пола века у пољопривреди није било. Што је сељак произвео, то је одмах мора да потроши. Сада ми идемо у том правцу да омогућимо аку-

мулацију, да се он мало ослободи. Видели сте да смо ове године прописали цену пшенице 20 пфенинга по килограму, а на светском тржишту је између 11 и 12 пфенинга. Ми осам пфенинга сада скупље плаћамо пшеници него што је на светском тржишту. Неких година је већа цена на светском тржишту него код нас.

Сада се нама заломило да је у целом свету добро родила пшеница, да јој је пала цена, а ми морамо сачувати нашу производњу. Сада смо нашли начин да се друга рата плати, направили смо неке финансијске трансакције и свежег новца продајом неких роба из савезних и републичких робних резерви. Мислим да ћemo ми сада исплатити другу рату новца за пшеницу сељацима.

Омогућили смо да се у натури плаћају порези, што никада није могло. Ако се сећате, као Српска радикална странка се годинама за то залажемо. Ако сељак нема готов новац нека порез плати пшеницом, кукурузом, сојом, сунцокретом, зашто да не.

Финансијска "инфузија" металском комплексу

Водитељ: Господине Шешељ, управом што сте сада рекли улазимо у један други сет питања, у питања пољопривреде. Претпостављам да знате да је Кикинда пре свега пољопривредни регион, али и седиште неколико врло значајних фирм, попут кикиндске ливнице и Индустрије грађевинског материјала "Тоза Марковић".

Чини ми се да сте већ одговорили на ово моје прво питање - колико је Влада урадила по питању развоја пољопривреде у ових шест месецима? Међутим, један од пројекта је обновљање пољопривредне механизације. Господин министар Јован Бабовић је пре месец дана био овде и рекао да је држава све своје обавезе према испоручиоцима машина одрадила, пре свега према предузецима ...

Др Шешељ: Али они нису.

Водитељ: Како се то могло десити? Да ли ћemo и даље улазити у аранжман са фирмама које не могу да одговоре захтевима?

Др Шешељ: Ми смо пре нешто око месец, месец и по дана изнашли петсто милиона динара да уложимо у металски комплекс, пре свега за производњу пољопривредних машина. Сада неке фирме које учествују у коришћењу тог новца, 100% су оствариле своје обавезе, а неке испод 50%.

Београдски "Змај" је испод 50%, највећа фабрика комбајна. Једна фабрика на Новом Београду, ФОМ, непрекидно је саботирала производњу. Имали су неки независни синдикат где су радили страни шпијуни и само састанчили, само паметовали, само штрајковали. Ми смо ту фабрику отерали под стечај и отпустили све те бунзије, све те провокаторе.

Сада та фабрика најбоље ради и све своје обавезе испуњава у погледу про-

изводње. Идемо даље да расчишћавамо стање у металском комплексу. Не можемо ми сала раднике-металце избазити на улицу, а нећemo ни да им дајемо милостињу. Понижавајуће је за радника да добија милостињу, је ли тако. Шта има паметније него да му наручимо производе, али да га онда терамо да произведе те производе. Да га терамо ригорозно. Ево, дали смо вам паре, има то да произведете. Нећete - идете. Да видимо ко смета да се то произведе. Нећemo све отерати, него само оне главне који сметају, па мењати руководства и терати те саботере. Нема друге.

"Заставина" возила на кредит

Ево, Влада је непрекидно помагала фабрику "Застава". И толико је помагала да су радници добијали 100, 200, 300 динара месечно. Шта то значи? Ко може од тога да живи? Не може од тога да се живи. Ми сад идемо нешто друго да урадимо. Идемо да кредитирамо куповину Заставиних возила. Нису то возила светске класе, али за наше услове могу да послуже. Ми сад тражимо варијанту да трајаним дајемо кредите да купују Заставина возила. Застава се обавезала да може произвести месечно 2.000 аутомобила. Е, лепо, да ми сада обезбедимо купце за 2.000 аутомобила.

Јуче сам имао на Одбору за привреду и финансије, чији сам председник, захтев Геодетске управе, републичке, да се купи 75 возила и рекао сам - може. Не може одмах све, него сукцесивно. Потребна су возила, нарочито због тога што се сада спремамо и за срећивање катастарских књига, завођење реда у тој области, али сва возила морају бити Заставина, и сад идемо да терамо тај принцип - када се за државу купује возило да мора бити Заставина. Па, када изајемо из ове кризе имаћемо и квалитетнија возила. А не да се бесни аутомобили купују, стране производње, да се огромне паре расипају, а овамо да се милостиња радницима исплаћује с времена на време.

Да финансирамо производњу док не најемо страног партнера, да се и производни асортиман поправи. Неки се разговори воде са Пежоовом фабриком, неки се разговори воде са Фијатом. Видемо шта ће од тога да упади. Али смо директно сада у то увучени и хоћемо да решимо проблем, а не да делимо милостињу. Јер, ако будемо само делили милостињу пропадосмо и на крају нећemo имати никоме ни динара да уделимо. Нема милостиње.

Пензионерима исплаћујемо пензију на основу година старости и радног стажа. То не сме бити милостиња. Инвалидима исплаћујемо на основу степена инвалидности. То није милостиња, него државна обавеза. Треба сада да обезбедимо исплату дечијих лодатака. Закашњење је било 15 месеци. Сада смо смањили за један месец то закашњење. Сада је то закашњење 14 месеци, а још

увек стравично, исподношљиво закашњење.

Стечај за нераднике

Водитељ: Господине Шешељ, управо верујем да наше гледаоце који нас сада гледају, пре свега интересује, ако су пољопривредници, када могу да очекују, управо од ових производића пољопривредне механизације и опреме, да својим парима купе ту опрему, када ће бити решено стање у тим фирмама?

Др Шешељ: Ево, ми их терамо максимално да произведе, ригорозно их терамо. Рекао сам већ шта смо у ФОМ-у радили. Иду у стечај. Отворићемо још неким фабрикама стечај.

Водитељ: Од стечаја се не сме бежати?

Др Шешељ: Па, ми идемо на стечај, па доведемо стечајног управника, па он сними ситуацију, сагледа стање, па каже: овај ми је способан, он ће да произведе, овај ми само минира производњу, овај ми прави проблеме, овај ми подбучијује радника, овај ми ломи машине и шта ја знам, е, тај мора да оде. И, онда се рационализује. Остану само радници који желе да раде. Не можемо на други начин.

Нафтне и ђубрива

никад доста

Водитељ: Друго питање везано за пољопривреду, кроз који дан, можда је већ почела јесења сетва пшенице, да ли је Влада упозната са билансима семена, пошто има сазнања да семенске куће неће да авансирају производњу пшенице него за готовину да продају семе, а на другој страни пољопривредна предузета немају могућност да је купе. Каква је ситуација са нафтом и ђубривом?

Др Шешељ: Највише смо се до сада бавили питањем нафте и ђубрива. Добили смо гаранције из нафтне индустрије да ће нафте бити доволно. Добили смо гаранције да ће и ђубрива бити доволно. Панчево је производило извесно време на бази гаса, мада има огромна дуговања због неплаћеног гаса.

Видећемо како стоји ствар са "Зорком", са Праховом, али сам убеђен да ћемо обезбедити доволно ђубрива и да ће оно бити по неким солидним ценама, подношљивим ценама. А овим проблемима семенске пшенице још се писмо у Влади позабавили и чекамо да нам Министарство пољопривреде поднесе један извештај са предлогом оперативних мера. Претпостављам да ће то бити у наредних десетак дана. Већ је на прату јесења сетва.

Жонгирање с ценама

Водитељ: Сада је једна акција, била је протеклих неколико дана у пуном јеку, то је акција враћања цена меса, на јунски ниво, чини мис се. Како ће кљаничари прихватити ту акцију и да ли ће снижавање цена утицати негативно на

њихово пословање, с обзиром да знамо у каквом је стању сточарство?

Др Шешељ: Знамо у каквом је стању сточни фонд, али не смејмо сада оборити животни стандард становништва. Да су кљаничари били спремнији на неко компромисно решење можда би се ту ишло на изнесио повећање цене, али они су претерали, снормно су повећали цене. Друго, ви знаете да код нас сада има много јефтиног кукуруза.

Занста веома јефтиног. Кукуруз је основна, базична сировина за производњу сточне хране. И овакво поскупљење цене меса, дизање цене меса, никако не може да се оправда. Ми сад морамо да прећемо овај могући јесењи инфлаторни удар, па ћемо можда у перспективи иницијативу да се извесне корекције. И непрекидно водимо о томе рачуна. Ми смо од марта месеца најавом неке robe и скидали са контроле цене. Нисмо смејли месу. Нисмо смејли основне прехрамбене намирнице, али смо скинули грађевински материјал, укључујући

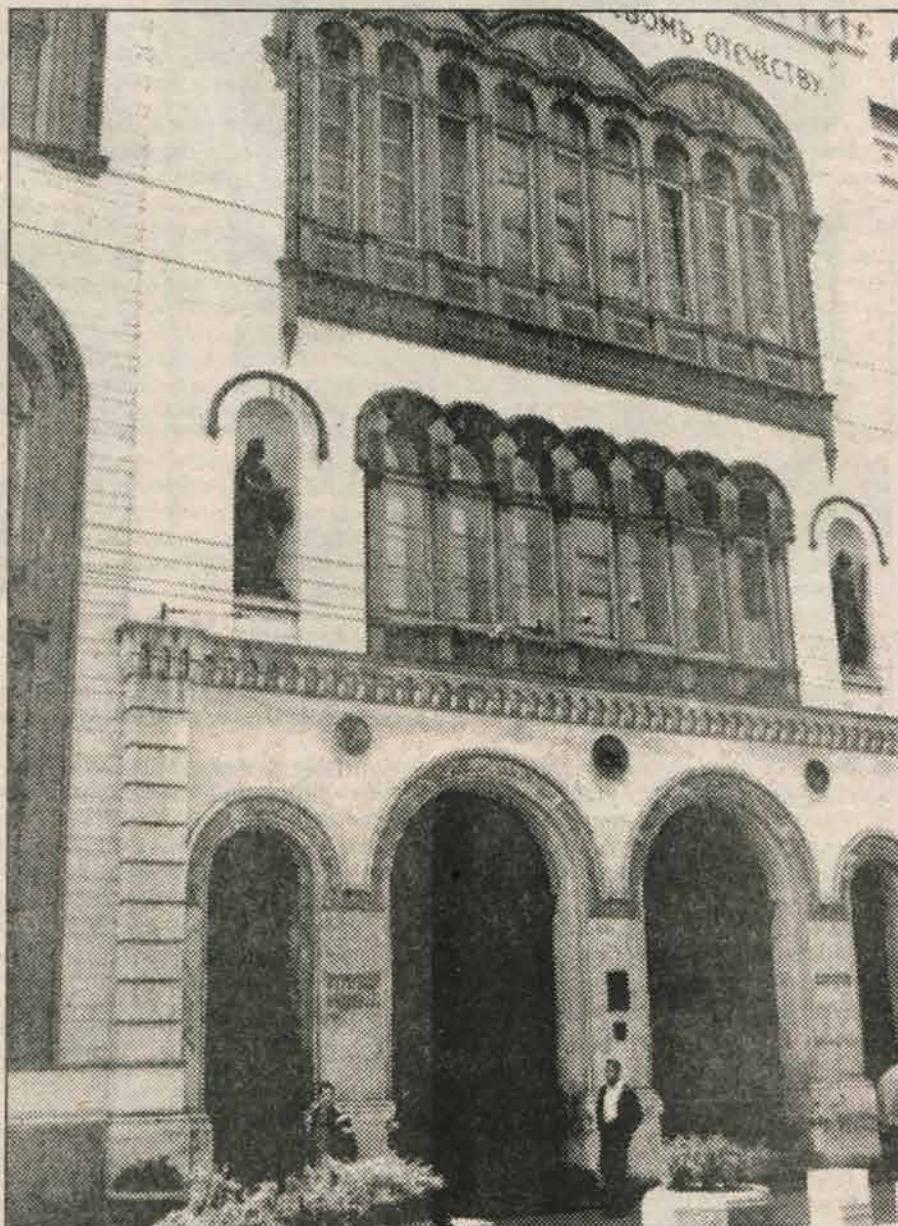
и цемент, где смо мало померали цену.

Нисмо смели одмах све, али мислим да ћемо и то до Нове године да завршимо, да цемент буде ван контроле, али цигла, црећа, и све остало је већ одавно скинуто. Скинули смо концесијске производе са контроле цене. Скинули смо папир, техничку робу, све врсте техничке robe.

Дакле, идемо у том правцу, у правцу либерализације. Не смејмо нагло, да не бисмо изазвали стампедо цене, нову трку. А морамо грађанима омогућити што јефтинију храну. И зато идемо са субвенцијама. Мислим да су нам субвенције сасвим солидне после ових корекција у погледу млека и меса.

Уље отиче у шверцерске флаше

Водитељ: Управо у прилог оној више ранијој констатацији да има доста

Политикантски мештари кратких рукава: Законом о Универзитету, Универзитет је враћен студентима и наставном особљу

малверзација када су у питању прехранбени производи, пре свега уље. Ево, ја ћу вам рећи један пример. У Кикинди је цена јестивог уља од 17 до 18 динара. Како је могуће да у југословенској житници, како ми волимо да кажемо, где се највише производи сунцокрета и уља, цена буде доста висока, а и да га нема у продавницама.

Др Шешељ: Због шверцерских канала. То најбоље знају директори уљара. Ево, питајте директора уљаре из Зрењанина, нека вам он објасни - коме и како продаје уље, и то уље оде у тајно складиште. Постоје ови нижи шверцери, рецимо пословође поједињих продавница.

Добију одређену количину уља, један део ставе на рафове, други део одмах склоне и упућују на пијацу. То је сит-

Др Шешељ: Док се не истопимо под овим рефлекторима.

Водитељ: Ваљда ћemo се охладити. Поштовани гледаоци, настављамо са разговором. Гост је др Војислав Шешељ, потпредседник републичке владе.

Господине Шешељ, заиста смо добили доста питања, па да овај други блок наше вечерашње емисије посветимо одговорима.

Душан Олбина, Кикинда - др Шешељ је говорио о смањењу стопе доприноса, а шта је са вишим основицама? То је већ виђена режија. Шта ће Влада предузети како би зауставила зеленашење банака према привреди?

Др Шешељ: Па, и тим проблемом се бавимо, али то не можемо сами. То је пре свега ингеренција савезног нивоа вла-

Огроман број банака под притиском државе даје кредите фирмама из друштвеног сектора, а те фирмe не враћају, углавном не враћају. Видели сте можда случај давања новца из Фонда за развој Србије на основу продаје 49% телефонске компаније, и тај новац је дат на име кредита друштвеним фирмама. Џе тренутне није вратило новац. И шта сада да им радимо, да их уништимо, да их укинемо?

А паметна банка даје кредите приватном сектору, кад може да се обара каматна стопа. Обара се, потпише хипотекарни уговор. У залог се одређена имовина ставља, ако приватник не може да врати кредит. Он даје имовину, гарантује својом имовином повратак кредита. То је најчистији облик кре-

Сизифов посао: Влада се грчевито бори да исплата пензија буде из реалних извора и што уреднија

но. Нама су најопаснији ови крупни, али треба и ове ситне ту ухватити. Два пута више уља иде на тржиште него што су потребе становништва. Колико су моћни ти шверцерски канали, можете сагледати.

Водитељ: То је озбиљан лоби?

Др Шешељ: Веома озбиљан, али разбијемо их. Или нас неће бити, или неће њих разбити и довести пред лице закона.

Друштвене фирме "заборављају" дугове

Водитељ: Господине Шешељ, своје приједоре крају овај блок тема из пљопривреде и питања. Предложио бих за кратко, неколико минута паузе, па ћemo наставити.

стии. Имамо претерано високе камате. Свесни смо тога и тражимо решење. Имамо месечну камату од 10 до 12%. Срећан је онај ко успе да добије кредит са 6 или 8% месечно. То је неподношљиво, то никада на свету нема и ми морамо ићи у реформу банкарског система у целости. Како да иде та реформа? Морамо смањити број банака.

Морамо повећати цензус за отварање банака. Онај првобитни депоновани новац који се одређује у свакој банци, мислим да је сада негде око 1.500.000 марака, и то би бар требало на пет подији. Па, онда ићи редом, и пласирати новац према пословној способности банака. Али, проблем нашег банкарског система је финансирање друштвеног сектора. Док се не спроведе приватизација немогуће је ту болест излечити.

тирања. Е, кад ми будемо имали само такву - здраву кредитну политику, када не будемо имали овај баласт, онда ће банке моћи нормално да послују.

Овако, банке свесно дају велики део новца, велику количину новца на име кредита друштвеннем сектору, гро тих кредити се не враћа, а онда здравим предузетицима и приватним фирмама, на основу ове високе месечне камате намећу да врате и оне кредите који су отишли буд зашто, који су отишли у неповрат.

Приватизација заштита од дерикожа

Водитељ: Нада Мирковић из Кикинде - да ли ће се нешто предузети у циљу контроле друштвених предузећа и самовоље појединца? Закон је дао

исувише овлашћења, пре свега директорима. Контрола приватних предузећа је, са друге стране, исувише ригорозна.

Др Шешељ: Верујте ми, једини лек је приватизација. Нико то до краја не може утерати, колико има, десетина хиљада друштвених предузећа у нашој земљи, ко све те директоре може да контролише. Приватизација, а онда се зна ко су власници, акционари, па скупштина акционара. Истог момента могу да смене директора ако им не одговара. Када спроведемо до краја приватизацију и те ствари ће се онда постепено доводити у ред.

Водитељ: Питање из домена политичке - када ће отпочети преговори о економској аутономији Војводине? Шта је са Владом економског јединства? Пењанац Зорка пита.

Др Шешељ: Никад таквих преговора неће бити. Нема никакве економске ни аутономије ни самосталности. Војводина је саставни део Србије и то ће и остати. А ко на томе инсистира, потомци оних који су деценијама пљачкали Војводину.

Њихова је теза да сада Београд пљачка Војводину. Деценијама су они пљачкали. Војводина је била пљачкана јер је режим био такав. Комунистички режим је био такав. Наш је циљ да стриктним спровођењем процеса приватизације и либерализацијом привреде скрећемо све оне који деру кожу привреди.

Томахавк демократија

Водитељ: Петар Сланков - поново политичка - који ће бити ударни циљеви у случају бомбардовања? Да ли ће Војводина бити бомбардована? Ако хоће, зашто? Ако неће, зашто? И како свет гледа на Војводину, као део Србије, или као на самосталну јединицу, федерацију?

Др Шешељ: Постоје две варијанте плана НАТО пакта за бомбардовање наше земље. Један план се тиче удара искључиво на наше војне и полицијске циљеве на подручју Косова и Метохије, а други план има у виду циљеве на читаву територију СРП.

Они планирају напад на војне циљеве, затим фабрике наоружања и муниције, кључне саобраћајнице и неке друге кључне инфраструктурне објекте. Што се тиче Војводине, она је саставни део Србије. План је западних сила да Србији отму Војводину, и Војводина је следећа на реду, ако успеју да нам отму Косово и Метохију.

Не треба имати никаквих илузија у том погледу. Одбраном Косова и Метохије ми бранимо заправо и Војводину.

Водитељ: Мислим да смо одговорили на питање, у претходном разговору, господина Радована Зарића из Кикинде - шта Влада Републике Србије мисли да предузме да би се побољшало стање у области пољопривреде? Имате ли шта да дадете оном претходном?

Др Шешељ: О томе смо дosta говорили. Дакле, подстичемо производњу пољопривредних машина, пољопривреднике ослобађамо низа обавеза према држави. Имамо солидне откупне цене,

а сада се трудимо да новац на основу тог откупна уредно исплатимо.

Водитељ: Славиша Арсић из Кикинде - да ли ће бити превремених локалних избора?

Др Шешељ: Ми српски радикали бисмо желели да дође до превремених локалних избора. За то се залажемо. А убеђен сам - ако постигнемо неко конкретно решење у дијалогу са представницима албанских политичких партија, да ће онда морати да се распишу комплетни локални избори у целој Србији.

Водитељ: Сада ћemo отворити блок питања која су поставили пре свега пензионери. Данка Терзин из Руског села - да ли ће се пензије убудуће редовно исплаћивati?

Водитељ: Ви сте раније заговарали ту чињеницу да држављани, односно грађани бивших република добију држављанство у Југославији, међутим, то није ишло, због чега?

Др Шешељ: Неко је ту кочио из разноразних интереса. Ми сматрамо да се то мора убрзати, да више ту не сме бити никаквог оклеваша.

Водитељ: Господине Шешељ, четири минута је до 22 сата, управо толико нам је још преостало разговора, исцрпили смо сва питања, али за крај, преће по руку породице Коловић из Београда, која поздравља др Војислава Шешеља и честита му победу Српске радикалне странке у Републици Српској.

Др Шешељ: Захваљујем на честитки.

Водитељ: Господине Шешељ, ја вам се захваљујем на учешћу у овој вечерашњој емисији, надам се да су и гледаоци кикинске телевизије "Б - плус" били задовољни вашим одговорима.

Др Шешељ: Мени је било задовољство, али за следећи пут, налам се, да ћете и проблем ове сауне да решите, да се мало још развије телевизија, ако буде имала више претплатника.

Борба Владе за уредније пензије

Водитељ: То нам је циљ. Господине Шешељ, захваљујем на разговору и на учешћу у емисији. Поништавани гледаоци, вама хвала на пажњи. То су углавном питања, која су пензионери постављали.

Др Шешељ: Што се тиче државне имовине, већ правимо попис те имовине на територији целе Србије. Неке општине се још нису одазвале, негде 40% општина није поднео извештај. Сада, на основу тих извештаја, које добијемо у Републичкој дирекцији за имовину, треба да проверавамо стање на терену и да кренемо у сукcesivnu продају, а летос смо расписали конкурс за продају неких двадесетак државних вила. Додуше, новац од тих вила је одређен за куповину становица за полицију, али, на ред нам долазе већи облици приватизације државне имовине тог типа.

Мисим да грећимо (то је одговор на први део питања) да исплати пензија буде што уреднија, а да буде увек из реалних извора, да не бисмо обарали вредност динара. Ево, сада смо провели овај посао пререгистрације возила са пр-

ногорским табличама. То су возила која су у нашу земљу ушла без плаћања царинских обавеза.

Ми смо сада последњи пут те ствари поравнали, легализовали, и у будућем ћemo ригорозно поступати у таквим случајевима, а прилив држави је негде око 500 милиона динара. Ми сада имамо скоро за једну исплату, за исплату једне половине пензија, јер наше су обавезе месечно милијарду и трисет милиона динара. Дакле, то је један од видова како ми налазимо новац за исплату пензија.

Свакодневно усклађивање ставова

Водитељ: Наша суграђанка Стана Поповић из Кикинде поставила је слично питање, међутим, занимљиво, поставља и Јован Векић из Кикинде, иначе пензионер - тренутни распон пензија је доста велики, може ли се очекивати њихово уједначавање, јер, како каже, ко има високу пензију, и са једном половином може издржати месец?

Др Шешељ: Искрено да вам кажем, ја сам увек за то. Још нисмо успели тако нешто да спроведемо, морали би да мењамо закон. Разговара се у Влади, нисмо нашли још конкретна решења. Морате да знate да је Влада народног јединства, оваква каква је, ипак ствар неких свакодневних компромиса. И не иду неке ствари у Влади тако брзо, како би ми радикали желели, или како би социјалисти желели, или како би јуловци желели.

Морамо свакодневно да се договарамо и да усклађујемо сопствене ставове. Ми бисмо ту ишли на неку бржу варијantu, а видећемо да ли ћemo бити у стању. Ја сам за то да се изврши нивелација, максимална нивелација пензија, не можемо иницијативу да потпуно изједначимо, али довођење у неки нормалан склад највише и најниже пензије.

Водитељ: До када ће радници који радију плаћати и издржавати one који су на принудном одмору већ годинама - пита Драган Јовановић.

Др Шешељ: Радници који радију, не издржавају те који су на принудним одморима.

Водитељ: Зашто пензионери не би плаћали рачуне за онај месец, за који добијају пензију - пита Јован Драгомиров, пензионер из Кикинде.

Др Шешељ: Па, ту има неке логике, али то је немогуће у пракси провести. Како би се то спровело и које би то обавезе биле, ко је тај који пресудио - е, ова обавеза мора уредно, а ова може и са закашњењем на основу закашњења пензија. Ко би то био у стању у пракси да организује? Апсолутно је немогуће у пракси то провести. То би изазвало нови хаос.

Закон о универзитету

Водитељ: Да променимо тему само за кратко - какви су ефекти донетог Закона о универзитету - пита Данијела Тркљу, Кикинда.

Др Шешељ: Донели смо један веома добар Закон о универзитету, универзитет смо вратили студентима и наставницима. На универзитету је афирмисана аутономија васпитно-образовног процеса и аутономија научноистраживачког рада.

СпРЕЧИЛИ СМО ПОЈЕДИНЕ ПОЛИТИКАНТСКЕ МЕШЕТАРЕ да од факултета стварају политичке партије, да манипулишу студентима, да студенте злоупотребљавају за своје политикаантске циљеве и одвлаче их од учења.

Водитељ: Јован Векић, пензионер из Кикинде указује на једну околност, која је, како каже, евидентна. Наиме, тиче се позиције грађана. Ако појединач-

небраном грожђу. Ако Фонд не може да исплати, онда исплаћује држава.

Водитељ: Када ћете примити делегацију пензионера и објаснити им шта се догађа са враћањем дуга пензионерима и накнадом од прошле године - пита Божко Русинковић, пензионер.

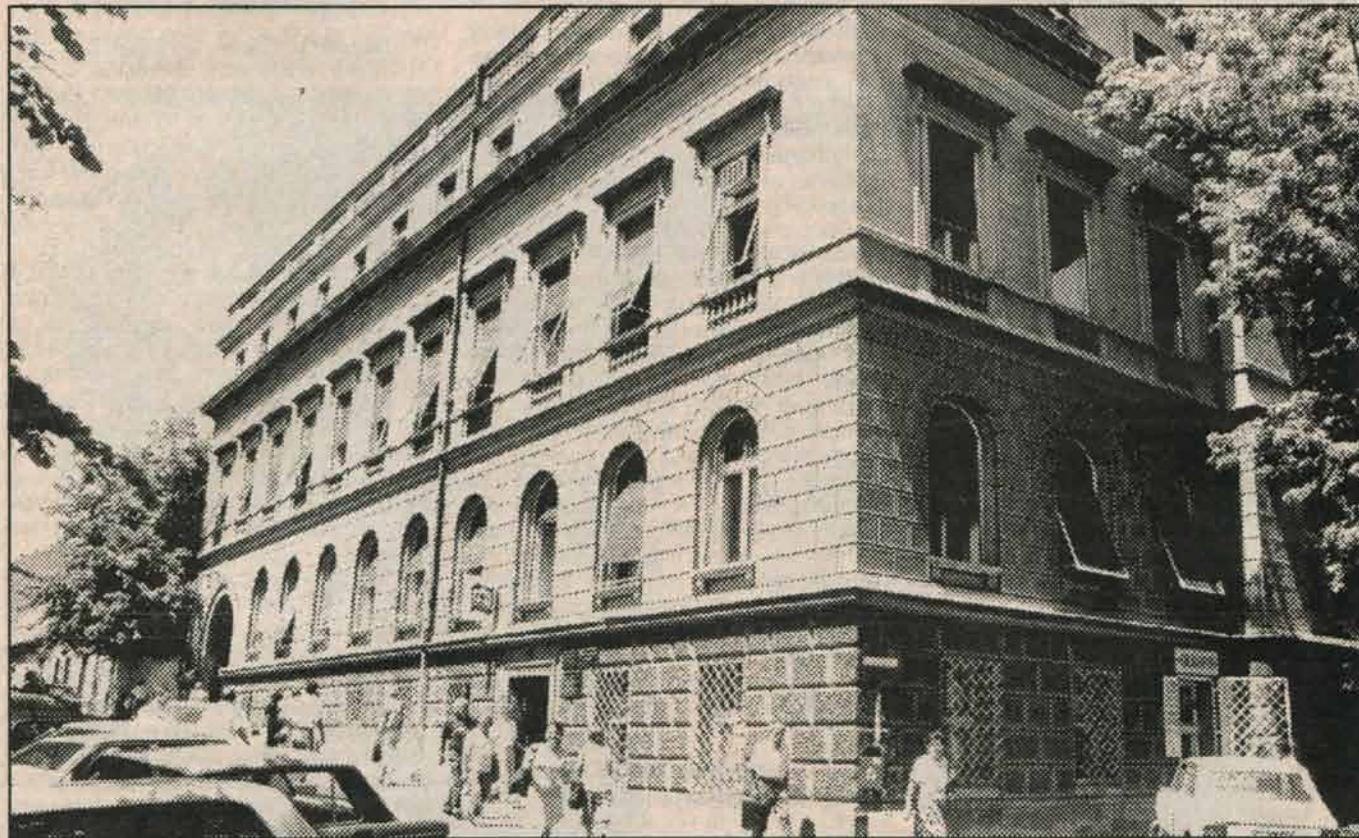
Др Шешељ: Па, ја нисам у Влади непосредно задужен за питње пензија, ја сам задужен за привреду и финансије, а област пензијског осигурања је уоквирена Одбора за јавне службе.

Једном сам примио делегацију једног независног синдиката пензионера и до краја сам се разочарао, јер су ти људи који су били код мене и са којима сам разговарао, одмах после састанка изно-

мских циљева и принуђени смо да свакодневно идемо на различите компромисе.

Влада Владу "провозала"

Водитељ: Имамо три питања која су делимично тематски везана, па ће их прочитати - Драгољуб Терзин из Кикинде пита - зашто је уведена такса на луксуз приликом регистрације било које категорије возила, из које се државе још плаћа излаз, зашто кола која су пререгистрована са црногорским табличама нису добила нове таблице, зашто је пререгистрација дозвољена када је неза-

Домаћинска власт: Земунска општина је са буџетом од 12 милиона годишње направила 40 километара асфалтних путева, 50 километара водовода и низ инфраструктурних објеката

дугује држави или јавним предузећима, обавезно се зарачунава камата, у најбољем случају, а када држава дугује појединцу, камату нико и не спомиње.

Др Шешељ: Ја сам свестан и тога проблема. Нажалост, и ту нисмо у стању да ствари битније поправимо. Јер, вилите, основне обавезе из којих произистичу закашњења државе су обавезе из области пензија. То су главне обавезе. Држава није непосредни обvezник исплате пензија, него Републички фонд пензијског осигурања.

Пензије дежурни проблем

То није државни орган. Републички фонд пензијског осигурања је самосталан орган, установљен Уставом, и њиме управљају пензионери. Управни одбор Фонда је састављен од пензионера. Држава је само гарант исплате, али такав гарант који се сваког месеца нађе у

сили лажне изјаве у јавност, да сам рекао ово, да сам рекао оно, обманивали су јавност, тако да сам био принуђен да објавим и стенограм са тог састанка, и са тим људима више не желим да разговарам, са тим који су већ били код мене.

Није немогуће и да разговарам са неким другим пензионерским представницима, али би то требало да иде својим редом у Владу и да иде преко Одбора за јавне службе.

Водитељ: Мислим да смо одговорили што се тиче пензија и на питање гospође Вере Манојловић, морају га прочитати - шта је са вашим обећањима у предизборној кампањи у Кикинди, у вези са пензијама?

Др Шешељ: Одговорио сам на то питање. Па, не може ниједна од странака, која је ушла у Владу народног јединства претендовати да се њен програм у целости реализује. Ми смо се усагласили око минимума заједничких програ-

конита, питају Милан Зец и Зоран Марковић из Кикинде - због чега Влада не дозволи увоз возила, а Црна Гора је узеала огроман новац?

Др Шешељ: Претходна Влада је крила што одмах није пленила нелегално увезена возила. Ако постоји савезни закон који забрањује увоз старијих возила и ако постоји обавеза плаћања парика и неко увезе, газећи тај савезни закон и царинске обавезе, требало је одмах интервенисати.

Код нас је Влада спавала и огромно је порастао број тако увезених возила, негде 60-70 хиљада, колико се сад пријавило за пререгистрацију. Не можемо ми онда сада рећи - е, сада ћемо одузети сва возила. Сада смо ишли на један облик легализације, да ускладимо реално стање са правним прописима и да кажемо - од 1. октобра стриктно применjuјемо закон, а до тада, ево, имате шансу да те ствари поравнамо. Платили сте јед-

ну таксу у Црној Гори, то је такса за регистрацију. Е, сада овде плаћате таксу, зато што нисте плаћали царину, и с тим завршавамо.

До 1. октобра, ко год је регистровао возило, регистровао је са старом регистарском табличом, а сада је прво Правилником Савезне владе уведена нова таблича - уместо петокраке, југословенска застава, а Уредбом Републичке владе су одређене нове таксе приликом регистрације.

Ми смо ту ишли према кубикаџији возила, рачунајући да просечни грађани возе возила са најнижом кубикаџом, и одређен је износ од 300 динара приликом регистрације возила до 1100 кубика, 600 динара за возила до 1300 кубика, и тако сукцесивно, за возила изнад 3000 кубика плаћа се 10.000 динара, а ко жели да вози јаку машину, луксузно возило, нека плати држави.

Ја сам већ рекао једном у овој емицији - да би држава некоме дала, мора претходно некоме да узм. Паметна држава не узима од оних који немају, него од оних који имају. Онај ко вози тај ауто, тај већ нешто има, је ли тако? Друго, ми можемо да укинемо таксу приликом изласка из земље, али морамо одмах негде другде да уведемо таксу.

Ако укинемо таксу приликом изласка из земље, морамо да дигнемо цену струје. Е, сада да размислимо шта је боље - или да остане ниска цена струје, а да задржимо ту таксу, јер се претпоставља да онај ко путује ван земље, тај ипак има нешто паре, па путује из задовољства, луксузу, путује зато што има неки посао, па заради на основу тог послла, или путује због неког ситног шверца, па кроз тај шверц нешто заради, а не плаћа држави ни порез, ни царину, ни шта ја знам. Јер, на ситне ствари се богзна шта и не плаћа, је ли тако, то је наше искуство са граничним прелазом. Е, значи, ту мора нешто држави да се плати. Ако ту таксу укинемо, морамо негде другде увести.

Боље таксе неко скупља струја

Водитељ: Благоје Крајиновић из Кикинде пита - прича се већ поодавно да се навелико ради у Влади и ресорним министарствима на Закону о приватизацији (говорили смо то) - да ли имате сазнанја када ће то изашти у јавност и шта можете рећи о Закону о држављанству?

Др Шешељ: Не ради се на новом Закону о приватизацији, ту нисмо могли да се усагласимо, него ће бити извесних измена овога закона. То још није припремљено за Народну скупштину, видићемо како ће те ствари ићи. У сваком случају, треба да се настави започети поступак приватизације по садашњем закону.

А ово друго што кажете за држављанство, Српска радикална странка се зараже (али то су ингеренције Савезне државе) да се свим Србима и свим држављанима претходне СФРЈ, без обзира где су живели на њеној територији, који то желе, омогући упис у книгу држављана СРЈ, што подразумева и книгу држа-

вљана Србије и Црне Горе. Тај поступак идзе споро. Ми имамо примедби што идзе тако споро.

Водитељ: Душан Микан из Кикинде - питање старе девизне штедње.

Др Шешељ: Пројекат закона је готов, реч је о савезном закону, за који је потребно постићи сагласност Скупштине Србије и Црне Горе, попут је ту сајезна држава уређивала и нешто што је у надлежности и једне и друге федералне јединице, а то може само ако добије ту сагласност. Народна скупштина Републике Србије је дала сагласност, чека се сагласност Скупштине Црне Горе.

Закашњење смањено за месец дана

Водитељ: Ево и неколико питања са истом темом - Јован Векић, пензионер из Кикинде пита: зашто дечији додаци касне и по 15 - 16 месеци, и на чemu је онда утемељена популациона политика, кад ни тај вид заштите није могућ? Слично питање постављају Бисерка Поповић, као и Десанка Бубало, самохрана мајка, незапослена, а Јован Влашић, отац четворо деце каже - док су социјалисти били на власти, дечији додаци су каснили 12 месеци, а откада је др Војислав Шешељ потпредседник Владе, дечији додаци касне 16 месеци. Ево сада, кључна чињеница је ...

Др Шешељ: Било је 15 месеци, сада је то смањено на 14 месеци. То су информације којима ја располажем, а до кашњења долази, јер једноставно, паре нема. Ми сада тражимо варијанту како да то исправимо и да бар неким боновима, рецимо за струју, надокнадимо закаснеле дечије додатке, па да породице могу ову зиму на тај начин да презиме, а да им се државне обавезе надокнаде.

Видићемо какво ће ту бити решење, о томе се још разговара. Око овог питања су се позабавили сви коалициони партнери, и радикали, и социјалисти, и јуловци, а решења једноставно до сада није било. Надам се да ће га бити у наредних месец - месец и по дана.

Водитељ: Милан Сивчев из Кикинде пита - на основу чега се даје социјална помоћ младим људима? Они истовремено одбијају посао који им се нуди, а за то време баве се шверцом и дилују.

Др Шешељ: Ја не знам да се даје новчана помоћ ономе ко одбије посао који одговара његовој стручној спреми. Ако се то негде дешава, онда је то противно прописима.

Паметна власт чуда прави

Водитељ: Господине Шешељ, ја ћу овај наш разговор искористити и за једно питање које је локалног карактера - верујем да сте упознати са проблемом питања воде, који је евидентант, не само у Кикинди, него и у другим градовима Баната. У ствари, тај проблем није само присутан у Кикинди, него и у Зрењанину, Сенти, и другим градовима. Да ли ће Републичка влада помоћи Кикинђанима да реше поменуты проблем - пита Марко Радић из Кикинде.

Др Шешељ: Пијете онакву воду каква вам је локална власт. Питање воде је искључиво питање локалне власти. Промените локалну власт, па ћете можда имати бољу воду.

За шире комуникације са компанијама

Сада имате локалну власт која отима новац плаћача, њени функционери се међусобно свађају, и шта их брига за воду. Можда пију виски? Промените ту локалну власт. Ако изаберете праву власт у следећем мандатном периоду, онда ћете имати и воду.

Водитељ: С друге стране, то је врло озбиљан пројекат, који сам град не може да реши.

Др Шешељ: Може, може, кад уштеди на неким другим стварима. Како је могла земунска општина, са буџетом од 12 милиона годишње, да направи 40 км асфалтних путева, скоро 50 км водовода, како је могла читав низ других инфраструктурних објеката да направи?

Паметна власт може чуда да направи. Општина Кикинда је територијално већа од земунске општине, а самостална је општина. Земунска општина је градска општина Београда, није самостална. Општина Кикинда је самостална.

Од паметне власти зависи да ли ће нешто постићи у комуналној инфраструктури, или неће. Ова власт, која се непрекидно свађа, чији је члани представник Коалиције за Војводину, шта она може добро донети Кикинди - ништа. Треба да мењате ту власт, да имате бољу власт, а онда ћете имати бољу воду.

Водитељ: Залагање неколико општина на нашег региона, севернобанатског, а то је 5-6 општина, да се прекатегоризују неки гранични прелази према суседним земљама и да се отворе нови. То је оцењено, то је и Покрајинска влада оценила позитивним, да ли ћете ви, као представник Републичке владе, бити на страни тих интереса?

Др Шешељ: Могу то да подржим, и као потпредседник Републичке владе, и као савезни посланик, али је ипак то ингеренција савезне државе. Али, ја се зато слажем, ја сам за што већи број граничних прелаза, како то одговара и граничним наше земље, и грађанима суседних земаља, ми смо за што шире комуникације, али је то пре свега у надлежности Савезне владе.

Видели сте, треба да се воде сада разговори о реконструкцији Сајезне владе, и Српска радикална странка је поставила три услова - први је услов да се укину контингенти. Ево, испунили су тај услов. Други је услов да се убрза поступак доделе држављанства, односно, уписа у књиге држављана, за сва избегла, прогнана лица, за све који су били држављани претходне СФРЈ, а жеље да буду држављани СРЈ. Надам се да ће испунити тај услов. И трећи је услов да се влада састави пропорционално парламентарној снази странака које у њој учествују, на овом принципу како је Влада Србије саздана.

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ,
НА ТЕЛЕВИЗИЈИ ЛЕСКОВАЦ, 10. ОКТОБРА 1998. ГОДИНЕ

СРБИЈА ЂЕ СЕ ПО ДОБРУ СЕЂАТИ ОВЕ ВЛАДЕ

Формирањем Владе народног јединства, битно смо стабилизовали политичке прилике у Србији. Радили смо и на решавању економских и социјалних проблема, што није било лако у условима када смо више од милион марака дневно морали да издвајамо ради санирања стања на Косову и Метохији

Са аспекта опасности којој је држава била изложена, попуштање Западу било је минимално

Водитељ: Добро вече поштовани гледаоци. Гост вечерашње емисије Телевизије Лесковац је господин Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Он је вечерас први пут са нама, добро вече и добро дошли.

Др Шешељ: Добро вече и боље вас нашао.

Водитељ: Прошло је доволно времена од формирања Владе народног јединства, да се могу датинске оцене.

Др Шешељ: Па, ја мислим да смо остварили поприлично, што не значи да сам задовољан. Могли смо сигурно и више. Народ има право да нас критикује, да нас напада, али, у сваком случају, дosta смо учинили по питању проблема Косова и Метохије, односно албанске националне мањине и сепаратистичког деловања њених политичких партија, по готову на плану рушења шинтарских терориста. И, ових шест месеци Влада је на томе највише радила.

Друго, ми смо формирањем ове владе стабилизовали битно политичке прилике у Србији.

Радили смо на решавању економских и социјалних проблема. Морам рећи да је велики успех што смо ми релативно редовно исплаћивали пензије за ових шест месеци, у условима кад смо више од милион марака дневно морали да издвајамо ради санирања стања на Косову и Метохији, али смо се сналазили за тај новац, прибављали смо га из реалних извора, дакле, оперисали смо здравим новцем, чували курс динара, а имали смо и за исплате пензија, пошто је то највећа ставка у државном буџету, јер је фонд пензијског осигуруња потпуно празан већ годинама, и Влада као гарант налази новац да би се исплатио преко фонда, иако је фонд самостални државни орган.

Ова Влада сигурно није крива што је тај фонд већ годинама хронично празан. Сачуван је тај курс динара, иако је било доста психолошких притисака, вођен је прави психолошки рат. Разне групе економиста које финансира Запад, које су везане за стране обавештајне службе,

више пута су нам правила пометњу најављујући девалвацију, да људи журе да купе девизе. И неколико дана траје тај психолошки удар. Последњи психолошки удар смо сад имали као су се појачале претње бомбардовањем наше земље, па је марка скочила на седам динара, негде и више од седам динара. Сада се то полако враћа у нормалу. А, шта је то нормала? Нормала је да црни курс буде отприлике до 10% у односу на званичан. То је нешто што је подношљиво, што је реално, што је свима схватљиво. Није било никаквих системских узрока за дизање курса динара. Дакле, није било доштампања новца.

ловима слободне конкуренције. Затим, скинули смо са контроле цене папир, и још неке ствари.

Водитељ: А лекови?

Др Шешељ: Што се тиче лекова, ту постоје неки савезни прописи којима се регулише питање лекова. С друге стране имали смо огромне проблеме са фабриком "Галеника" и са криминалним радњама бившег шефа Републичког фонда за здравствено осигурање Ненада Ђорђевића, који је у затвору, почело му је суђење, јер је правио лоше уговоре, правио је неповољне уговоре, узимао огромну провизију и новац здравственог осигурања.

О свом тројику: ако Шпинти не желе наш образовни, здравствени, информативни, културни или систем социјалног осигурања, нека формирају сопствене системе

Ми смо строго контролисали штампање новца, и штампање се сводило искључиво на замену похабаних новчаница. То је била и једина примарна емисија. Наша способност да проналазимо те реалне изворе је охрабрујућа, и ако се ствари на Косову доведу до још интензивнијег смиривања, ми ћemo имати могућност да онда решавамо све ове друге нагомилане проблеме много брже него што је до сада био случај. У привредној сferи смо ишли у правцу либерализације цене.

Скидали смо извесне робе са система контроле цена, ослободили смо техничку робу, грађевински материјал, ослободили смо детерценте, то је веома важно, јер је наша домаћа производња потпуно замрла, а увозници су диктирали своје услове и наше цене ништа више нису значиле. Ми смо их сада ослободили и омогућили домаћим фабрикама да се носе са тим увозницима у ус-

тоје изазвало већу пометњу на тржишту лекова, али ми смо подстакли све друге фабрике док се не реши проблем са "Галеником" да преузму делимично производњу тих виталних лекова, како не би било несташице на тржишту. Лекови морају да буду под контролом цене, бар они основни најужнији лекови, и ми ћemo на томе и даље инсистирати. Ту имамо сад подељену надлежност у одређеној мери са Савезном владом.

Дежурни проблеми САД и НАТО

Водитељ: Како ви оцењујете споразум Милошевић-Холбрук, и да ли можемо да сазнамо неке битне детаље тог споразума, с обзиром да су до сада била препричавана неких навода, неких писанања шпинтарских листова.

Др Шешељ: Прво криза још није прошла. Имаћемо ми још много проблема са Косовом и Метохијом, са албанском националном мањином и њеним сепаратистичким партијама, али ћemo највише проблема имати са Американцима и НАТО пактом у целини. У овом случају ми смо избегли бомбардовање које је већ било опинљиво пред нама.

НАТО пакт је све своје потенцијале активирао и кренуо на нашу земљу. У последњем моменту је склоњен један споразум који је за нас доста повољан, с тим да је Слободан Милошевић постигао значајан дипломатски успех тим споразумом. Зашто? Отклонили смо претње бомбардовањем, бар за известно време, бар за неколико месеци. Видећемо даље да ли ће се ствари смиривати или заостравати.

Посматрачи ОЕБС-а уместо војника НАТО

Водитељ: Холбрук је изјавио да ово није дефинитивно.

Др Шешељ: Да. Битно је да смо избегли какве стране трупе на нашој територији, било чије војнике, посебно војнике НАТО пакта. Све ово што се дешава око Косова и Метохије, сви западни притисци су срачунати на ломљење наше воље и изнуђивање стационирања трупа НАТО пакта.

Сада поставља питање чиме смо ми то избегли и чиме смо постигли овај дипломатски успех. Три су основна фактора. Први је фактор наша чврстina и непопустљивост. Нисмо попустили ни по једном битном националном интересу. Било је извесних уступака, али шта је уступак. Уступак је главни тај што смо пристали да дође 2.000 посматрача ОЕБС-а, који ћe се слободно кретати на Косову и Метохији, имаће дипломатски статус. Ми смо ту попустили у односу на онај наш принцип да не прихватамо посматраче ОЕБС-а, док се наша земља не врати у пуноправно чланство. Али, сваки пут као ујете у неке преговоре, увек рачунате да ћete негде нешто попустити, гледате да што мање попустите. Ја мислим да је наше попуштање било минимално са аспекта оне опасности која нам је претила.

Затим, пристали смо да један авион страни над територијом Косова и Метохије, у једном тренутку највише један да буде у ваздуху, и да он осматра и снима ситуацију на терену. Али неборбени авион! Авион без наоружања, авион који се не користи у борбене сврхе, тако да нам то није неки нарочито значајан уступак, нешто што не можемо. Они тако и тако снимају из сателита, из авакса још са територије Албаније или са територије Македоније, итд. Није то нешто што је нама проблематично. Ово што су објављивали неки издајнички медији, у Београду, ови које смо забранили, било је срачунато за вршење психолошког притиска на Владу Србије и на цељокупан народ, све грађане Србије. Они

су објављивали радне верзије америчких планова. Као да је то нешто што је већ завршено.

Ниједна права радна верзија нигде није довршавана, нити је било где прихватана. Ми смо пристали да дијалогом решавамо проблем шиптарске националне мањине. Ми непрекидно нудимо тај дијалог, а оно што је политички оквир тог дијалога, одређено је овим споразумом између Мишовића и Холбрука. И то је објављено. То је ових 11 тачака.

Косово и Метохија остају у саставу Србије

Водитељ: Да ли ми можемо концизно да знамо, да искористимо ваше учешће у овој емисији, да сазнамо прецизно које су витлане одреднице овог споразума, почевши од статуса Косова у оквиру СРЈ.

Др Шешељ: Најважније је да Косово остаје у правном систему Србије. И то је једна од тачака овог споразума. Нећу сад по реду набрајати, две смо већ поменули.

Водитељ: Али, шта је суштина?

Др Шешељ: Посматрачи и овај авион го су такође тачке овог споразума. Суштина је да Косово остаје у саставу Србије, да се решење територијалне аутономије налази у оквиру правног система Србије, садашњег Устава. Али, овим споразумом се говори о националним заједницама на Косову и Метохији, које треба да буду равноправне. И то је оно на чему смо ми непрекидно инсистирали. Дакле, територијална аутономија - она је одређена Уставом, она је као аутономија Војводина. Али, идемо сада на персоналну или културну аутономију.

И ви се вероватно сећате, више пута смо са тим наступали у јавности, о томе смо говорили на скупштинским заседањима. Ако Шиптари не желе наш образовни, здравствени систем, систем социјалног осигурања, информативни, културни, нека формирају свој сопствени. Једна од ових тачака је да Шиптари имају право на локалну полицију. Ми смо већ у 92 етнички чиста шиптарска села формирали такву полицију. Нашли смо Албанце који нису компромитовани, који се нису огрешили о закон, или нису учествовали у терористичким дејствима. Они су службено ангажовани као локални полицајци. Имају униформу полиције Србије, од наоружања имају пиштол, палицу и лисице и примају плату од државе. Зашто би то нама сметало.

Друго, један од ових принципа је да не постојати локални правосудни систем. И, ми сад идемо у том правцу да и локални, албански судови, суде у грађанским парницима између Албанца. Ако једна од страна у спору не жели да им суди тај суд, онда се обраћа државном суду. Друго, ти судови ће бити надлежни за кривична дела до једне године затвора, можда у даљим преговорима да то

буде до три године затвора. Значи, кад Албанац нешто направи, за шта је законом прописана казна до годину дана, нему може да суди тај суд.

За сва озбиљнија кривична дела, идсе на нормалне државне судове. Отприлике су то те финесе о којима се сада разговара. Нама је најбитније да се више никад не деси да Албанци владају над Србима. Ми то не дамо. Албанци ће бити заступљени у Републичкој скупштини, у Савезној скупштини. Ми смо за то да припадници албанске националне мањине буду и у Влади Србије, зашто не један њихов представник у Влади Србије или у Савезној влади, али сада да видимо који ће то бити. Не може нека странка, са којом ми не желимо коалицију, да нам то наметне. Владу формира скупштинска већница. Има Албанца који су чланови Српске радикалне странке, од којих би неко могао да буде министар. Зашто да не?

Шиптари за политику апартхејда

Водитељ: Које су у овом контексту надлежности Републике а које су још надлежности општине? Како ће се та управа тамо на Косову финансирати? Из којих средстава?

Др Шешељ: Устав је пронисао шта су надлежности Републике. Е, сад постоје три облика државних дужбина. Једно су доприноси, они су строго наменски, за здравство, за пензијско осигурање. Постоје порези који се плаћају пропорционално и постоје таксе које су фиксиране. То су државни намети, што би се рекло. Ако Албанци формирају свој здравствени систем и свој систем социјалног осигурања, онда би сви запослени Албанци, уместо да уплаћују наше државне фодове, уплаћивали у своје фодове.

Локални правосудни систем: локални судови судиће у грађанским парницима између Шиптара за кривична дела до годину дана затвора

Водитељ: Изборно, као што је пракса у западним земљама.

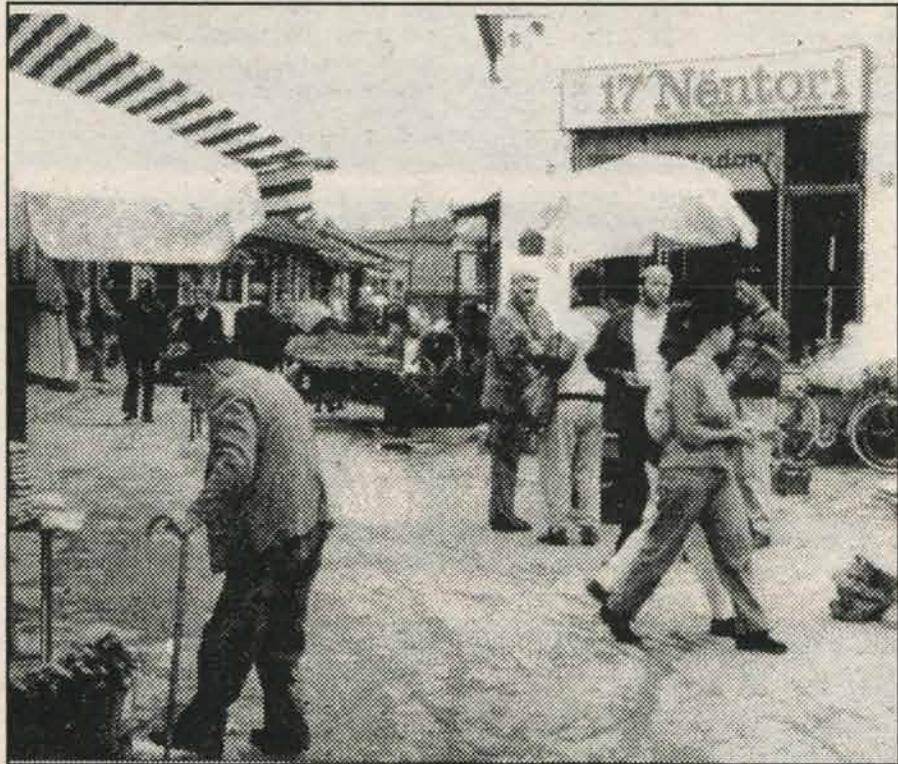
Др Шешељ: Јесте, у своје фондове плаћа за социјално и пензијско осигурање, у своје фондове плаћа за здравствено осигурање. А кад је реч о државним порезима, да се види: који је проценат пореза потребан. То се види кроз буџет, кроз буџетске разрезе, који је проценат потребан за функционисање државе, а колико је потребно за школство, колико је потребно за културне институције итд. Онај проценат који се буџетом одреди за културне институције, ми бисмо га процентуално од пореза наплаћеног од Албанца, упутили у те њихове фондове за културне делатности, за информативни систем, итд.

Дакле, нама није неопходно да Албанији партиципирају у стварању неке велике количине новца у нашем буџету. Један део ће морати. Али ми смо до сада имали праксу да много више из Београда дајемо новца за финансирање разних делатности које су у њиховом интересу, него што наплатимо на име доприноса, пореза и такси. На овај начин скидамо неки баласт с врата. Шта у ствари се овде потенцира? Албанији сами желе политику апартхејда.

Што би онда нама сметало ако они то желе? У свему овоме они ће имати потпуно одвојен друштвени живот. Нама то не смета. Они су то и до сада имали. Али, ми нећемо дозволити да се Срби тиме угрожавају. Дакле, држава Србија мора, у складу са Уставом, функционисати на целој својој територији. Нама јебитно да ту нема оружаних дејстава, да нема терористичких активности, вероватно ће их још бити мањег неког интезитета, јер неколико стотина терориста се распуштило по шумама. Неки су се вероватно притајили по градовима и могуће је још очекивати нека терористичка дејства слабијег интензитета, неки атентати, подметање бомби, итд.

Па, ми ћемо сада строго пазити да се више не деси оно што смо затекли у марту месецу кад је формирана влада, кад су шиптарски терористи имали скоро трећину територије Косова и Метохије под својом контролом. Чак мале градове неке, велики број села, многе саобраћајнице. Ја, кад сам ишао летос, на Косово и Метохију, нисам из Пећи могао да прођем путем за Приштину, него сам морао да идем на север, преко Црне Горе и преко Новог Пазара, па на Косовску Митровицу. Није се могло проћи. Па сад смо све то прочистили, прокрили, ја мислим да је стање боље него што је било.

Сад нам чак одговара да дође 2.000 ОЕБС-ових посматрача. Кад се они распореде на целој територији, теже ће се Шиптари упутисти у терористичке активности, јер ће они бити на лицу места да то сниме. И неће ти посматрачи бити само из непријатељских држава, из Америке, из Француске, из Енглеске, него ће бити бар пар стотина посматра-

Локална полиција: одржавање реда само у етнички чистим шиптарским срединама

ча из Русије, из Белорусије, биће из Украјине.

Трећина посматрача из пријатељских земаља

Водитељ: Колико сам ја разумео, подразумева се учешће једног броја посматрача које делегира Савезна влада.

Др Шешељ: Не, не, не, нећемо ми делегирати ту посматраче. Посматраче ће зависити из појединачних земаља од броја становника тих земаља. Пошто је Русија највећа Европска чланница ОЕБС-а, има 160 милиона становника, само на Русији ћи отпала неколико стотина посматрача. Ту је онда Украјина, Белорусија, најмање једна трећина посматрача, по нашој процени, биће из пријатељских земаља.

И онда су они коначница за посматраче из непријатељских земаља, који дођу са неким предрасудама и који дођу са конкретним задатком да нам напакосте. А онда из тих земаља које нису пријатељске, доћи ће један број људи личног моралног кредитилитета, људи који неће пристати да учествују у прљавим пословима. Такве смо и сад имали срећом и у Републици Српској, у ОЕБС-у, кад су планирали Американци да фалсификују резултате на председничким изборима, онда су се неки њихови људи успротивили и рекли - неће у томе да учествују.

То нам је спасило победу, вероватно. Петнаест дана су оклевали са саопштавањем резултата, незваничних резултата и још су чекали на званичне недељу дана након тага. Нису могли да дођу себи од запрепашћења што смо победи-

ли, а с друге стране су тражили варијанту како да то фалсификују.

Водитељ: Господине Шешељ, с обзиром да је избегнута опасност од агресије, јесмо ли у овом тренутку у стању непосредне ратне опасности?

Др Шешељ: Па, ми нисмо сада тренутно у стању непосредне ратне опасности, она није на крајње изричит начин формулисана у Савезној скупштини. Речено је у говору премијера Булатовића, да нам прети непосредна ратна опасност, али ми нисмо прешли били на ратни колосек у државним структурама, службама итд, али опасност нам и даље прети. Још ће бити мукотрпног ценкања, још ће бити проблема, биће много пријатеља, али мислим да је један од фактора, до кога још нисмо стигли, пошто нам је разговор кренуо у другу страну, један од фактора је овакво реаговање Русије и Белорусије на претње са Запада.

Рекао сам, први је фактор наша чврстина и наша непопустљивост у одбране виталних националних интереса. Мислим да је то поколебало НАТО пакт и да је отпило његову оштрицу, и да НАТО пакт није хтео да ризикује директни судар са Русијом. Ствари су се већ почели отимати контроли. Сви руски званичници стали су у одбрани Србије, неки веома жустро и жестоко, неки су изјављивали да би напад на Србију био напад на Русију. Белорусија и председник Лукашенко су се такође изванредно понели и Запад сад још не зна које смо ми евентуално руско оружје у међувремену добили, а које нисмо.

И, западне сile су се прерачунале у погледу реакције са Истока, из Русије, почеле су да прерачунавају колике би евентуалне губитке могле имати у агре-

Суштина демократије: "независни" могу да критикују политичаре, али не могу да преносе лажне вести и нарушују интересе земље

сији на нашу земљу. И треба ствар која је овде била битна, која нам је олакшила позицију и учинила да овако, сопствено, добро прођемо у завршницама тих преговора, је то што је Русија ставила да знања да ће уложити вето на евентуалну резолуцију Савета безбедности о војној интервенцији у нашој земљи, а онда би без те резолуције напад НАТО пакта био чиста агресија. Не би имао никакву правну основу. И то је почело да изазива осипање опште, претходно опште подршке земља чланица НАТО пакта америчкој иницијативи.

Почеле су поједине владе да изјављују да су против интервенције без резолуције Савета безбедности: италијанска влада, па су се десили ови изборни

резултати у Немачкој, смена власти, па је било неког противљења Грчке, па су се још неке земље око тога колебале, и то је оно што је Американцима ставило до знања да би се могла десити криза унутар НАТО пакта уколико се крене у отворену агресију.

Остаје "спољни зид" санкција

Водитељ: Амбасадор Холбрек није испустио да каже одмах по постизању споразума са председником Милошевићем, да постизањем овог споразума не значи укидање спољног зида санкција.

Др Шешељ: Не, и санкције ће Американци и даље да нам држе. Они су и из-

мислили тај спољни зид санкција и спроводе га кроз оне међународне институције где доминирају, где је њихова волја апсолутна. То је ММФ, Светска банка, светска трговачка организација, и слично. И они ће то да држе и даље. Они имају лоше намере према нашој земљи, непријатељске намере, они од тога не одустају. Њихов је крајњи циљ да униште Србију. Сад су се концентрисали на Косово, желе на Косову стационирање трупа НАТО пакта, желе да се Косово издвоји из правног система Србије, а онда је на реду Црна Гора, Рашка област или Санџак и Војводина.

Ја очекујем у наредним месецима заоштравање ситуације око Црне Горе, да вам кажем отворено. Они нас се неће тако лако оканити. И то треба народу да се каже. У таквој смо ситуацији, таква нам је позиција, морамо с тим рачунати. Али мислим да доста озбиљно водимо државне послове и да реагујемо на исправан начин на сва та искушења. И, ја мислим да је Влада Србије веома, веома јединствена и да коалициони партнери по тим питањима имају максимално разумевање. Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица није, баш, никаквих проблема до сад било по тим питањима. Налазили смо врло лако заједнички језик, и одлучили смо да бранимо Србију и СРЈ по сваку цену.

Владине уредбе до даљег

Водитељ: Наше грађане јако занима судбина привремених уредби које су донете тако да трају за време трајања ванредних околности. Када ће оне бити укинуте?

Др Шешељ: Док Влада не донесе одлуку о укидању. Ова последња уредба коју смо донели пре неколико дана, то је уредба о спречавању неких елемената негативног понашања у економској и трговинској сferi и уредба која регулише питање стана у медијима и деловање страних обавештајних служби и сервиса за пропагандни и психолошки рат, и слично.

Ја мислим да ће та уредба потрајати још опасност није уклонења. Још увејје је да опасност реална. Није јој степен изражавања онолики какав је био пре неколико дана, какав је био до недеље, речимо. Стизали су већ гласине да у недељу предстоји бомбардовање, пропуштујући у предстоји бомбардовање, пропуштујући недељу. Сада је већ ситуација мирнија, али опасност још траје. Влада ће проценити када ће се створити услови за укидање те уредбе, међутим, бар једна одредба у тој уредби остаће након укидања и мы планирамо да је преточимо у нови текст Закона о информисању. То је онај део уредбе којим се забрањује реемитовање страних шпијунских и пропагандних емисија преко наших РТВ станица.

Које су то пропагандне, шпијунске емисије у функцији специјалног психолошког рата, то су емисије "Глас Амери-

ке", "Слободне Европе", "BBC", "Дојчвеле", "Франс интернационал" итд. То нису комерцијални програми.

Поставља се питање који је њихов интерес да се емитује програм на српском језику. Нема никакве зараде. То се финансира из буџета америчке владе, немачке владе, француске владе, енглеске владе. Циљ је изазивање неких последица у свести наших људи. Циљ је преобликовање свести наших људи, изазивање капитулантског расположења, сејање страха, панике, ширење лажних гласина, итд. То је специјални пропагандни рат. И што бисмо ми омогућавали преко наших медија да се он води.

С друге стране, Американци су нам још 1992. или 1993. године укинули сателитски програм за територију САД на српском језику. Кад они нама врате наш сателитски програм тамо, онда и ми нима можемо омогућити овај. Да идемо лакле, по принципу реципрочитета - колико се њихов може емитовати у нашој земљи, да они нама омогуће на српском језику да емитујемо у Америци. То би вала било коректно. Видите, сад се ту лиже велика галами у западним медијима. Можда то није сада ни лоше мало, скреће пажњу са Косова и Метохије.

"Независни" медији држе страну терористима

Водитељ: Који је био конкретан повод укидању, привременом укидању излажења листова "Дневни телеграф" и "Данас" на основу Уредбе о медијима?

Др Шешељ: Ширење лажних гласина, пре свега, стављање на страну шиптарских сепаратиста. Видели сте онај дан кад смо забранили "Дневни телеграф", крупним словима, на насловној страни, "одлука за напад донета". Таква је била формулатија.

Водитељ: Читам више листова у тој дана, па ...

Др Шешељ: Па, боље да не читаш тај "Дневни телеграф". Сад више и не може да се чита и кад би неко хтео. Откад траје овај наш обрачун са терористима на Косову и Метохији, "Данас" и "Наша борба" држе страну шиптарским терористима. Они прозивају ту терористичку организацију ОВК, крупним насловима објављују: "српска полиција ликвидирала целу једну шиптарску породицу", "убијена деца" - нигде не можете да нађете доказе за тако нешто.

Учествовали су у правом пропагандном рату против наше земље. То смо спречили. Ми нисмо спречили критику Владе, ми нисмо спречили критику политичара. Могу до миље воље да нас критикују, али не могу такве лажне вести да проносим, којима се нарушавају интереси одбране наше земље. Па, позиви на дезертерство, па лансирање гласина да је велики број полицијаца скинуо униформе, одио да служи на Косово. Било је неких појединачних случајева, али на прсте би се могли избројати. Онда они то на сва звона удају. Дак-

ле, изазивају једну посебну психозу у народу. Најава бомбардовања своја, само што није почело, па све донесена је одлука, па сутра бомбардовање, па прекосутра.

Па, сетите се, у мају месецу писму да смо донели одлуку о поскупљењу струје 30%. Као, ја с неким тамо, договорио. Откад ова влада постоји само смо једном за 9,5% поскупели струју. Сад смо донели одлуку - кад се 1. октобра прелазило на зимску тарифу. Од раније постоји закон који регулише увођење зимске тарифе, тога се сећате, је ли тако. Та зимска тарифа је по закону 50% скупља од летње, а ми смо донели одлуку да се не применjuје у целости, него само 25%. А они објављују - поскупела струја. Па, није поскупела, него је појефтина. Мања је зимска тарифа него што је ранијим законом прописано.

Уредба ће да поткачи и шиптарске медије

Водитељ: Због чега се, лакле, на сличан начин није поступило и у случају шиптарских гласила, која су отворено антисрпски оријентисана и антидржавно?

Др Шешељ: Ја ћу вам сад искрено речи шта је ту у питању. Ево, ми смо хтели да на српским гласилима, гласилима која се штампају на српском језику, покажемо сву озбиљност наше уредбе, да не би неко рекао да је Уредба срачу-

ната само на ускраћивање слободе штампе припадницима шиптарске националне мањине. Министарство информисања проучава сад и медије на албанском језику, наравно у ових протеклих неколико дана, откад је Уредба донета, и ту ће предузети одговарајуће мере. Друго, ту има мало више послла. Мора се предводити сваки текст.

Мора бити у питању професионални превод да би се могло реаговати. Овамо је било лакше да се реагује, пошто су сви текстови на српском језику. Али, и ту ћемо да спроведемо Уредбу, можете бити сигурни.

Црина Гора није поштовала савезни закон

Водитељ: Постоје, господине Шешељ, оцене у јавности да се у последње време мешају надлежности савезне и републичке владе, као што је рецимо оцена да све акте у случају проглашења непосредне ратне опасности може доносити савезна влада, да је ту о у њеној надлежности. Исто и што се тиче регистрације и пререгистрације возила на моторни погон, што је регулисано савезним законом о саобраћају, тако да се дешава да се на територији исте државе, под надлежношћу истог закона, два пута плаћа иста такса а најављује се и трећа варијанта, плаћања при замени таблица са застапом уместо са петокраком. Како је створена

Подстрекачи шиптарског сепаратизма, Кардель и Махмуд Бакали: више никада не сме да се деси да Шиптари владају над Србима

једна таква ситуација и чиме се она правда?

Др Шешел: Прво, ми нисмо проглашавали стање непосредне ратне опасности. То није радила ни републичка влада ни републичка скупштина. У Савезној скупштини је констатовано да постоји стање непосредне ратне опасности, не кроз формални акт Савезне скупштине, него кроз експозе премијера Булатовића, који је усвојила Савезна скупштина. Ми смо гласали о том експозе и већином гласова је тај експозе усвојен. Дакле, констатација је усвојена. А, што се тиче пререгистрације возила, проблем је направљен што у Црној Гори није поштован савезни закон.

Прво, савезним законом се забрањује увоз страних возила старијих од две године. Тада закон и даље важи. У Црној Гори није поштован. Увожени су имнога старији аутомобили. Друго, у Црној Гори су возила регистрована без претходног плаћања царине. Два битна кршења савезног закона су се десила у Црној Гори, а овде је претходна власт, претходна влада грешила, што одмах та возила није пленила чим из Црне Горе пређу у Србију. И људи су видели да се та возила не плеле, да нема никаквих последица, и онда су почели масовно да купују половне аутомобиле, да их региструју у Црној Гори и возе у Србији.

Сада их пререгиструју. Видели сте можда у новинама, објављен је податак. То онда не би имало смисла. Јуди уљукивани у илузији да се може несмета-

но кршити закон, хајде сала, на њиховој грбачи да се сломи.

Ми смо онда донели одлуку да се изврши пререгистрација до 1. октобра, да се уведе једна такса која је мања од парине која се морала платити, а није плаћена. Мора се платити парина. Увек кодувоза возила се мора платити царина.

И, овај износ, који смо ми одредили, мањи је од износа царине, али су ти људи ипак морали нешто да плате држави. Одредили смо тај рок до 1. октобра. После тог рока немогуће је да се на такав начин набави аутомобил. Прва возила која се појаве са регистарским табличама из Црне Горе, ако не буду возачи имали доказа о плаћању царине, биће заплене. Сва возила страног порекла. Мора се платити царина.

Овде је свима речено да се Влада не шали, да је то озбиљна уредба и да се мора до 1. октобра провести и грађани су то схватили озбиљно. Свега је 14 мислим или 17 возила запленено.

Водитељ: Али многа се возе без таблице.

Др Шешел: Возе се без таблице, али са потврdom да је поднесен захтев за пререгистрацију.

Водитељ: Накнадно, по истеку рока.

Др Шешел: Ја нисам чуо да игде има накнадно по истеку рока да је неко поднео захтев за регистрацију. Рок је био 1. октобар и рок се мора поштовати, али није полиција успела да свима заврши тај посао. Ко је 30. септембра поднео захтев, поднео је у року, ми смо дали на-

лог да полицијске станице, да полициски шалтери који се баве тим послом, раде све док има људи који чекају у реду да поднесу захтев. Али, онда полиција није стигла да сав посао заврши, па су људима дате потврде да је поднет захтев за пререгистрацију, и та потврда важи док се тај посао не заврши.

Паметна држава као Робин Худ

Водитељ: Колико је новца прикупљено на овај начин и за шта ће он бити утрошен?

Др Шешел: Па, не могу сада вам поуздано кажем али претпостављам нето око 700 милиона динара. Углавном и за пензије. Један део за дечије додатк, углавном за пензије и за финансирање других активности. Али, ми смо се определili да идемо пре свега за социјално давања, да би јавност то најлакше опрадала.

Ви, с друге стране, морате имати виду да држава не може никоме ништа да да, док претходно некоме не узме. Паметна држава узима богатим да би давала сиромашним. Ја не могу да кажем, су ово богати људи. Нису то богати људи, јер богати људи купују нове аутомобиле. Али ово су људи који ипак имају нешто мало више новца од просечног грађана и они плаћају нешто што редовна обавеза била. Они уместо плаћања царине сада плаћају ову таку. Значи, они ту нису оштећени уопште.

Перформанс жена у црном: никада, ни једном својом акцијом нису протестовала у корист српског народа

С друге стране, држава те приходе од мање усмерава за најнужније потребе.

Водитељ: Постоје неке најаве и претпоставке, ја не знам да ли је то објавио само "Дневни телеграф" или још неки листови да републичка влада намерава да још по неким основама уводи таксе. Поменуте су сателитске антене, квадратура станова. Колико у томе свему има истине и чему се грађани могу надати?

Др Шешељ: Ми о томе још размишљамо. Иницијатива опорезивања нечега што је објективно луксуз, да бисмо успели да одговоримо својим обавезама према најсиромашњем делу становништва, а да не штампамо новац. Нама је циљ очување стабилног динара, што је дуже могуће. А, да бисмо то постигли, морамо након друге изворе прихода.

Видите, сад нам касни приватизација. Тешко је наћи стране партнери, јер је Европска унија опет забранила инвестиције у нашој земљи. Оно што смо очекивали да ћемо добити новац кроз приватизацију неких фабрика, морамо да одложимо, а морамо да наћемо унутрашње изворе прихода. Шта је ту луксуз? Луксуз је она што просечном човеку није неопходно, нити поседује просечан човек. Да ли ће то бити сателитске антене или нешто друго, треба, да ли ће бити мобилни телефони, да ли ће бити неки вишак квадрата стана, можда више од 20 квадрата по члану породице или нешто слично, ја не могу унапред да вам говорим. О томе се тек размишља. Али ћемо иницијатива опорезивање оних који имају више, много више од просека. Значи, идемо на опорезивање богатих.

Можда неће ни доћи до тога, ако сад успео овим делом Уредбе да заведемо ред у привредној сferи, ако процентуално већи степен измирила пореских обавеза остваримо, и ту се носимо са великом проблемима, да многе фирме не уплаћују доприносе за пензијско и здравствено осигурање, да многи избегавају плаћање пореских обавеза, итд. Ту ћемо бити немилосрдни. Иначе, неплаћање пореза мора да буде кривично дело. За неплаћање пореза мора да се иде у затвор.

Ту ћемо заиста да применимо најстроже санкције. Ова држава нема намеру, и ова влада, да прикупља више новца од становништва него што је неопходно за обављање њених функција. Ја мислим да Србија никада у историји није имала штедњивију владу. Ова влада је већ више од шест месеци, ниједан министар није добио стан. Ниједан. Можда ће некад неки добити, али ми ниједан стан нећemo да зидамо сад за министре. Ако постоји неки службени, ако се негде испразни, можда га неко да добије. Још ниједан нови аутомобил није купљен.

За државне службе ми сад усмеравамо да се купују искључиво Заставина возила. Била је недавно набавка за инспекције неке, набавка за полицију, набавка за још неке државне службе, све се усмерава ка Заставиној фабрици. А, кад

Није тајна: министарска плата износи око 3.500 до 4.000 динара и касни

држава буде моћнија, кад народ буде багатији, моћи ће и државне службе да располажу са више новца. Сад смо строге, строге мере штедње завели.

Влада се довија да дође до паре

Водитељ: Кад говоримо о томе, економисти кажу и проценjuју, вероватно су израчунали егзактним методама да су главни ограничавајући фактори у огромној јавној потрошњи, која износи нешто око 60% друштвеног производа.

Др Шешељ: Па, то је тачно. Ми не можемо да спречимо ту јавну потрошњу. То би значило да укидамо пензије. Не можемо да укидамо пензије. Миморамо свакоме ономе, ко је стекао право, да исплатимо пензију. То јесте проблем. То јесте оно што је економији неподношљиво. Ми морамо сада наћи начин да то превладамо. А можемо превладати само овако. Како ћемо те људе оставити без пензије?

Водитељ: Ту се мислију такође на гломазну управу.

Др Шешељ: Пре свега су пензије у пitanju. А друго...

И локална власт дужна да помогне

Водитељ: Војску, полицију.

Др Шешељ: Немамо гломазну ни војску ни полицију. Имамо војске и полиције онолико колико је потребно. Немамо гломазну. Показала је сада ова ситуација на Косову и Метохији. Имамо један претеран чиновнички апарат. Па не можемо сада отпуштати чиновнике из службе, а немају где да нађу хлеб.

Ми не идемо на та отпуштања, али имамо још унутрашњих резерви које нисмо искористили. Сад је наш циљ, ево,

летос је објављен један конкурс - продадемо 18 државних вила. Новицем од продаје тих вила, купићемо полицији станове, да не бисмо давали из државног буџета. Значи, довијамо се на разне начине да дођемо до новца а да сачувамо курс динара.

Водитељ: Ја бих предложио, господине Шешељ, пошто имамо још 15 минута до краја емисије да прочитамо неко од питања која су у огромном броју пристигла још пре него што је ова емисија почела.

Очигледно је велико интересовање за ваше гостовање, а неко од ових питања се односи и на предизборна обећања и ваше странке и ваших коалиционих партнера. Дакле, да кренемо редом. Споразумом о Косову предвиђено је санирање путева у овој покрајини. Да ли ће пре тога бити решено стамбено питање деце погинулих припадника МУП-а и Војске Југославије? Одговорићемо експресно на свако питање.

Др Шешељ: Ми радимо на решавању стамбених проблема породица свих погинулих полицијаца, војника и официра и оних који су тешко рањени, па су постали инвалиди после ових борби, али ту доста има подељених надлежности са локалном самоуправом и органи локалне самоуправе су лужни да учествују у изналажењу решења за те стамбене проблеме.

И Влада Србије, а с друге стране МУП је формирао један фонд за помоћ, да би се та средства појачала. Што се тиче путева на Косову и Метохији, ми превасходно сада градимо путеве ради брзог спајања српских села са кључним саобраћајницама и радимо путеве од стратешког значаја. Мислим да смо објавили сада овај наш програм о изградњи путева за ову годину, па и путева на Косову и Метохији, и на томе интензивно ради-

100

AB 2954348

Без ребаланса буџета: циљ Владе очување стабилног динара

мо, а то је новац који, пре свега, стигне у Фонд Дирекције за путеве. И, ту иде новац једним делом од цене бензина и нафте и нафтних деривата, другим делом од наплате путарина и трећим делом из осталих прихода који су такође значајни и који су солидни.

Водитељ: Шта је са криминалом у Србији? Где су деца функционера и шта раде?

Др Шешељ: Ја могу да кажем где су моја деца. Имам четири мала сина који су код куће. Један учи школу, нисам задовољан његовим резултатима у школи, седми разред је завршио са добрым успехом, а питање је како ће осми разред. Моја деца неће избегавати војну обавезу то сам апсолутно сигуран. Неко ће бити добар ћак, неко неће бити, али шта се ту може.

Свако је ковач своје среће. Моја деца се неће разметати никаквим луксузом и моја деца ће имати онакав статус и онајку улогу у животу, какву заслуже.

Свако је ковач своје среће

Водитељ: А што се тиче криминала у Србији?

Др Шешељ: Па, што се тиче криминала у Србији он је веома масован. Делимично се отимао контроли у претходном периоду. Ми ћemo криминалу стати укупје, и то криминалу у врху. Ми смо кренули у том правцу. Ви видите да се људи из естаблишмента хапсе и да одлазе у затвор. Неке афере ћemo тек отварати. Ненад Ђорђевић, Смиљко Костић, одавно су већ у затвору. Има још неких и у Београду и у Нишу, који ће се наћи иза решетака, не могу унапред то да вам говорим, нема смисла. Не смеј ни да се мешам у делатност правосудних организација, али органи гоњења их гоне немилосрдно.

НАРОДНА БАНКА ЈУГОСЛАВИЈЕ
NARODNA BANKA JUGOSLAVIJE

100

СТО НОВИХ ДИНАРА
STO NOVIH DINARA

право у функцији верификатора. Они ће на терену уверити да ли је тачно он што ми званично кажемо да се дешава на овој земљи, извештавати ОЕБС, а пре то ОЕБС-а и УН.

Водитељ: Који ће суд бити надлежан у евентуалном спору Србина и Албанца на новом Косову?

Др Шешељ: Наш државни суд.

Водитељ: Да ли је тачно да је син Драгана Томића купио скопску Железару?

Др Шешељ: Ја не знам за то.

Испитивање имовине комунистичка категорија

Водитељ: Да ли ће бити усвојен програм Независног синдиката Југославије о испитивању порекла имовине нивоје узечених богаташа од 1990. године до данас?

Др Шешељ: Ми не можемо испитивати порекло имовине, знате. То је старија комунистичка категорија и она је досад компромитована својевремено. Али можемо утврђивати да ли је неко плаћао порез или не, натерати онога који није плаћао порез да га плати, бар накнади.

Касне и министарске плате

Водитељ: Богдан Ивановић из Лесковаца пита: - Обећавали сте када буде дошли на власт да ниједан државни чиновник неће примити плату док се не исплате пензије, дечији додаци и остало социјална давања. Да ли ви редовно примате своју потпредседничку плату, ако није тајна, колика је она и, да ли као члан разних одбора које именује Влада, примате плату? Колико је такви управници одбора у којима сте члан?

Др Шешељ: Обећања смо испунили и ниједан државни чиновник не прими плату док се не исплате пензије и плате државних чиновника касне нешто пре три месеца и државних функционери

И министарске плате касне, то можете да проверите свакодневно. Министарска плата је сада између 3.5 и 4.000 динара. Плата потпредседника Владе је нешто око 4.500 динара, а ја не примам ни потпредседничку плату.

Ја сам остао у радном односу у Савезној скупштини и примам само плату савезног посланика. Да сам примао плату потпредседника Владе, то би било 4.500 динара, имао бих још додатак у Савезној скупштини тзв. посланички паушал, па би изашло негде до 6.000 динара. Ја укупно месечно сада примам око 5.000 динара и то није никаква тајна.

О управним одборима

Водитељ: Ви сте члан Управног одбора...

Др Шешељ: Што се тиче управних одбора, ни у једном управном одбору немам никакав функционални додатак. Ја сам члан Управног одбора Правног факултета, Економског факултета, Универзитета у Београду, члан Управног одбора Института друштвених наука и Института економских наука. Ни у једном не примам ниједног јединог динара на основу чланства у Управном одбору.

Водитељ: Какав став имате, као потпредседник Владе, према појави да високи функционери неких странака заузимају места у по неколико управних одбора, и за то, доказано је, примају новчану накнаду.

Др Шешељ: Да, постоје неки управни одбори у којима се прима месечна новчана надокнада. Кад је реч о члановима Српске радикалне странке, који су у тим управним одборима, ми смо водили рачуна да их распоредимо, да им се не дуплира чланство у управним одборима, па да већи број људи добија мање износе, него да се појединим људима нагомилују ти износи.

Ствар је других странака како ће своје представнике у управним одборима распоређивати, ми се у то не мешамо. Обично управни одбори јавних предузећа имају те функционалне додатке на основу радног доприноса чланова.

Порез за регистрацију возила и таксе за излазак из земље

Водитељ: Да ли ће бити укинут порез на регистрацију аутомобила или ће трајати целе године? О томе смо говорили.

Др Шешељ: Да, да остаје тај порез на регистрацији. Он је релативно малог износа за аутомобиле мање кубикаже, до 1.100 кубика, то је 300 динара годишње. То није претеран износ и боље да се плати тај износ него да смо ишли линеарно са подизањем цена бензина. А са 1.300 кубика, мислим да је то 600 динара, је ли тако? Највећи износи су за преко 3.000 кубика, а то су 10.000 динара за скупочене аутомобиле, мерцедесе, чипове итд, па ко воли, нек изволи. Није ми га жао. Што би мени било жао некога ко воли да

вози чип или ко воли да вози мерцедес, што мора годишње да плати 10.000 динара. Мени га није жао.

Водитељ: Да ли ће бити укинуте таксе за излазак из земље?

Др Шешељ: Па, то је надлежност Савезне владе али ја не верујем да ће бити укинуте, јер ако се укину те таксе, морају се увести неке друге, да би се надокнали тај новац који се губи укидањем једне таксе. Рекао сам вам већ на почетку емисије - држава све оно што некоме даје, мора претходно некоме да узме.

Стара болжа стара девизна штедња

Водитељ: Када ћете распродати Дедиње и вратити старију девизну штедњу, као што сте обећали? Читам по новинама да Црногорци то успешно решавају. На који начин и из којих извора?

Др Шешељ: Па, не решавају баш тако успешно како изгледа, знајте. У Црној Гори је много мање девизних пензионера и они су се сад нашли у кризи. Нешто су добили новца из иностранства, уочи ових избора, па су вратили најмање улоге. Сад то већ иде много теже, сад и они кукају како не могу ни пензије редовно исплаћивати, итд.

Водитељ: Шта ће се дешавати...

Др Шешељ: А што се тиче старе девизне штедње, то је надлежност Савезне скупштине и ускоро треба да се донесе закон у Савезној скупштини, а Савезна скупштина је тражила сагласност Народне скупштине Србије и Народне скупштине Црне Горе. Народна скупштина Србије је дала сагласност да се тај закон усвоји, а Скупштина Црне Горе оклева, и због тога је дошло до застоја.

Почела је распродажа Дедиња

Водитељ: Питање је гласило - када ће распродати Дедиње?

Др Шешељ: Што се тиче распродаже Дедиња, рекох вам већ да смо неких 18 вила летос, јавним конкурсом, ставили на распродажу. Идемо даље у том правцу, с тим што је Републичка дирекција за имовину Србије затражила од свих општина да доставе податке о комплетној државној имовини. Неке општине су доставиле, неке нису. Пре месец дана још 40% општина није доставило.

Ми сад тражимо варијанту да казнимо оне општине које нису доставиле, да им ускратимо финансирање из буџета, да им кажемо - док не доставите те податке, нема прилива новца јер се оглушујете о своје државне обавезе. Кад прикупимо све те податке, онда ћемо направити програм приватизације и свега онога што није неопходно за функционисање државне управе, а већ сад озбиљно размишљамо и о приватизацији пословног простора. Ту би се могло акумулисати добра новца, којим бисмо могли да решимо неке друге проблеме.

Водитељ: Ево, добили смо одобрење да продужимо емисију за још 10 минута. Колико је по вашој процени тржишна вредност тих некретнина које су у власништву државе?

Др Шешељ: Огромна. Не могу сад тачно да кажем, али мислим да су то милијарде и милијарде динара.

Зејтин отиче шверцерским каналима

Водитељ: Зашто се снабдевање уљем, шећером и осталим дефицитарним производима, једино снабдева Београд. Драган Томић упорно изјављује да је тржиште добро снабдевено овим намирницама, што грађане веома иритира, јер то

Приоритет Владе: улагanja у пољопривреду и металски комплекс

није тачно. Да ли је поштено и добро да у Лесковцу, са 80.000 становника, само две продајнице продају уље и шећер?

Др Шешељ: Па, проблем је са тим шврцерским каналима. Ја вам гарантујем да држава три пута више уља испоручује тржишту него што су реалне потребе. А сад, послали смо инспекције на све стране, да проналазе те тајне магацине, да интервенишу код повлачења робе из продаје.

Шта се дешава - дође у продавницу уље, и одмах нестане. Само један део иде у продају, остало се повлачи, износи се на црно тржиште и продаје по већим ценама, која је некад и по 20 динара литар. С тим проблемом се суочавамо, а раније је много уља одлазило и преко Косова и Метохије разним шврцерским каналима, па смо успоставили контроле на путевима, контроле тржишне инспекције и то смо у поприличној мери зауставили.

Улагања само у пољопривреду и металски комплекс

Водитељ: Докле ће Драган Томић, потпредседник Републичке владе да крећи да захукталу врањску привреду, а истовремено нико не размишља о помоћи поступалој лесковачкој привреди?

Др Шешељ: Ја мислим да Драган Томић није у ситуацији ни могућности да финансира или кредитира врањску привреду на уштрб привреде у другим деловима Србије. Прошле године, у време приватизације 49% државне телефонске компаније, држава је преко Фонда за развој давала кредите разним фирмама, у првом реду привредним фирмама и многе од тих фирм ће бити вратиле кредите и сад је то проблем. Испразнио се Фонд за развој Србије, а два пута у овој години морали смо да новцем из Фонда за развој исплаћујемо пензије, како не бисмо ишли на доштампавање новца.

Тренутно, уложамо само у пољопривреду и у металски комплекс. За металски комплекс смо издвојили око 500 милиона динара. Нисмо смели допустити да тај металски комплекс пропадне, али смо уложили на тај начин што смо наручили робу, пре свега пољопривредне машине.

Дакле, дамо новац да се производе пољопривредне машине, а те пољопривредне машине онда дајемо сељацима и пољопривредним газдинствима, на име откупна пшенице, кукуруза, соје, сунцокрета, шећерне репе, итд. И, негде око милијарду динара, можда милијарду и двеста милиона, уложили смо у пољопривреду.

Обе те инвестиције мислим да ће се у крајњем исходу исплатити. Важно је да одржимо поверење сељака у државу, јер смо ове године плаћали много скупље него што је цена на светском тржишту. Некад је цена на светском тржишту већа од наше домаће цене. Овог пута је то било неповољно.

Ми смо пшеници плаћали по 20 пфенинга, а на светском тржишту је нешто око 12 пфенинга. Ми смо домаћем сељаку 8 пфенинга по колограму пшенице више плаћали него што је то на светском тржишту, да би одржали производњу и мотивисаност. Јер, ми без производње пшенице не можемо опстати. То је стратешка производња.

No comment за тенденциозна питања

Водитељ: Ево још једно питање - земља је била у непосредној ратној опасности. Да ли бисте ви дозволили директору Клиничко-болничког центра Земун да оде ван земље на неки стручни конгрес, као што је то учинио директор лесковачког Здравственог центра, пита Продраг Николић из Лесковаца.

Др Шешељ: Па, ја мислим да формално та непосредна ратна опасност није проглашена. Не знам о каквом се то научном склопу ради, о каквом стручном конгресу, итд, и не бих могао конкретно да узимам у давање одговора на такво питање. Очигледно је питање са извес-

ном тенденцијом. Ја не би смео да станем ни на страну гледаоца ни на страну директора, јер не знам о чему се ради.

Холбрукови ултиматуми нису прошли

Водитељ: Ја читам и тенденциозна питања.

Др Шешељ: Ја мислим да ви треба да прочитате свако питање, да је то један најобјективнији однос према гледаоцима, али ја ту, најам се да се ви слажете са мном, да ту не могу баш да уђем и да напамет или осудим директора или да га напамет браним, кад не знам о чему се ради.

Водитељ: Увек можете употребити формулатију "но комент".

Др Шешељ: Па не, ја не избегавам ни коментаре, него овде на један најјачи начин кажем о чему се ради.

Водитељ: Са пар места пренете су виша најаве да ћете иступити из Владе Србије ако Милошевић пристане на Холбрукове ултиматуме.

Др Шешељ: И Милошевић није пристао на Холбрукове ултиматуме. Холбрук је највише инсистирао да дођу тру-

У овим преговорима избегнуто је све оно што доводи у питање виталне српске и националне интересе

не НАТО пакта на Косово. Милошевић у овим преговорима није пристао ни на шта што доводи у питање виталне српске државне и националне интересе. Ни на шта. Ја сам рекао у чemu се састоје ти наши уступци.

Чим пристанете да разговарате, ви се унапред помирите са тим да неке уступке морате дати. Питање је колике и какве. Шта је овде било у питању? Овде се појавила једна моћна сила, највећа сила савременог света, а то је НАТО пакт. И дошао је на границе наше земље. И, прети бомбардовањем, прети нападом, шаље емисаре. Знате, као кад турска војска дође пред неки утврђени град и шаље смисара и тражи предају. И дошао њихов емисар, тражи предају.

Ми смо рекли – предаја не долази у обзир. Ако нас нападнете, бринимо се свим средствима. Не можете проћи без губитака. И пошто су из НАТО пакта схватили да не могу проћи без губитака, изнео сам вам пратеће околности које су се десиле и које су битно ослабиле општицу НАТО пакта, онда се кренуло у мукотрпне преговоре. Некада су те сесије трајале по седам сати непрекидно.

Ја сам био у току. Председник Милошевић ме је свакодневно обавештавао шта се ту дешава, како иду ствари и пре дефинитивног споразума сам се сложио да се у овој мери, овога може попустити. Ја мислим да смо с минималним попуштањем избегли једну страшну опасност. Увек је напад НАТО пакта странна опасност.

То не значи да смо се ми поколебали у одбрани. Сваки нормалан човек у овој земљи се плаши тог напада. Али, није било панике и код напад народа постоји веома висок степен одлучности да се Косово брани по сваку цену. Ми на питању Косова нећemo капитулати. Али, да је, не дај Боже, дошло до пристанка да дођи стране трупе, да се Косово издваја из правног система Србије, или нечег сличног, истог тренутка бих изашао из Владе, не бих оклевao ниједног момента. А ја не верујем, не постоји у садашњем руководству Србије и СРЈ човек који би био спреман да капитулира. Ја мислим да не постоји.

Питање страног плаћеника

Водитељ: По том питању бар је видно постигнут један национални консензус. Имамо још врло мало времена. Стигао нам је и факс из Одбора за људска права у Лесковцу, иако се слажете, ја бих га у целости прочитао.

Др Шешељ: Који вам је то одбор?

Водитељ: Одбор за људска права у Лесковцу. "Обећали сте хајку на стране дипломате у земљи, разне београдске кругове, хелсиншке одборе, жене у црном, некакве домаће људе, стране плаћенике, под наводницама, и независне медије, па вас питам што не почнете прогон са господином Холбруком, ту вам је био пред носом, неколико дана, или можда

са господином Хилом, који је свакодневно ту у Београду.

Или можда чекате две хиљаде верификатора, па да једним ударцем ослободите земљу страних посредника, против чијег смо се присуства у великом броју изашли на историјски нам референдум. Председник Одбора за људска права у Лесковцу Добропавел Нешин".

Др Шешељ: Страни плаћеник, је ли пише, је ли има у потпису и то.

Водитељ: Има потпис, али нечитак.

Др Шешељ: Добро, обично то покушавају да замагле да су инструментализовани од стране западних сила и да раде против сопственог народа. Прво, ја никада обећао никакву хајку. Рекао сам јавно и отворено: ако нас НАТО пакт нападне, прекинућемо дипломатске односе са свим земљама агресорима. Њихове дипломате мораће да напусте нашу земљу. Не долази у обзир да поново успостављамо дипломатске односе док не плате ратну одштету.

А онда сам поставио питање – шта ће бити са најховим шпијунима, агенцијама овде. Похватаћемо их као мачиће. Шта ће онда бити са Албанцима? Да ли они мисле да може доћи до неког разговора након бомбардовања? Након бомбардовања нема разговора. Ми ћемо претрпети велику штету и жртве, али ће се све разбити о главу Албанаца.

Што се тиче ових шпијунских агенција, разних хелсиншких одбора, соросовских фондација, жене у црном и сличних - немају чему добром да се надају ако њихови спонзори крену у отворену агресију на нашу земљу. Ми не водимо никакву хајку против независних медија, ми само укидамо стране шпијунске агенције које су се оглушиле о сасвим конкретне одредбе Уредбе коју је донела Влада Србије.

Ми нећemo дозволити преко локалних медија да стране сице воде специјални психолошки рат против Србије. И ту нема погађања. А, могуће је да са неким државама, по принципу реципроцитета, неке ствари уредимо. Ако нека земља може свој радио телевизијски програм да емитује на нашој територији, онда ми тражимо да под истим условима ми можемо на њеној територији.

Ми у Америци не можемо ништа да емитујемо, а овде ће се гледати "Слободна Европа" и "Глас Америке". Нема ништа од тога.

Стоп страним пропагандним емисијама

Водитељ: Каква је пракса у другим уређеним и стабилним државама, рецимо у државама западне демократије, да ли је тамо тржиште информација до те мере либерализовано, или постоји могућност, тј. дискрецијно право неких министарстава, да то регулишу на свој начин?

Др Шешељ: Ево, шта је у Аустрији? У Аустрији нема ниједна приватна телеви

зија. Ниједна једина. Јесте ли знали да то?

Водитељ: Знао сам за то. И до 2005. неће је бити.

Др Шешељ: Е, значи, наша земља је неупоредиво демократија од Аустрије, што се тиче медијске сфере. Је ли тако? Ми имамо огроман број приватних радио и телевизијских станица, али оне морају да воде рачуна о националним интересима. Ми нисмо затворили ниједну радио-телевизијску станицу и ниједну новину зато што напада политичаре, зато што напада чланове Владе.

Може и ваша телевизија, или било која друга, да ме напада до миле воље, али оног тренутка кад бисте сада смиштовали пропагандни сервис "Глас Америке", "Слободна Европа", ми бисмо вас затворили.

И то се односи на све остале. Без искавких предрасуда. Како је то на Западу? Кад би Американци желели да нешто емитују у Француској, све су бесплатно емитовали. Који је интерес? Интерес стављања у службу страних сила.

Мање пореске стопе, већа пореска дисциплина

Водитељ: Господине потпредседниче, наше време предвиђено за ову емисију је истекло, и ја бих вас молио за крај, уколико је могуће, да се таксативно наброје мере Владе Србије које можемо очекивати наредних недеља, месеци, посебно у привредној сferи, јер, претпостављам, наше гледаоце то највише занима.

Др Шешељ: Па, не могу сад то таксативно да вам набрајам, јер на многим стварима још ралимо и док не завршимо посао око припремања тих законских или подзаконских аката, нема смисла да о томе говорим у јавности. Рекао сам отприлике, ако будемо ишли на завођење нових такси, онда ће бити искључиво на луксуз.

Који ће то бити луксуз, то ћемо тек видети, али ми се спремамо за једну рационалну и свеобухватну ревизију пореског законодавства, у намери да обарајемо пореску стопу и већ смо је оборили. Стопу пореза и доприноса на плате смо оборили са 124% на 98%. То је велико растерећење привреде. Ини ћемо даље у том правцу. Обараћемо друге пореске стопе, али ћемо утеривати пореску дисциплину. И то ће бити наша основна економска преокупација следећих месеци.

Водитељ: Господине Шешељ, хвала што сте били гост у програму Телевизије Лесковац.

Др Шешељ: Хвала вама што сте ме позвали.

Водитељ: Поништавани гледаоци, пратили сте разговор са доктором Војиславом Шешељем, потпредседником Владе Србије. Желимо вам пријатно вече.

ТВ СОКОБАЊА, 16. СЕПТЕМБАР 1998. ГОДИНЕ, ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ,
ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ У ЕМИСИЈИ "КОРАК ДО ИСТИНЕ"

У ВЛАДИ СА НАЉОДИМ НАМЕРАМА

Српска радикална странка није наивна политичка организација и није безглаво ушла у Владу. Када се НАТО пакт директно умешао у конфликт на Косову и Метохији, било је јасно да јужна српска покрајина не може да се одбрани без јаке и стабилне Владе. У таквим околностима, Српска радикална странка је нашла заједнички језик са СПС-ом и ЈУЛ-ом, и 24. марта приступила Влади народног јединства. Био је то искрен и патриотски чин. Успостављен је такав однос да Влада функционише без проблема.

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Гост вечерашњег издања емисије "Корак до истине" је потпредседник Владе Републике Србије, господин Томислав Николић. Добро вече и добро дошли у Соко -телевизију.

Николић: Боље вас нашао.

Водитељ: Малочас сте стигли коли нас и не зnam да ли сте имали времена да проштете Сокобањом и да видите какав је наш град. Хтео сам најпре да вас питам о утисцима?

Николић: Ја нисам први пут у Сокобањи. Више пута сам долазио. Истина, нисам наступао на медијима, али смо имали трибина по околним селима и два пута у сали згради општине. Мислим да Сокобања тек треба да постане центар бањског туризма, да је одавно требала да буде, али општа немаштина, несташница свега и свачега, довела је до тога да Сокобања, иако је само десетак километара од аутопута, делује као место које је склоњено на страну.

Мени је сваки град у Србији подједнако вредан, важан и леп, тако да не издвајам ни Сокобању, ни Крагујевац, ни Београд. Једноставно, свуда сам као код куће, без обзира на то ко је на власти.

Приоритет број 1

Водитељ: Нисам вас питао због тога, него се много тога урадило у току ове године у Сокобањи. Она се баш променила, чак је у једном месецу била најпосећенија, у јулу, па чак и почетком августа најпосећеније туристичко место у Југославији. Најпре, ја бих да позвем гледаоце да вама могу, ако се ви сложите, да постављају питање у току емисије на бројеве телефона 830-814 и 830-679.

Најпре бих вас питао, односно да разговарамо мало о ономе што је наја-

ктуелније, а то је Косово. Како би сте ви описали тренутну ситуацију на Косову и како видите разрешење овог политичког проблема?

Николић: Тешка ситуација на Косову и Метохији погоршавала се у последњих неколико година а кулминирала почетком ове, и после прошлогодишњих републичких избора све поли-

тичке странке које имају посланике у Скупштини Србије знале су да због Косова и Метохије Влада мора да се формира. Ми смо људи који се озбиљно баве политиком, умемо да процењујемо, умемо да предвидимо догађаје и знали смо да је Косово и Метохија следеће жариште којим се напада Србија. Знали да Косово и Метохија не мог

Територија Косова и Метохије, док постоји иједан живи Србин, биће у саставу Србије

да се одбране уколико Србија нема јаку и стабилну Владу.

Када су преговори између социјалиста и СПО-а пропали, за дан смо се договорили, социјалисти и радикали, да направимо Владу и одмах смо у своје приоритете, које је и прочитao председник Владе Мирко Марјановић, под бројем 1, уврстили разрешење ситуације на Косову и Метохији. У то време једна скупштинска делегација је већ почела да иде на разговоре са представништвом политичких странака албанског националног мањине, пре него што је Влада формирана. Знали смо да ће сигурно доћи до великих сукоба, а тзв. међународна заједница већ је била уплетена у дogaђаје на Косову и Метохији. Косовом и Метохијом шаптари су емисари, разне хуманитарне организације, сви са оним великим антегнама којима покривају целу земљину куглу и знали смо да се спрема нешто озбиљно.

Нажалост, то је проблем који постоји дуго година и који није решаван, чак је и наопако решаван. У време када је у Албанији била једна оваква криза, само много гора него што је сада, и када се знало да су опљачкани магацини, да су Албанци дошли до огромне количине оружја, Савезна Република Југославија и Србија нису заштитиле своје границе, није постојао никакав одбрамбени појас, никаква заштита, несметано се ишло као преко главне улице у било ком граду и на Косово и Метохију је дошла огромна количина оружја. Истовремено, у последњих 18 година ниједно дете које се родило међу Шиптарима није добило јасну представу о томе како треба живети у Србији и какав однос треба имати према Србима.

Сви они задојени су мржњом према српском народу, то смо знали и када је тероризам ескалирао није нас затекао неспремним, али почетног несналажења је било зато што нисмо знали каква ће бити реакција великих сила, посебно Америке. Већ после првих напада на полицијске патроле ми смо сели и договорили се да једном коначно то зло из Србије истерамо. Није више могло да се трпи, тачно је то да су полицијци плаћени да обављају свој посао, да евентуално неко од њих, обављајући дужности, и погине, али није тачно да ми треба да дозволимо да српска полиција изиграва глинене голубове, да буде мета за терористе.

Акција је била велика, акција је при kraju и због тога је Влада Србије донела одлуку на прекујчарашњој седници да изађе пред Народну скupштину Републике Србије, да пред телевизијским камерама у директном преносу поднесе извештај шта је урадила за Косово и Метохију и да затражи мишљење о својим потезима од посланика Народне скupштине. Нама су посланици дали одрешене руке тиме што су расписали референдум међу грађа-

нима Србије за решавање питања које ли дозволити да нам се страни у то месецу или не, њима и народу Србије дuguјемо да кажемо шта смо то урадили, шта нас још очекује и шта ћемо још урадити. Огроман простор је потпуно покрiven снагама полиције. Терористи су сатерани у гудуре Јуничких планина и Чичавице, у гудуре према Албанији и делимично према Црној Гори, у све очајнијем су стању, у потпуном су расулу. Стигло се и до њихових најудаљенијих касарни до којих полиција у последњих 30 година није могла да дође.

Бекство муџахедина преко Црне Горе

Нажалост, акцију нам је мало омела Влада Црне Горе тиме што је пропустила главину терориста, посебно муџахедина из исламских земаља да прешу преко Црне Горе и да оду у Албанију, тако да ће бити јако тешко да ухватимо живог било ког муџахедина који се на позив за борбу за ислам одазивају и долазе из свих држава у свету, али пред налетом српске полиције, пред одлучношћу Југословенске војске, која сада изванредно чува и брани границу, терористи су схватили да од њихове борбе више нема ништа.

Истовремено, политичари Албанци схватили су да више не могу да убијају плодове терористичке борбе, борбе тзв. терористичке војске Косова и схватили да морају да разговарају са Републиком Србијом, којој сада чак одговара и да не разговара. Ми данима позивамо на разговор. Ја сам 19 пута био у Приштини очекујући да дођу а само једном смо седели за истим столом. Тада су били осиони, охоли, баhatti, рекли су да са нама немају о чему да разговарају, изузев о томе где ће бити граница између Косова и Метохије и Србије. Тада смо им јасно и гласно рекли, делегација Владе Републике Србије у томе је била једногласна, можете да добијете персоналну, културну аутономију.

Са амбасадором Хилом нема разговора

Територија Косова и Метохије, док постоји и један живи Србин, биће у саставу Србије и о томе нећемо да разговарамо. Тражили су да се умеша и тај амбасадор Хил који појединачно разговара и са једним и са другим, међутим ми смо рекли да Хил може да разговара са представницима Владе Србије у Београду, а да у Приштини, посебно у просторијама Рутовине стражаке, ми са њим немамо о чему да разговарамо.

Дошло је до отрежиња велике већине албанског становништва, код њих је разбијен страх од српске војске и полиције. Показало се да им српска поли-

ција помаже, а не одмаже, показало се да су их у овога непријатеља увалили њихови супарници који су посегли за оружјем, који су им на силу утурили оружје у руке. Ја разумем зашто су многи Албанци прихватали то оружје, чак и домаћини којима ни на памет не пада да пушају. То је страш да вам неко их куће не страда зато што се ви опирете вољи оних који су од вас јачи.

Имамо проблема са доста расељених лица, расељених у друга села, изван својих села, зато што се из многих села отварала ватра на полицију и у многим селима су били забарикадирани терористи до те мере да су били решили да изгину, а да се не предају. Онда су цивили који у то нису умешани бежали из тех села. Сада су та села слободна, позвали смо их да се врате. Чак им нисмо ни употребљавали да врате оружје па да се они врате, него смо рекли - вратите се, па ћемо се договорити да вратите и оружје. Шта ће вам то? Ви вељда схватајте да рата против српске државе више не може да буде. Ситуација се смирује у многим местима, али борба са групама ће мало дуже да траје.

Водитељ: Да ли се назире окончање сукоба, односно разрешење целокупне кризе?

Николић: То не зависи од Владе Републике Србије. Што се најчешће, ми бисмо сутра могли да седнемо за сто на коме ћемо разговарати са њима и ми бисмо за два сата могли да се договоримо како ће изгледати у будућем Србија и Косово и Метохија у њој. Да сада, зависи од Ибрахима Ругове, мада је и он сада у растројству зато што му је војска изгубила рат, зависи од осталих политичара Албанаца. Међутим, они су сви у великој сфаји, они се више мрзе између себе него што мрзе Србе.

Злочиначка машинерија

Водитељ: Каква је тренутна улога Европске уније и Америке у свему томе?

Николић: Постоје ривалство и исусашице између европских држава и Америке која им непрекидно замера да се нису умешале доволно чврсто и одлучно у овај сукоб, да су пропустиле Србији да решава своје проблеме, као да би то неко други требало да ради. Америка непрекидно инсистира на томе да се Србија бомбардује. Европска унија се томе опира зато што проблем националних мањина није проблем само Србије. Тај проблем има половину европских земаља и све су га решиле на лошији начин него што га ми решавамо. Све ће имати у XXI веку огромне проблеме са националним мањинама. Ако сада попусте, ако сада дозволе да Албанци добију државну територију Србије, то им сутра не гине ни у Енглеској, ни у Француској, ни у Шпанији, ни у многим другим државама.

Када су правили конвенције о правима мањина, посебно Оквирну конвенцију Савета Европе, више су мислили на народ који живи у држави него на мањину. Они сада од нас траже много тога што никада у својим државама неће дати, мада смо ми већ дали много тога што они никада неће дати. То је велики проблем. Америка је издвојена, Америка је светски полицијац, светски жандар, ради у својој држави шта год хоће, а прописује другим државама како би требало да се понашају. Америка тврди да је демократско оно што она каже да је демократско, да је законито оно што она каже да је законито. Ако у селу Јуник погине један терориста, Америка може да каже да су угрожени њени витални интереси и да бомбардује Републику Србију и Савезну Републику Југославију.

Европа се опире толико колико је можно да се одупре Америци, али ви видите каква је злочиначка машинерија америчке администрације. Они су изазвали економску кризу у Хонг Конгу, у Јапану, изазвали у Руској Федерацији вредношћу долара, спекулацијама на берзи, страховитим уценама, притисцима, гомиланjem оружја, они воде светску политику. У сукобу су са основним принципима Уједињених нација. Као највећи финансијер Уједињених нација сматрају да могу да командују какве ће одлуке доносити Савет безбедности и зато многе државе, Индија нпр., нису у Савету безбедности иако то заслужују својом снагом, бројем становника, површином. Не свиђа се Америци да се прошири број држава које могу да ставе вето на одлуке Савета безбедности, зато што онда америчка доктрина о томе да они владају светом, пре које Уједињених нација, пада у воду.

У повељи УН границе непроменљиве

Америка већ неколико месеци покушавала приволи чланице Савета безбедности да се одржи једна седница на којој би била донета одлука да бомбардују Србију како би омогућили Шиптарима да остваре свој циљ, државу на Косову и Метохији. Наравно, бомбардовале би снаге НАТО пакта, али томе се не одупиру само Руси и Кина, томе се одупиру и друге државе које знају да су преседанијајо опасни. У међународном праву и у Повељи Уједињених нација пише да су границе непроменљиве. Међутим, од тог правила се одступало до сада. Одступило се први пут када су се ујединиле две Немачке, па је то правдано тиме да су спољни суседи остали у истим границама, а они су се само између себе ујединили. Други пут је то правило прекршено када је дошло до распада ССРР и СФРЈ, онда су измислили да федералне јединице могу да имају статус држава, у истим границама у којима су биле у федерацији. Ово би сада био преседан, да одређена територија једне федералне јединице мо-

же да буде држава, иако ни федерална јединица није држава. То би био озбиљан преседан који би угрозио светске односе.

Принципи Уједињених нација су пали на испиту још када су Хрвати извршили напад на Републику Српску Крајину. Али ово би био крај Уједињених нација. Америка са толиком својом силом још увек није у стању да игнорише ставове чланница Савета безбедности, а њене позиције, које су такве да би већ сутра бомбардовали Србију, пољујање су лошим проценама циљева на последњем бомбардовању, када је постало сасвим јасно свима у свету да су гађали фабрике лекова зато што је било довољно да неки шпијун јави да је то фабрика у којој се производи оружје.

Ми немамо подршку европских земаља у борби против тероризма, никакву, посебно немамо помоћ од земаља које имају великих проблема са терористима. Блерова Влада у Енглеској, пре неки дан, донела је Закон о борби против тероризма, који је суров, који је недемократски, али је држава закључила да против тероризма мора да се брани на све начине и прихватила да се чак и такав закон донесе. Једна одредба тог закона каже да је терориста онај за кога виши полицијски инспектор, енглески, изјави да је терориста. То вам је страшно, то онда руши све правне принципе, нема права на одбрану. Човек иде у затвор, зато што је неко изјавио да је он терориста.

ТВ Црне Горе гора од CNN

Ми имамо све доказе у рукама да се боримо против терориста, а они и дан данас говоре о сукобљеним странама, зараћеним странама, странама у сукобу, изједначавају информативни центар Руговин са нашом државном телевизијом. И даље се понашају као да су то две државе, међутим, како да им човек замери када на телевизији Црне Горе имате исте такве информације. Телевизија Црне Горе изједначава Шиптаре и српску државу, телевизија Црне Горе, слушајући налоге Владе Црне Горе, која покушава да се додвори Американцима и тзв. Међународној заједници, постаје гора и од CNN и свих осталих западних станица.

Акција коју водимо биће завршена крајем јесени, највероватније. Ви знајете да је за оне који се крију по шумама спас лиши, а када лиши опадне онда су изложени и рањиви. Сада су већ потпуно растројени, без санђевања, без намирница, без излаза јер су скоро сви путеви затворени. Ова ситуација ће бити брзо разрешена. Истовремено, доношењем одлуке да се забране летови Југословенском аеротранспорту многе државе, посебно Немачка, учиниле су себи медвеђу услугу. Ми смо реаговали тако да смо дозволили да њихови авиони слеју, али више не примамо азиланте, лажне азиланте, Албанце са Ко-

сова и Метохије који су побегли у европске земље. Само их у Немачкој има 200 хиљада. Пре осам дана, на телевизији Мусиманско-Хрватске Федерације, Клаус Кинкл је изјавио да их ти азиланти већ сада коштају 20 милијарди долара. Ми их више нећемо примати, а пошто тврди да су то праведни борци, добри људи, честити и поштени а само их Србија угњетава, ето му и у Немачкој. Нека са њима гради државу, а сигурно ће бити напредна та држава коју му буду градили Шиптари. Ми назад више нећемо да их примамо. Пружићемо прилику Шиптарима да учествују у свим органима власти...

Шиптарима персонална аутономија

Водитељ: Баш сам то хтео да вас пита, који је максимум уступака који ће Република Србија начинити према којовским Албаницима и како би требало да изгледа аутономно Косово?

Николић: Српска радикална странка је и као опозициона странка изашла пред јавност и пред представник албанских политичких странака са овирном платформом коју је спремила понуди припадницима албанске националне мањине на Косову и Метохији. У међувремену смо постали владајућа странка. Од платформе не смо да нисмо ми одустали, него је то саједна општеприхваћена у великој мери и владина платформа, платформа Владе Републике Србије. Албанци треба да буде јасно и гласно - аутономије Косова и Метохије нема, али ће постојати аутономија албанске националне мањине на Косову и Метохији с тим што ће, наравно, сва права имати припадници свих националних мањина.

Последњи попис који је вршен на територији Косова и Метохије, који су вршили Албаници, сврстao је скоро све становнике Косова и Метохије, који исповедају ислам, у Албаније. Ту су сврстани и мусимани, и Горанци, Роми, чак и неки Египћани, све су их онкрстили у Албаније. Ми сада хоћемо да извршимо један прави попис становништва. Можда ћемо чак позвати и представнике свеских стручних организација да помогну да извршимо попис, да установимо колико нас је, можда чак и у целој Србији. Шта би фалило да урадимо ванредан попис, да на територији Косова и Метохије установимо колико има Албанаца, колико има припадника других народа.

Хоћемо да статутом Косова и Метохије предвидимо у свим општинама на Косову и Метохији дводоме и вишедоме скупштине локалне самоуправе, тако да Албаници никада више неће моћи да кажу да их је неко прогласао, нити ће Албаници икада више моћи да прогласају Србе. Спремни smo да им препустимо да сами воде своје школство, здравство, здравствено осни-

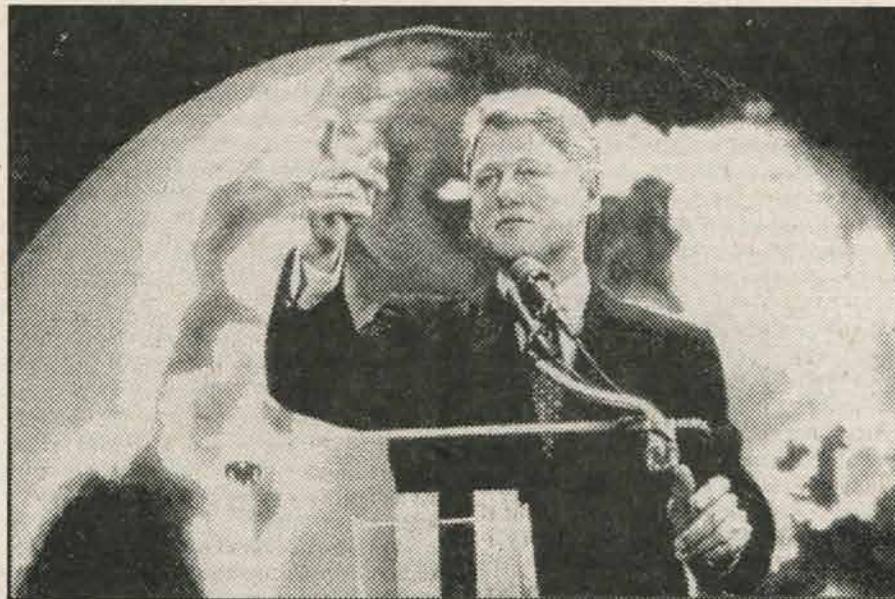
турање, пензијско осигурање, спремни смо да их ослободимо потпуно службена војске Југославије. Шта ће нама Србија да нас неко други брани? Ако Србија не буде могла уз помоћ Срба да се одбрани не треба јој друга помоћ, а истовремено су веома несигуран фактор када им се да оружје у руке.

Спремни смо да им уступимо зграде у којима ће школовати своју децу на програмима које они замисле. То је уступак који ниједна држава на свету до сада није учинила мањинама, али ми то хоћемо да урадимо зато што ће они брзо затворити те школе.

Они не могу да школују своју децу само по својим програмима и на свом језику ида очекују да та деца негде раде. Можда ће један део деце, пет до десет процената, да се запосли на Косову и Метохији. Остали би морали да раде у Србији, у Европи или у свету, али са знањем албанског језика и са веома сумњивом стручношћу коју ће стечи у школама или на факултетима, они практично остају затворени у гето и они неће моћи да се запошљавају. То значи да би морали да сарађују са Србијом, зашто и да не сарађују?

За нас су сви грађани Србије једнаки. Албанци су тренутно једини који не признају Србију као своју државу и ушли су у рат против Србије, али ми ћемо њима понудити све оно што нудимо и припадницима осталих националних мањина, да буду равноправни, да буду комшије, да учествују у политичком раду, да могу да бирају, да буду бирани. Албане чека скоро 30 места у републичком парламенту, очекује их прилика да буду у свакој власти. Свака власт која се формира волела би да има Албане као министре, зато што би тиме држала под контролом Косово и Метохију, сарађивала са Албанцима. То је оно, отприлике, што би држава Србија могла одмах да да припадницима албанске националне мањине решавајуни статус Косова и Метохије.

Војску и полицију никада нећемо повући, ниједан страни војник са оружјем никада неће доћи на територију Косова и Метохије, Албанци неће имати војску или неће постојати наша држава. То би био максимум који није забележен у свету и нешто изнад тога нам ни не траже разни светски емисари који долазе. Они сада само траже да што пре повучемо војску и полицију како би поново оснажили ту тзв. ослободилачку војску Косова, да она нам буде партнер, да морамо да правимо неке уступке. Ми на то нећемо пристати. Свесни смо обилности ситуације, свесни смо тога да Србија може да дође у још веће искушење.

Америка светски полицајац: другим државама прописује правила понашања а у својој ради шта хоће

Коалиција тежак облик власти

Водитељ: Тренутна економска ситуација у земљи, ви можете најбоље да је опишете, а ја мислим да стандард грађана пада сваким даном све више. Отприлике, ја мислим да су радикали у Влади око четири месеца. Реците ми шта је Радикална странка урадила по том питању и да ли може успешно да спроводи свој програм поред Социјалиста у Влади?

Николић: Најпре, коалиција је веома тежак облик власти. Идеално је када једна политичка странка сама победи, када може да бирачима покаже колико је њен програм био добар и колико она добро проводи тај програм. Ми сада имамо коалицију у којој је Српска радикална странка слабији партнери. Објективно, то је одредио број гласова који смо освојили на изборима и број послатничких места. Веома опрезно, и без намере да се у Влади споримо по било ком основу, ми спроводимо програм који Влада има. То што је мандатар Мирко Марјановић прочитао у Скупштини као експозе, то је један заједнички програм који сада има ова влада.

У програму Владе има делова програма Српске радикалне странке и програма Социјалистичке партије Србије, онога на чему смо могли да се договоримо. Много тога је остало недоговорено и то сада не потежемо једни или други да не би долазило до сукоба, а најлајкше је створити сукобе у Влади.

Ја знам да многе ствари не иду онако брзо како бих ја волео, не иду брзо како би чак можда и мотло, али нас је сачекао проблем Косова и Метохије, одузeo нам огромно време и огромна финансијска средства. Грађанима Србије је то јасно.

Путујем много, разговарам са људима, имам директна питања на радију и телевизији, питају ме и људи ко-

ји нису наклоњени радикализму и овој власти, и код свих наилазим на разумевање и стрпљење на коме смо им сви ми захвали. Ситуација је све лошија. Знају веома добро и пензионери и радници који понешто примају а не раде, да се ми довијамо на све могуће начине да обезбедимо месечна примања и знају да више нема крађе зато што је у држави Србији мало тога остало да се украде. Нажалост, нема много субјеката који функционишу тако добро да би неко посегао за њима.

Србији границе Беогрдског пашалука

Економска ситуација је лоша. Многе фабрике не раде, многе фабрике немају више ни перспективу. Знате, кад сте 7 - 8 година под блокадом, таквом да до техничких иновација из иностранства не можете да дођете или због беспарице не можете да их примените, онда капацитети почину да застареју. За то време друге земље, које нису под блокадом и којима се дају разне олакшице, и увозне и извозне, напредују циновским корацима. Бојим се да може да се деси да нас превазиђу у економском развоју, многи већ сада боље живе од нас, тако да са нама неће склапати никакве послове.

Наша држава већ седам година радије за очување својих територија и спас свог народа, у рату који изазивају западни ментори српских непријатеља, који су најре разбили српски народ и комунистичким границама, раздвојили га у више држава, а онда кренули и на саму Србију.

И није крај Косово и Метохија. Као што сам исказа у емисијама, а и сви ми радикали, наговештавао да нас чека Косово и Метохија, исто тако врло добро знам, једног дана када се смири Косово и Метохија подићи ће мусимане у Рашкој. Када се то буде смирило поди-

ниће Војводину. Њихов план је да Србија буде толика колика је била у време Турака, на нивоу Београдског пашалука, а да сви остали имају неке специјалне статусе, аутономије, федералне статусе, да Срби не могу да доминирају у својој сопственој држави.

Изузетно много нас кошта сваки дан на Косову и Метохији. Уз потпуно опремање војске и полиције ми смо покренули огромну акцију да снабдемо сва села на Косову и Метохији најнеопходнијим намирницама. Брашном, јести вим уљем, шећером, солју, да могу бар да, не мислећи о глади, дочекају зиму. Многи су остали без залиха, без намирница, без стоке. Ми ћemo им обезбеђивати све што држава буде могла и ту има искацања поједињих политичких странака које државну помоћ, помоћ друштвених предузећа, помоћ округа покушавају да прикажу као своју. Али, сви проблеми који се појаве међу странкама које су у коалицији морају да се оставе по страни или да се решавају тако да не доводе до сукоба. И, то је јако тежак посао.

Нема ребаланса буџета

Србију чека решавање многих системских питања. Чека нас редовно јесене заседање за које смо најавили неколико веома важних закона. Чека нас да те законе ускладимо а многи министри, многа министарства ангажована су у борби за очување територије Косова и Метохије. Истовремено, у многим предузећима послује се, чини ми се, у распаду. Пољуљани су односи у предузећима. Смењују се гарнитуре, људи долазе у сукобе, људи који никада нију били у сукобима, зато што више немају средстава ни откуда.

Дугови су огромни, држава се труди да отписује све што може да отпиши, поново вршимо измене пореског система, измене стопа и доприноса, и гледамо да омогућимо што веће олакшице привреди. Покушавамо да из државне касе издвојимо што више а да не повећамо буџет.

Знате да смо имали инфлацију од преко 60 процената у марту, неколико дана пошто смо формирали Владу. Било је најnormalније очекивати да Влада Републике Србије изврши ребаланс буџета и повећа номинални износ за проценат инфлације. Међутим, ми смо се зарекли да ове године буџет Србије, значи издавања које грађани и привреда имају према Републици Србији, остане исти као када је марка била три динара. То је јако тешко. То треба издржати. Министарства су изузетно штедљива али дошли смо у ситуацију да радници у државној управи плате нису повећаване три године, здравство и школство више не могу да преживе а држава нема одакле више да издава.

Водитељ: Шта Радикална странка као део српске Владе предлаже да се ревитализује српска привреда?

Николић: Српска радикална странка потпуно сноси терет и успеха и одговорности за све што Влада Републике Србије уради. И као што можемо с поносом да кажемо да смо један од најважнијих националних циљева скоро извршили, исто тако можемо да кажемо да нас ускоро чека да нас неко прогове за оно што је у Србији лоше, а доста тога је лоше. Економски програм Српске радикалне странке је заснова на либералном капитализму. Србија мора да уђе у приватизацију по сваку цену и што пре. Са приватизацијом је кренуло прошле године законом о претварању друштвене својине у друге облике, међутим, закон је потпуно нејасан. Ретки су економисти који се сналазе у закону, а није постојала ни искреност тадашњих власти да се закон примени у потпуности.

Инсистирајемо да се ускоро усвоји нови Закон о приватизацији зато што то од ове Владе Србије очекује грађанство, као што очекује нови Закон о информисању, локалној самоуправи, као што очекује да ускоро решимо питање заставе, грба и химне, да законом, коначно и потпуно, регулишемо статус избеглица, а не да имамо савезни Закон који се већ две године не примењује и ми радикали смо дужни да та очекивања испунимо, наравно уз потпуно сарадњу коалиционих партнера.

Имамо контакте на врху двеју политичких странака. У министарствима министри, заменици, помоћници из различитих странака изванредно сарађују али је потребно да добију налог да послове обаве и то је законодавна активност којом ћemo засути Скупштину у јесенjem заседању.

Желимо да створимо оквире за нормалан живот, да се Србија припреми за идућу годину у којој мора да дође

до потпуног заокрета и у економији до потпуне промене система. Овако даље не иде. Ово је једно лагано пропадање. Није то пропадање због крађења, није то пропадање због неспособности, једноставно, потпуно смо заустављени.

Спор на релацији Србија – Црна Гора

Држава која је седам година изолована и затворена, тешко да може да преживи. Ова је преживела на виталности српског народа и на пољопривреди, и то треба рећи, и зато смо пре неколико дана пољопривреду ослободили великих обавеза, и зато смо данас донели Уредбу о замени семенске пшенице, дизел гориво и продјају пољопривредних машина за пољопривредне производе.

Радимо све што може да се уради. Велики део цена смо ослободили. То мора да се схвати. Држава не може да држи цене под контролом. Ми смо велики део роба пустили слободно на тржиште. Један део роба још увек држимо под контролом. Појављују се спекулације са робама. Литар уља, коме је цена динара, можете да купите за 18 или 20. Поново ћemo да интервенишемо на тржишту количинама којима ћemo пресечи шверцерске канаде. Многи људи се тим послом баве већ 10 година, већ су успешно покривени су са многима страна. Један по један проблем ћемо отклањати не заборављајући и кроз државна питања.

Имамо, мора искрено да се каже, велики спор на линији Србија-Црна Гора. Спор који потпуно паралише Савезну Републику Југославију, нашу једину државу. Многи закони које бисмо морали да имамо и поштујмо могу да се донесу само у Савезној скупштини, а питање је да ли ће иједна држава Савезне скупштине бити од

За шаку долара: ТВ Црне Горе гора
је од CNN и осталих западних електронских медија

жана зато што црногорска скупштина инсистира да свих 20 посланика у Већу република буду посланици Мила Ђукановића, мада је број гласова између ДПС-а и Социјалистичке народне партије скоро исти и мада би требало да и посланици СНП-Момира Булатовића буду заступљени у Већу република. Таквим захтевом Ђукановић жели да блокира функционисање савезне државе која не може без Савезне скупштине.

Мора коначно да се седне за исти сто, да се договори, другог пута нема. Србију и Црну Гору нико не може да раздвоји а зашто их руководства раздвајају треба питајти једном, јасно и гласно, руководства.

Ако заиста има тог међународног шверца преко Црне Горе, зашто савезна полиција, зашто савезна војска не зауставе тај шверц. Видели сте да већ две године грађани Србије везе возила регистрована у Црној Гори. Црна Гора је донела неке своје уредбе по којима пререгиструје возила из Белог Манастира, из Републике Српске. На та возила се не плаћа парнина, не плаћају се никакви доприноси. Ми смо из Србије похрлили да купујемо те аутомобиле и када смо ми Српски радикали ушли у Владу рекли смо - ово стање мора да се регулише. Ово је стање анархије. Ево, донели смо Уредбу по којој ће сви аутомобили до kraja ovog meseca moći da budu prerегистrovani, или онима који ne budu prerегистrovani препоручујем да te аутомобиле više ne vozze. Neće biti novih rokova. Ova vlasta se razlikuje od svih osadashnjih i po tome što нико ne може да је учени.

Ово није власт која ће да гаси пожаре или да доноси одлуке које није у стању да спроведе, владајућемо чврсто и одлучно до kraja, dok postoji Влада. Не може да се деси да поново доносимо неку ovакvu уредbu. Onaj ko намерава da i posle 1. oktobra vodi automobil sa crnogorskim tablicama treba da zna da ћe policija provjeravati da li je plaćena parnina za taj automobil. Ako je plaćena, on ne moći da ga vodi. Ako nije, vozilo ћe mu biti oduzeto. Zato препоручујем свима онима који нас гледају и који vaze te automobile da ovoje novac i da automobile prерегиструју. To je много јефтиније него da kupuju drugi automobil.

Пензионер по глави запосленог

Водитељ: Господине Николићу, сматрам да су пензионери најугроженија категорија тренутно у нашој земљи. Обећана им је исплатата заосталих пензија. Међутим, до тога још увек није дошло, чак мислим пре 15 или можда и месец дана неки корисници пензија нису могли да подигну целу суму аконтације у банкама широм наше земље. Како ће се то регулисати?

Николић: Постоји неки дуг о коме смо расправљали док сам ја био опозицион

ни посланик, пре скоро две године. Тај дуг је утврђен у односима између пензионог фонда и пензионера. По уласку у Владу покушали смо да сазнамо о чemu се ради и сазнали да је лошом применом терминологије установљен дуг према пензионерима, две или три пензије, и да тај дуг још увек стоји као обавеза Владе Републике Србије. Србија је чудновата земља. Милион и 800 хиљада запослених обезбеђује пензије за милион и 200 хиљада запослених. Скоро сви запослени примају минималне месечне надокнаде из којих се за пензиони фонд издваја мало. Истовремено, и то мора да се призна, многа велика предузећа не уплаћују доприносе својим радницима и тиме зарадују средства пензионом фонду који се само тако зове. У том фонду нема ни динара, он служи само за то да се прикупљају средства и када буде довољно да се каже - ево, у петак, у суботу, понедељак биће исплата једног дела пензија.

Просечне пензије веће од просечних плата

Водитељ: Одакле онда средства?

Николић: Трошкови фонда су око шест процената средстава потребних за пензије. Пензије се намирују из акциза, пореза, парнина, доприноса. То намиравање иде јако споро, јако тешко зато што је више од половине привреде побегло у илегалну, сиву економију. Месечно се накупи за пензију. После дње две пензије обезбедили смо позајмицама из других фондова зато што није било довољно средстава. Рачунамо да немо и овом пререгистрацијом успеши да бар један део месечног износа намирамо и да тиме обезбедимо мало времена. Не видим начина да у драгдно време, до идуће године, када крећемо са распродјајом државне имовине која нам није потребна да функциониши. Изузев тако, не видим како ћемо успети да дуг, који званично још увек постоји, исплатимо. Мислим да треба увек искрено говорити - нико не крије новац од пензионера. Новца нема. У држави га нема. Кад просек пензија достиже 1000 динара, а зараде запослених се крећу око 400, онда је јако тешко да намирите за пензије, пензионери то виде и имају разумевања. Многе фабрике по две године нису исплатиле својим запосленим ништа а ми се трудимо и успевамо да обезбедимо у месец дана, некад на 20 дана некад на 15, исплату једног дела пензије. Сада се на то најдовезује тешка...

Попис и распродаја државне имовине

Водитељ: Која је то државна имовина која није држави потребна? Шта под тим подразумевате?

Николић: По уласку у Владу затражили смо да се сачини списак државне имовине. То је дуготрајан и мукотрпан

посао, зато што се тиме нико није бавио. Хоћемо да установимо шта држава има, а онда ће Влада донети одлуку шта је то што држава може да прода. Од како смо ушли у Владу, осам кућа у Београду, осам вила које су у запуштеном стању и користиле су да у њима станују дипломате из страних амбасада, и уз маљи закуп, изложили јавној продаји на лицитацији и од тога купили станове за полицију. Дипломате нека живе у хотелима. Зашто би ми били дужни да обезбеђујемо виле да у њима живе дипломате, посебно дипломате западних земаља, које све своје одлуке доносе против интереса српског народа.

Продаваћемо грађевинско земљиште, све што је у државној својини. Ми смо војску упутили да распродaje своју имовину која им није потребна. Много је официра без стана. Наша дена у касарнама понекад немају трећи оброк. Нека обезбеде средства за своје потребе распродјајом имовине. Влада Србије ће одобрити продају свега онога што није потребно за функционисање државе, што може да донесе средства за корисне намене. Нећемо одобрити за лоповљук. Нећемо одобрити да се продаје без лицитације, али све што се прода на лицитацији, по најповољнијој ценi, можиће да се отуѓи. Других средстава, са неке друге стране - нема.

Здравство на интензивној нези

На лошу социјалну ситуацију најдовезују се тешкоће око обезбеђивања лечења. Најугроженији су пензионери и деца. Пензионери су, скоро сви, хронични болесници. Већина их је који морају непрекидно, свакога дана, да имају одређене лекове а ми смо због нестапашце новца дошли у ситуацију да се фабрикама лекова дугује огромна сума. Уз све те проблеме Србија је дозволила да Милан Панић украде фабрику "Галеника", када је свој улог од 35 милиона долара депоновао у Швајцарској баши, па чак склопио уговор да сам може да располаже тим средствима и врло брзо их вратио у своју бању у Америци.

"Галеника" производи 60 посто лекова за Србију, а произвodi лекове које друге фабрике нису у стању да произведу. Ми смо наложили хитну акцију пра-восудних органа да би се установило чија је фабрика. Неки судови доносе пресуде по закону али фабрика мора да ради, лекови морају да стижу до болесника, посебно лекови за хроничне болести и то за оне болести које могу да однесу живот уколико пацијент лекови нема.

Покушали смо са партиципацијом у здравству, али је то заиста симболичан износ и само иритира грађане. Мораје да се траже неки други извори. Уз све то наши лекари и даље изванредно раде. И то мора да се призна и да им се ода признање да, у условима у којима

многе мазе са Запада не би ни покушале да раде, они бриљирају, раде операције које у свету не могу да раде они које су већ почели роботи да замењују. Сви запослени у здравству, лекари и своје остало особље, осветили су образ. Само још да нема оних који узимају новац пациентима за услуге које би морали да им пруже, и само кад би они поштени, који новац не узимају, рекли овима да је то нехумано, ако ништа друго да се то не слаже са лекарском етиком, да се неком узме новац да би био оперисан, мислим да бисмо онда могли да се похвалимо нашим здравством као ретко која држава у свету. Ми смо дужни да им обезбеђујемо најбоље услове, најсавременије услове за рад а они имају јако мале плате, и многи од њих помисле да би можда могли на други начин да дођу до средстава. На сву срећу у Србији је морал још увек на цени и још увек нису у већини они који се на тај начин тим послом баве.

Закон о универзитету у ћуткао мешетаре

Мислим да смо повећали и безбедност грађана на улицама, али рачунајте на то да ће се мафијаши увек обрачунавати на улицама. То је тако у целом свету. Они се између себе убијају. Њихов живот је на високој нози, са много паре и кратак. Битно је само да ми не дозволимо да у то буду умешани недужни, да не буду умешана лица која пролазе улицом. А њихове сукобе тешко да ћемо моћи да спречимо. Ипак су то криминалици високог ранга.

У школству је ситуација поправљена, и можда је дупло боља него што је била. Донели смо Закон о универзитету, против кога су на почетку, носили инерцијом, били многи, говорећи да су радикали ушли у владу да би се светили професорима који су били против власти. Сада, када су Универзитети почели да раде по новом Закону, види се да смо донели један потпуно савремен, европски закон, и да сада само зависи од факултета да ли ће пословати и да ли ће нашу децу учити како треба, да ли ће научни рад на факултетима бити на највишем нивоу. Држава им је пружила све могућности.

Имамо још проблема на Правном факултету, са неколицином професора који се баве политиком на факултету, међу студентима, у ученицима. Заборавили су да елементарно познавање права подразумева да знају Закон о радним односима, да знају да после пет дана недоласка на посао, остају без запољења. Свесно улазе у тај ризик. Добили су отказе, ја сам имао прилике да наступам пре доношења Закона о универзитету на многим телевизијама и упозорио сам да закон важи за све, чистаче улица, браваре, лекаре, и за професоре Универзитета. Не можемо да дозволимо и један испитни рок да про-

падне, да деца губе годину зато што професори неће да раде.

Професори могу да буду незадовољни својим статусом, могу да буду незадовољни својим малим платама. О томе можемо да разговарамо и да им кажемо који је максимум који можемо да обезбедимо, али не смеју да спречавају децу да испите положај, иначе ћемо морати да тражимо друге професоре.

Не можемо мимо света...

Водитељ: Господине потпредседниче, предлажем пошто има пуно питања, а доста је стигло и у току разговора у нашу редакцију, да кренемо са одговорима Сокобањцима. Гледате са Озрема, Маринковић Милош поставио је питање - да ли је још увек актуелна крилатица "не треба нам нико, имамо све"?

Николић: Нисам се служио том крилатицом. Вероватно да је неко изговарао у време када је 91. године починао рат. Мислим да је крилатица из тог времена, као и она да ћемо јести корење. Нама треба свет, ми не можемо издвојени од света. Многи су плашили бираче у Србији Српском радикалном странком и говорили су, ако радикали случајно дођу на власт тог часа ћемо бити бомбардовани, тог часа ћемо имати трагедије, несреще, невоље. Нису били у праву, али тако нису ни мислили, желили су јефтине политичке поене.

Видите, и сада у Републици Српској Српска радикална странка има огроман успех. Никола Поплашени, кандидат Српске радикалне странке, изабран је за председника Републике Српске. Изабран вољом грађана. Да ли ће сада тзв. Међународна заједница покушати да ту победу отме и да ли ће јој то грађани дозволити, то је велико питање. И они сами опрезно наступају, после републичких избора овде, Енглези, а сада у Републици Српској и Американци, изјавили су да се избори не цене по томе ко је победио него како се тај понаша на власти.

Водитељ: Да, у данашњој штампи не слажу се сви учесници у изборима да је тако. Баш у "Близцу" мислим да сам данас прочитao, да се коалиција „Слога“ не слаже са тим.

Николић: Српска радикална странка је објавила податке са 99,2 % бирачких места, од 850 ми имамо податке са 849. То нису наши подаци. То су, као и у Србији, записници које су сви учесници у изборима потписали, само што ми једини имамо компјутерски центар, исти који смо овде користили на три последња избора, који смо пребацили у Бијељину, тако да смо крајем ноћи после избора имали све резултате. Наши резултати говоре истину. За сада, контролишући податке Међународне заједнице, нисмо ни на једном бирачком месту имали одступање од званичних резултата које ће они да објаве.

Тачно је да су странке Биљане Плавишић и Милорада Додика победиле у

8 или 9 општина. У то убрајам и Бањалуку и Приједор, али то није Република Српска. Република Српска је када се саберу сва бирачка места, подаци о томе говоре ...

... или ни по сваку цену са светом

Водитељ: ОЕБС није објавио никакве резултате за сада.

Николић: ОЕБС не објављује али их има и чека инструкције како да реагује. Данас разговарају амбасадори у Београду, амбасадори из држава чланица Контакт групе, и договарају се шта ће да раде и како ће да наступе. Очигледно је да морају да прекрше сва правила да би одузели победу Николе Поплашена и очигледно је да немају доволно гласова, када би све гласове из Беча и све из Мусиманско-Хрватске Федерације приписали Биљани Плавишић, да престигну Николу Поплашена.

Постоји могућност да је Живко Радишић победио Момчила Крајишника. Момчило Крајишник је имао скоро 30.000 гласова више, међутим, однос се мења гласовима из Југославије, из Беча и из Мусиманско-Хрватске Федерације. Ту још немамо тачних података зато што смо ми пратили изборе искључиво на територији Републике Српске.

Али да завршим одговор на само питање. Не можемо без света. Али, не можемо по сваку цену са светом. Ако свет постави услове да дамо Косово и Метохију ова га Влада неће дати. Ако свет каже да ће бомбардовати, ако о томе будемо имали јасних сазнана, обавестићемо грађане Србије. Па, ако они мислја да ми треба да учинимо неки издајнички потез да бисмо нешто предупредили, ми радикали ћемо изаћи из Владе. Нека неко други тај потез учини. Зато што се вековима памти шта је ко урадио у свом животу.

Почев од Војислава Шешеља до последњег члана Српске радикалне странке, нико не би начинио или опростио било какав велеиздајнички потез. Пре би нам оправстили да се склонимо, да свако оде на своју њиву, у фабрику, у учениницу, где је радио до сада, а да неком другом препустимо власт и бављење политиком, него да један такав потез начинимо. Нажалост, свет са нама не жели да сарађује. Свет жели да нас учењује. Свет жели да на нама испроба колико један народ може да се савија а да му кичма не пукне.

Ми то нећemo да дозволимо. Ми смо српска национална и патриотска странка. Имали смо 30% гласова на територији Републике Србије, на територији на којој је скоро 34% несрпског живља. То је огроман успех и ми своје бираче не можемо и не смејмо да разочарамо.

Питања гледалаца

Водитељ: Да ли, господине Николићу, знаете да је председник Радикалне странке у Сокобањи неписмен човек и да је структура чланства управо због тога просек - основна школа. Нових чланова са неком вишом школом нема, и да је и оно мало што је било вредних и поштованих чланова напустило странку и да на локалним изборима, ако их буде овде у Сокобањи, Српска радикална странка нема шта да тражи. С поштовањем, радикал у души.

Николић: Могао бих да потпишем тог радикала у луши, тај је одавно напустио Српску радикалну странку. То је највероватније бивши председник Општинског одбора. Било му болье да седи код куће и да не лиже оно што пљује. Српска радикална странка и у Сокобањи има успеха као и у целој Србији. Није тачно да су људи неписмени. Он то врло добро зна, само што се није уклонио у страначку концепцију. Из странке је испао. Поштујем људе који промене политичка уверења и који се не бацају блатом на оно што су били до јуче. Овакве људе не поштујем, али то је све саставни део живота. Он је себи затворио врата странке заувек, а у странку су ушли нови млади људи.

Водитељ: Наредно питање је - поздрав Томи Николићу, како то можда три године радник Требича не прима плату? Не знам да ли знаете, Требич је бивши гигант сокобански. Неки радници који имају приватне фирме налазе се на бироу. Ја са 35 година радног стажа нисам на бироу, јер фирма није хтела да ме пошаље. Шта да радим?

Николић: То су аномалије, али ја не знам да ли је ту уведен стечајни поступак. Да ли су суспендовани органи управљања и да ли то Влада Републике Србије води и ко је стечајни управник.

Водитељ: Јесте, уведен је стечајни поступак.

Николић: Али, министар за привреду је Лука Митровић и ја бих замолио вашег гледаоца да у току ове или идуће недеље ступи у контакт са министром, да му се јави и да видимо о чему се ту ради, а онда ћемо предузети мере да привремена управа преднује људе по томе како треба, а не како они можда мисле, или по некој страначкој припадности. Онај ко има приватну фирму наравно да више не може да буде на оном месту где се исплаћује минимум за онога ко нема шта да jede. И то треба исправити што пре, и није у Сокобањи једини случај, у целој Србији.

ји, у многим предузећима радници годинама нису примили личне дохотке.

Фабрике стоје, покушавамо да их спасимо, да сачекамо нека болье времена, али треба спашавати и људе. Мене је звао пријатељ из Крагујевца прексиноћ, у истој фабрици ради обое, и муж и жена, а готово 6 месеци нису примили ни динара. Дошли су до егзистенцијалне нуле. Није то једини пример, Србија ће бити суочена са све више таквих пријемера, али онда када постављамо управе у тим предузећима, морамо да обезбедимо људе којима ће сви бити једнаки, који ће имати исти аршин за све, па бих зато замолио да не причам напамет, да се донесу подаци, да бисмо могли ми у Влади да реагујемо.

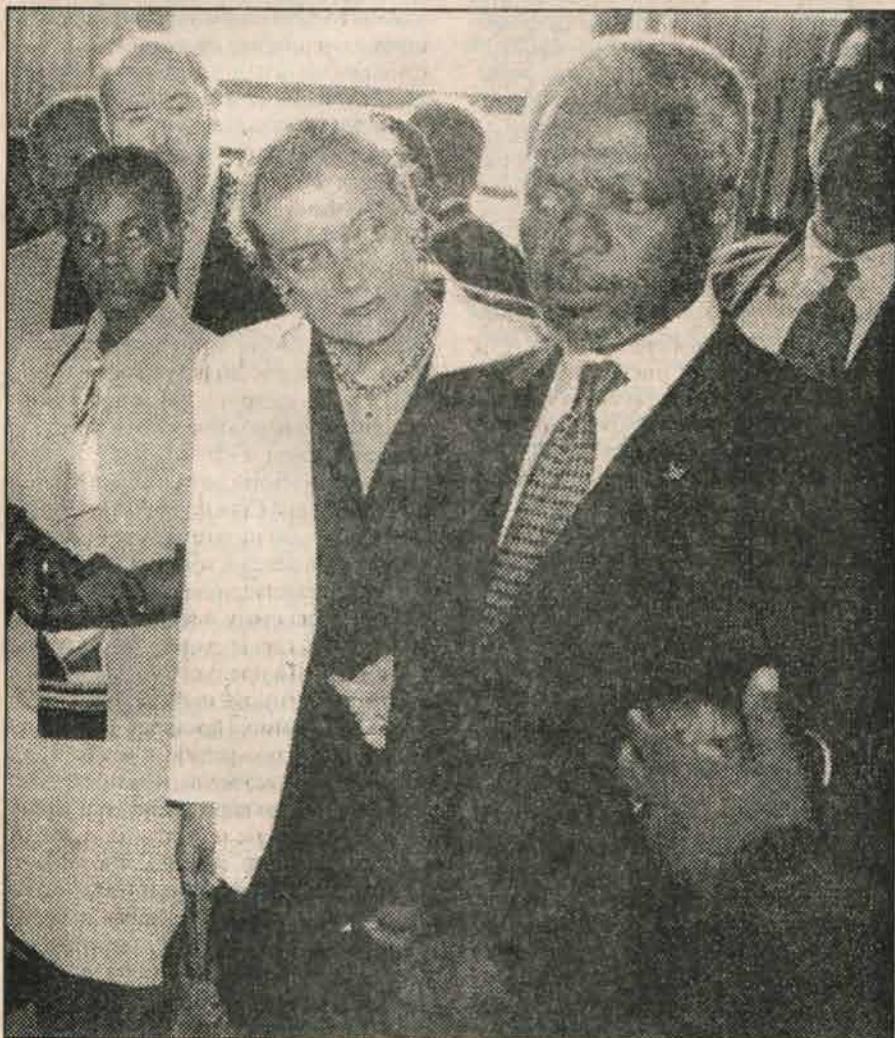
Водитељ: Наредно питање поставио је Николић Богољуб, такође радник Требича. Радници су подељени по другим предузећима, остали су без имовине коју су стицали радом 30 година у фирмама која је под стечајем. Зашто је НДД Требич као матица под стечајем а остале јединице нису, ја дословно читам питање онако како је написано?

Николић: Не могу на то питање да одговорим, нисам обавештен и нисам ни знао да је уведен стечајни поступак, али зато молим за документацију да бих могао да контролиšем акцију коју ће водити Министарство индустрије, да утврдимо шта је истина а шта није.

Водитељ: Јован Петровић, из Сокобање - пита како коментаришете да радници ЕПС-а из Сокобање, масовно секу струју у Сокобањи људима који мало дугују, а не смеју да секу својим радницима струју и неким моћницима који су чланови СПС-а или ЈУЛ-а, иако дугују по неколико хиљада динара.

Николић: То је страшно, то већ може да изазове и прави бунт, ако је тачно и истина. Сви смо ми једнаки пред законом и не издваја нас ни раса, ни пол, ни вера, ни политичка припадност, ни то где радимо. Свеједно је да ли је неко функционер или није, онај ко не плаћа долази под удар закона и знам да ЕПС веома образриво сече струју, што би рекао наш народ, зато што је тај извор енергије још последњи који многи грађани имају у својим кућама, али нема тог моћника који би тога могао да се спасе. Тада поступак, сигурно да није у реду, ако је масован, онда може да отпорчи грађане.

Не могу да кажем да ли је то тачно или није, али све ваше гледаоце, који указују на било какву неправилност, кршење закона, молим и позивам да или нашем председнику општинског одбора или председнику окружног одбора, Антићу који је у Влади, или лично мени, пошаљу документацију, јер док смо били у опозицији могли смо да то износимо када нападамо власт, а сада када представљамо део ове власти,

Принципи Уједињених нација пали на испиту:
Генерални секретар Кофи Анан нема три чисте да дође у Београд

наша је одговорност да тако нешто отклоњамо. Ја тврдим да ћу покушати или ћу бар обавестити шта сам покушао да се тако нешто отклони и да се тако нешто не понови.

Ниске плате државних службеника

Водитељ: Где су пензије, породиљска боловања, дечји додаци и ког месец сте се одрекли својих потпредседничких и посланичкима платама у корист ових накнада, а ви сте делимично и одговорили.

Николић: Ја се нисам одрекао ни једног месеца зато што имам породицу, мојсупруга не ради, имамо два одрасла сина на факултету и све што примим у оквиру радног места потпредседника Владе, односно то ми је посланичка плата, око 4.000 динара, ја носим кући и потрошам. Ја сам себи изабрао овај пут, овим послом се бавим, толико ми је плата и не кажем да је мала, зато што сви имају много мању плату од мене, међутим, не могу да се сложим са тим да се сада правим као да сам неки велики доброврор, па да кажем - ево, пола плате ћу да дајем некоме сваког месеца. Не могу то да урадим зато што то није ни морално, не би било ни поштено према другима. Свако ради за плату и свако зарађује онолико колико може и колико може да му се исплати. Свако бира посао у коме може да се снађе, у коме може да заради.

Нису превелике плате у државној администрацији, нису чак ниловољне, код нас радник са средњом спремом не може 1.000 динара да заради. Када смо ушли у Владу затекли смо незадовољавајући састав државног апарате. Као да сачувате врхунске правнике, економисте који не могу 1.500 динара да зараде месечно у Влади Републике Србије, а поверавамо им да пишу законе по којима ће цела Србија да се управља. Стручни калар је мањом отишao из Владе, остали су или веома млади људи који се запошљавају било где само да би имали плату, или су остали нестручни људи којима морате неколико пута да објашњавате и да им враћате, или текст уредбе или текст предлога закона зато што некада није чак нит граматички исправан. Да бисмо могли да имамо квалитетне људе, морамо да им обезбедимо веће плате него на другом месту. Државни апарат одувек, у свим државама има велике плате, код нас то није могуће.

"Лова до крова" у јавним предузећима

У Републици Србији, државни апарат сноси исте оне тешкоће које има и цела држава. Привилегије су на другој страни. Привилегије су у великим јавним предузећима. Влада Србије је заузела одлучне ставове, чак је председник Владе, пре месец дана, звао на тешке

разговоре директоре ПТТ-а ЕПС-а и НИС- Југопетрола, због њиховог понашања, тога како воде предузећа, и како се опходе према држави.

Нажалост, државна каса је празна. Постоји једна мера, зове се штампање новца и та мера би веома брзо направила хаос, не само у Србији већ и у Савезној Републици Југославији. 1993. године требало нам је годину дана да стигнемо до хаоса, а овог пута то не би трајало ни месец дана. Лопови једва чекају инфлацију, и чим се појави само једна нова новчаница на улици, прошире се гласови и преко жуте штампе коју и ви, очигледно, чitate и верујете јој, и преко економиста који се бави политиком, да се штампа новац.

Не вреди да убеђујете некога да се не штампа, па зар се не би видело на улици да се новац штампа. Не може да се одштампа ни 10 милиона динара а да се то на улици не осети. Новац се не штампа али га зато и нема. Питање је колико ће дugo издржати привреда без новог новца.

Америка неконтролисана држава

Преговарамо о продаји цементара и то иде јако тешко зато што страни партнери, из Енглеске и Француске, треба да уложе новац у куповину фабрика којима њихове државе прете да ће бити бомбардоване. Економски односи, као и сви други, са инострanstvom, се одвијају у отежаним околностима, није више у питању ни власт, државно и друштвено уређење, ни питање својине, већ безбедност уложеног капитала, која не зависи само од наше државе. Они сви знају да им наша држава неће украсити оно што су уложили, али се боје да им то не нестане у неком бомбардовању, у неком нападу.

Боје се Америке која неконтролирано корисити силу против других држава. На понашање Америке немају утицаја ни Енглеска ни Немачка. Америка се само некада смиљује па их обавести унапред на попа сата или сат времена о некој својој намери.

Економски односи се мењају лагано, ишчекујемо времена у којима ћemo моћи да се озбиљније бавимо економијом. Тако озбиљно да почнемо да стварамо програм који ће сигурно донети боље. За то време имаћемо много проблема. Евидентно и морам да поновим, да грађани Србије имају огромно стрпљење. Нема државе у свету у којој би неко чекао 3 месеца своје надокнаде, оно што заради, оно што му припада, оно што је отплатио. Нема такве државе у свету, али знају грађани Србије какве муке муче ову државу. Јасно им је да сада више нема одступања, без обзира на то каква би власт била у Србији.

Уосталом, у Србији су људи способни за бављење политиком већ ангажовани политички. Других нема, они могу да падну са Марса. Нико са

стране не може да дође и да преокрене у Србији било какве односе, то могу само политичке странке које су у парламенту и које покушавају да остваре свој програм. Имали смо до сада ратове међу политичким странакама и то се све смирило. Нас је Косово и Метохија, смирило политички, спасле су тензије међу странкама. Нема више оних жестоких сукоба и никоме више не пада на памет да изведе своје политичке припаднике на улицу и да демонстрира против нечега што ради власт.

Срби се ујединjuју пред опасношћу

Водитељ: Значи, у Србији треба неко зло да се деси, да би све ствари спласле мало?

Николић: Не, Србија треба увек да се уједини пред опасностима и мислим да су нас Косово и Метохија ујединили, а то је пут којим ће Србија убудуће ићи. Сада је сасвим јасно да не смемо да губимо време у својим обрачунима, да ми имамо толико непријатеља против којих би требало да се боримо и да се од њих бранимо, против којих би требало да се ујединимо, да је луксуз да се између себе тако жестоко нападамо, да грађане Србије, који су различито политички оријентисани, доводимо у ситуацију да се mrзе.

То је оно што је прије увека Српска радикална странка и својим иступима пре избора. Говорили смо да желимо Србију у којој ће тројица који се гласати, сваки за другу политичку странку, изаћи са бирачког места знајући да су гласали за различите политичке странке, и отићи један код другога на кафу или на ракију. Мислим да долази то време, увек се пред опасношћу и људи и животиње ујединjuју, збирају, Србија тренутно збија своје редове.

Нажалост, није нас ујединила 1991. година, када је Србија била нападнута и у Хрватској и у БИХ, али то тада неки у Србији нису схватили. Нису схватили да је то напад на Србију, да је то проба како ћemo се понашати када нам буду ушли у авнојске границе.

Сада када су већ ту у кући, ниједан паметан политичар, ниједан Србин не може да нађе оправданje да искочи из ове борбе, да изађе из овог ешелона и то је оно што посебно радује. Ми сада можемо са сигурношћу да тврдимо, зато што смо политичари, да ће на седници Скупштине Србије коју ћemo одржати да бисмо видели каква је ситуација на Косову и Метохији, економска, социјална и безбедносна, мислим да ћemo имати више од 210 посланика који ће говорити у прилог Србији. Остаће нешто странака, наравно, које су дезоријентисане, странака које су лоше политичке оријентисане, непријатељских странака и они ће имати неку дискусију, али ће она да се утопи у дискусију нас осталих странака. И СПО, ко-

ји је у опозицији, биће на линији владајућих странака, одобриће све мере које је влада Србије предузимала на Косову и Метохији.

Наравно, СПО и даље напада Српску радикалну странку, зато можда неће говорити о мерама Владе Србије, него о мерама које је предузео председник и ово и оно, али то је њихов губитнички синдром, Влада Србије на Косову и Метохији добро рали и више нема разлога за стрепњу и за бојазан.

Сарађња са социјалистима који бране Косово

Водитељ: Да се вратимо на питања гледалца. Гледатељка Соко телевизије поставила је питање - пошто је Дејтон највећа издаја Српског народа, као што сте раније и рекли, како сте могли у коалицију са највећим издајником Српског народа?

Николић: Дејтон је издаја Српског народа. Не може да прође 2-3 године па да испадне да Дејтон није издаја. Ако се сећате, 1995. године, када је споразум у Дејтону потписан, једино је Српска радикална странка рекла да је то издаја и да нас чека окупација Републике Српске, до које је и дошло. У међувремену, они су покушали да под Дејтон сврстају Косово и Метохију, па нису успели. Времена се мењају. Једног дана на власти ће бити, у једној влади, социјалисти и СПО и Радикали, можда брже него што то ваша гледатељка и замишља. Ако бисмо се опредељивали само према односима у којима смо једном били са неком политичком странком у Србији нико ни са ким не би сарађивао.

Прошло је време када је нека политичка странка могла да освоји више од 50% гласова. Ако можемо са социјалистима у коалицији у Србији, зашто не би ишли у Републици Српској. Тамо су Срби угрожени као народ и тамо је требало да све српске странке направе коалицију. Ми смо звали у коалицију Социјалистичку партију, Савез за Републику Српску који има 3-4 посланика и да смо сви ишли заједно, имали бисмо сада 55% гласова и потпуно бисмо нормално и комотно формирали владу. Са социјалистима који су 1995. године учествовали у споразуму у Дејтону, у издаји Кинеске Крајине, није требало сарађивати. Са социјалистима који бране Косово и Метохију, треба сарађивати иако ја не одређујем са ким могу а са ким не могу.

Коло воде шпекуланти

Водитељ: Наредно питање поставио је пензионер из Сокобање - како гледате на појаву дивљања цена зејтинга, шећера, меса. У Сокобањи су свуда различите цене, иако је Влада донела Уредбу о цени меса, о враћању цене на ме-

Мајке, сестре и жене погинулих патријата: Србија је седам година у рату који изазивају западни ментори српских непријатеља

сец јун. То нико не поштује и да ли ће неко напокон да одговори.

Николић: Влада Србије може да се похвали и може да буде одговорна. Владу Србије треба похвалити зато што је обезбедила из робних резерви јефтино јестиво уље. Владу Србије треба критиковати што то јестиво уље, по тој јефтиној цене, не добијају грађани. Где се подигне цена? У трговинама, у сваку трговину уље стигне по државној цене. Шефови продавница имају своје купце, мањом власнике приватних радњи или тезги на пијацама, становници градова уопште не виде робу по ценама по којој су је трговине добиле из Дирекције за робне резерве, та роба се одмах препрода, и уље достиже цену од 18-20 динара по литру.

Влада Србије треба да буде критикана зато што инспекције не стижу да ураде свој посао. Зарађују посредници, зарађују привредници који робу набављају без рачуна, на ту робу не плањају никакав порез и та роба заврши углавном на тезгама пијаца. У приватним продавницама многи набаве 10-15 литара и стално врте тих 10-15 литара на залихама, а продају огромне количине. Министарство трговине је у великој акцији, утврдиће најпре одговорност уљара, одговорност трговина које смо означили као носиоце снабдевања. Ми у сваком граду имамо трговину која је означена као носилац снабдевања и она добија довољне количине производа које ми дајемо из робних резерви по владиним ценама. Ускоро ћемо поново да преплавимо тржиште производима, по државним ценама, а почећемо да хапсимо и ригорозно да кажњавамо оне код којих наћемо о ту робу по високим ценама.

Дужност радикала да Србија има Владу

Водитељ: Да ли имате храбrosti да погледате људе у очи, сећате ли се речи у кампањи, шта је са криминалом, лековима, пензијама, и у случају нових избора ни трећину гласова нећете добити.

Николић: Српска радикална странка није наивна политичка странка и нисмо безглavo улетели у Владу 20. марта, када смо позвани од стране СПС-а да се договоримо, а имали смо само један дан на располагању. На 7 дана пре тога имали смо састанак Извршног обора за Србију, на коме је било више од 100 људи, и изнели смо искрено и отворено аргументацију за и против. Питали су нас људи шта је са формирањем, зашто нема Владе у Скупштини Србије.

Ми смо рекли да је очигледно да запињу преговори између социјалиста и СПО-а и да може да се деси да се формира влада у којој ће бити Српска радикална странка. Нико нам није замерио то, а било је бојазни и људи су се питали да ли ми то можемо да издржимо, да нас они не утопе у своју странку. Било је тешких питања - како ћемо са њима када су нас хапсили до јуче, прогањали, претеривали, истеривали из Скупштине, тукли у Скупштини, а ми смо онда изнели аргументацију коју ја вечерас покушавам да изнесем вашим гледаоцима, а која се састоји у томе да Србија мора да има Владу, да је наша дужност била да Србија има Владу.

Ми смо нудили нешто што нажалост није прихваћено, да сви формирамо Владу, сви који смо у парламенту, сразмерно броју посланика, да у томе учествују социјалисти, радикали, СПО, али је СПО одбио да прави било какву вла-

ду са радикалима, преговарао је самостално, безмало се гадио на Српску радикалну странку. Није било разлога за то, али добили смо Владу народног јединства без једне велике странке која сада покушава да се прикључи, зато што види да је та Влада оправдала своје формирање. Да је СПО ушао у ову Владу без нас и да је та Влада радила као што ради наша, он би ту сарадњу могао да оправда пред својим бирачима.

Нећемо изненавити ниједно обећање из предизборне кампање, зато што нас поново чекају избори. Свесни смо да имамо известан политички пад, не само ми, све политичке странке. Ми ћемо, наравно уколико буде времена, уколико Влада буде дуготрајна, исправити грешке које су се показале показати грађанима Србије шта смо урадили, шта смо могли, а шта нисмо. Заштита смо били способни, а заштита нисмо. Биће нових избора, можда много раније него што их очекујете.

Милионско бирачко тело

Ако Шиптари одлуче да прихвате разговоре са нама, ако одлуче да се укључе у правни систем Србије, одржаћемо изборе на свим нивоима. Странке које су на власти увек избегавају изборе. Ево вилице, радикали су за нове локалне изборе, а против тога су и социјалисти и СПО. Сви негде држе локалну власт, и нико од њих није сигуран да ли ће ту власт сачувати. Ми смо странка која учествује у власти, али смо спремни да, ако се договоримо са Шиптарима, распишемо изборе за Савезну скупштину, за републичку, за локалну самоуправу, и да изгубимо те изборе ако нисмо добро радили, само да се стање у земљи смири и да почнемо нешто и да радимо.

Мислим да ће време које је пред на- ма вратити све гласове Српској радикалној странци, а то је негде око милион и петсто хиљада гласова. Ми смо странка која врло лако може да победи на следећим изборима. Наравно, не можете као политичка странка која је дуго година била у опозицији да уђете у власт и да задржите симпатије свих који су били уз вас. Ми то знамо, али ми ћемо вратити своје бирачко тело, за нас ће гласати и они који нису били тиме задовољни а освојићемо симпатије многих који захваљујући нама виде да многе ствари у Влади и у власти могу да се раде другачије него до сада.

Нас су се бојали и запослени у администрацији, у државној управи. Када разговарамо са чиновницима, посебно са сарадницима и људима који су стручни, они кажу - ми смо се бојали вашег доласка, јер се говорило да ћете да нас растерате, да нас прогањате зато што сте ви до сада били у опозицији, а ми смо правили законе којима смо вас малтретирали. Уверили су се сада да ми нисмо такви, осветољубиви, не-

го да смо изузетно поштени а да од сарадника тражимо рад и ред. Наведите једног помоћника, заменика, министра или потпредседника Владе, радикала, који је на било који начин искористио свој положај и улазак у Владу. Почекео је био Недељни телеграф да лансира лажи па се унутра, људи су видели да су то лажи.

Влада функционише једногласно

Сви наши министри, заменици и помоћници, у Београду бораве у једнособним собама, у хотелима Б категорије. Један посланик, из Соко Бање рецимо, који има плату 3.500 динара, до сада је једном у два месеца имао седницу Скупштине, сада је постао помоћник министра и сваки дан проводи у Београду, одвојен од породице, са истом платом. Плаћено му је преноћиште, али три оброка дневно му није плаћено, то мора да обезбеди из свог цепа. Са додатним трошковима живе или наши људи су ушли у Владу искрено, са жељом да помогну. Ова странка ће увек помагати Србији, било како да изгледа њена влада, да изађе из тегоба. Било када да се распишу избори на њих ћемо изаћи, изаћи ћемо пред народ и рећи ћемо шта смо урадили, а шта смо покушали па нисмо успели. Показаћемо предлоге закона који евентуално нису могли да прођу код коалиционих партнера, а онда нека се грађани одлуче.

Уосталом, ја сам већ 7 година у политици а нисам знао како се врши власт, како функционише влада и какви су односи, одакле долазе средства, где се распоређују, ко има велику моћ, ко мању и ко је институционализовао своју моћ. Ми смо тај посао у великој мери већ савладали. Војислав Шешел је спреман да буде председник државе, и то одавно, а радикали су спремни да сами врше власт. То је она снага коју Српска радикална странка до сада није имала. За све то време, ми се уочише не трудимо да на било који начин свог коалиционог партнера иритирамо, било којим својим поступком. Ми смо искрено у овој Влади, без икакве задње намере. То се од наставља и очекивало. Било са ким да смо сачинили Владу Србије, ми бисмо били овако искрени.

И наши коалициони партнери, СПС и ЈУЛ-а се понашају на исти начин. Влада функционише једногласно по свим питањима. Постоје питања која смо оставили по страни зато што сада тренутно не бисмо успели да обезбедимо сагласност, можда би нас то посвраћало и спречило да завршимо неке ствари које можемо да завршимо.

Држава не функционише без пореза

Водитељ: Пре него што наставимо разговор, ја ћу да вам кажем једну информацију, да смо принуђени због ве-

лике заинтересованости гледалишта за наставак разговора, ми смо принуђени да померимо мало програмsku шему. Након овог разговора гледаћете филм, а "Глас Америке" или "Америка зове Србију" како год хоћете ини ће у наставку програма са закашњењем. Господине Николићу, наредно питање гласи, а поставио га је Стојковић Драгиша пензионер - у Скупштини сте критиковали доношење Закона о опорезивању, онда сте били у опозицији, а сада сте на власти и шта сада?

Николић: Није тачно да сам критиковала опорезивање, нема државе у свету која може да функционише без пореза. Критиковала сам високе пореске ставке, што се не поштује уставно начело да се пореске обавезе прошире на што више корисника низим стопама, тако да се не деси да појединци буду превише оптерећени, а да неко прође без опорезивања.

Српска радикална странка никада није обећавала да ће Србија бити држава без пореза ако ми будемо на власти, али ја сам критиковала, а схватио сам да ваш гледалац живи на селу, критиковала сам то што су социјалисти, док су били сами на власти, натерали сељаке да уплаћују доприносе за пензијско осигурање. Тада сам имао потпуно другачији концепт, да треба омогућити сваком грађанину Србије, сељацима посебно, да онај ко жели уплаћује за пензију, а ко не жели да не мора да уплати. Човек који има земљу, може да рачана на то да ће га издржавати деца, да ће земљу давати напола, да ће земљу да прода, па да ће од тога помало да троши док је жив, а да га не треба терати на силу да има пензију и показало да смо били у праву. Србија сада дугује годину дана уназад пензије сељацима, а тери их, да би добили пореско уверење да уплате порез одмах и да намире пензијско осигурање. Да сада је то било искључиво у новцу, а од сада ће моћи пољопривредним производима.

Да сумирамо, био сам против неких захватања, против много тога, а против пореза нисам био никада.

Локална самоуправа сервис грађана

Водитељ: Да ли Закон о локалној самоуправи сужава ингеренција општина грађана?

Николић: Наш концепт и наш став је да локална самоуправа није власт, да је локална самоуправа сервис грађана преко јавних предузећа и да јој не треба власт. Закон о локалној самоуправи сужава власт општина, а то је и била наша жеља. Тако смо се представљали на изборима и освојили овога броја гласова.

Сматрамо да је дошло до поремећених односа између републичке и појединачних општинских власти, када су у појединим општинама изборе потпуно регуларно добиле тада опозици-

оне странке. Републичка власт је прво покушала да ту изборну победу отме, а када није успела, покушала је разним мерама да сузбије функционисање општинске власти. Она су почели да греше и ови други па су у борби против републичке власти, ушли у сукоб са државом, из кога општинска власт не може да изађе као победник. Општинска власт мора да сарађује са републичком влашћу, зато што све велике информације зависе од републичке власти, зато што враћање средстава уплатених општинама по основу пореза уплатених на територији општине зависи од републичке власти. Ја сам упозоравао општине у којима је коалиција "Заједно" дошла на власт, да не треба да ратују са републичком влашћу, да не треба да формирају неке асоцијације слободних градова, да не треба да блокирају градове, да са републичком влашћу сарађују зато што су грађани Србије одредили републичку власт.

Страсти су у великој мери смирене, не још до краја, али мислим да је сада сарађња далеко боља него што је била, тим пре што и коалиција "Заједно" више не постоји. Функционишу само људи који су то некада били. Ако се усвоји концепт Закона о локалној самоуправи, који је припремила Српска радикална странка, у општинама неће бити власти. Биће то само сервис грађана и место на коме ће грађани моћи да одређене своје потребе задовоље, зато што финансирају рад локалне самоуправе. А, власт ће бити у Републици. Онај ко жели да влада, мора да победи на републичким изборима.

Честитке војсци и полицији

Водитељ: Наредно питање гласи, поставила га је гледатљка из Сокобање, да ли на Косово иду милиционери са

завршеном школом унутрашњих послова или иду и кувари и конобари и други, да ли МУП Србије ради исправно?

Николић: На Косово и Метохију иде сав састав полиције. Иду и кувари, и конобари, и они који су завршили високе и више школе, иду и генерали, свако ко облачи полицијску униформу, не облачи је да би имао сигурну плату и да би учествовао у борбама против опозиције. Полиција је свестан тога да једнога дана његов живот може да буде угрожен деловањем оних против којих је дужан да се бори. Питање није добронамерно. Свако има право, направно, да постави било које питање, али ако постоји неко ко мисли да не може на Косово и Метохији успешно да се бори против терориста, он треба да напусти полицију. Ако мисли да није доволно обучен, а шаљу га, боље би му било да напусти полицију, него да оставља утисак код својих, или код комшијука, да га неко шаље на Косово и Метохију, а он није за то спреман. Па, не може да буде спреман да прими плату, а да није спреман да тамо оде, посебно сада када се врло добро зна да полиција на Косово и Метохији изванредно ради. Више нема разлога ни за какву примедбу.

Полиција би била нездадољна када бисмо сада зауставили акцију. Полиција ће акције довести до краја. Војска Југославије покрива границу и читав гранични појас који смо сада проширили. У Војсци Југославије налазе се наша деца, али то нису деца, то су пунолетни грађани, они који имају право да раде, да иду у војску, да се жене. Ми другу војску немамо. Са 18 година грађанин је пунолетан и има сва права и све обавезе.

Ми смо их потпуно заштитили. Удесетостручили смо састав у касарнама на Косово и Метохији, да бисмо спре-

чили онога ко мисли да нападне нашу дечу. Успели смо бројем војника и техником којом су опремљени, да терористе одвратимо од напада на војску. И, ви сте видeli, осим спорадичних напада на возила за снабдевање, која су једно време ишла без икакве пратње па су биле нападане, није било сукоба са војском, осим на граници. На граници, у ретким случајевима, може да се деси да настрада војник, зато што наша војска у заседи чека оне који границу прелазе и мора да их спречи. Терористи избегавају и границу, али су многи од њих, и скоро сви мушкареди, на волшебан начин отишли преко Црне Горе у Албанију.

Као што сам пре седам - осам месеци, и ранијих година, био убеђен да се лоше на Косово и Метохији ради, и то јавно износио, нисам се стидео тога, нисам се ни бојао, ја и сада износим јавно оно што мислим, оно о чему имам податке, оно што и ја видим на Косово и Метохији. На Косово и Метохији сада полиција изванредно, исказујући огромну љубав према Србији, обавља изузетно опасан посао. Треба им за то у најмању руку честитати, а никако их помињати по злу.

Истраге после слома терориста

Водитељ: Један пензионер из Сокобање поставио је четири питања. Ја се унапред извињавам нашем гледаоцу, због тога што нисмо у могућности да прочитамо сва четири питања, јер морамо пружити шансу и осталим гледаоцима. Ја ћу прочитати прво: Поздрављам господина Николића, потпредседника Владе Републике Србије, и молим га за коментар, одговоре о следећем - на РТС-у у емисији Актуелности, као и другим емисијама, јавност је упозната да је на Косову скоро свако шиптарско село било претворено у праву тврђаву. Изграђени су фортификационски објекти по свим војним правилима. Километарски ровови и траншеје са утврђеним бункерима, осматрачницама, снајперским гнездима, итд. Уз то, пронађене су праве касарне терориста, тзв. ослободилачка војска Косова.

Питам господина Николића - како се све то могло дешавати, а да за то не зна наша обавештајна служба, контрабандаштајна служба, те армијска служба безбедности, па да се све то, и сви злочини терориста, у самом зачетку спре-че.

Николић: Ваш гледалац је потпуно у праву и припада групи људи која стручно о томе говори, тако да претпостављам да се ради о пензионисаном војном лицу, или полицијцу. Постоје делови територије Косова и Метохије, на које, од II светског рата до данас, није ступила полицијска или војничка нога. Једноставно, изван контроле Републике Србије била су многа села, планине, многи путеви према Алба-

Скупштина града Београда: ко жели да влада мора да победи на републичким изборима

нији, многе стазице које су познавали само кријумчари оружја, дроге, цигарета, шта све није прелазило из једне државе у другу.

Када су албанске политичке вође решиле да оружано крену против Србије, подигли су га села на устанак. И видите, ни у једном великом граду, ни у једном великом насељеном месту, Албанци нису ратовали против власти. Они су залудели неписмене сељаке, поделили им оружје, натерали их да ратују и увели их у рат против Србије, увели их у рат у забитима, у којима Србија није вршила власт, и то је тачно.

Како је то било могуће? Установићемо. Влада Србије није вршила власт и била је нападана од стране радикала зато што препушта делове територије Косова и Метохије Шиптарима. Евидентно је да су крајем марта, почетком априла, терористи држали можда чак и 30% територије под својом контролом, а да су само спорадично пролазили конвоји полиције, а Срби се том територијом уопште нису ни кретали.

Ми сада под својом контролом држимо скоро целокупну територију Косова и Метохије. Наравно, терористи је лако да натовари пушку на раме, да пређе у току ноћи 10-15 km, да стане негде у заседу, снајпером са километар-два даљине погоди некога из заседе, да поново пушку упрати на леђа, препешачи километражу, пушку сакрије и обуче сељачко одело. Против таквих је најтеже борити се, и тога ће бити још један дуги период, наравно. Али, мислим да смо ону тешку, фронталну, рововску борбу, завршили.

Сада откривамо и снимамо касарне, утврђења, није ми јасно како то да нисмо имали обавештажне податке, како то да хеликоптерима нисмо могли да установимо где се налази 1000 војника у једној касарни, или нека то остане за истраживање, када овај посао завршило. Овај посао морамо да завршимо и никакве дилеме из прошlostи не могу да нас спрече да то обавимо. А онда ћемо сести да утврдимо одговорност свих оних који су у дугом периоду до данас командовали, политички решавали судбину Косова, да те људе посмењујемо, да их ставимо под удар закона, ако заслужују законске казне, а ми да постављамо нове, који нису огрејли ни у какав криминал и који ће Косово и Метохију чврсто држати под контролом државе Србије.

Ма какав однос становништва да буде, ма колико у већини да буду Албанци, више никада не сме да нам се деси да Србија изгуби контролу над делом територије Косова и Метохије. То ће онда бити увод у неке нове скобе, које ће морати да решавају наша деца. Ја сам увек био за то да проблеме које имамо решимо ми сами, да их не остављамо својој деци.

Привредни потребни стручни руководиоци

Водитељ: Наредно питање поставио је гледалац потписан као Драган - поздрављам господина Николића, потпредседника Владе Републике Србије и милион бих га за коментар - друштвено предузеће "Монтер" из Сокобање је отишло у стечај, за стечајног управника постављен је Миливоје Станојевић, човек који је пре десет година упропастио исто предузеће и побегао у другу фирму. Сада прима плату као стечајни управник, вероватно се води и на бироу за запошљавање и ту прима накнаду, има своју приватну књижару, и ради у другој фирмама као трговачки путник. Као стручњак никаде се није доказао. Само је гледао себе, иначе је члан СПС-а. Такође, у осталим предузећима која су у стечају, стечајни управници су пензионери, који су чланови СПС-а. Да ли је то у реду и по закону, ако није, ко ће то да спречи?

Николић: Није у реду и није по закону да неспособни људи буду стечајни управници и да не користе ту своју нову функцију да фирмама помогну, неогда евентуално себи још по малодонуне буџет, ако је истина то што је ваш гледалац Драган навео у свом писму. Ја не ограничавам право некога да помогне предузећу које поспре тиме што ће припадати мојој политичкој странци, или некој другој, која је тренутно на власти, у послу. У менаџменту, у бизнису, политичка припадност не сме да буде одлучујућа. Сокобања има великих проблема, као што их има Алексинац, као што их има цео овај регион, а тај регион није издвојен из Србије.

Сада нам требају људи који су можда били склоњени из разноразних разлога, а који су стручни, да нам такви требају да воде предузеће, а то што припадају појединим политичким странкама, то уопште није одлучујуће, није меродавно. Политичке странке могу да у управне одборе ставе људе у које имају поверјања, али онај ко командује једном фирмом, тај мора да буде поткован економски, тај мора да буде поткован пословно, а то што припада некој страници, то му је за поподне, чим изаше из фабрике.

Република савршени облик демократије

Водитељ: Наредно питање поставио је гледалац Голубовић - да ли је најпаметније решење за земљу монархија. Да ли је Томислав Николић републиканац или монархиста, да ли ће се у Скупштини расправљати питање повратка породице Карађорђевић.

Николић: Редом. Монархија није решење. Грађани Србије су на изборима имали пред собом републиканске и монархистичке странке, определили су се за републиканске странке. Ја лич-

но сам републиканац, знају се моји разлози за то, ја не налазим у понашању династије, посебно династије Карађорђевића, ништа што би ме убеђивало да би под неком новом династијом, или под неким настављачем старе, било ишта боље у Србији. Република је савршени облик демократије, у њој бијате председника, па га смените када не вља, а у монархији неко се роди, одмах има све привилегије и бенефиције и предодређен је да влада народом. Да ли је луд, да ли је паметан, да ли је школован, да ли ће бити издајник, такво питање нико не поставља и може једино убиством да буде смењен. Тако се дешавало у Србији да није могло да прође ни 20 година, а да некога из краљевске куће не убију.

Мислио сам да је то питање рашчишћено. Истина, биће 10-12% монархија у Србији, који ће увек постављати оваква питања, али живот тече даље. Многе европске државе гледају како ће се ослободити својих династија које им само праве скандале и проблеме. Видели сте, последњи скандал је тако уздрмalo енглеску монархију, па да и оне честитог и паметног Енглеза да питајте шта би радио са монархијом, он би рекао да би увео одмах Републику. Нема од монархије ништа, у Србији више никада неће моћи да се успостави монархија, ту копчу са монархијом ми смо изгубили за ових скоро 60 година и о томе ја више никада нећу размишљати ни као човек, нити Српска револуција странка о томе више размишља. То је било нешто што је Србе између себе свајало.

Ми више немамо разлога да се свајамо на тако банаљним питањима. Једног дана кад победи странка, која преферира монархију, нека уведе монархију. Они који нису за монархију, неће моћи да се буње. Знате, кад се политичке странке представљају у предизборној кампањи, она која каже јасно и гласно - ако ми победимо, довећемо краља, и ако та странка победи, нека доведе краља. Ја ћу се и даље борити да будемо република, али схватићу да грађани Србије у већини желе монархију. То се до сада у Србији није десило, иако се јасно зна - када грађани гласају знају ко је монархиста и знају за кога би требали да гласају ако желе монархију. Монархисти имају све мање гласова у Србији, то је заслуга и онога за кога они говоре да ће им бити краљ, тако да се то питање више не поставља.

Породица Карађорђевић треба да добије одмах своје путне исправе. Уколико желе да буду држављани СРЈ могу да добију држављанство одмах и могу да се врате у земљу, може да се пронађе имовина која може да им се врати, зато што, рецимо, није у приватном поседу, него је у државном, па држава може да им врати оно што је несумњиво њихово и што може да им ко-

ристи да ту живе, али да се врате као монархија, о томе нико не размишља.

Немају сви рачуне на Кипру

Водитељ: Да ли на његовом личном рачуну на Кипру, вероватно на вашем, или у некој другој земљи, има државног новца, сада када је постао министар, тј. да ли је Влада Републике Србије прекинула тај обичај и да ли ће после договора о Косову бити расписани сви избори и да ли ће Војводина добити мању аутономију од Косова, питање је поставио Небојша.

Николић: Не вреди да убеђујем Небојшу да нити имам, нити ћу икада имати рачун на Кипру. Уласком у Владу не стичу се никакви рачуни, никакве бенефиције и никакав новац. Ја ни до сада нисам имао новца, то што

људи који су на власти и сада имају рачуне у страним банкама, од радикала ни један нема, нити ће икада имати, а ви знаете да у домаћим банкама не можете да имате повериња. Оно мало што будемо имали чуваћемо у сламарицама по кућама.

Да изда може само владина делегација

Водитељ: Шта ће урадити Српска радикална странка ако, не дај боже, Слободан изда Косово - пита гледатељка из Сокобање.

Николић: Морам одмах да кажем да из досадашњег понашања председника СРЈ и СПС-а, из његових разговора које води са светским дипломатама, што му је и посао, из понашања врха државе, Републике Србије посебно, ни-

зире, ни у неким нејасним обрисима, да би до тога могло да дође.

Што се тиче статуса Косова и Метохије или Војводине, неког упоредног статуса, тренутно им је статус потпуно исти, само што су Албанци олбили да користе своја политичка права и на Косову и Метохији не учествују у власти. Оног часа кад буду решили да учествују у вршењу власти, учествовање исто толико колико учествују Срби, Мађари, Русини, Словаци у Војводини. На Косову и Метохији биће додатни облик аутономије у локалној самоуправи, на тај начин што ће бити формирана или дводома већа или вишедома већа Скупштине локалне самоуправе. У томе ће се само разликовати аутономија Косова и Метохије од аутономије Војводине.

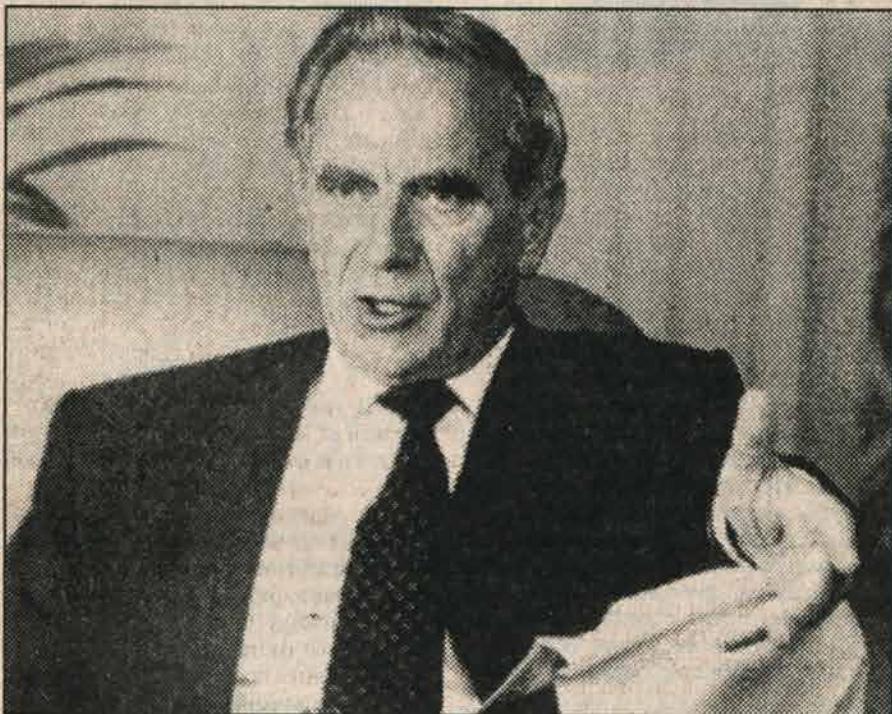
Ви знаете за предлог Српске радикалне странке, ја сам га поднео Народној скупштини Републике Србије 1993. године, да се аутономије, аутономне покрајине, укину као облик организовања на територији Републике Србије, зато што је за нас Косово и Метохија исто што и Поморавље, исто што и Шумадија, исто што и Тимочки регион. Не видим разлога да се одваја по било ком основу Војводина, Рашка област тзв. Санџак, или Косово и Метохија. Једног дана кад будемо у већини, ми ћemo сигурно укинути аутономне покрајине. До тада, за Албанце на Косову и Метохији обезбедићемо широки степен аутономије, такав какав Мађари никад нису ни тражили.

Није свеједно дати власт у руке Мађарима или Шиптарима, то је очигледно. Коло Мађара је потпуно спаснула жеља за одвајањем од Републике Србије. Имају више политичких странака. Не припадају више само једној политичкој странци која тежи отцепљењу. Коло Албанца, Шиптара је то нешто сасвим другачије, спремни су и оружјем да такав штав остваре. Коло њих ћemo морати да предвидимо кључ, да не могу да узурпирају права која им пружа локална самоуправа.

Свако време има свој речник

Водитељ: Глигоријевић из Сокобање каже - како коментаришете изјаву шефа странке од пре две године, где је Милошевић највећи криминалац у Југославији.

Николић: Ништа од онога што смо изјављивали пре две године ми сада не бришемо гумицом. Свако време има свој речник. Ми смо сада прихватили да ућемо у коалицију са СПС-ом и књигу узајамних оптужби и препуштања заузворили смо 24. марта. Нити ми њима упућујемо и једну лошу реч, нити они нама - то вам је коалиција и то се зове искрена коалиција. А све што смо изговорили стоји записано у књигама које ми издајемо. Свака емисија коју смо Војислав Шешель, његови сарад-

Статус власника мора да се утврди:
да ли је Милан Нанић опљачкао "Галенику"?

зарадим моја породица и ја поделимо и потрошими, живим боље од већине у Србији, али већ сам рекао да сам тај посао себи бирао. Када сам био прогањан, тучен, када сам био у затвору, нико ме није питао како живим, како живи моја породица, ни сада нико не ми право да ме пита, изузев ако се установи да нешто крадем или да нешто добијам на поклон. Ја ништа на поклон нисам добио, нити ћу хтети да примим, а ваљда сам убедио грађане Србије, изложен сам суду јавности већ седам година, да нисам лопов, нити да од мене може сада, у 46 година да постане лопов.

Банковских рачуна немам, нећу их никада ни имати, и то није маниф Владе Србије. Могуће је да може да се установи да је то неки маниф неких људи који су били на власти, могуће је да

сам могао да закључим да ће доћи до било какве издаје и уопште нисам узнемирен, нити је ико у мојој кући узнемирен због чињенице да је Слободан Милошевић председник СРЈ и да обавља неформалне контакте, не само са светским дипломатама, него и са представницима албанске националне мањине.

Да изда може само владина делегација. Нико други није овлашћен да званично разговара и да утврђује било какве споразуме са представницима албанске националне мањине, изузев делегације Владе Републике Србије. Ја никада нећу бити у делегацији Владе Републике Србије која би имала надог, или била спремна да изда. Дакле, Српска радикална странка то питање не поставља, али то питање уопште није ни било актуелно зато што се не на-

Ми не лажемо никада, да лажемо нестали би са политичке сцене

ници и ја имали, записана је тонски, ако је на телевизији видео снимком. О томе штампамо књиге. Све што смо говорили, говориди смо у време кад смо били страховито притиснути, хапшени и прогађани.

Нас сада нико не хапси и не прогађа. Ми смо још прошле године пре стали да користимо тај речник. Грађани Србије су то прихватили и гласали скоро дупло више за нас него 1993. године, а више него дупло за Војислава Шешеља као председничког кандидата. Значи да се и њима свидела та промена вокабулара. И њима је доста сукоба, свађа, расправа, размирица - то је постао један манир који је чак и цела Србија прихватила. Ви више немате таквих жестоких сукоба међу политичким странкама. Уосталом, нико други није тако спреман да се одупре кад га власт притисне. Било која друга политичка странка да је овако била притиснута од власти као ми, нестала би са политичке сцене.

Ми смо се својски борили, из затвора излазили и на канији затвора упуњивали још горе оптужбе и Милошевићу и властима, изазивали да нас поново хапсе. Они су видели да од тог посла нема ништа, да не могу да нас уплаши. Они престају да нас прогађају, ми престајемо њих да вређамо, јер другачије нисмо ни могли. Односимо се другачији сада него што су били, али, понављам, ми стојимо иза свега онога што смо некад рекли.

Одакле за пензионере, кад нема за децу

Водитељ: Пензионер пита друга Николића, у загради стоји "друг", јер је сад са комунистима - шта је са оним што је Шешељ рекао за пензије? Обећавали су бруда и долине, три месеца пензије касне.

Николић: Није дошло ни до каквог новог закашњења откако смо ми ушли у Владу Републике Србије. Ја молим "друга" пензионера да се још мало стрпи. Види он врло добро да је Србија у великој оскудици, у великој несташици. Види пензионер да наша деца немају ништа, да наши радници немају ништа, да зато немају ни пензионери. Одакле да створимо за пензионере, кад немамо за децу. Ми стварамо, распоређујемо то на све грађане Србије прилично равномерно, не издвајамо никога посебно, нико сада не може да се обогати зато што други у Србији пропадају. Треба нам времена и стрпљења. Ако нам грађани Србије дају то време и ако буду имали стрпљења, ми ћemo испливати из ових тешкоћа. Ако не буду имали стрпљења, ако ми не будемо имали времена, нека изаберу неку другу власт.

Водитељ: Ко је надлежан да се скину обавезе за плаћање пензионог осигурања за пољопривреднике? Влада из Ртањске улице. Ви сте малочас и дали одговор на ово питање.

Николић: Обавезна је Влада да предложи Народној скупштини Републике Србије и то је тема о којој се договарамо.

Лопов у ICN "Галеници"

Водитељ: Како је он, као потпредседник Владе, замислио решење снабдевања лековима? (Намерни договор са СПС-ом да од ICN Галенике не узимају лекове, да би српски народ, природном селекцијом, до 2001. године, вероватно, истребио). У потпису Раде.

Николић: Тешке речи. Ја разумем људе који су огорчени ситуацијом у којој се налазимо, али тако тешке речи не треба упућивати никоме у Србији.

Не познајем ниједног человека, Србина, који би жељeo да Србе истреби до 2001. године. Ми све ово што трпимо и подносимо, трпимо и подносимо да Срби не би били истребљени. Могли бисмо да дозволимо да Срби буду истребљени, да изгубимо још половину територије Србије, а да нам можда неко да 2-3 милиона долара и да закрије неку малу руницу, као што је то урадио Горбачов, па изгубио целу државу.

ICN "Галеника" ће производити лекове. У "Галенику" је ушао лопов, Милан Панић, украо целу фабрику. Међутим, фабрика нам је потребна да произведи лекове за наше тржиште. Те лекове не можемо у иностранству да набавимо, не по овој ценi по којој набављамо из "Галенике". Фабрика ће морати да ради, лекови да се плаћају, а статус власника да се утврди. Није добра идеја коју сам чуо јуче, да се уложи 50 милиона долара у друге фабрике, да потпуно преузму производњу "Галенике". Зашто бисмо затварали једну велику српску фабрику која је цењена и у свету? Не, ми треба да понудимо "Галеници" да производи лекове, наши пациенти да имају лекове из "Галенике", али да се веома брзо реши и статус "Галенике". Да ли је приватизација "Галенике" извршена како треба? Да ли је украдена или није? Ако није, да се човеку каже - Ниси украо, извини, а ако је украдена, да се утврди шта је његов део, да му се тај део да, а за то што је прекршио неки закон да одговара пред судом.

"Међународна заједница" плаши мечку с решетом

Водитељ: Како ће међународна заједница реаговати ако дође до хуманитарне катастрофе на Косову? Гледалац.

Николић: Хуманитарна катастрофа, ни вазн гладалац не зна шта то значи. Катастрофа је и кад ми имамо такве санкције седам година да не можемо да живимо као држава, катастрофа је кад наша деца немају никакву перспективу зато што су потпуно блокирана на територији Србије. На Косову и Метохији постоји проблем лица која се сада враћају полако у своја села, а мене баш брига како ће да реагује међународна заједница. Да смо размишљао о томе како ће да реагује међународна заједница, ми сада не бисмо имали Косово и Метохију. Ово је Влада коју тзв. међународна заједница не може да усени, и не може да уплаши, и тога су они свесни. А, онда би, ваљда, и Срби то требало да схвate.

Водитељ: Шта је Српска радикална странка учинила за повећање стандарда грађана, од када је у Влади? Годан.

Николић: Учинила је све што је могла. Више у овој ситуацији, у оваквој

ситуацији, није могло ни да се учини. Ја поново позивам на стрпљење, на разум, позивам на мудрост коју наши грађани имају. Влада је суочена са ратом на великим делу своје територије, са потпуним одбацивањем да јој се помогне од стране тзв. међународне заједнице, са двоструким стандардима, са тиме да Америка бомбардује једну државу зато што у њој живи 10 терориста, а истовремено помаже другу државу која на хиљаде терориста шаље у Савезну Републику Југославију.

Влада је суочена са великим проблемима које мора да решава из буџета, јер других прихода нема. Имамо економску кризу, кризу производње. Припремамо се да обезбедимо доволно деривата за зиму, да можемо да се огрејемо и да имамо светла. То све кошта. Ви треба да знате да нафту и гас које купује држава Србија од Русије, Кине, јефтиније продаје предузећима него што их купује. А предузећа ни такве цене не могу да плате, не могу да плате рачуне. Наши рачуни за нафту и гас се већ мере стотинама милиона долара. Влада ради све што може.

Можда би неко други могао и боље. То ова влада не може. Можда ће постојати нека влада која може боље, али та влада мора да добије поверење грађана на изборима.

Динар за пензије

Водитељ: Повећана је цена бензина за динар због пензија. Где иде тај динар повећања? Љиљана Мильковић.

Николић: Иде за пензије.

Водитељ: Шта сте решили у вези дејчих додатака? Како је могуће пљувати по ономе, кад Шешел који је био члан ЦК Босне и Херцеговине у бившој Југославији, сад пљује по томе?

Николић: Војислав Шешел је био исувише млад да би био члан ЦК. Он је рано избачен из Комунистичке партије. Али, добро, ваљда смо то већ једном рашчистили, са колико година можете некога да за нешто оптужите.

Ми смо у Влади поделили задужења. Ја вечерас покушавам да одговорим на питања која су у ресору професора Милована Бојића, потпредседника Владе задуженог за друштвене делатности. Његов је ресор, он најбоље зна одговоре на питања, када ће пензије, зашто нема дејчих додатака, зашто лекова нема, зашто су скучи лекови. Мислим да, можда, ја нисам дао доволно добрих одговора вечерас.

Треба да позовете професора Бојића у ваш студио, а не видим разлога да се не одазове, да још мало детаљније објасни, можда би требало рећи гледаоцима да емисија може да буде виштематска, дакле, баш та питања која се тичу стандарда, мислим да он неће одбити, а мислим да ће боље, вероватно боље одговорити, јер је директно задужен за то. Он води разговоре и преговоре са синдикатима, обезбеђује сре-

дства, ми му сви у томе помажемо, али свако има свој ресор.

Сабирање баба и жаба

Водитељ: Поштовани гospодине потпредседниче, просветари нису криви што им три месеца касне плате. Ако је ЕПС државна фирма, а и школе су исто то, зашто се наплаћују камате за струју, а не рачунају се камате на заостале плате просветарима? Раде.

Николић: Па, то су две различите гране, две различите области. Припадају држави и електропривреда и просвета, само што просвета не остварује приход, а електропривреда остварује приход просвета се целокупна финансира из буџета, ту мислим на основно и средње образовање. Факултети остварују приходе и од испита и од научне делатности својих института, тако да не могу да се упореде, просвета која је директно на буџету и електропривреда која ствара, и која сама себе финансира. Све ремонте, све друге захвате, изградњу нових капацитета и постројења финансира електропривреда, која учествује у финансирању друштвене надградње, посебно социјалних давања која имамо.

Није тачно да просвета није примила три месеца плате. Просвети је исплаћена јул, комплетан. Ми смо сада у септембру. Ускоро ће почети да примају и за август. Просвета иде мање брже од осталих зато што је постојала бојазан да не почне школска година, а и имају веома ниске плате, па бар да се стигне да буду редовније него код осталих. Ми нисмо имали великих отпора, изузев тога што је цена рада повећана за 15% у просвети, а они су тражили 30. Неко им је обећао да ће можда бити још једно повећање цене рада. Нажалост, понављам да нисам потпуно информисан, али ја не видим где има тих средстава за нека нова повећања.

Жута штампа о Томићу и сину

Водитељ: Основна здравствена заштита је на нули. Да ли би стање било боље да је у општинској ингеренцији? Дакле, да се СПС и ЈУЛ не баве здравством. Димитрије.

Николић: То је немогуће. Немогуће је издвојити тако важне сегменте друштва као што су полиција, судство, здравство, школство, и препустити их локалној самоуправи. То значи да правимо 190 држава у оквиру државе Републике Србије. А, ви знате шта је здравство, постоје центри који се развијају и постоје ограници који се развијају. Таман послу кад би свака општина, мимо било какве државне контроле, решила да прави клиничко-болничке центре, факултете, а за 20 минута може да се стигне до већ изграђеног медицинског центра. Нема власти која би

тако рашчинила Србију и тако подигла локалну самоуправу, да јој и то повери. Барем док смо ми на власти, до тога неће доћи.

Водитељ: За ког Драгана Томића су рекли да његов син треба да откупи "Здравље" Лесковац, и откуд паре за то? Непотписано.

Николић: Ја нисам чуо за то. Прочитao сам за Драгана Томића, министра без портфеля, и то у жутој штампи, да је његов син откупио четврогодишњу производњу металуршког комплекса у Скопљу и железару у Скопљу. Али, то је све пише жута штампа. Ја се информацијама снабдевам на исти начин као и остали грађани Србије, пратећи све што се напише и што се објави и покушавам да утврдим шта је истинска. У вези тога нисам утврдио шта је истинска, али обично се за Драгана Томића, министра без портфеля, везује да је створио капитал, да је створио нека средства.

Истраге су посао за државне оргane. Не ваља да се тек тако лепе етикете једном човеку, него треба да се установи да ли је то урадио или није. И, да сам на његовом месту, ја бих позвао да се испита све што радим, тако да сам свој образ оперем, не мора нико да ме крије. А у Влади о томе нема информација.

Реквијем за политичке фабрике

Водитељ: Шта ће се десити у Србији кад сви остану без послана? Када ће почети исплата дејчих додатака?

Николић: Не дај Боже, кад би у Србији сви остали без послана, више не бисмо имали ни дејчих додатака. Али, у том случају не бисмо имали ни државу. Ја то не прижељкујем, ја се томе не радијем. Тога не може да буде. Наши ће велики гиганти остати без послана зато што им је таква судбина, па и да је економска ситуација најбоља у земљи. Нама пољопривреда никад неће престати да ради. Никад неће престати да ради мања предузећа која имају добре програме. Не може да престане нафтна, петрохемијска индустрија, разни прерађивачки капацитети.

Нисам толико забринут, чак и да сам у опозицији не бих могао никада да кажем - све ће stati у Србији. У Србији ће stati оно што су комунисти после рата вештачки подигли на огроман ниво. Фабрике са 30-40 хиљада запослених, са 7-8 хиљада у мањим местима, које су као спори теретни возови, гледали како се Европа мања, како се врши транзиција у свим државама, а они остајали статични и прerađivali руду која се довозила возом са 500 километара даљине, правили аутомобиле за које су фабрике биле расуте по целој земљи, па се та земља распала. Они су у великим кризама зато што је већ седам година нико од њих није променио програм.

Сви чекају то мало помоћи што стиже од Владе Србије. Да немамо такве гиганте, које примају од Владе Србије неке минималне надокнаде, ми бисмо имали више за пензије, дечје додатке и за друга социјална давања. Али, ми смо свесни да морамо да обезбедимо запосленима којима фабрике не раде бар нешто. Нешто мало, нешто што може да их спречи да оду у криминал, што може да их спречи да дижу руке на себе, што може да омогући, на неки начин, да, бар за децу, нешто се у кући створи. То је неки социјални програм који се на дивље остварује.

Неке фабрике остају без ичега, неke, које имају уграђене везе у Влади Србије добијају нека средства, покушавамо да то равномерно расподелимо на све, и ситуација, иако је тешка, није безизлазна. До тога што наговештава ваш гледалац, сигурно неће доћи у Србији.

Бонови добра идеја

Водитељ: Радник Министарства унутрашњих послова овде пише са 25 година, вероватно се мисли на старосну доб, напустио МУП, нема право на одмор, регрес - коме да се обрати?

Николић: Ако је напустио посао у другој половини године, има право и на одмор и на регрес. Треба да се обрати инспекцији рада, и инспекција рада је дужна да установи да ли он та права има или нема. Ако буде нездадован тим решењем, може да покрене радни спор. У сваком случају, то што је напустио Министарство унутрашњих послова не пружа никоме прилику да га кажњава, умањујући му права која има, без обзира на то да ли је више радник или није. Он је стекао то право.

Водитељ: Зашто господин Николић прича у јавности једно а штампа каже друго и о великим разликама између пензија и личних доходака. Шта мисlite о пензионерима што им пензија касни три месеца и шта је било са оним боновима што је господин Шешељ обећао да ће им дати за покриће комуналних трошкова.

Николић: Не знам шта штампа пише и шта се радикује ол онога што ја причам. Уопште нисам дужан да причам оно што пише штампа. А ни штампа није дужна да пише оно што ја причам. Али, требало би бар мало да посвети пажње и ономе што ја причам а не да непrekидно измиšlјају и непrekидно стварају афере које не постоје.

Што се бонова тиче, идеја је добра. Мислим да ће бити реализована. Ми желимо да комуналије, да велики системи буду финансираны тако што ћемо пензионерима моћи можда чак једну пензију да поделимо у боновима, да плате струју, воду, телефонске рачуне. Али је проблем иронији изворе финансирања за те системе који ће једног месеца остати без иједног динара. Имају велике трошкове, плате, набавку разних импута, хемикалија и чега све не. Дакле, тај проблем мора да се

разреши, на томе ради неколико министарстава. Тај проблем ће моћи бити решен. На тај начин, да бар једну дуговану пензију исплатимо..

Неће то бити бонови с којима ће они ићи у продавнице да купују робу, биће то строго наменски бонови, за плаћање онога што им држава свакако узима, па после расподељује на неки други начин.

Лажови кратког века на политичкој сцени

Водитељ: Зашто већ девет година лажете бираче Србије и зашто Српска радикална странка и Српски покрет обнове не промене називе странака у Социјалистичка радикална странка и Социјалистички покрет обнове? Странка Ђирић.

Николић: О имену странке одлучују чланови странке. Када будемо решили да променимо име странке то ћемо на Конгресу да урадимо, где се тајним гласањем, барем у Српској радикалној странци, све решава. Не лажемо никога, да лажемо нестали би са политичке сцене. Не бисмо сваки пут, на сваким следећим изборима, имали све више гласова. Дозвољено је да неко ко је политички супарник Српске радикалне странке, или разочаран - напустио Српску радикалну странку, није више члан, не прихвата више наш програм као свој, има право на своје мишљење.

Али, ми се нећемо поводити за појединачним мишљењима. Српска радикална странка увек послушкује већину бирачког тела у Србији, и никад нисмо своје политичке супарнике, никад њихове бираче, оптуживали да не знају шта раде, да је требало да гласа-

ју за нас, а не за неке друге. Увек смо говорили да можда нисмо били довољно убедљиви, да можда нисмо успели свој програм довољно добро да представимо.

Ваш гледалац није у праву, ми смо све јачи и ја очекујем да кад Влада буде нормално радила, кад буде лишена проблема Косова и Метохије и овог великог рата, да ми, не само вратимо своје позиције, него да будемо јачи него што смо били на изборима прошле године.

Pro et contra Милошевића

Водитељ: Ово писмо је баш нечитко написано, ја се извињавам гледацима ако ми треба мало више времена да га растумачим. Драгиша каже: Шешељ је својевремено рекао за Милошевића да је он само тоадет папир за радикале. А, шта је данас? Милошевић, чинјеница је да је разбио бившу Југославију, пролао Србе и српске територије, послao у рат младе који су изгубили животе или постали богаљи и умали нису или већ јесу ратни злочинци. Сада млади гину на Косову. Црна Гора има тенденције да се одвоји. Шта сада имате да кажете лепо за наше грађане Сокобање и обећате лепу будућност, ако мафија парује и то из редова Владе. Син Милошевића је највећи бизнисмен, син Соколовића исто.

Николић: Ја никад нећу да кажем да неке оптужбе које се изричу Слободану Милошевићу нису тачне. Али, овде има нетачних, има и тачних и нетачних оптужби. Милошевић није покупио децу и одвео у рат. У рат их је одвела Србија, српски народ. Милошевић је био изабрани председник Ср-

У Србији монархији одзвонило: женидба краља Петра II Карађорђевића који је, 1944 године издао национални покрет отпора генерала Михаиловића

бије и имао је право да одлучује хоћемо ли Србе да бранимо или нећемо. Усталом, увек је већина у Парламенту била да се српске територије бране. Ово што бранимо Косово и Метохију, уопште не могу да му ставим као тетер, него само као нешто што је позитивно.

То што му је син бизнисмен, ако је бизнисмен, и ако има привилегије на основу тога што је син председника СРЈ, то је негативно. Али, макар колико да сам се трудио као опозиционар да дођем до било каквог податка, а не ма податка који нисам изнео у Скупштини Србије чим сам га добио и проверио, никада никакав податак о томе нисам добио. Знам да је возио трке. Многи имају десну која би се тиме бавила. Он је имао привилегију да може да набави ауто. Ја знам да има дискови у Пожаревцу, знам да и ћерка председника Југославије има радио станицу, мислим да отвара и ТВ станицу. Претпостављам да су то привилегије које имају на основу тога што су десна председника СРЈ.

Да ли се баве још неким додатним бизнисом, да ли плањају порезе, акцизе, царине, да ли користе контингенте, квоте мимо права других, о томе немам података. Када бих имао података, и то бих изнео у јавност, зато што сматрам да нико не може својим ауторитетом да покрива никога. Ја своју десну не бих покривао, а онда не бих дозволио да неко други покрива своју десну. Али, не могу да прихватим оптужбе упућене Слободану Милошевићу зато што је бранио српске територије, или зато што сада брани територију Србије. Усталом, ми смо га подржавали све док је бранио. Ваш гледалац га за то напада. Припада некој другој политичкој опији. Та политичка опија још увек у Србији није дошла на власт.

Србија нема председника

Водитељ: Да ли ће Социјалисти и Радикали увести право прве брачне ноћи, као Турци? Само је то остало.

Николић: Требало би да се ваш гледалац стиди тог питања, вероватно се и стиди и гарантујем да га није потписао. Толико је то бесмислено и глупо да је мени понижење да на то питање одговарам.

Водитељ: Зашто разговоре о Косову са међународном заједницом не води председник Србије, него то чини председник СРЈ? Грађанин.

Николић: Па ми немамо легално изабраног председника Србије.

Водитељ: Овапико питања сам ја имао код себе. Још увек телефони звоне у редакцији, међутим, ево, још мало, па ми разговор, за минут-два, водимо два и по сата. Морамо да приведемо крају због наставка програма. Да ли је нешто остало недочерено?

Николић: Питања су потекла из божјазни за судбину народа, Косова и Метохије, државе... Оправдана су питања, зато што се заиста тешко живи,

међутим, ја бих волео да има мало више оптимизма. Србији ће бити боље. Ми имамо много тешкоћа. Из њих ћемо испливати. Не дај Боже да из тих тешкоћа испливамо неким новим Дејтоном. То би била катастрофа за целу Србију. Дакле, испливамо овако као знаамо и умемо, својим снагама.

Једног дана бићемо поносни на овај период који сада пролазимо. Потребно је само да сачувамо своју десну и дољно памети да ову државу уредимо по мерилама западне демократије. Ја не бежим од мерила којима се уређује демократија у развијеним западним државама, само не дозвољам да нам неко овде то натура, него да до тога дођемо сами, сарадњом међу грађанима, сарадњом међу политичким странкама, а никако сукобљавањем.

Водитељ: Ево, мени су сада ставили једно питање. Да ли се слажете да га прочитам?

Николић: Вероватно да је важно, чим сте одјавили емисију, па читате питање.

Обавезе државе и грађана

Водитељ: Ја не знам ко је написао, у ствари да видим да ли је с друге стране потпис пише: Б. Видић. Крајње је понижавајуће да се у Управи јавних прихода извади потврда о плаћеном порезу, па тек онда региструје ауто и остале услуге, уместо да се казни онај ко не плаћа порез или да се сагледа зашто не може, већ се кажњавају људи с једне и друге стране шалтера. Ко је прописао такву уредбу, нека бар један дан седне на столицу поред шалтера. Желео бих да о овоме опширије прораскује господин Томислав.

А, ево и ПС: Ако се Америка одрекла прихода од шумарства, у корист школства, да ли би Србија могла да се одрекне дела дохотка од имовине у корист пензионог фонда?

Николић: Па ово је идеја какву до сада нисам чуо. Али, најпре да кажем у вези потврда о измиреном порезу. Влада Србије у старом сазиву донела је такву уредбу, а онда је преиначила. Уредба се примењује на други начин. При регистрацији возила, ја то исто ралим, дајете изјаву да не дугујете порез. Нисте дужни да донесете потврду из Управе прихода, него ви напишете да нисте задужени порезом или да сте измирили порез, а онда полиција проверава да ли је то тачно или није. И, зашто би то било оптерећење за грађане?

Борба против неплаћања пореза, борба против сиве економије, тражи сва дозвољена законска средства. Ово није недозвољено законско средство, ово није отимачина. Ово је само још један услов. Значи, држава хоће да ради за тебе, али намири прво обавезе према држави. Држава хоће да ти региструје аутомобил, да гради путеве, да помогне возачима, да обезбеди обавезно осигурање и наплату штете, али прво морају да се измире обавезе према држави. Сваки грађанин, који од државе нешто

тражи, мора држави да да. И ту је држава, зато што има силу, старија, и увек она тражи да се њој намире обавезе, па да онда она намирује.

А у погледу тога како ће да се најмурују приходи за пензије, ја вас упозоравам да су порези на имовину најмана ставка у приходима у буџету Србије, и да су порези на имовину изузетно ниски. Ако бисмо се одрекли акциза, царина, онда бисмо изгубили потпуно средства која сада имамо. Ми гледамо да порез на имовину не буде велики, да људи улажу, граде, да се производи материјал, да се новац вади из сламарница и да се употребљава за нешто ново.

Желели бисмо да се свуда гради као у Земуну. Пет хиљада кућа у једном моменту да почне да се гради. А направили бисмо огроман порез на имовину, морао би да буде огроман да би попуњавао пензиони фонд, спречили бисмо људе да стичу имовину. Онда би људи износили новац у иностранство, а то једној држави никако не одговара.

Сва штампа у Србији је жута

Водитељ: И још једно кратко питање. Ви сте током овог двојничасовног разговора поменули два пута жуту штампу. По вама, која је то штампа у Србији жута, а која није?

Николић: Сва штампа је жута у Србији. Било да се финансира из буџета, било да се финансира из различних међународних организација. Врло тешко можете да нађете истину у нашој штампи, дневној или периодичној и врло тешко ћете ту наћи изјаву било ког припадника Српске радикалне странке. Ми смо престали да дајемо изјаве, да дајемо интервјуе, зато што нико не мисли добро овој Србији, нико неће да вас интерпретира правилно. Учествујемо на радио и телевизијским емисијама, зато што ту гледаоци чују шта имамо да кажемо.

Можда ће нека жута штампа сада пренети свашта из овог мог већерашњег наступа. Али, онај ко је имао прилике да гледа, а ја сам дошао због њих, видеће да су то лажи и да сам ја рекао нешто сасвим друго. Зато не сарађујемо са новинама. Нажалост, средства информисања су се претворила у слуге. Неко служи ове који су на власти, неко служи спонзоре из иностранства, неко служи страним државама и преноси њихове програме, неко је у личном сукобу са неким ко је у Влади.

Ја у томе не желим да учествујем, не желим да подржавам ниједну страну. Све док не буду почели да се понашају објективно према свима, нико из Српске радикалне странке ни са једном новином неће сарађивати.

Водитељ: Господине Николићу, мени је било стварно задовољство да водим са вама овај разговор. Надам се да ће бити још прилика, а вас, драги гледаоци, очекује филм и "Глас Америке".

ТВ СПЕКТРУМ - ЧАЧАК, 25. СЕПТЕМБРА 1998. ГОДИНЕ, ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ,
ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ У ЕМИСИЈИ "ОТВОРЕНИ СТУДИО"

СВЕ ОПТУЖБЕ ПРОТИВ СРБА СУ ИЗМИШЉЕНЕ

Не можемо да одустанемо од тога да одбранимо Србију. Није први пут у историји да се нађемо пред таквим искушењем, није први пут да велики мисле да Србију могу лако да сломе, за неколико дана. Наша сила није таква да можемо потпуно да се одупремо, али ми ћемо се борити за сваки педаљ своје територије

Водитељ: Понгтоварни гледаоши, желим вам добро вече. Гост вечерашње емисије "Отворени студио" је господин Томислав Николић, потпредседник Владе Републике Србије. Господине Николићу, желим вам добро вече и добро дошли.

Николић: Добро вече и боље вас нашао.

Најважнија седница Народне скупштине

Водитељ: Теме о којима ћемо вечерас причати су, наравно, веома актуелне, а најактуелнија тема тренутно у Југославији је Косово и Метохија, затим привреда и могућност озdraвљења. Говорићемо и о приватизацији, о информисању и још о многим другим стварима.

Господине Николићу, Ви долазите са седнице Владе. Пре него што кренемо у планирани разговор, пренесите нам из прве руке шта су најважније одлуке ваше последње седнице?

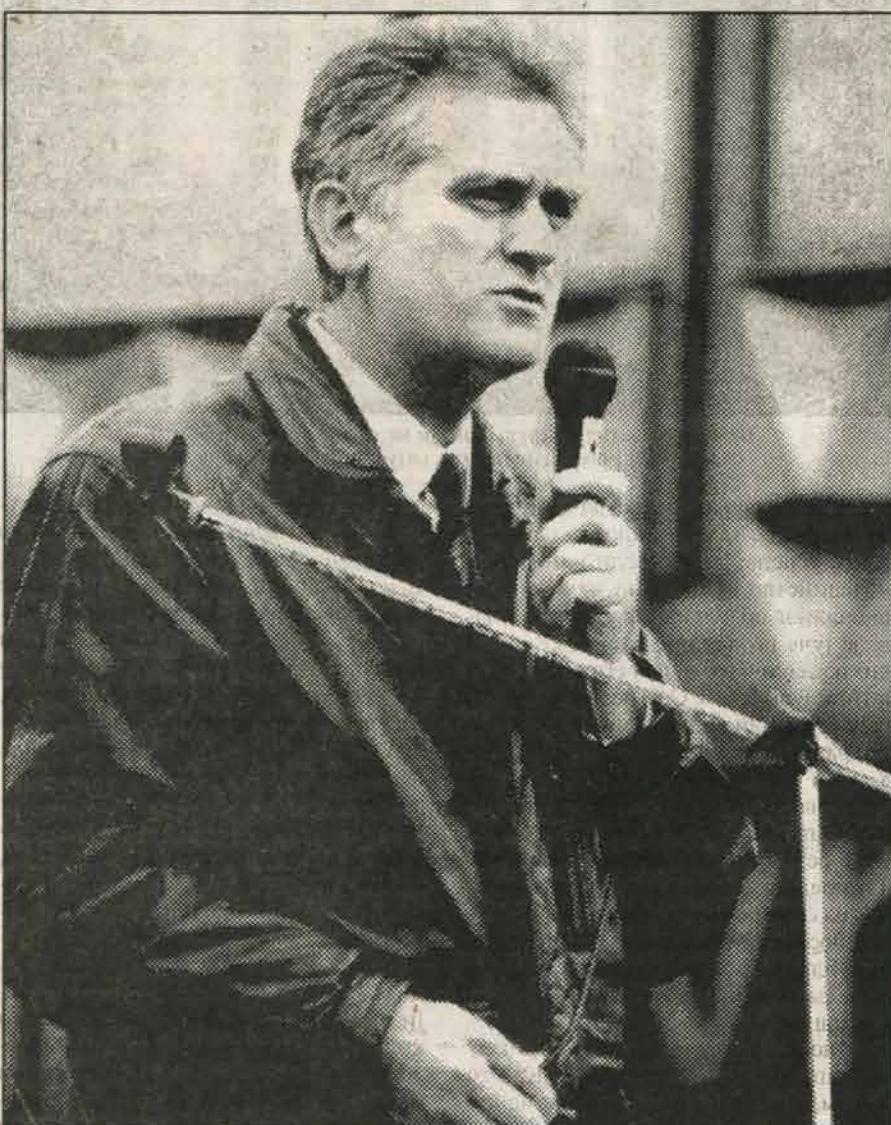
Николић: Данас смо имали поседну у седницу пред седницу Народне скупштине, која је, на захтев Владе Републике Србије, заказана за понедељак 28. септембар. Влада Републике Србије је конституисана 24. марта ове године, то је Влада у којој су скоро све револитарне политичке странке, изузев СПО-а, која може да се назове Владом народног јединства и која је себи поставила неколико императива, неколико важних циљева. Те циљеве је изнео у експозеу мандатар Мирко Марјановић, сада председник Владе, и они су усаглашени од стране политичких странака које су ушле у Владу.

Први циљ је био спасити Косово и Метохију, вратити мир, безбедност грађанима, вратити сигурност и поверје у државне органе и разбити терористе, разбити им илузiju да могу на територији Србије да стварају своју државу. Влада Републике Србије је била свесна одговорности коју преузми-

ма на себе оног дана кад смо се договорили и кренули у жестоку акцију да терористе разбијемо, свесна тога да ћемо навући гнев западних држава, које су ментори терориста на Косову и

Метохији и многих исламских земаља, које јавно, не скривајући се, помажу терористе на Косову и Метохији.

Одлучили смо да не решавамо само тако важан проблем, да изађемо пред

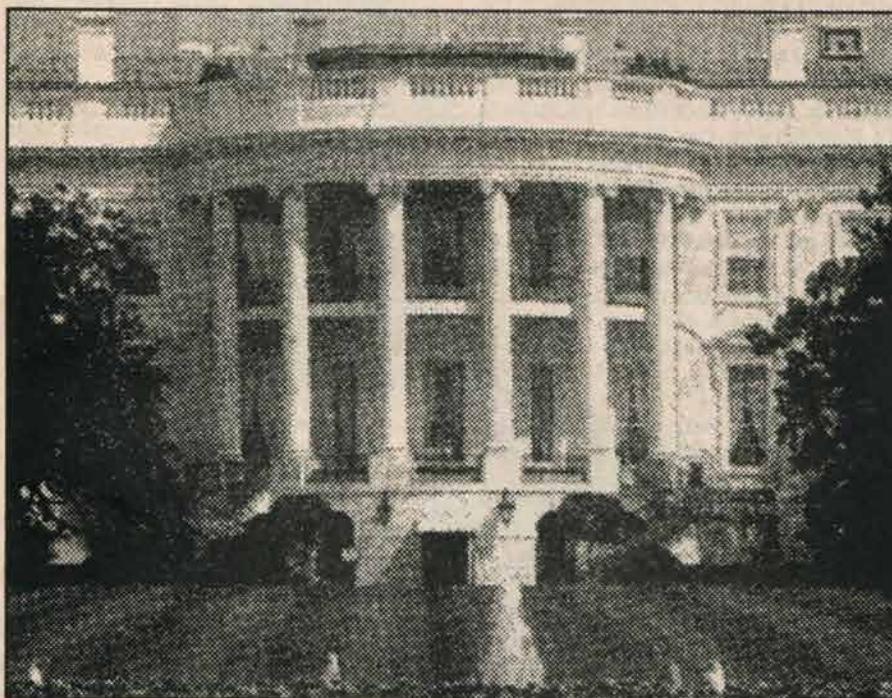

Други проблеми за боља времена: у овој ситуацији све се оставља по страни, због судбоносних догађаја око Косова и Метохије

грађане Србије и затражимо да се референдумом изјасне - да ли су спремни да Влада Републике Србије повери решавање питања Косова и Метохије и да ли су спремни да је овласте да у решавању тог великог српског проблема игноришу ултиматум тзв. међународне заједнице.

Прошло је неколико месеци, акција је при крају и било је време да Влада Србије изађе пред посланике Народне скупштине, да се на седници обезбеди директан телевизијски пренос, да практично изађемо пред целокупну српску и светску јавност, и да кажемо шта смо урадили на Косову и Метохији, докле смо стигли, шта би још

на којима се аплаудирало Титу и компанији, али чак ни у раздобљу између два светска рата Народна скупштина није имала тако важну одлуку, можда нешто у вези конкордата, али то је било тако давно да више нема живих учесника. После седнице која је одржана кад је Аустроугарска преко барона Фон Гизела послала ултиматум Србији, и када је Никола Пашић, да би показао колико је важна одлука коју треба донети, устао и закључао врата од просторије у којој се одржавала седница и рекао - Господо, нас очекује велики рат, од те седнице, ми Срби, важнију седницу од ове која ће се одржати у понедељак нисмо имали.

Бела кућа затвара круг: Србији не дозвољавају реформе они који јој реформе постављају као услов за сарадњу

требало да се уради, да затражимо оцену свог рада. Влада је покушала и, мислим, успела, да обезбеди национално јединство у решавању највећег националног проблема. Председник Владе је јуче позвао представнике најјачих посланичких група у Народној скупштини Републике Србије. Састанку су присуствовали представници СПС, Српске радикалне странке, ЈУЛ-а и СПО-а, и ми смо усвојили текст предлога закључчака, практично, без иједне додате запете или тачке, без иједне скинуте речи уз неке стилске исправке. Тај предлог закључчака усвојен је данас на седници Владе, објављен и упућен посланицима Народне скупштине Републике Србије, као предлог да се о томе расправља на седници Народне Скупштине.

У понедељак ћемо имати историјску седницу Народне скупштине. Кад то кажем, заиста и мислим. У време комунизма нисмо ни имали седнице Народне скупштине, то су биле седнице

На тој седници посланици ће потпуно слободно моћи да укажу на све што у овој нашој борби ваља и што не ваља, да помену све што смо постигли и све што нисмо, а председник Владе има обавезу да изнесе конкретне чињенице и податке, све оно што смо урадили и све оно што ми сматрамо да је добро, све оно што неки сматрају да није добро, да изнесе све претње и уцене које пред нас постављају у првом реду Американци и Немци, а онда и све остale државе, да храбро и одлучно грађанима Србије каже шта нас све чека, и да, по мом мишљењу, обезбедимо сагласност преко 230 посланика за закључке које ће усвојити Народна скупштина. Практично, да српско бирачко тело и бирачко тело грађана Србије, који нису Срби, али су потпуно свесни колико је важно спасити Косово и Метохију, буде потпуно заступљено у овим нашим закључцима. Ми се припремамо за ту седницу као за историјски чин.

Оваква Влада одбранила би Крајину

Нажалост, овакву сагласност политичких фактора нисмо имали при одбрани Републике Српске Крајине и Републике Српске. Камо среће да смо тада могли да оставимо по страни своје сукобе, несугласице, размирице, за период када ћемо имати времена између себе да се свађамо. Да смо имали овакву Владу, то могу слободно да кажем, да смо имали овакву Владу, и да смо имали овакво стање духа у српском народу, мислим да бисмо сачували Републику Српску Крајину од окупације, а да бисмо сада и Републику Српску имали у много бољем статусу од овога који има у унији Босне и Херцеговине, под протекторатом, под окупацијом тзв. међународне заједнице. Било је још одлука данас, у вези сетве, јесење и пролећне, било је прихваташа нових става факултета, али у овој ситуацији све пада у воду, све се оставља по страни пред судбиносним данима за Косово и Метохију.

Притисци и уцене су толики да се поставља питање - има ли још једног народа у свету који би био тако храбар да сачува оно што је његово. Српски народ је потпуно у праву, и све што чини српска држава у ствари чини српски народ, и то чини по свим међународним нормама, по етичким нормама. Све оптужбе које се упућују против нас су лажне, измишљене. Зато имамо толику снагу. Ми нећemo одустати.

Када смо ми, радикали, имали предизборну кампању за ове изборе, нисмо ни слутили да би могло да се деси да са социјалистима и ЈУЛ-ом правимо Владу. Силет околности је довео до тога да Србија није имала Владу, нису могле да се договоре СПС и СПС, и да смо ми морали за један дан да одлучимо да са њима формирамо Владу, али, у предизборној кампањи мисмо говорили да ћемо сачувати Косово и Метохију по сваку цену и рекли смо да га ми нећemo предати ни под каквим притисцима и уценама, да ћемо радије отићи са власти и препустити неком другом да учини такву срамоту и својој породици, и свом народу. Ми тај зајет, ево, сада испуњавамо. Ја сам срећан, зато што знам да је то став целокупне Владе, сваког министра понаособ и свих политичких странака које учествују у Влади. Ово је јединство какво одавно нисмо имали, какво нам је трбовало пре шест година, кад су почеле српске трагедије.

Генеза сукоба на Косову и Метохији

Водитељ: Господине Николићу, рекли смо да је најактуелнији и најважнији проблем Југославије Косово. Тај проблем, уколико се не варам, траје већ

више од десет година. Да ли постоје решења?

Николић: Проблем Косова и Метохије траје још од избијања Другог светског рата. Наиме, већ тада је дошло до расељавања огромног броја Срба са Косова и Метохије. Косово и Метохија су нали под протекторат Италије, која је насељавала Албанце из Албаније а истеривала Србе. После рата је само једном извршена заплена оружја, које је код Арнаута остало из Другог светског рата, а онда је проблем запуштен. Као кад се једна блага болест запусти толико да прерасте у нешто злојудно, да прерасте у јако тешку болест тако су српска и југословенска држава дуго година посматрале како се тај проблем развија, како расте до неслучевних размера, и затварале су очи пред њим.

Међутим, и у скорој прошлости, најлош, они који су били на власти у Србији, тај проблем нису решавали. Када је била побуна у Албанији, смена власти, створено је много проблема и Србији и СРЈ. Наша граница, једноставно, није била заштићена, а Шиптари су из Албаније масовно уносили оружје на територију Косова и Метохије, шетали као на корзоу, улицом, припремали се, одлазили, враћали се. Претпостављам да су то службе, које се тим послом у Србији и у Југославији баве, знале, али ништа није предузимано.

Онда су почели сукоби око школства на Косову и Метохији. Шиптари су престали да уживају сва грађанска права, не зато што их је неко натерао, или им их одузeo. Једноставно, осетили су да могу, уз подршку из света, да престану да уживају грађанска права и да оптуже Србију да им је та права ускратила. Зауставили су децу да не иду у школу, престали да учествују у политичком животу, одбили да изађу на попис који смо вршили, одбирају да изађу на изборе, одбирају да дају своје кандидате за посланике, а могли би да их имају преко 30. Ми бисмо могли да обезбедимо да ниједна Влада у Србији не буде без Албанца, шта би нам то сметalo?

Само Картер председник без мане

Американци су учинили чудовишу, зверску ствар, или то је зверски народ, од њихових председника, осим Пими Картера, нема ниједног да није био злочинац, или да није био поремећен човек. Ево, доказује се и за Клинтона да човек уопште није нормалан. Ако такав лудак држи прст на дугмету којим би могле да се бомбардују државе и народи, онда у тој држави нема нико здрав, нема нико нормалан. Американци су, једноставно, установили два критеријума - један за Србе, један за све остale народе, један за Србију, један за све остале државе у свету.

Оно што је тероризам, оно што је злочин, оно што је дивљаштво, оно што је забрањено у целом свету, дозвољено је ако се чини према Србима.

Оно што је дозвољено у целом свету - да се држава брани свим средствима, да спроводи своје законе и устав на цеој својој територији, да хапси, прогања терористе, то је забрањено Србима.

Американци бомбардују државе зато што утврде на некој својој комисији да су угрожени, па чак погреше, бомбардују фабрику лекова уместо фабрике оружја, и ником ништа због тога. А истовремено, у Албанији, на само неколико километара од границе са СРЈ, постоје центри за обуку које воде амерички генерали и пуковници. У Немачкој, у Швајцарској, у Турској, постоје центри за обуку, ретрутовање, припрему терориста, диверзаната, користе се војни полигони тих држава. Те државе потпуно сарађују са терористима, њиховом илегалном владом, са свим непријатељима Србије, и истовремено прете прстом Србији и кажу - ви ове људе не смете да дирате, а ми не само да ћemo да их дирајмо, ми ћemo све да их ликвидирамо, или да их претерамо из Србије, зато што нема државе у свету и нема народа који би то трпео и који би то себи дозволио.

Ми смо имали ситуацију да нам на 40% територије Косова и Метохије више нема никаквог саобраћаја, да се људи уопште не крећу. Ми смо имали на планинама према Албанији, Ђинавици посебно, и у метохијској забити, села у којима никад није било полиције, села у која никада, од рата наојавамо, није ступио полицијаш. Практично смо имали без контроле један део територије Косова и Метохије, а онда су се они толико осилили да су почели да праве касарне, да изводе егзирције, војну обуку, да имају чинове, штампају регистарске ознаке за возила. Држава је била потпуно угрожена.

Чудовишне резолуције Уједињених нација

Крајем марта то је кулминирало, поставило се питање - хоћemo ли имати државу, или нећemo? Ми смо рекли да ћemo државу имати по сваку цену. Ми ћemo државу сигурно имати и обезбедити је за сва времена, да се ово никада не понови. Покушавају да помогну терористима, ево заседа Генерална скупштина, доносе разне резолуције у невреме, у недобра, чудновате и чудовишне резолуције, којима се кажњавају државе и народ зато што желе да поштује међународно право. Кад би тзв. ОВК имала неке логоре на територији Косова и Метохије, у којима би обучавала своје припаднике за терористичке акте по Америци, Америка би нам одавно помогла да их уништи. Међутим, пошто се они спремају да по Србији дижу у ваздух зграде, објекте,

то Америци не смета. Америка још, заједно са Немцима, који изгледају да су ово прилика да се освете за поразе у два светска рата, означава на карти Србије циљеве које ће гађати. Ми, наравно, нећemo седети скрштену руку.

Не потићењујемо снагу НАТО пакта. То је најјача војна сила на свету. Мислим да само на Руску Федерацију нису спремни да ударе, зато што Руси имају за сваки њихов град по једну атомску бомбу, али не постоји друга држава у свету коју они не би напали не размишљајући о последицама, и не размишљајући о томе да ли би то могло, или не, да ли смеју, или не. Цртају циљеве по Србији, јављају се разни полтрони који нуде своје учешће у том рату, ево, нуде се и Румуни, и Мађарска. Сада свако гледа да ушићари на српском народу.

Не потићењујемо њихове претње. Свесни смо да тамо седе зликовци који могу да се одлуче и на агресију и бомбардовање циљева на Косову и Метохији, можда и шире Србијом, војних фабрика, аеродрома, великих касарни, саобраћајница. Мислим да су спремни на то, али ми ћemo се бранити, ми други пут немамо. Не можемо да одустанемо од тога да одбранимо Србију. Није први пут у историји да се најемо пред таквим искушењем, није први пут да велики мисле да Србију могу да сломе врло лако, врло једноставно, за неколико дана. Наша сила није таква да можемо потпуно да се одупремо, али ми ћemo им оборити много авиона, ми ћemo се борити за сваки педаль своје територије.

Клечањем нећemo спречавати бомбардовање

Водитељ: Можда је сада прави час да вас питам, извините што Вас прекидам, да ли, господине Николићу, мислите да ћe доћи до бомбардовања, да ли ћe нас бомбардовати?

Николић: Ја немам права сада да вам износим - да ли ја мислим хоћe ли бити, или не. Ја се надам да они такву одлуку нећe донети, а ја на њихову одлуку уопште не могу да утичем. Ако мислите да Влада Србије, чији сам члан, може да утиче на њихову одлуку тако што ћe да клекне, да замоли да нам оправсте све што смо радили и да се повучемо са Косовом и Метохијом, значи да извршимо оно што они траже, ја на тај начин не желим да их спречавам да нас бомбардују. Ако је то начин да их спречимо, ја ћu лепо да се покупим и да одем у Крагујевац кући, код жење и деце и да се бавим неким другим послом, као што сам то и радио до 1991. године.

Човек се не памти по томе колико новца има и какво му је имање, човек се памти по слави која остаје за њим. Сви српски политичари имају иза себе, и живи и мртви, оно што су уради-

ли у животу. Ја сам прочитao све књиге о Николи Пашићу, и оне издате у земљи и у емиграцији, и све стено-графске белешке из скупштина којима је присуствовао и на којима је говорио. Могао бих до јутра да вам причам о Николи Пашићу, да вам набрајам шта је све урадио за Србију, али ако ме питате колико је новца имао, не знам, то данас никога не интересује.

Волео бих да се, не само о српским радикалима, већ о свима који сада решавају нашу судбину, о овој Влади Србије, у коју смо ушли искрено и у којој не одвајамо ниједног члана, ма какви да су сукоби били међу нама, да

је сваки глас у Србији драгоцен за циљ који желимо да остваримо.

Не знам хоће ли нас напasti, или не, и не размишљам на начин да могу тачно да кажем - хоће ли, или неће. Они су зликовци и злочинци. Није знао ни Ирак, није знала ни Либија, није знао ни Судан, ниједна светска држава није знала хоће ли бити напалнута, или не. Та тачка 7. на коју се позивају, даје за право свакој држави у свету да сама одреди како ће да казни Србију и СРЈ. Америка не зна други начин, Америка може само бомбама да наступи према Србији, и о томе ништа неће знати 95% Американаца. То ће знати врх

вио у свету. Објављују се појединачни случајеви о којима пишу новине и морате да копате, јер ако у Немачкој излази 100 листова, ви најете један или два који ће рећи да је глупост то што Немачка прети - да је 10 авиона "Торнадо" спремно да у року од 48 сати буду стављени на располагање да се бомбардује Србија.

Многи нас питају - шта сте учинили да истина о нама допре до последњег грађанина у свету? Ми ту неможемо ништа. Ми истину лансирамо у свет. Сви западни новинари су акредитовани на Косову и Метохији. Сви се крећу где год хоће, све дипломате из свих земаља које имају амбасаде у Београду, крећу се Косовом и Метохијом где год хоће. Деси им се да их заробе Шиптари, па да их пусте после неколико дана, али они истину пређукују.

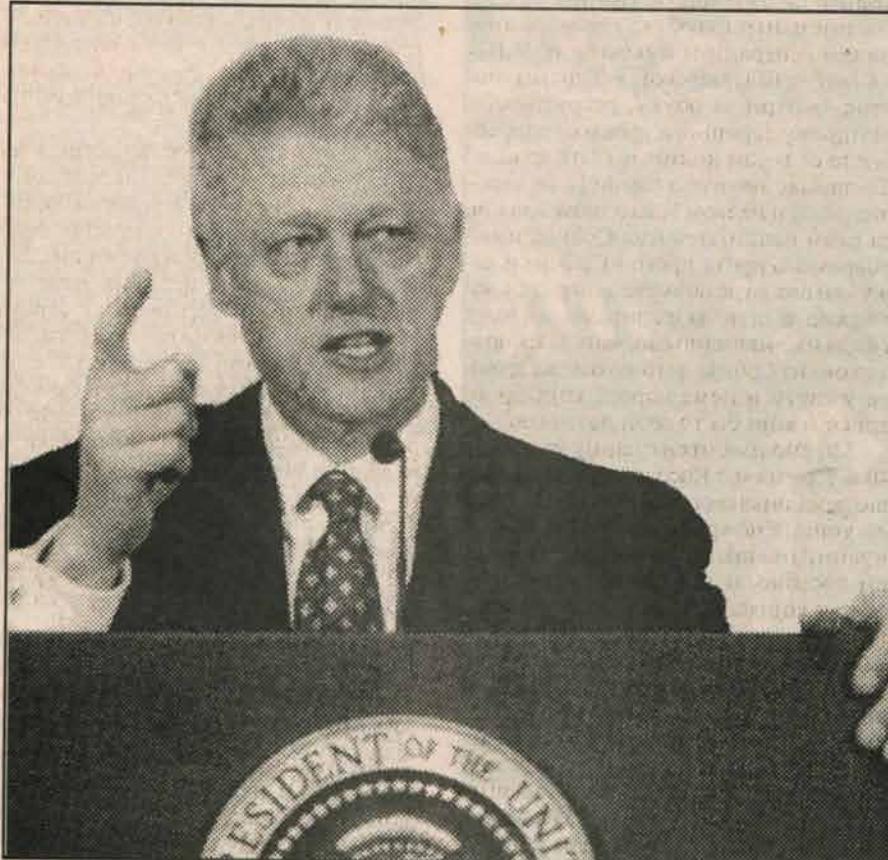
Наше евентуалне узданице остају Русија и Кина. Кина је у великој експанзији, у великому развоју. Истина, погођена је овом катастрофалном поплавом, али Кини треба бар десетак година да се сврста у светске силе којима нико ништа неће моћи. Русија, с друге стране, је изложена страшним унутрашњим проблемима. Америка им свакодневно прави проблеме на берзи, обара вредност рубље, замајава им домаћим проблемима. Имају много великих лопова који опљачкаше целу државу. И, кад би било стани пани, нисам сигуран да би она баш могла да крене да нас заштити. То значи да ми ипак треба и морамо да се уздајмо "у се и своје кљусе".

Шеснаест пута покушаван дијалог

Водитељ: У првом делу нашег разговора напоменули сте бројно стање Шиптара на Косову. Да ли ће се извршити попис и утврдити право стање Шиптара на Косову?

Николић: Ми смо били пре месец дана веома близу томе да завршимо разговоре са Шиптарима. Ви знајте да смо једном обзбиљно разговарали са њиховом делегацијом и да је после тога требало да ми, српска страна, будемо домаћини у Приштини. Они су били домаћини у просторијама Руговине странке. Ја сам отишао, у жељи да се то све реши на мирани начин, у просторије Руговине странке да тамо разговарамо са Фехми Аганијем и са осталима. Иако је против тога био сваки атом мог бића ја сам ипак хтео да то решим на мирани начин и да не буде толико жртава.

И они и ми имамо толико жртава. Сваки наши полицајац, сваки војник, сваки цивил који погине оставља за собом породицу. Нас то страшно боли. Све су то невини људи. И, мене увек погоди у новинама кад прочитам - погинује један полицајац и два недужна цивила. И полицајац је не-

Американци установили два критеријума: један за Србе, други за све остале народе, један за Србију, други за све остале државе у свету

се и овој Влади једног дана говори као о влади која је спасила Косово и Метохију.

Велики циљ окупљао Владу

Међу нама више нема сукоба зато што нас је окупљао тако велики циљ. Ми смо 24. марта, када смо формирали Владу, књигу сукоба између ове три политичке странке затворили. Српска радикална странка је затворила и књигу сукоба са опозиционим странкама. Нисте могли у последњих неколико месеци да нађете да смо било кога од њих, било због чега прозвали, иако су они нас "чашчавали" разним надимцима, именима, и причали о нама глупости, измишљали. Ми смо свесни тога да је ситуација изузетно тешка и да

администрације а снимке ће сакрити, као што крију снимке које им непрекидно шаљемо из Клечке, Глођана, и из свих села у којима су извршени масовни злочини.

У светској размени наши снимци никада не могу да прођу. Ниједан грађанин у западним државама, у светским великим силама посебно, није обавештен о томе шта то Албанци раде на Косову и Метохији. Они то не знају и не преди нам да се угинемо да ту истину доказујемо. Влада Србије је, а посебно Министарство информисања, које сада ради боље и савременије него икада, чак је отворило и сајт на интернету на коме непрекидно презентира податке свима онима који се интернетом служе, а служе се сви они који желе да буду добро информисани и обавештени, и још нико то није обја-

дужан на Косову и Метохији. Он је за једну плату која је у целој Србији скромна за свако радио место, за једну скромну плату, отишао на Косово и Метохију да брани државу, изгуби главу. Од кога да изгуби главу - од терориста! То значи да је полицијац недужан. Као би се тамо поштовао ред и закон, никоме не би ни длака с главе пала.

Дакле, били смо веома близу да ти

он је искрено и јасно рекао - њих више није бог не може да састави. И сад замислите - сви знају да већ месец и по дана нико не може да окупи албанску делегацију, а нас свет прогања зашто нема разговора. Шпнтири ослушкују, и чим виде да нам се прети они неће да разговарају са нама.

Прво су рачунали на то да ће терористи својим успесима натерати Ср-

патили и Албанци. Боле би им било да се у ту помоћ не уздају, ако дође до агресије више неће бити разговора.

Србија обећана земља за мањине

Ево, да сада закажу разговоре, ја би могао за три сата најдаље да будем у Приштини и био бих сигурно. То значи да уопште није проблем у делегацији Владе Републике Србије. Ми смо од Народне скупштине добили сагласност на предлог закључчака, али то су закључчици које смо ми понели у Приштину када смо први пут отишли. Је сам 16 пута ишао у Приштину да чекам Албанце да се појаве, да са њима разговарам.

Чекао сам их да им понудим нешто што нигде у свету, ниједна национална мањина нема. Када су европске и светске државе правиле споразуме, декларације и конвенције о правима мањина, етничких, верских и каквих све не, оне су се бринуле о државама. Ако конвенцију потпише Француз он има проблема са Корзиком, ако потпише Енглез он има проблеме са Северном Ирском, ако потпише Шпанац има проблема са Баскима. Сви у свету имају проблема са мањинама. Немачка има близу 40% становника који исповедају ислам, нису у хришћанству уопште. И онда се они, када одређују права мањина, ограде и кажу - уколико то не угрожава народ, па кажу - припадници мањина могу да студирају на свом језику ако тиме није угрожено студирање на језику народа.

А ми смо отишли у Приштину и рекли им - ево, дајемо вам зграде за колико год хоћете факултета, за колико год хоћете средњих и основних школа. Хоћете да учите на свом језику - учите. Хоћете по својим програмима - учите. Хоћете да учите децу да сте најпаметнији, најлепши, најбољи, најстарији народ на свету, учите их како год хоћете. Кад завршите те своје факултете видите где ћете да се запослите. У Србији нећете мори, не знате језик, и не зnamо одакле вам те дипломе, нису верификоване код нас. Ако вас Америка прими, слободно идите у Америку и радите код њих као лекари, инжењери, глумци, какву већ диплому имате.

Рекли смо им да могу сами да остварују, распоређују и троше велики део прихода, у то неће да се меша држава. Да уређују школство, здравство, пензијско и инвалидско осигурање сами, на некој скупштини културне аутономије, коју ће сами да бирају. Нећemo више нигде узети локалну власт, али нећете ни ви нама, него ћemo да поделимо на веће Срба и веће Албанца. Ако има Рома и на веће Рома. Ако има Турака и на веће Турака, веће муслимана. Одредићemo један број становника који треба да имају етничке групе да би могле да имају своје веће

Добро плаћена амнезија: Енглеска је заборавила да смо били сарадници и савезници у свим ратовима

разговори озбиљно почну, зато што је Америка у једном тренутку притисла Албанце, а онда је све одједном прекинуто.

Председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ и ја разговарали скоро сат времена са италијанским амбасадором у Београду, који је задужен да окупи албанску делегацију, и

бију да попусти. Сада, када виде да смо терористе разбили, рачунају на то да ће Америка да бомбардује Србију па ће Србија да попусти. А ја Вам кажем, ако буду на било који начин применили силу, разговора више неће бити, онда ћemo ми једноставно да истерамо све оне који се са овом државом не слажу. Ако пате Срби, зашто не би

Дрски саговорници

Да бисмо све то урадили пописаћемо се на Косову и Метохији. Извршићемо једном попис коначно, да српска држава изврши попис на Косову и Метохији, да установимо колико је тамо грађана, колико је Албанаца, колико је Срба. Последњи попис извршили су Албанци сами. Све оне који нису Срби сврстали су у Албанце. Ми сада тамо имамо људе који кажу да нису Албанци а до сада су тако пописивани. Да се свако слободно изјасни, да на основу пописа утврдимо бирачке спискове. Понудили смо им да заједнички направимо Закон о локалној самоуправи, и да по том закону изађемо на ванредне изборе.

Ми из Српске радикалне странке ишли смо и даље. Мада смо остварили огроман успех на републичким изборима, друга смо по снази политичка странка, спремни смо да одмах распишемо и републичке изборе. Нека изгубимо на тим изборима, нека нестанемо са политичке сцене, али ево, пружамо Албанцима прилику да уђу у републички парламент са 30-так посланика, то је јака посланичка група. Од њих одговора није било, зато што су на тим првим разговорима били изузетно осиони, дрски и говорили су само о својим изборима, о свом Уставу и о својој држави на Косову и Метохији.

Мада су неки по Србији лупали глупости и говорили да државна делегација нема никакав план, да нема авторитета, иако су у њој 3 потпредседника Владе, да нема авторитета, ми смо знали шта хоћемо и шта смењем. Албанцима смо одмах, на почетку разговора, рекли - све што пише у уставу Србије можете да добијете. Ништа од онога што нема у уставу Србије ви не можете да добијете. Можда може да се промени устав Србије на референдуму, ако грађани Србије за ту промену гласају, ви ћете то да добијете.

Српска радикална странка је у листу "Велика Србија" одштампала све међународне споразуме који третирају права мањина, устав Србије и СРЈ, законе којима се регулише та материја, и тај број листа смо предали амбасадама Америке, Немачке, Француске, Енглеске, Италије, Русије у Београду, уз пропратно писмо у коме смо замолили господина амбасадора да го проследи Влади своје државе и да нам Влада добронамерно укаже шта то ми нијмо регулисали својим законодавством. Да нам кажу - ви сте дали то право, нисте дали то, да грешке отклонимо. Нико нам није одговорио јер није имао шта да одговори. Ми већ сада својим законима дајемо мањинама већа права него што им то омогућава било која држава у свету, да би нас натерали да нешто променимо морају да кажу шта то треба да променимо. А они не могу да пронађу шта треба да промени-

нимо када је све записано онако како треба. Истина, Албанци не уживају та права или су их се сами одрекли.

Изборни успех радикала

Водитељ: Ево господине Николићу, пре него што пређемо на привредне теме, предлажем да мало прокоментаришете политичку ситуацију у Републици Српској. Како коментаришете изборе? Да ли су избори били фер и коректни?

Николић: Ја се само надам да су ово последњи избори које не организује Републике Српске, већ тзв. међународна заједница, зато што чак ни у Србији никада није било оваквих крађа на изборима.

Ми смо постигли изванредан успех на изборима у Републици Српској. Да бисмо постигли тај успех, морали смо да применимо исту тактику коју смо примењивали и у Србији када смо знали да ће красти. Морали смо најпре да опремимо и изградимо компјутерски центар који је ујутру имао податке са сваког бирачког места у Републици Српској, и морали смо наше проверене људе, који умеју да се боре за регуларност избора, из Србије да шаљемо у Републику Српску и као инструкторе и као посматраче. Изузев страшних грешака у администрацији, а у то убрајам да некога ко гласа 10 пута на истом месту, а једанаести пут га нема у списку, да гласачки листићи буду нејасни и да имају по три четири странице, других аномалија на бирачким местима није било. Наши подаци се слажу са подацима које је имала и тзв. међународна заједница. Међутим, аномалије настају касније, кад стижу гласови из Бече, из Хрватско-Мусиманске федерације. То је оно нашта не можете да утичете.

Наши кандидати за председника Републике Српске, Никола Поплашен, председник Српске радикалне странке Републике Српске је победио на изборима. Постојале су неке индиције да ће га брутално, незаконито скинути са листе, али тако далеко нису ишли. Надам се да нису ишли, јер нисам успео до 8,00 сати вечeras, до пута, да то сазnam, а говорило се да ће вечeras, у директном преносу, објавити резултате избора. Моји последњи подаци из Републике Српске говоре да је Никола Поплашен коначно председник Републике Српске. Учинили су велику подлогу Српској радикалној странци тиме што су нам скинули 9 посланика са листе, из необјашњивих разлога. Као када би сад у Србији једној политичкој странци изборна комисија рекла - ваших првих 10 кандидата скida се са листе, дајте других 10, и онда они који су најјачи у странци, који могу да изнесу програм странке, оне који су проверени дугогодишњом борбом одједном више немате у скupштинским клупама, него имате друге,

мање заслужне, мање проверене. Чуди ме да нису рекли скидамо вам 9 посланика и немате право на тих 9 места, и то су могли зато што су ове изборе спроводили окупатори.

**Биљани Плавшић
прошао рок**

Није им прошао план да Биљана Плавшић буде поново председник. Очигледно је да је Биљана Плавшић жена која треба да оде у пензију и да се више никада не појави у јавном и политичком животу. Питање је хоће ли и ученијивати посланике Републике Српске, да Милорад Додик поново буде председник Владе, иако он има само 7 посланика. Мислим да је сада време да Срби у Републици Српској реше хоће ли да праве своју државу или неће и да престану са међусобним политичким размирицама.

Ако смо мogle, због циља који успешио остварујемо, да уђемо у Владу са СПС-ом, а прживели смо свашта од њих за 7 година опозиционе борбе, онда то морају и сви Срби у Републици Српској: Да забораве на међусобне размирице, на сукобе, да схвате који је опасност за судбину Републике Српске, да коначно направе српску владу која уопште неће зависити од мусимана. Надам се да ће толико паметни, надам се да ће многи посланици који су се налазили на листи Биљане Плавшић ући у ту заједничку владу. Убеђен сам да ће посланици СДС-а, социјалисти, радикали, посланици Биљане Плавшић, правити заједничку, патриотску владу и то не већ бити довољно српских гласова.

Та влада ће морати да поштује Дејтонски споразум зато што је он реалност у Републици Српској, али она се неће продати и неће продавати и прекрајати Републику Српску. Отвориће границе према Србији тако да Република Српска може брже да се развија и да може јаче да се веже за Србију. А, ако Срби слушају окупаторе и наставе да везују Републику Српску за мусимане и Хрвате онда ће то бити јако лоше. То што Република Српска од истока на запад, скоро све до Бањалучке регије гласа за српске радикале, за националисте и патриоте, даје ми веру да Република Српска остаје српска држава и да ћемо једног дана имати заједничку државу.

**Локални избори
неминовност**

Водитељ: Српска радикална странка се залаже за расписивање локалних избора.

Николић: Српска радикална странка се залаже за расписивање избора на свим нивоима, а расписивање локалних избора је неминовност. Ако постигнемо било какве успехе у разговорима са политичким представници

Суседне земље би да зараде на блокади Србије:
економски интереси јачи од жеље да имају доброг компанију

ма албанске националне мањине, ми ћемо морати да распишемо локалне изборе и то је први степен власти, у коме ће се појавити Албанци као део политичког живота Србије.

Чак и да није разговора са Албанцима време је за локалне изборе зато што се много тога у Србији за ове две године, откако смо имали локалне изборе, променило. Најпре, у многим градовима у Србији победила је коалиција "Заједно" истина, покушали су да им отму ту победу али нису успели. Они су формирали власт, а онда су се толико посвађали да је коалиција "Заједно" несталла. Ви ни у једном граду у Србији, у коме је била коалиција "Заједно" на власти, ту коалицију више немате. Постоји у траговима, постоји сарадња између одборника Демократске странке и СПО, али неке институције сарадње, сарадње која би донела добро било ком граду у Србији, нема. Постоје велике свађе, велики сукоби, велике размирице. Ако Вук Драшковић и Ђинђић између себе не говоре, нити ће више икада да проговоре, онда је несхвательво да могу у општинама у Србији њихови одборници, изабрани на листама као чланови њихових странака, да сарађују толико да ти градови не пропадају, односно да напредују.

Градови у којима је коалиција "Заједно" на власти не напредују, они стагнирају. У њима стагнирају и демократски процеси и локална самоуправа. Сасвим је јасно да у локалној самоуправи може много боље да се ради. Уосталом, ми смо на примеру Земуна доказали како треба да ради једна локална самоуправа. Време је да се провери расположење бирача. Постоје неке нове сарадње, неки нови сукоби, ништа није као што је било. Време је да се тестирају бирачи, и то да се тестирају на локал-

ној самоуправи. У многим градовима не одржавају се седнице скupština по неколико месеци. Влада Србије не жели да прибегне закону и да заводи привремене мере, зато што сматрамо да је много боље да се распишу избори у тим срединама и да грађани, сада свесни тога како је све то протицало у последње две године, одлуче да ли ће поново такву власт или не. Свако добије власт какву је заслужио тиме што је за такве људе гласао. Сада је време да се то провери зато што нема више онакве сарадње међу припадницима коалиције "Заједно". Свако вуче на своју страну.

У многим срединама један део те коалиције остаје на власти захваљујући Социјалистичкој партији Србије која гласовима својих одборника свесно одржава тај сукоб и тензије, а још увек не посеже за мерама којима би и сами дошли на власт, зато што и овако из сенке владају. Биће локалних избора и ја их очекујем на пролеће идуће године. А, ево, прихватамо ми српски радикали да Народна скupština Републике Србије распиши изборе и за Републички парламент и да се распишу и Савезни избори уколико постигнемо договоре са Албанцима и уколико ти избори омогућују да на Косову и Метохији престане да се ратује и да у целој Србији почне да се ради и боље живи.

Србија ратује седам година

Србија предуго ратује, већ седам година. Много је то за једну државу. Ми смо све што смо имали уложили да одбранимо територију. Бранице смо српску територију и становништво скоро до Загреба, сада се боримо и у самој Србији и то све много кошта. Изгуби-

ли смо много живота, много енергије, много се људи разочарало посртањем из дана у дан, лошом економском ситуацијом, а многи млади су прихватили понуде из иностранства, отишли. И сада подмукло западне државе за дан издају исељеничке визе Србима са Косова и Метохију, као што су чинили са Републиком Српском Крајином и Републиком Српском. Са друге стране у Србији се јако тешко живи, многе фабрике не раде годинама, а многи радници су одавно заборавили како изгледа једна смена у фабрици. Остало је село као ослонац, село које је све одржало на својим леђима и да нам није земље, да нам није сељака, ми бисмо одавно пропали, ништа не би могли да издржимо.

Ја се надам да ћемо смиривањем ситуације на Косову и Метохији, а врло брзо ћемо доћи у ситуацију да више немамо против кога да ратујемо, моћи да се окренемо другим темама, исто тако важним: економији, решавању социјалног статуса многих грађана, да наше законодавство приведемо светском законодавству, приватизацији, убирању државних дажбина, пореза. Треба да проверимо да ли још важимо као земља која има стручну и јефтину радну снагу, добро опремљене фабрике и здраву земљу, здраву воду, здрав ваздух.

Да се окренемо ономе што смо запоставили ових неколико година, али на то смо били принуђени. Ова би влада већ усвојила измене Закона о приватизацији, пошто постојећи закон заиста није ни експертима јасан, одавно би извршила економску реформу на коју се обавезала када је формирана. Нама не дозвољавају реформе они који нам реформе постављају као услов за сарадњу, зато што нас терају да ратујемо. Када скинемо претње са Србије кренућемо да радимо и те озбиљне послове, а очекује нас још и да ускладимо однос са Црном Гором који никада нису били на нижој грани, а заоштравају се из дана у дан.

Мило Ђукановић као да је помахнитао, свашта чини, хвали се тиме што нама прете бомбардовањем, зато што бранимо Косово и Метохију, а њега подржавају, повлађују му, не прете му, само да би продубио сукобе у српском народу. Надам се да ће и у Црној Гори памет изаћи у прве редове и да ће и они схватити да су притисци које и Црна Гора врши над Србијом издаја српства.

Последњи грех црногорског руководства према Србији је био када су пропустили скоро све муџахедине да кроз Црну Гору побегну у Албанију, а после тога затворили границу са Косовом и Метохијом да не би примали жење и децу, иако је по Уставу СРЈ свакоме дозвољено да се креће у нашој земљи и да се настањује тамо где жељи.

Ако схвати црногорско руководство да власти и у Србији и у Црној

Гори могу да се мењају, али да ће и у Србији и у Црној Гори остати да живе Срби које ништа не може да раздвоји, још увек није касно и биће добро. Не дај боже да се односи између Црне Горе и Србије решавају ратом, нико не би остало жив. Ако схвате да је време да седнемо и да на мир, као људи поразговарамо и уредимо ову државу, биће боље, ако наставе овако да се инате, да не можемо ниједну седницу Савезне скупштине да одржимо, онда је то тек нова рана.

Нисам пророк, али, када сам говорио да ћемо имати много невоља на Косову и Метохији знао сам да нам то спремају и за Рашку област и за Војводину. Уосталом, Мађарска већ сада тражи исти статус за Војводину као што ће добити Косово и Метохија, а већ је и понудила да са своја два авиона учествује у нападу на СРЈ. Муслумани у

Николић: Мислим да гиганти више неће моћи да постоје, а наравно, у Влади Републике Србије има много стручних и компетентијих од мене за ове проблеме и можда неко од њих другачије мисли. Посматрам посртјање Фабрике аутомобила, још од детета, свака криза "Заставе" погађала је Крагујевац а свака криза Крагујевца погађала је Србију. Још као дете схватио сам да толико велику фабрику не можете да одржите у једној малој држави. Фабрика аутомобила, од рата наовамо, није направила ниједан аутомобил, све су то били туђи модели и све се то прилагођавало нашем скромном цену, нашим могућностима. Капацитет од 250 хиљада аутомобила, Србија то никада неће моћи да направи, нити ће икада моћи да прода.

Исто тако је и са великим металским комбинатима, са Електронском

делови којима треба помоћ државе да би могли да раде, и да се констатује који више не могу да раде. То треба јасно и гласно рећи. Треба неко и радницима у фабрикама оружја да каже шта их чека. Сви се устручавају, истина је да је то проблем Савезне владе, али када бих знао те податке, да бих изашао пред грађане Крагујевца, Лучана, Ужица, Чачка и рекао колико још посла има за њих. Да се произведе 300, 400 хиљада аутомата, то више у Србији не може ни да се прода ни да се плати. Неко треба да каже, производиће се толико и толико, треба толико и толико радника, а ви размишљајте шта ћете са осталим делом фабрике. Помоћи ћемо вам да наплатите дугове, или ћемо исплатити оно што вам ми дугујемо, али дајте нам нове програме. Такви гиганти не могу више да опстану.

Од минималаца за пензије

Да гиганти могу да опстану, о њих би се отимали они што су у време када се бесплатно откупљивало покупили све што је вредело у Србији, мале фабрике до 100 запослених, канцеларијски простор, све што може лако да се преоријентише, да створи профит са врло мало улагања. Таквих фабрика са 20-30 хиљада радника мало је у свету, пропадају и тамо, пажалост, пропашиће и код нас, зато мора хитно да се решава њихов статус. Србија то мало новца што има мора да расподели како треба и да се напокон каже онима који су неспособни да за њих више нема помоћи. За 30 хиљада радника у фабрици не значи ништа ако добију месечно по 400 динара од државе, а то је да државу огроман новац који треба да пронађе.

Нама 1.800.000 запослених ствара пензије за 1.200.000 пензионера, а некада је било 4 милиона запослених који су издржавали мање пензионера него данас. Више од половине запослених прима минимални лични доходак на који се плаћају минимални доприноси. Процена пензија је виша од просечне плаће скоро 2 пута. Само бог зна како се довијамо да сваког месеца обезбедимо пензије.

Ако ова влада некоме нешто дугује, треба да се захвали свим грађанима Србије на великом стрпљењу и разумевању. Они су свесни колико је тешка ситуација и колико се пуно улаже да се обезбеди све оно што држава дугује, пензије посебно. Све што се слије у Фонд пензијског и инвалидског осигурања служи само да се објави када је сакупљено довољно новца за једну половину пензија, а скоро шест процената од пензија иде на трошкове фонда. Најбоље је да га укинемо и да и тих 6% иде пензионерима. Све што се слије, сваког дана, сабира се да би се установило када ће бити за пензију.

Милан Ђурић самозвани "лидер" пензионера већ месецима погрешно интерпретира разговор са др Шешељем који је водио у Владу Србије

Рашкој области само чекају како ће да се реши ситуација на Косову и Метохији. Попустимо ли мало Шпигарија, све што дамо њима мораћемо да дамо и муслуманима у Рашкој области, а онда где си био нигде, шта си радио ништа.

Велике фабрике у малој држави

Водитељ Господине Николићу, економска ситуација у земљи је јако тешка, али има ли наде за опоравак некада волећих југословенских гиганата, као што су репрезентативна индустрија, "Застава" Крагујевац итд.

Чека нас много рада и мука

Шта да кажемо за социјална давања. Јутрос сам добио податак да се исплаћује дечји додатак за јун 1997. године, да се најежите, да покупите прње и да идете бестрага. Има мало новца, бринемо о пензионерима и о деци, али мислим да би требало више да бринемо о деци, искрено да вам кажем. И мене чека пензија, али када би ме неко питао да ли више волим да дете прими дечји додатак или ја пензију, ја бих се пре определио да дете прими дечји додатак.

Шта нас то чека? Чека нас много рада и мука, онај ко наступа превише оптимистички мора да нешто крије и тај. Извори прихода су веома мали. Ова влада Републике Србије конституисана је 24. марта и затекла је раније усвојени буџет Републике Србије. Већ 28. марта Савезна влада објавила је девалвацију за 60%. Ми нисмо мењали номиналну висину буџета. Да смо поступали као што су они до сада, ми бисмо одмах извршили ребаланс буџета за 60%. Наредили смо министарствима да остану у оквиру одобреног буџета, да више не могу да потроше ни динара. Сваког дана имамо на столу приходе и расходе буџета, сваког дана знамо које министарство колико новца има, колико је потрошило и где.

Следећи корак ће бити продаја државне имовине, свега онога што Србији не треба. Правимо катастар непокретности у власништву државе, такав катастар не постоји, а онда ће Влада одредити шта јој треба а шта не. Продаднемо све што нам не треба да намирамо лугољања која имамо према грађанима.

Два аршина Тонија Блера

Водитељ: Чини ми се да су пензионери најугроженија категорија у нашем друштву. Да ли ће Влада учинити нешто да побољша стање у пензијском фонду, а верујем да би то највише интересовало наше најстарије суграђане и гледаоце.

Николић: Влада ће наставити са прајлом велике државне имовине. Имамо партнere заинтересоване за куповину цементара. Међутим, Енглез хоће да купи цементару али каже, шта ће бити ако моја Енглеска бомбардује ту цементару. Он прати вести и види да се његове војне понашају као зликовци, као да смо кроз целу историју ратовали једни против других, као да нисмо били сарадници и савезници у свим ратовима које смо водили. Енглеска не предњачи, али не заостаје за Америком и Немачком, Тониј Блер није ништа бољи од Клинтона, Олбрајтова или Кинкела, то треба да схвате они који гаје илузије према Енглезима. Енглеска је у парламенту пре пет-

наестак дана донела Закон о тероризму, један потпуно недемократски закон, али је толико угрожена деловањем сепаратиста у северној Ирској, да је морала да донесе Закон по коме је терориста онај кога високи полицијски функционер означи као терористу.

Значи, они се боре против терориста онако како они желе. Довољно је да иду улицама и да хапсе, да полицијски функционер каже он је терориста, а нама забрањују да се боримо против терориста чак и када је у питању злочин и када је доказан. Погледајте, полиција и рониоци данима претражује језера и пећине на Косову и Метохији, да изведе лешеве Срба, мучених, силованих, спаљених, још треба и

али да постоји још неки додатни извор прихода, осим ових које користимо, до сада бисмо их већ активирали.

Економске санкције су још увек на снази, блокирали су нашу авио компанију, ако помисле да то није довољно, зауставиће и наше камионе, бродове, речне бродове, блокираће нам живот да бисмо се предали.

Ми се још никада нисмо предали, на то немамо право, ни ми који смо потпуно легално и легитимно изабрали као Влада Србије, ни онај ко ће бити изабран после нас. Свако од нас, ко одлучује о судбини Србије, има првенствени циљ да ова земља буде увек онолика колико је била када смо дошли на власт. Не сме да буде за стопу мања, али не тражимо ни од кога да

Својом законском регулативом Србија мањинама даје већа права него било која држава у свету

да нас бомбардују а мисле да треба.

Како да Енглез уложи новац, а огроман је новац у питању, у Цементару у Беочину, ако постоји могућност да му његова држава сруши ту цементару, зашто би он био заинтересован за нашу Србију. Значи, морају да се отклоне претње Србији, потпуно да се отклоне да бисмо дошли до извора средстава и да бисмо извршили потпуну приватизацију.

Средства од будуће продаје нећемо бацити у ветар, како је чинјено до сада. Не бисмо више давали кредите онима који кредите не враћају, по страначкој и политичкој припадности, по томе да ли је неко миљеник власти или не. Прво бисмо вратили дугове које држава има, позије, дечје додатке, сељачке пензије, динарску и девизну штедњу, код приватних и државних банака. Много тога оваја држава дугује,

отмемо да би била за једну стопу већа

Комшије за рекетирање Србије

Не знам зашто се Мађари толико пресе да бомбардују Србију својим авионима, када ми од њих ништа не тражимо. Што се Србије тиче и опасности од Србије, Мађарска, Бугарска, Румунија, Македонија, Албанија, могу да укину војску, никада ниједан српски војник, полицајац или наоружани грађанин неће прећи на територију других држава... Изгледа да су економски интереси код њих јачи од жеље да имају добrog суседа. Они жеље да зарале на блокади Србије. Почекеће поново рекетирање Србије, отвориће се вентил у Македонији, Мађарској, мораћемо да им дајемо ракет, да олвајамо 20-30% од својих уста, да би могли да извозимо

и увозимо, а они су тога свесни и они то једва чекају.

Истовремено, имамо великих проблема са криминалом који је одавно узео маха. Решавање проблема на Косову и Метохији неће моћи још дugo да нас спречава да се бескомпромисно обрачунамо са криминалом, посебно са криминалом у врху државе. Нема везе којој политичкој странци припада, свака политичка странка мораће да се одрекне криминала из својих редова. Ко год нађе међу радикалима некога ко се бави криминалом, да је учинио неко криминално дело, нека одмах покаже на њега прстом. Ми радикали нећемо имати право да се љутимо зато што нас неко прозива, ако је заиста у питању криминал, али исто тако нико други неће имати право да се љути ако радикали покажу на њега прстом и кажу он је криминалац, имамо доказе. То је нешто што су све владе Србије обећавале грађанима Србије, већ 10 година. Време је да се крене са тим, а најбоље време за то је време када су радикали у Влади.

Сва права избеглицама

Водитељ: Господине Николићу, стигло је заиста доста питања наших гледалаца, па предлажем да у овом другом делу емисије одговорите на питања наших гледалаца. Поштовани гледаоци, ви који сте се сада укључили у нашу емисију, вечерашњи гост телевизије "Спектрум" је господин Томислав Николић, потпредседник Владе Србије. Крећемо са првим питањем, шта мислите са избеглицама из Босне и какав их статус и судбина чекају у Србији?

Николић: За сада, изузев доношења Закона о држављанству, њихов статус уопште није решаван. Нажалост, у Савезној Републици Југославији Српска радикална странка је још увек опозиционија странка, а Закон о држављанству постоји већ две године и не примењује се. Прва ствар коју ћемо учинити биће да сви добију држављанство Србије и Савезне Републике Југославије, да буду потпуно укључени у наше друштво, да буду равноправни са нама, да могу да одлучују, да могу да бирају и да буду бирани. Они ће сносити судбину свих грађана Србије. Нама је тешко и њима је, када нама буде лакше биће и њима.

Препоручујем им да се још увек не враћају тамо одакле су пртерани, зато што Србија и Савезна Република Југославија нису у стању да их довољно заштите, а још увек их тамо чекају прогони, бомбе у двориштима, кућама, спаљивање кућа и једна потпуно недемократска власт коју још нико у свету не напада. Хрватска је за три дана пртерала Србе из Републике Српске Крајине, раселила их потпуно и никоме лака са главе није пала. Ми смо имали окршај са терористима на

Косову и Метохији, многи грађани су за време окршаја избегли из својих кућа, посебно у селима, али скоро сви су се вратили, а нама прете да ће да нас бомбардују зато што су они одлазили и вратили се. Ми имамо 600 хиљада Срба који су отишли од кућа и питање је када ће моћи да се врате, а Хрватима нико ништа због тога не приговара, нико им ништа не замера.

Ускоро ће питање избеглица бити решавано потпуним применом Закона о држављанству, а Влада Републике Србије припрема најрт једног закона којим се регулише питање пасоша и личне карте за Србе избегле из Републике Српске и Републике Српске Крајине.

Најбоље намере српских политичара

Водитељ: Једна гледатељка каже - ако сте ви били 16 пута на Косову, колико пута је био Милошевић? Још каже - мој син је у војсци, где је Милошевић и како је родитељима који изгубе сина на Косову?

Николић: Родитељима који изгубе сина је јако тешко, наравно још теже на Косову и Метохији, зато што знају да су изгубили живот од терориста и зликовца, али морам једну ствар да кажем. Све што сам у животу урадио, урадио сам из најбољих намера, искрено и поштено и када сам упућивао критике, било коме, биле су аргументоване и никада нећу да порекнем ниједну реч коју сам било када у животу изговорио и стојим иза сваке такве речи. Овог пута, овог часа, у ово време, председнику Савезне Републике Југославије, Слободану Милошевићу, немам шта да замерим. Све то што ради, а ипак је он неоспорно најача политичка фигура зато што је председник најаче политичке странке, не чини ме уопште узномиреним.

Убеђен сам да одступања више нема и да Слободан Милошевић ради оно што бих и ја радио да сам на његовом месту, да ћемо потпуно сачувати Косово и Метохију и да ћемо се одупрети свим притисцима. Зато сада немам шта да замерим председнику Савезне Републике Југославије. Волео бих да смо на исти начин бранили све остале српске територије.

Неспоразуми око пензија

Водитељ: Господине Николићу, група гледалаца из Краљева вас поздравља. Гледалац из Лајевца пита шта ћете да урадите са пензионерима и да ли ћете исплатити све пензије?

Николић: Постоји проблем са којим нисам био доволно упознат као опозициони посланик. Наиме, ради се о томе да је методологија за утврђивање висине пензије, у једном великом раздобљу, погрешно применењивана и уместо да се сви они који примају пла-

ту ставе на један списак и израчуна просек зарада, на основу кога се израчуна просек пензија, неко је у Влади искључивао запослене који примају минималне личне дохотке.

На тај начин се створио дуг према пензионерима за који многи стручњаци тврде да не постоји. Мислим да је Влада Србије дужна да утврди да ли дуг постоји или не и да изађе пред јавност, да образложи своје ставове и да каже шта ће да ради. Дуг је велики, не само тај за који је Уставни суд установио да је настао непримењивањем и лошим примењивањем закона, него је велики и зато што пензионери примају пензију за јул месец у септември.

Истина је да они сваког месеца примају једну пензију, али је јако тешко када знате да вам неко нешто дугује и да тај дуг стоји, а да би било јако добро када бисте могли три-четири пензије одједном да добијете у руку и да купите оно што одавано пријељкујете. Не видим начина да се једнократно пензионерима исплати било који дуг.

Шиптарима права која нико нема

Водитељ: Гледалац из Врњачке бање пита - шта је Влада Србије нудила Албанцима за решење?

Николић: Ја сам отприлике вечерас рекао шта смо нудили. Ми смо им нудили да уживају права каква нема ниједна национална мањина на свету. Ми смо дosta одступили од својих ставова, ми, српски радикали, смо ублажили своје ставове према неким проблемима који се јављају на Косову и Метохији. Ми смо раније говорили да им никада нећемо дати да у нашим зградама студирају на свом језику, па смо онда сели и размислили, зашто да им не дамо зграде, направићемо за српску децу нове. Наравно, они морају да буду грађани Србије, морају да се попишу као становници, морају да поштују Устав и законе ове земље, морају да, то је већ предлог Српске радикалне странке који још није усаглашен, имају отаџбински лист, уверење да су грађани Србије, који ће да показују кад год то затраже органи власти.

Ми смо им нудили да равноправно са нама учествују у политичком решавању судбине Косова и Метохије, да са нама сарађују, а не да са нама ратују, иако смо ми као држава која има сву могућу силу, много јачи од њих, и ми смо их одвраћали од рата. Они су хтели да ратују против Србије, то је било подмукло од стране политичких вођа албанске националне мањине који живе у градовима, скоро сви у Приштини, а подигли су забачена села, сељаке, довукли мушкаћедине из целог света и наоружали их. Та територија није била под контролом власти дуго година, они су већ имали не-

ку своју власт на тој територији и сада су то "институционализовали" уврли чак и војску рачунајући да ће сељаци да изгину за њих, а да им донесу државу.

Онај ко мисли да треба да се ратује против Србије треба сам да узме пушку у руке, а не да подстиче друге, тим пре што Албанци не могу да кажу - регрутујемо Албанце за рат против Србије. Србија може да регрутује за рат против Албанца.

На Косову и Метохији, на срећу, погинуло је мало војника. Наравно, сваки живот је драгоцен, али ми смо одмах, чим су почели први сукоби, иако смо имали великих притисака од опозиције у Србији, скоро удесетостручили број војника на Косову и Метохији. Ми смо напунили касарне војском свесни да на тај начин одвраћамо терористе од напада на касарне и они нису нападали војску осим патрола које чувају границу и спречавају их да у земљу уђу или да из земље изађу. Неколико напада су извршили на камионе за снабдевање, који су ишли без пратње или са недовољном пратњом, али то су појединачни терористички акти и против тога се јако тешко бори.

Значи, понудили смо Албанима миран живот, сарадњу, живот у нашој држави, понудили смо им да од тачке до тачке поштују Устав Републике Србије, да траже све што мисле да је у складу са Уставом. Понудили смо им да то све потпишемо, ништа од њих нисмо тражили, изузев што сам ја инсистирао на томе да кажу да не подржавају терористе, али ми је Махмут Бакали рекао да ако то урадле да ће одмах бити смењени као преговарачи. Заиста је Ругова сменио ту прву делегацију и изузев Фехмија Аганија нико више није члан, зато што вероватно нису били баш до kraja верни, јер су схватили да против нас не могу сидом. Свако ко је на Србију или Србе кренуо силом, грдио је погрешно и изгубио рат. Свако ко је са нама разговарао, са нама је могао да се договори.

Патриотизам се не мери стомаком

Водитељ: Борац из Западне Славоније пита - да ли опет препоручујете да се ратује за државу у којој већ 5-6 година нема одчела да се живи?

Николић: Да, треба да се ратује за државу без обзира у каквом је стању, да ли је сирота или богата, без обзира да ли у тој држави има послана или нема. Патриотизам, љубав према отаџбини, не мери се стомаком. Човек се са тиме рађа, то из срца извире. Ја никада не могу никоме да кажем да не иде у рат само зато што се у земљи дошле живи. Српска радикална странка је највероватније и због тога осважала огроман број гласова на свим до-

садашњим изборима. Ми јесмо били опозиција власти, али нисмо били опозиција Србији. Никада нисмо рачунали да треба да срушимо Србију да бисмо победили. Увек смо властима помогали кад год су радили оно што бисмо ми радили да смо на власти. Тако се у једној земљи сваки њен грађанин понаша.

Знам да је борац из Западне Славоније озлојећен судбином Републике Српске Крајине и ја се управо за то борим, да Србија не доживи исту судбину.

Свим средствима против НАТО пакта

Водитељ: Следеће питање - на који начин мислите да се одупремо НАТО пакту? Мислим да сте господине Николићу на то питање већ одговорили?

Николић: Свим средствима. Они ће избегавати да шаљу војску зато што их много кошта када им неко погине, не могу да оправдају у својим државама шта је тражио амерички војник у нападу на Србију. Ми, наравно, можемо да кажемо шта је Србин тражио бранећи се у Србији, а Американац не може да оправда што је послао свог војника у Србију. Они ће покушати да нас нападну савременим средствима, да никде не изложе опасности своје људе, али на тај начин се једна држава не ломи. Да би нас победили, морају значи да пошаљу живу силу на нас, а у Србији има толико ратника који су већ шест година у рату, да било како да се окрене они се овде не би добро провели. Зато толико оклеваву.

Неки Срби опет продају веру за вечеру

Водитељ: Гледалац каже - није ли нормално да због несметаног уношења оружја на Косово поднесе оставку министар Министарства унутрашњих послова?

Николић: Све је нормално и ништа није нормално. Дошли смо у такву ситуацију да и неке ствари опрштамо које ни закон не опраштва. Видите, да сада мене неко затекне са неким оружјем без дозволе, имао би право да ме ухапси и од шест месеци до две године бих могао да добијем казну затвора. Ми сада имамо ситуацију да села враћају тоне оружја, да се враћају топови, митраљези, али јавни тужилац не реагује зато што је у интересу Србије да се то оружје врати. Ми сада не питамо како је дошло, одакле је то оружје, ми само кажемо - вратите. Тако вам је и са државним органима.

Установићемо једног дана свачију кривицу, али да се сада око тога прегањамо, мислим да то не би било исправно. Неко ко је у рату не сме да изазива у својим редовима сукобе. Једног дана ћemo установити како је ору-

жје долазило и колико је наших људи у то било уплатено. Толико оружје није могло да уђе, а да неки Србин није продао веру за вечеру. Значи, све ћemo установити. Уосталом, ако већ сада скоро сваког Албанца по имену знајмо, ко је злочинац, ко је дивљак, ко је терориста, ко је заслужио да буде кажњен, а све оне који нису учествовали у окршајима знајмо по имену и зато се тако мирно враћају у села, ако можемо код Албанца да знајмо ко ваља, а ко не ваља, код Срба је то много лакше установити.

Хуманитарна помоћ државе Србије

Водитељ: Следеће питање - када ће се вратити деца регрутована у мартау на Косово? Хоће ли имати одсуство, пошто су шест месеци на Косову.

Николић: Ја морам да кажем да заиста не знам. То је у надлежности Савезне Републике Југославије, али ако ми се јавите на телефон у Београду, на телефон Владе, ја ћу сигурно да се распитам и обезбедићу такву информацију.

Водитељ: Следеће питање је констатација - када се шаље помоћ Косову не треба је рекламирати као помоћ СПС-а, ЈУЛ-а, већ као помоћ грађана, место одакле се шаље помоћ. Да ли сам у праву? - пита гледалац из Чачка.

Николић: Апсолутно сте у праву. Ја нисам о томе вечерас говорио, нисам стигао до тога, али свако вече негде гостујем, на телевизији, радију, и свуда то понављам. Ово је помоћ државе Србије, предузета, ово је помоћ грађана Србије. Да би фабрика уља обезбедила оволовике количине уља, морам да подигне цену или ће држава морати да намири субвенцијом, а већ смо је подигли са 50 парара на динар и по, мерама које ће нас све коштати. Не постоји помоћ ни СПС-а, ни ЈУЛ-а, ни Српске радикалне странке, једино ако неки члан те странке купи и плати ту робу. Све је то прикупљено тако што је неко отишao у предузеће и рекао - дајте један камион, а када буде затребало за плате ми ћemo да донесемо новац из буџета.

Ја сам против тога да се стичу политички поени на помоћи која се пружа Косову и Метохији. Уосталом, да ту помоћ не пружамо одавно би већ неко у свету рекао како смо их осудили на хуманитарну катастрофу. Сада, када им све делимо бесплатно, а немамо за наше људе, јасно је да Србија не жели да истреби Албанце, него да жели да их има у својој држави као лојалне грађане. Против тога сам да се као дародавци појављују неке странке, и неколико пута сам о томе дискутовао. Међутим, ја не могу да одговорам за оно што ради друга политичка странка.

Водитељ: Отац једног војника пита - ако треба да се боримо за Косово мо-

гу ли ићи на Косово и синови политичара, министара, страначких лиде-ра, а не само деца сељака и радника?

Николић: Није тачно да иду само деца сељака и радника и није тачно да се наша војска уопште бори на Косову и Метохији. Боре се граничне јединице, а војници по касарнама не учествују у операцијама. Сав терет, наравно скоро сав, посебно у овим тешким операцијама, подноси полиција Србије. Ви знате какав је полицијски посао. Сви ти људи знају за шта су учили, коју школу, знају шта им је посао, знају да једног дана може да се деси и да се боре против оваквих злочинаца, против терориста. Онај ко није био спреман за то, ко томе није дорастао одавно је скинуо униформу.

Гледамо да нашу децу која су у војсци, нашу децу из касарни што мање излажемо ризицима и мислим да смо у томе потпуно успели. Не заборавите да је више од 90 полицијаца погинуло на Косову и Метохији.

Водитељ: Следеће питање - да ли су радикали и Влада способни да косовски проблем реше политички, без рата?

Николић: Нисмо способни да решимо без рата. Да смо били способни, односно да су хтели то Албанци, ми рат не бисмо имали. Да ми поставите питање - да ли је то могуће без рата, а ми ратујемо већ три месеца, мислим да је то деплазирало. Ми смо морали да уђемо у потпуни оружани сукоб са

терористима зато што даље више није ишло. Овамо су нас замајавали политичари, Албанци, разговорима на које нису долазили, а за то време давали налоге терористима, наоружавали их, слали им помоћ. Где год је у Европи ухваћена илегална пошиљка дроге Албанци су били у вези са том пошиљком и о томе постоје подаци.

Да смо се ми питали, решење би било мирно. Питали су се Албанци и од њих је зависило хоћемо ли да разговарамо или не. Одбили су да разговарају, а ми смо своју државу морали потпуно да обезбедимо. Ако тај сукоб са терористима називате ратом, онда смо ми имали рат.

Влада оправдала постојење

Водитељ: Господине Николићу, време предвиђено за вечерашњу емисију, нажалост, је истекло. Нисмо стигли да одговоримо на сва питања наших гледалаца. За крај емисије - шта би била ваша порука грађанима Чачка?

Николић: Мислим да грађани Чачка, као и сви грађани Србије све знају и да им је све јасно. Можда је било неких недоумица о формирању Владе, предуго је трајала неизвесност хоће ли Владе бити, ко ће ући у Владу, предуго су трајали политички преговори и ту је изгубљено драгоцено време. Било би идеално да је Влада Србије формирана одмах после избора.

Четири месеца смо изгубили и за то време су се терористи осилили, јер су видeli да нема ко да се састане, да донесе било какву одлуку, да крене у било какву акцију. Сада је све јасно.

Ова Влада је један део свог послова обавила, ова Влада је један део разлога за своје постојање оправдала. Остаје јој мукотрпнији и тежи посао, да се ухвати у коштац са криминалом, да изврши економске реформе и да обезбеди да се у Србији живи боље. Чим преbroдимо ову бригу са Косовом и Метохијом, онда ћемо поново пред Народном скупштином и пред грађанима да питамо шта даље и како даље, да предложимо мере и да после тога изјемо пред њих и поднесмо извештај о томе шта смо урадили. Ова Влада је преузела на себе обавезу да се консултује и са Скупштином и са грађанима Србије и то ће сигурно остварити, по сваку цену.

Молимо вас за још мало стрпљења, а ако не будемо ваљали, избори ће бити брзо, па нас промените ако има бољих.

Водитељ: Господине Николићу, ја вам се захваљујем на вечерашњем разговору и учешћу у емисији. Желим вам пуно успеха у даљем раду.

Николић: Успех, то нам је потребније него шта.

Водитељ: Поништовани гледаоци, хвала што сте пратили вечерашњи разговор. Пријатно вече.

Мораторијум на међустраница препуџавања: због великог циља српски радикали затворили книгу сукоба и са коалиционим партнеријама и са опозицијом

МАЈА ГОЈКОВИЋ, МИНИСТАР БЕЗ ПОРТФЕЉА
У ВЛАДИ СРБИЈЕ НА ТАЛАСИМА РАДИО ВРБАСА

ЦИЉ ЗАПАДНИХ СИЛА ЈЕ УНИШТЕЊЕ СРБИЈЕ

Дугогодишњи интерес западних сила је да Србију потпуно униште. За преговарачким столом одузели су нам Републику Српску Крајину. Сада покушавају да Републику Српску утопе као ентитет у јединствену Босну и Херцеговину. Одузимају нам Косово и Метохију да би прешли на решавање проблема који постоји само у њиховим главама, проблема аутономије Војводине

Водитељ: Понгтовани слушаоци Радио Врбаса добар дан. Како смо вас обавестили у протеклим емисијама наш и ваш данашњи гост је госпођа Маја Гојковић, министар у Влади Републике Србије и потпредседник Српске радикалне странке. Госпођа Гојковић, добро дошли у Радио Врбас.

Маја Гојковић: Добар дан, боље вас нашла.

Водитељ: Понгтовани слушаоци и ви можете постављати питања госпођи Гојковић. Телефони у нашем студију су 706-360 и 702-707. Због техничких разлога питања нећете моћи директно постављати, али ће госпођа Гојковић одговорити на ваша питања након добијања истих из режије.

Госпођа Гојковић, наши слушаоци са великим радозналошћу очекују разговор са вама, па да почнемо. За почетак молим вас да кажете нешто о томе како функционише Влада народног јединства? Да ли, с обзиром на неке идеолошке разлике политичких странака које су формирале Владу, има потешкоћа у доношењу ставова и одлука Владе?

Маја Гојковић: Ви знате да су избори за републички парламент, парламент Републике Србије завршени прошле године, отприлике негде у ово време и да је народ, односно да су гласачи Србије гласали управо тако како данас изгледа Влада народног националног јединства.

Наравно да је жеља Српске радикалне странке била да победи на тим изборима и да формира Владу од српских радикала, али гласачи су одлучили тако да ниједна странка у Србији не добије преко 50% гласача. Највише гласова су дали левом блоку, дакле блоку који су саставили СПС и удружене левице, а нешто мало мање гласова добила је Српска радикална странка. Онај остатак у парламенту чине заиста ми нормне политичке странке које нису ни заузеле места у Влади народног јединства.

Министар Маја Гојковић:
ко тражи аутономију Војводине, коју Војводина већ има?

У исто време, када се формирала Влада почели су знаци да ће међународна заједница почети са изазивањем кризе на Косову и СПС и Српска радикална странка су одлучиле да заједнички направе једну влату која ће ослекавати право политичко стање у Србији, које ће одражавати у потпуности вољу бирача и тако је настало Влада националног јединства, која постоји од марта месеца, која ће за који дан, када буде заседање републичког парламента, реловно заседање, положити рачуне својим бирачима и положити рачуне о свомраду Републичкој скупштини.

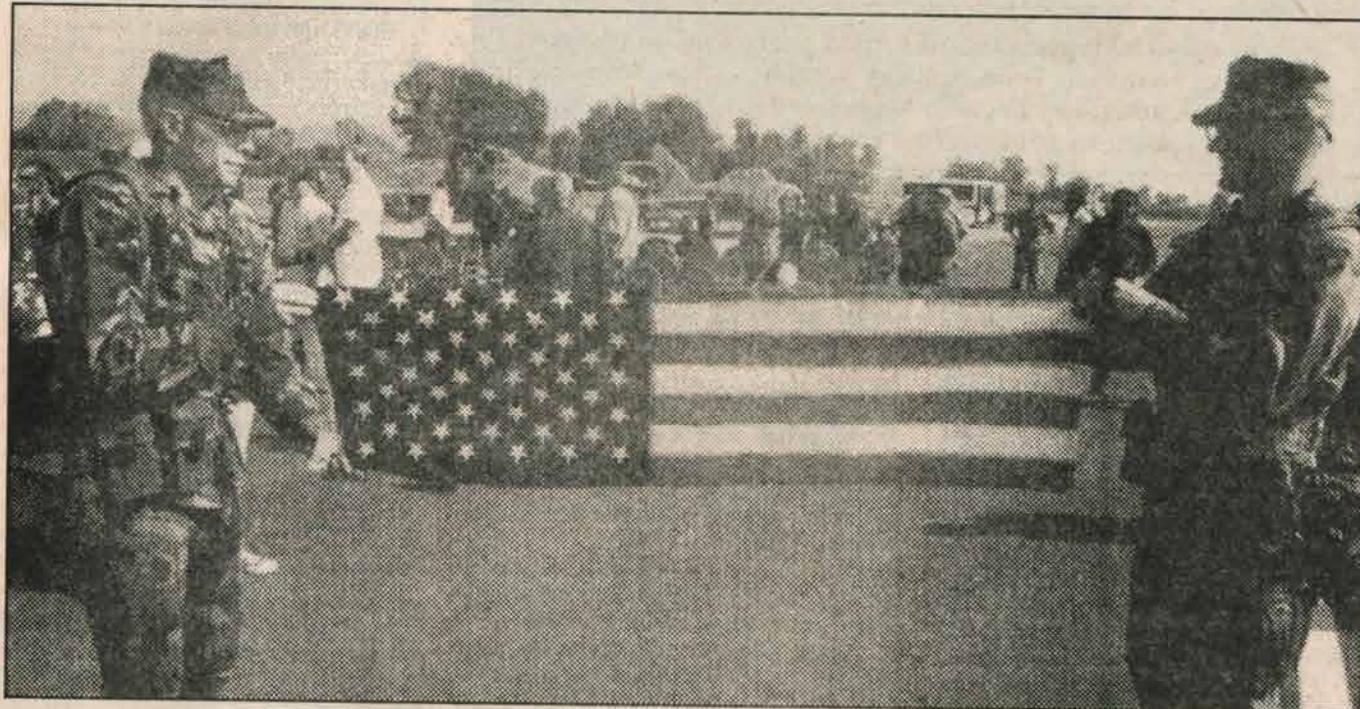
Дакле, она ће обележити тих дана

Тих дана се међународна заједница почела бавити нама, Србијом, када им се учинило да је Србија ослабљена, када им се учинило да је политичка ситуација у Србији таква да ниједна странка нема превагу и не може да формира Владу.

Тих дана су започели кризу на Косову и Метохији и ми смо се одлучили да помогнемо Србији, да помогнемо српском народу јер заиста Србија нема више где да попусти. Ми смо притерани уз зид и ако не сачувамо Косово и Метохију настаће расуло, државно расуло и нећемо имати више шта да бранимо, јер ако овога пута не сачувамо нашу територију, ако нису Косово и Метохија

бор између Српске радикалне странке и СПО, али је превагнула жеља и код левог блока да се јединство територије Републике Србије сачува. Они су знали да у коалицију треба да се уђе са једном патриотском опцијом, са српским националистима као што су српски радикали који су показали и доказали свој патриотизам од 1991. године до дана данашњег и у Републици Српској и у бившој Републици Српској Крајини и на овом простору где ми данас живимо. Да су ушли у коалицију са СПО, Косово и Метохија не би могло да буде сачувано.

Политичка сцена Србије показује да у великој већини постоје патриотске

Погледи Запада: на Шиптаре кроз прсте, на Србе преко нишана

скоро 200 дана заједничког рада и на тој седници ће се видети шта смо ми урадили, а чиме су незадовољни или задовољни наши политички противници. Дакле, за сада, Влада националног јединства ради у правом смислу те речи јединствено и највише нам је пажњу заступило, овог пута, решавање политичке кризе на Косову и Метохији.

Морамо одбранити територију Србије

Водитељ: Управо, чини ми се, око тог питања да сте постигли највеће јединство у Влади Републике Србије.

Маја Гојковић: Јесте. Пре свега оно што је нагнало политичку странку, чији сам ја члан, чији сам потпредседник, дакле Српску радикалну странку, да уђе у Владу и да преузме одговорност, део политичке одговорности и на себе заједно са коалиционим партнерима је била наша жеља да се Косово и Метохија сачувaju као интегрални део Републике Србије.

тохија наша територија, не знам шта јесте, заиста нећемо више моћи да одбрамимо Србију. Нећемо моћи да одбрамимо њено дељење и одузимање Рацке области, а наравно и ове области где ми тренутно разговарамо и где живимо, а то је северна Србија, односно Војводина.

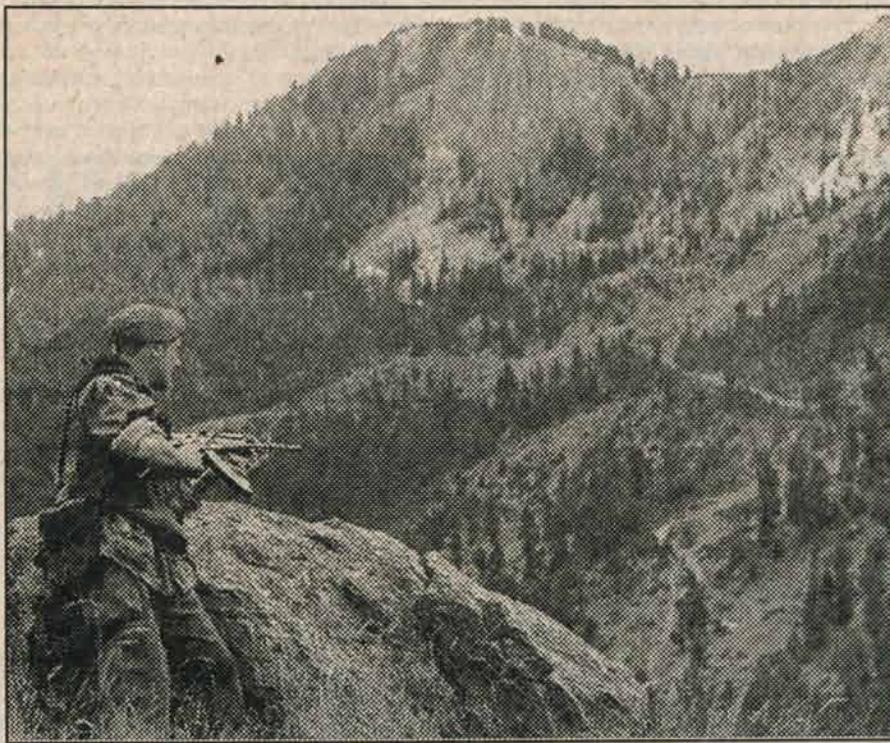
Водитељ: Док сте ви у Влади Републике Србије обезбедили једно снажно јединство у вези са косовским проблемом на другој страни, чини ми се да је дошло до јасне диференцијације између политичких странака, да се јасно уочавају странке које су за Србију, тзв. патриотске странке и one које су мање патриотске.

По неким понашанима тих странака које су мање или уопште нису патриотске изгледа да индиректно и директно подржавају политику Запада у вези са ситуацијом на Косову. Шта мислите о томе?

Маја Гојковић: Видите каква је ситуација тренутно на политичкој сцени Србије. Влада која сада постоји могла је да постоји и у другачијем облику. СПС је могла да уђе у коалицију, имала је из-

странке, Српска радикална странка пре свега и наши коалициони партнери, а са друге стране постоји једна минорна политичка групација коју чине углавном странке које немају ни једног једног посланика у републичком парламенту на последњим изборима.

Постоје и неке мање странке као што су данас већ бивша коалиција Војводина, не бих се могла сетити, мислим НД и још неке минорне групације које имају од једног до два-три посланика, који својим деловањем данас показују колико им је стало до Србије и колико им је стало до државе, до народа којим они желе у својим сновима да једног дана владају, али не да владају придобијају-ти гласове или волјом грађана, него да владају овом Србијом уз помоћ неког са стране, а то су њихови спонзори и то су данас политичари који су профилисали своје ставове и своју мржњу према Републици Србији, претећи нам ових дана и бомбардовањем, санкцијама и не знам чиме још, не знам шта још нисмо искусили од стране тих западних мен-

Србија има права да штити своју државу од терора који спроводи тзв "ослободилачка војска Косова"

тора, тих мањих политичких партија које сам већ набројала.

Постоје и оне партије које чак нису освојиле ни та два-три посланичка места. То су ГС, ДС, који су од нашег народа давно заборављени зато што су они политичка прошлост. Нису чак имали снаге ни да изађу на изборе и тиме су прикрили своју политичку немоћ, али на које Запад рачуна када кроји неке опасне политичке планове за нашу државу.

Различити аршини западних земаља

Водитељ: Често чујемо у званичним изјавама представника Владе Републике Србије да у вези са ситуацијом на Косову међународна заједница, пре свега се мисли на Запад, има довстрuke аршине. Можете ли мало објаснити питање, на шта се све то односи?

Маја Гојковић: Сви међународни принципи који су постојали до започињања кризе на просторима бивше Југославије и на просторима данашње Југославије су пали у воду. Оно што важи за европску заједницу, оно што важи за САД и друге државе, то очигледно не важи за нашу државу. Ових дана, у ствари ових месецима, доста се расправљало код нас и у иностранству о појму тероризма.

Оно што се дешава код нас на Косову и Метохији, по први пут су се на нашим просторима појавиле и родиле прве клице тероризма. Европа је са тим упозната и не постоји ниједна европска држава која је чисто етничка држава и у којој не постоје тежње националних мањина да се одвоје и да створе засебне државе или да приклуче те засебне

државе и своје ентитетете матичним државама.

Међутим, зато се европска заједница својим документима врло добро одбранила, донела документе о неповредивости њихових граница, а такви документи, документи ОЕБС-а и сличних организација не важе очигледно за нашу територију. Све оно што је код њих забрањено код нас је дозвољено.

Имам осећај као да политички моћници Запада понекад експериментишу ин виво, односно на живо, на нашој територији и на нашем народу. Дакле, политика двоструких стандарда је на нашем примеру веома очигледна и оно што се код њих назива тероризмом и оно што се код њих сурово кажњава то се код нас дозвољава, подржава, не само политички него и новчано, материјално.

Такозване хуманитарне организације веома брину о здрављу терориста које називају тзв. ослободилачком војском Косова, а обично, цивилном становништву, српском, које живи на Косову и Метохији нико не обраћа пажњу. Сами сте сведоци шта се дешавало последњих недеља и шта су припадници МУП-а откривали на терену. То су познати случајеви откривања гробница, јама. По козна који пут српски народ је суочен са постојањем јама на нашим територијама, али међународна заједница се овог пута понашала веома срамно, и жмури на сваки трагичан догађај, који ми откривамо - шта се десило и шта се дешавало са отетим цивилима на Косову и Метохији.

За догађај у Клечки нисам приметила да су било који светски медији показали дужну пажњу, коју су показивали

инсценираним догађајима на Косову и Метохији, које су инсценирали припадници албанске националне мањине жељени да скрену пажњу на себе, и жељећи да створе слику како су угрожена права Албанца данас у Србији.

Американци координатори шиптарских акција

Водитељ: Овај информативни амерички центар, који се налази на Косову, да ли он има заиста информативни карактер. Да ли се формирао искључиво ради неког објективног информисања са тог или мало ширег подручја, или има неке димензије и политичког карактера.

Маја Гојковић: Свакако, свакако, све анализе говоре да је амерички информативни центар у првом реду информативни центар. Када кажем информативни то је наравно под знацима навода, зато што све њихове службе, америчке, а које се баве њиховом државном безбедношћу, у себи садрже ту реч - информативан. Тако да су искористили један политички моменат у нашој држави пре неколико година и добили дозволу да отворе једно одељење америчке амбасаде у Приштини.

Међутим, они су по мом мишљењу и мишљењу мојих колега, који раде са мном у Влади Србије, прави стожери и координатори многих акција које се дешавају на Косову и Метохији. Са тим су упознати и наши министри који су на Косову и Метохији задужени за рад и за праћење кризе на Косову и Метохији, и упозоравали су да су они организатори многих акција, да су они организатори многих посета, да организују и спонзоришу медијски пробој косовске алтернативе, косовске тзв. ослободилачке војске, да припремају информативно пропагандни материјал којим се наступа у иностранству, да прикупљају новчану помоћ, да су они спонзори и центри слања хуманитарне помоћи тамо где се налазе терористи и тзв. ослободилачка војска. Тако да је улога америчког информативног центра заиста веома јасна и мислим да је јасна сваком лајку а камоли политичарима који се баве овим послом.

Уништење Србије у наставцима

Водитељ: Сада се ситуација на Косову стишава, односно смирује, што је евидентно. Становништво се враћа својим кућама, а како рече недавно потпредседник Владе Републике Србије и председник Српске радикалне странке, др Вojislav Шешел, извршен је коначан обрачун са сепаратистима.

Ево, неки дан министар за одбрану Немачке прети бомбардовањем. Шта то значи? Да ли се тиме, поред осталог, открива лице Запада, посебно Немачке, да су они поред осталог и конструкцији тог сукоба на Косову.

Маја Гојковић: Нема потребе да се они више отварају. Мислим да је свим грађанима Југославије и Србије сасвим јасно ко су политичари Запада и колико они пријатељски наступају према нашој земљи. Да Србија нема спољашњих проблема, да је суочена само са унутрашњим проблемима на Косову и Метохији, до решења би дошла веома једноставно.

Ми имамо снаге и ми имамо моћи да се изборимо са тероризмом који се појавио на Косову и Метохији. У почетку смо можда и мало оклевали зато што смо били већ сучени са неким претњама НАТО пакта пре пар месеци и нисмо ударили свом силом по центрима тероризма на Косову и Метохији иако врло добро знајмо где су и колико их има и како су организовани.

Међутим, светски моћници не престају да нам прете и републичка Влада је предузела све мере да до краја дотуче терористички центар на Косову и Метохији и да докаже да они нису никаква ослободилачка војска Косова, да је то енклавантан пример тероризма какав постоји у многим државама Европе. Ако се Енглеска бори против ирског тероризма одличеног у ИРИ, ако се Шпанија бори против својих терориста одличних у тзв. ЕТИ, зашто Србија не би имала права да се бори и да штити своју државу и своје становништво од терора које спроводи тзв. ослободилачка војска.

Нису угрожени само Срби на Косову и Метохији. Угрожени су и они Албанији са Косовом и Метохијом који не желе да се придруже терористима. И они су терорисани и према подацима МУП-а многи Албанци, који су одбијали да узму оружје у своје руке, који су одбијали да се повлаче по шумама, који су одбијали да изврше терористичке акције убијани су као и Срби. Међутим, политичари Запада не могу да кажу како то покушавају неки домаћи медији, спонзорисани из иностранства, да кажу да политичари Запада нису доволно информисани.

Они су савршено информисани. Погодни политичари на Западу, погодни политичари у Немачкој и у Америци, много боље познају историју Србије и Југославије него што је можда ми познајемо. Знају какво је право стање ствари овде.

Међутим, њихов интерес је већ дужи низ година да Србију потпуно униште и да је баше на колена. Они су нам одузели за преговарачким столом и територије Републике Српске Крајине, они су они који покушавају да Републику Српску утопе као ентитет у јединствену Босну и Херцеговину. Видите шта се дешава и ових дана, након избора спроведених у Републици Српској. И, они су ти који ето покупавају да коначно униште Србију, да нам одузму Косово и Метохију, да би прешли, како сада то отворено најављују, више не скријући, и на решавање проблема који постоји само у њиховој глави, проблема аутономије Војводине. Нисам примети-

ла да неко тражи аутономију Војводине, коју ми већ имамо, осим оних политичара са Запада, као што је министар спољних послова Клаус Кинкел, који на ма нуди оно што ми и не тражимо.

Страшио је то што се јуче, прекјуче чуло од стране политичара Западне Немачке, пардон, ја сам навикла да говорим - Западне Немачке, Немачке, који нам отворено прете бомбардованијем или понављајем - Немци су много пута већ ратовали на овим територијама. Много пута су бомбардовали и убијали грађане ове државе и српски народ.

Према томе, поручјем им да ће и овај рат против нашег народа изгубити ако га започну. Данас се одржавају велике демонстрације у Београду, демонстрације које су грађани Београда спонтано организовали испред немачке Амбасаде да покажу шта мисле о тим претњама немачких моћника.

Геополитичка картографија САД

Водитељ: Постоји ли иједна земља у међународној заједници која сепаратисте на Косову и припаднике тзв. ослободилачке војске Косова одређује као терористе?

Маја Гојковић: Знате шта, морамо да имамо разумевања за све остале државе које су такође под притиском САД. Данас је геополитичка карта таква да постоји једна једина велика сила на свету а то су САД. Једино ко може да им парира то је Кина.

Једино ко је до скора могао да им парира то је била Русија. Међутим, Русија је земља која је опхрвана многим економским и политичким проблемима и која за сада не може да стане на ноге и да покаже зубе САД Европском заједницом тренутно влада Немачка.

Многе земље и многи политичари, ето и чланице Српске радикалне странке имају доста контаката са политичарима многих европских држава, које су пријатељски настројене према Србији и Југославији, и они тихо износе своје неслагање са политиком САД и Немачке, и сматрају да ако се политички преседани направе и створе за Југославију, такви преседани сутра могу да се обију о главу многим земљама које имају проблема са својим националним мањинама. Ако се једном утврди да су државне границе могуће и склоне променљивости, то је веома опасан преседан за Европу и за свет.

Ви знајете да и Индија има својих проблема, да је Русија опхрвана многим сличним проблемима, и доста доста европских држава. Не постоји ниједна европска држава која нема одређених проблема са националним мањинама.

Платформа Владе у складу са Уставом

Водитељ: Госпођо Гојковић, предложим да сада мало чујемо музику из наше студија. Понгтограми слушаоци, настављамо разговор са нашом гошћом, госпођом Мајом Гојковић. Да вас подсетим на број телефона на које можете постављати питања: 706-360 и 702-707. Госпођо Гојковић, да ли очекујете да ће убрзо доћи до дијалога између представника Владе Републике Србије и представника политичких странака Шиптара?

Маја Гојковић: Што се тиче Владе Републике Србије, ми смо спремни за преговоре. Од самог почетка кризе на Косову и Метохији, Влада Републике Србије је оформила свој тим од истакнутих министара у нашој Влади и направили смо платформу, која полази од Устава Републике Србије. Дакле, никакво ограничење.

Посао за стране посматраче: без пописа становништва, немогуће је утврдити колико има бирача на Косову и Метохији

ничење унапред нисмо дали, ни себи, ни преговарачком тиму, који треба да седи преко пута нас.

Међутим, сви су сведоци да је преговарачки тим Владе Републике Србије одлазио на преговоре, на Косово и Метохију, одлазио у Приштину. Са друге стране није било никога. Један једини пут, чини ми се, да је преговарачки тим косовских Албанаца дошао на преговоре, са преговачким тимом Владе Републике Србије, подстакнут споља, да направе један уступак својим менторима и спонзорима, који су им вероватно рекли да би било добро да се појаве на тим преговорима.

Можда је било и подстакнуто оним величим политичким, дипломатским гафом, који је направио амерички дипломата Ричард Холбрук, када је отворено показао да Американци врло добро знају ко су предводници шиптарских терориста, где се налазе, где могу да их нађу да разговарају са њима, па чак и да се пријатељски фотографишу са њима. А, изашли су на преговоре, међутим, осим фотографисања, нису били вољни да започну некакву обзидну врсту преговора, него су само, ето, медијски позирали, показали се Западу, показали своје право лице и више се никада нису враћали.

У то време се њима чинило да су терористи на Косову и Метохији ојачали, да су доволно јаки и да могу слободно да заузимају територије Републике Србије, поједина села на Косову и Метохији. Међутим, то је био само њихов лажни привил, јер Влада Републике Србије и Министарство унутрашњих послова, нису хтели да покажу сву своју снагу, жељени да понгеде наше становништво, држављане Републике Србије од санкција, које би уследиле са Западу, да смо свом силом супротставили терористима на Косову и Метохији.

Међутим, када су се терористи учинили себи привидно јаким, ми смо им ипак узвратили и ослободили све путне правце, заштитили цивилно становништво, српско, на Косову и Метохији, и ослободили поједина села, која су терористи окупирали, у којима су имали своја упоришта. Никакви предлози са стране косовских Албанаца нису дошли у Владу Републике Србије, тако да се преговори тренутно налазе на мртвој тачки и ми очекујемо да, када они буду спремни и вољни за преговоре, да нашим оде у Приштину и да се договора и преговара о ономе о чему се може преговарати.

Шиптари сањају погрешан сан

Никаквих измена границе не може да буде, ни о каквом сну о независности Шиптари не смеју да сањају, Шиптари се сувише ослањају на своје спонзоре, на Американце и на Немце, мислећи да ће им републику Косово они извојевати. Ми можемо да се суочимо можда са по-

литичком реалношћу, стварношћу наше државе и да можда већина косовских Албанаца и жели ту републику, међутим, моје дубоко мишљење је да они, иако преко 50% Албанаца на Косову и Метохији жели да се одвоји из ове државе и жели да оснује своју републику, нису спремни за то да гину.

Они су спремни на то да им неко са стране, Американци или Немци, поклоне ту републику. Међутим, за сада таквих наговештја нема, чак ни од стране Американаца, и они су суочени са политичком стварношћу, тако да, што се тиче преговарачког тима Владе Републике Србије, оно што ми можемо највише да понудимо албанској националној мањини у Србији, то је аутономија албанске националне мањине, а не аутономија територије која се зове Косово и Метохија.

Ако сматрају да су им некаква национална права угрожена, а интересантно је да то још никада нису истакли, никада нису конкретно рекли - која би то национална права била угрожена, ми смо вољни да им у том правцу понудимо аутономију. Дакле, зна се шта су националне мањине у Европи, зна се како су решавани проблеми националне мањине, рецимо, Аустријанаца у Италији, како су решавани проблеми словеначке националне мањине у Аустрији, како су решавани проблеми мађарске националне мањине у Румунији итд, дакле, можемо да баратамо чињеницама и да разговарамо у правцу давања одређених права у области школства.

Ако не жеље да се лече са нама, можемо им давати и шире права, нека то организују сами, дакле, у области здравства, у области социјалне заштите, у области сваке врсте осигурања, али, када се прелази на терен политичке аутономије, ту је велики знак питања, колико смо ми спремни да им пружимо, колики су њихови велики апетити.

Колико могу да пратим из штампе, пошто званичних контраката између Владе Републике Србије и представника политичких партија Албанаца са Косовом, нема, дакле, моји извори и извори Владе Републике Србије се базирају на медијима који су близки, изгледа, политичким партијама албанских националних мањина, они нису спремни да разговарају у том правцу. Њима је неко улио сан и обећао да ће имати републику и они нису задовољни, чак више ни решењем Устава из 1974. године.

Избори после пописа становништва

Водитељ: Шиптари који се сада враћају својим кућама, у великом броју изјављују своју лојалност Републици Србији. Може ли се очекивати да они формирају своје нове облике политичког организовања и деловања, чији би представници прихватили разговор са Владом Републике Србије, а да се тиме одрекну ових политичких субјеката

својих странака, које не прихватaju тај дијалог, или у том дијалогу искључиво захтевају сепаратистичка опредељења?

Маја Гојковић: Не знам да вам одговорим на то питање зато што заиста немам увид у то шта се дешава на политичкој сцени Албанаца на Косову и Метохији. Постоје неколико већих партија, које су се како-тако доказале на тим неким њиховим интерним изборима. Заиста, није на Републици Србији, која те изборе није организовала, то су били некакви паралелни тајни избори, да каже да ли је то права волја Албанаца на Косову и Метохији, или није. Ми нећemo правити питање око тога, ми ћemo прихватити тај преговарачки тим састављен од партија које су победиле на тим некаквим тзв. изборима косовских Албанаца.

Тако смо прихватили као једну од највећих странака Демократску партију Ибрахима Ругове, Демократски савез Косова и његов преговарачки тим. Претпостављам да, када се смири ситуација на Косову и Метохији, када се распишу поновни избори, да ће ту појавити више политичких опција, да то нећe бити једна преовлађујућа партија, али ти избори ћe бити организовани на потпуно другачији начин.

Прво, знаћemo колика је бирачка маса, јер без пописа становништва, немогућe је говорити колико има бирача на Косову и Метохији, припадника националне мањине, а са друге стране, ти избори ћe бити контролисани и од државних органа, а што се на тиче, што се тиче Владе Републике Србије, посматрачи из суседних држава су добро дошли. Били су присути на државним изборима за органе Републике Србије, за оргane Републике Црне Горе.

Дакле, они не могу да се мешају у наше унутрашње ствари, али да посматрају изборе, да виде да је регуларност у реду, ми немамо ништа против тога. Ви сте на почетку рекли да се многи Шиптари, Албаници са Косова и Метохије враћају кући. Морате да схватите да су и многи Шиптари на Косову и Метохији веома незадовољни политичком, која се води од стране њихових националних партија, незадовољни су, ја не знам ниједног грађанина ове државе, па ни грађане на Косову и Метохији, који су срећни због тога што морају да напуштају своје куће.

Многи су принуђени да напуштају своје куће зато што су терористи правили упоришта у појединим селима. Видeli сте снимак на државној телевизији, првом и другом дневнику, у многим специјалним емисијама које су посвећене Косову и Метохији ових дана, праве логоре, бункере и то је све урађено у селима из којих је истерано цивилно становништво.

Истерано да би терористи имали слободан простор за маневришење, да би склонили своје породице, а друго, да би направили једну фантастичну медијску

слику, за Запад како су Албанци претерани из својих кућа, како нам прети и велика хуманитарна катастрофа и тако даље. Све то има своје заштото је рађено и све је то врло добро смисљено, не од стране косовских Албанаца, јер немaju толико ни снаге ни памети, ни интелектуалних величина, него из многих шпилјских центара који раде и у нашој држави и са стране. Једне од таквих смо већ споменули, а велику улогу играју медији на Западу, нажалост и неки код нас.

Увести ред на Косову и Метохији

Водитељ: Споменули сте и изборе. Због чега по вашем мишљењу Шиптари не учествују на изборима, или веома мали број учествује на изборима који се организују у оквиру Републике Србије, односно Југославије.

Маја Гојковић: Они већ дуже времена не учествују на изборима који се организују за државне органе Републике Србије и Републике Југославије, зато што не желе да признају ову државу. Они желе све привилегије од ове државе, они желе плаћено школство, здравство, желе и користе пензије, а желе и добијају наше пасоше, а не желе овој држави ништа да пруже.

Водитељ: Према неким ранијим сазнањима на Косову живи не мали број Шиптара који немaju југословенско држављанство. Колико таквих има међу терористима и уколико су они сада пребегли у Албанију или неку другу земљу, да ли ће им се дозволити, да ли ће имати право да се врате у Југославију?

Маја Гојковић: Од 1941. године ако не и раније, да не зализим у дубоку историју, да идемо само на ову нову историју која је највероватније и довела до овакве ситуације на Косову и Метохији, Срби су систематски претерани са Косова и Метохије, а Албанци су систематски из Албаније досељавани код нас. Огроман је број становништва на Косову и Метохији који немaju наше држављанство и то је један од великих разлога зашто Шиптари на Косову и Метохији не желе да учествују у попису становништва.

Тако би се утврдило ко јесте, а ко није становник наше државе, и ко је дошао из Албаније. То је један од великих разлога зашто се не учествује ни на пописима и зашто не желе да учествују на републичким и савезним изборима. Ипак треба, колико ја знам, по правилу, донети некакву личну карту, а многи од њих то заиста не поседују. Ред се мора увести на Косову и Метохији, а једна од мера ће свакако бити попис становништва, сређивање катастарских књига које ће нам показати право стање на Косову и Метохији, чија је земља и колико има Албанаца који живе на Косову и Метохији. Албанске смиграције у иностранству и њихови политичари у Пришти-

ни барају са огромним цифрама, међутим то уопште није истина.

По процени Владе Републике Србије, укупан број Албанаца на Косову и Метохији, чак са њиховим политичким и економским имиграцијама у Западној Европи, не прелази милион. Нови попис становништва, а немамо ништа против да нам помажу и експерти из Уједињених нација и Европске заједнице да би видели да је попис становништва добро урађен, ће показати заиста право стање.

Војска и полиција дорасли сваком задатку

Водитељ: Сада ће наша режија пусти музiku из студија, да бисмо ми у међувремену проверили да ли је пристигло још које питање наших слушалаца. Настављамо са нашим разговором. Сада једно питање везано за наоружавање терориста. Огромне количине наоружања предали су терористи надлежним органима Србије. Вероватно још доста тог оружја има у рукама терориста, на међутим се питање, откуд толико оружја на Косову, када знамо да постоји и погранично и унутрашње обезбеђење.

Маја Гојковић: Знате шта, граница према Албанији између Југославије и Албаније је заиста једно разуђено подручје и тешко га је било покривати. Многи шверцерски канали су постојали и постојају, а Министарство унутрашњих послова и Војска Југославије су се заиста ових месеци избориле да ту границу заштите и да спрече канал дотурања оружја.

ПРЕДСТАВЉА СЕ, У СТАВРИ ЗНА СЕ ДА СУ СЕСЕСИОНИСТИЧКЕ ГРУПЕ, ДА СУ ТЕРОРИСТИЧКЕ ГРУПЕ КОРИСТИЛЕ ТУ НЕПАЖЊУ ДРЖАВНИХ ОРГАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У РАНИЈЕМ ПЕРИОДУ И УСПЕВАЛИ ДА СЕ НАОРУЖАВАЈУ. ЗНА СЕ ДА СЕ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ НАЛАЗЕ ВЕЛИКИ ШВЕРЦЕРСКИ КАНАЛИ, СЕДИШТА ВЕЛИКИХ ШВЕРЦЕРСКИХ КАНАЛА ОРУЖЈА И ДРОГЕ. ТО СУ ОСНОВНИ ИЗВОРИ ПРИХОДА ТЕРОРИСТИЧКИХ ГРУПА НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ.

Један од догађаја који су утицали да се тако велика количина оружја нађе на нашој територији и територији Косова и Метохије, у рукама терориста, били су и познати догађаји пре годину дана који су се дешавали и који су замало нису завршили грађанским ратом у Албанији. То је искоришћено за дотурање оружја из Албаније, из матичне државе у руке терориста на Косову и Метохији.

Ови данашњи догађаји на територији Републике Албаније нису случајни и веома су повезани са догађајима на Косову и Метохији и са претњама министра Немачке који нам прети ових дана бомбардовањем. Све је то веома уско повезано. Међутим, Војска Југославије и МУП су показали да су дорасли оваквом задатку и ја мислим да су у великој мери успели да спрече нови поток оружја.

Ако Српска радикална странка буде у власти на савезном нивоу, инсистираће на хитном давању држављанства избеглицама

Међутим, терористи се сназају на све начине, Запал се труда на све начине да им помогне и многе такозване међународне хуманитарне организације се не баве својом хуманитарном делатношћу, него својом хуманошћу према терористима, па чак поред лекова дотурају и новац и оружје.

Политички успон Српске радикалне странке

Водитељ: Госпођо Гојковић, собизром да сте ви потпредседник Српске радикалне странке, не бисмо смели у овом нашем разговору занемарити нека питања која се директно односе на вашу странку. Евидентно је да Српска радикална странка у последње време посебно и сигурно јача своју политичку позицију у Србији. Може ли се очекивати да наредне локалне изборе да ћете постићи велики успех него што сте га постигли на претходним локалним изборима.

Маја Гојковић: Српска радикална странка је заиста доживела један свој политички узлет од последњих републичких и председничких избора. Ви знајте како је на претходним изборима прошао наши председнички кандидат, др Војислав Шешель, а кандидати Српске радикалне странке на републичком нивоу су заиста сјајно прошли и након тих избора показали смо да смо друга по величини политичка партија у нашој Републици.

Друга по величини после блока странака који чине СПС, Удружене левице, а као странка која увек појединачно

излази на изборе, показали смо да смо најјача политичка опција. На локалним изборима пре две године, извојевали смо победу у општини Земун, и у општини Темерин. Српска радикална странка у последње време заиста доживљава један велики политички успех, успон и показала је, откако је узела власт у Земуну, на једном конкретном локалном нивоу, шта све може да уради када самостално влада, једном општином и тим потезима је стекла поверење многих грађана.

То је утицало да на следећим изборима освојимо више гласова, а очекујемо да на новим локалним изборима, који се очекују у Републици Србији у скорије време, освојимо много више општина него на претходним изборима. Мислим да смо једна политичка опција која заиста показује, када јој се конкретно да власт да може да испуни своја политичка обећања.

Убедљива победа др Николе Поплашена

Водитељ: Ових дана смо чули, истински незваничан податак, односно информацију да је председник Српске радикалне странке Републике Српске др Никола Поплашен, да има највише гласова за функцију председника Републике Српске. Да ли ви располажете неком поузданом информацијом у вези са тим?

Маја Гојковић: Ево, видели су сви грађани Републике Србије и наши слушаоци који слушају ову емисију да је кандидат Српске радикалне странке и заје-

днички кандидат Српске демократске странке убедљиво победио кандидата Биљану Плавшић за председника Републике Српске. То је др Никола Поплашен.

По резултатима Српске радикалне странке у Републици Српској, које смо имали ове у Србији прегледали и упоредили, неминовно је да је др Никола Поплашен постао нови председник Републике Српске. По данашњим подацима око 40.000 гласова др Никола Поплашен има више него Биљана Плавшић. Видићемо зашто ОЕБС не жели да, још увек, иако има те исте резултате, јер по нашим изворима се ти резултати савршено поклапају са резултатима радикала из Републике Српске, зашто не излази у јavnost са тим подацима.

Међутим, превара би морала да буде заиста огромна, да би они анулирали резултате др Николе Поплашена и свог фаворита прогурали за председника Републике Српске. Сами грађани Републике Српске знају врло добро за кога су гласали, ко је победио.

Такође су највећи број гласова за републички парламент освојили Српска радикална странка, СДС, а у благој предности је за члана председништва Босне и Херцеговине из Републике Српске победио господин Момчило Крајишник, а видећемо какви ће резултати на том нивоу власти бити до краја, када се саберу и пристигли гласови из иностранства и из Уније.

Новим законом о информисању иле се на већу либерализацију медија, али и на пооштрену одговорност за изговорену или написану реч

Нови концепт својинске трансформације

Водитељ: Закон о трансформацији друштвене својине усвојен је прошле године. Неке припреме су већ извршене за његову примену. Ових дана се најављују неке измене и допуне тога закона и то наравно захтева Српска радикална странка. О чиму се ради?

Маја Гојковић: Добро сте рекли да је Закон о власничкој трансформацији донет пре годину или две године дана. Међутим, Српска радикална странка је у свом предизборном програму и у својим предизборним обећањима имала нешто другачији концепт власничке трансформације од концепта који је примењен у овом постојећем закону.

У тренутку формирања Владе националног јединства, тај ресор власничке трансформације управо је припао, да тако кажем, Српској радикалној странци, и данас је на челу тог министарства наш истакнути члан и републички посланик и заиста један успешан министар у нашој Влади, Јоргованка Табаковић.

У овом кратком периоду, колико смо на власти, то је нешто преко сто дана, Јоргованка Табаковић, је као министар, направила свој концепт, свој предлог закона, и ја не бих излазила са неким конкретнијим решењима данас, јер ја наступам по први пут и као потпредседник Српске радикалне странке, али и као министар у Влади националног јединства и међу нама постоји договор - да се у јавност иступа само када се изнађе један консенсус око неког постојећег предлога закона.

Тај нацрт министра власничке трансформације дат је министрима оној другој половини владе на разматрање и у току су преговори да ли ће се поједине њене примедбе, захтеви за промену поједињих законских решења, усвојити и да ли ће то бити на једној од првих, наредних седница републичке Скупштине. Кратко речено - иде се ка много, много једноставнијим решењима власничке трансформације, од онога што је предвиђено данашњим законом.

Приоритетни задатак – држављанство избеглицама

Водитељ: Др Војислав Шешель, председник Српске радикалне странке и потпредседник Владе народног јединства Републике Србије, недавно је изјавио да би требало убрзати, можда поједноставити питање држављанства, признавање и пријем у држављанство. Шта нам можете о томе рећи?

Маја Гојковић: То је био такође један од сегмената нашег политичког предизборног обећања на протеклим изборима, међутим давање држављанства није у домену Владе Републике Србије,

дакле, није на републичком нивоу, него на савезном нивоу.

Како нас очекује једна нова трансформација Савезне владе, али претпоставља се да ће Влада на нивоу Савезне Републике Југославије такође бити формирана као нова влада националног јединства, где ће бити заступљена политичка, нова политичка слика и сцена из Србије и Црне Горе, претпостављамо да, ако услови буду прихватљиви, да ће Српска радикална странка партципирати у власти на том нивоу. Један од наших првих, приоритетних задатака, биће поједностављење и давање држављанства свим држављанима ове државе, који су једно време живели на бившим просторима СФРЈ.

"Независни" на јаслама Запада

Водитељ: А сада два питања која се односе на информисање. Прво, какво је ваше мишљење о средствима за информисање на подручју Србије, односно Југославије, посебно кад је реч о овом синдрому на Косову?

Маја Гојковић: Ја сам на почетку наше разговора рекла да Србија има много проблема на спољашњем и на унутрашњем плану. Што се тиче спољашњег плана, ту је све јасно. Видимо које све државе воде главну реч кад је у питању стање у СРЈ, кад је у питању криза на Косову и Метохији, које државе отворено стају на страну терориста на Косову и Метохији. Међутим, оно што може мене као грађанина ове државе много више да боли то нису странци и покушаји страног мешања.

То је понашање неких домаћих људи, домаћих новинара, домаћих медија. Можда турец "домаћи медиј" треба ставити када су у питању они медији који су финансирали са запада, ставити под велики знак питања. Интересантно је како они воде да машу пред нашим очима, очима грађанства, својом независношћу, а свако ко је зрео и ко зна својом главом да рэмшишља у овој држави, види да та реч "независност" уопште не постоји. Како неко може да буде независан ако се тачно зна извор финансирања? Или си финансиран од стране државе или си финансиран од неког са стране, или си финансиран од власника.

Врло је мало приватних медија у овој држави. Можда чак и не постоје, а да нису финансирали споља. Чак, тржиште угаси поједињи медиј па онда неки медијски и светски монитори дају нову инјекцију паре, да би се тако нешто вратило на тржиште, да би вршило чисто пропагандну, односно антипропагандну делатност против Србије.

Таквих медија је велики број, али су они минорног тиража у Србији, поготову у Београду. То су "Наши борбe", "Данас", "Дневни телеграф", "Време", "Били", "Глас јавности", многи, многи који се разликују само по извору инфо-

рмишења. Да ли су амерички или су немачки пулени.

Заиста је срамно оно што се дешива на насловним страницама у тим медијима. Када је откривен већи број гробница на Косову и Метохији, где су нађене жртве, цивилне жртве, убијане и спаљене од стране терориста на Косову и Метохији, они су о томе писали под сенком сумње. И, веома је срамно да они тзв. ослободилачку војску Косова и Метохије називају ослободилачком војском. Мислим, то су мале тајне пропагандног рата против наше државе.

Закон о информисању против издавника

Водитељ: Друго питање, везано за информисање, односи се на Закон о информисању. С обзиром да је господин Вучић представник Српске радикалне странке, министар у Влади народног јединства за информисање, онда сте вероватно обавештени о томе - можемо ли очекивати ускоро тај Закон.

Раније је било неколико разних верзија на расправи, али од тога ништа нема. Господин Вучић је недавно на Скупштини Удружења новинара на Златибору обећао, односно изјавио да се може очекивати доношење тог закона. Међутим још нема никаквих званичних информација о првој, радној верзији за јавну расправу.

Маја Гојковић: Јесте, Министарство информисања, министар Александар Вучић је ту радну верзију Закона заиста написао. Радна верзија се налази у Влади. Дата је на разматрање и другим министрима и министрима који нису у Српској радикалној странци, а у јавност ће се изаћи са конкретним предлогом закона. Иде се на већу либерализацију медија, али и на поштрену одговорност за изговорену или написану реч.

Водитељ: На крају, госпођо Гојковић, једно питање везано за жене. Сада се у Влади Републике Србије, а и на другим одговорним функцијама на нивоу Републике налази више жена него икада до сада. Значи ли то да су жене добиле битку у борби са мушким шовинизмом?

Маја Гојковић: Жене, које се налазе у Влади Републике Србије, чланови су Српске радикалне странке и никада нису биле суочене са мушким шовинизмом. Нама је увек била пружена шанса, зависно од способности, од наше памети, од наше прдорности, а никада од тога да ли је неко мушки или женско.

Водитељ: Хвала. С обзиром да немамо питања наших слушалаца и с обзиром да је истекло време које смо предвидeli за овај наш разговор, ја завршавам с овим разговором, а вама се госпођо Гојковић најлепше захваљујем што сте били спремни да отворено, без унапред припремљених питања, одговарате на наша питања и позивамо вас да опет будете гост Радио Врбаса.

Маја Гојковић: Хвала и вама.

ЈОРГОВАНКА ТАБАКОВИЋ, МИНИСТАР ЗА ЕКОНОМСКУ И СВОЈИНСКУ
ТРАНСФОРМАЦИЈУ У ВЛАДИ СРБИЈЕ
НА ТАЛАСИМА РАДИО ВРБАСА, 30. СЕПТЕМБРА 1998. ГОДИНЕ

ПРИВАТИЗАЦИЈА У СРБИЈИ

Назив министарства за економску и својинску трансформацију говори о намери државе да сва својина, која се у дугом временском периоду називала свачијом и ничијом, добије правог власника који ће је штитити, увећавати и чувати од разграбљивања које је било на сцени неколико година уназад, поготово у симбиози друштвених и приватних фирм.

Водитељ: Данас од 16 до 17 часова гост Радио Врбаса биће Јоргованка Табаковић министар за власничку трансформацију у Влади Србије. Тема емисије - власничка трансформација. Уредник и водитељ емисије, главни и одговорни уредник Владимир Радановић.

Поштовани слушаоци Радио Врбаса, добар дан. У нашим ранијим емисијама обавестили смо вас да ћемо данас разговарати са госпођом Јоргованком Табаковић, министром у Влади Републике Србије за економску и власничку трансформацију, чланом Председничког колегијума Српске радикалне странке и савезним послаником. Госпођо Табаковић, добро дошли у Радио Врбас, и у Врбас као грађа. Да ли сте раније гостовали у Врбасу, у Радио Врбасу нисте, али у месту Врбас, да ли сте били?

Јоргованка Табаковић: Добар дан нашим слушаоцима и вама, боље вас напомена и посебно ми је задовољство што сам данас први пут у вашем граду и у Радио Врбасу.

Водитељ: Дозволите да овом приликом честитам радикалима на избору Николе Поплашена за председника Републике Српске, а то је уједно и председник Српске радикалне странке у Републици Српској.

Јоргованка Табаковић: Захваљујем се на честитци и све те честитке примам с поносом, и страначким и личним, али и са једним изузетно важним осећајем дужности због свих обавеза које очекују др Николу Поплашена, на месту које је сасвим заслужено освојио.

Јединствени став Скупштине

Водитељ: Пре него што вам поставим прво питање, да обавестим наше слушаоце да се и они могу укључити у разговор, односно постављати вам питања преко наших телефона у студију 706-360 и 702-707.

С обзиром на вашу функцију у Влади, разговор ћемо претежно водити о својинској трансформацији и о Закону који је, у вези с тим, донет. Али, на почетку не могу да избегнем питање о

утисцима са заседања републичког Парламента, одржаног 28. септембра.

Јоргованка Табаковић: Па, по први пут су моји утисци са заседања републичког Парламента такви да ме једноставно држе у осећању поноса због јединства оствареног по питању Косова и Метохије.

Моје лично задовољство је веће јер ја живим на Косову и Метохији, прецизни-

је у Приштини, сада одвојена од породице, с којом проводим само викенд, али су доле и моја деца, и супруг и остала родбина и пријатељи и они други које сте стекли, сразмерно количини успеха које постижете као човек. И, јединство остварено по питању Косова и Метохије, у смислу да Косово и Метохија не смеју, ни по коју цену, да буду предмет трговине, уступања, или било как-

Јоргованка Табаковић:
остајем са породицом у Приштини

вог другог кукавичког понашања, мене лично испуњавају задовољством, да ће Влада којој припадам и која, ево, за шест месеци има одређене учинке на тим просторима, наставити да показује изузетну решеност да тај проблем не одлаже, не прећуткује, и да о њему не говори, него да га заиста решава. Ја мислим да је решавање тог питања садржано, пре свега, у једном обрачунавању, онаквом каквом заслужују терористичке акције на Косову и Метохији, без обзира како на то гледају они који желе да виде у свему томе само своје интересе.

Не кажем да о свету не треба водити ратуна, али треба много више рачуна водити о својој кући и врло је похвално да све велике парламентарне странке покажу у томе апсолутно јединство и да од 229 присутних посланика, њих 227 гласа за мере и закључке које је Влада Србије поднела.

Недужни гину на бранiku државе

Водитељ: Са те седнице о којој ви говорите, чули smo једну веома значајну, а и вазничину изјаву да је тероризам поражен и да су престале антитерористичке активности снага безбедности.

Може ли се сада очекивати да се у спрези терориста и њихових душебрижника у иностранству, инсенира неки догађај који би могао дати повода НАТО снагама да остваре пријезљивању акцију на подручју Србије?

Јоргованка Табаковић: Па, ви говорите да ли се може очекивати, а тако нешто се десило већ синоћ, односно јутрос. Инсенирана је једна катастрофа, у близини места где се је прошлог викенда погинуло пет људи који су одлучили да се баве позивом одбране земље. Пет патриота, који су одлучили да се баве позивом заштитника наше домовине, онако као што други одлучују да се баве позивом лекара, професора, ковача.

Али, људи који се, бавећи се тим позивом, налазе на бранiku отаџбине, стварног тренутка су, на подручју Косова и Метохије, изложени заиста опасности да погину. На том месту, где је погинуло тих пет недужних, свака је жртва недужна у том антитерористичком рату доле, десило се да инсенирају катастрофу да је, наводно, неких 16 цивила, међу којима има и деце, опет кажем наводно, у осветничком наступу српске полиције убијено и поклано.

И јутрос светска штампа о томе греши, а да немају ниједан деш и никакав доказ, ни следочење неког очевица. Једноставно се позивају на новинаре "Ројтерса", на одређене новинаре страних агенција који су ту са разним задацима и ја заиста не могу да употребим некублају реч, сем са зајатком да се од лажи направи истина и да се жртва претвори у целата, а све то треба да послужи великој сили која се зове Америка и која покушава да од североатлантског НА-

ТО пакта направи снагу којом ће наметати мир читавом свету, односно наметати свој систем вредности.

Оно што ме охрабрује да се тај инсенирани сукоб и жртве неће моћи да употребе, јесте то да је данас, ево, вашим слушаоцима и превести могу да саопштим, јер сам у сталном контакту са својом родбином и пријатељима у Приштини, да је екипа Међународног комитета Црвеног крста, на том истом месту данас налетела својим возилом на минско поље и да је троје повређених и један је преминуо.

Ја се надам ће те жртве светских моћника учинити да погледају ствар под правим светлом и да једноставно у моменту кад они сами треба да поднесу неку жртву, неће на то бити спремни. Тако да се једноставно надам да сви ти покушаји инсценације, "Маркала", које могу да буду опште место за такву врсту медијских лажи које се у рату, медијском и сваком другом користе, а овог пута неће имати оправдање.

Циљеви својинске трансформације

Водитељ: Сада да прећемо на разговор о ономе што је и било главни повод за ваше гостовање у данашњој емисији. Пре свега, да чујемо који су то основни циљеви својинске трансформације, односно циљеви приватизације друштвених и државних својина?

Јоргованка Табаковић: Па, самим доношењем Закона у прошлјој години, желело се да се једноставно друштвена својина, која је током 50 година показала своју неефикасност, трансформише у приватне, али не на начин да сама приватизација и добијање титулара те својине, постане себи циљ.

Управо назив Министарства за економску и власничку трансформацију говори о намери државе да сва својина, која се у дугом периоду времена назива свачијом и ничијом, добије правог власника, који ће је штитити, увећавати и једноставно чувати од разграбљивања које је било на сцени неколико година уназад, поготово у симбиози друштвених и приватних фирм.

Међутим, тај циљ да се повећа ефикасност употребе друштвених средстава, мислим да неће моћи у пуној мери бити остварен постојећим Законом о приватизацији, управо из разлога што је овај закон који је донет, покушај да се отвори процес приватизације.

Међутим, он је прилично компликован већ тиме што није обавезан, он није ни орочен и процедура је тако тешка у примени, да ће једноставно обесхрабрити оне који у њега уђу, с обзиром колико трошка изискује да се направи процена вредности капитала. Треба платити пропенавачима, па треба државној Дирекцији, која је у саставу Министарства, поднети процену вредности на верификацију, а то опет кошта.

Затим, комплатна процедура која се примењује у том поступку је врло сложена, тако да ће само они, заиста упорни, а у Војводини је таквих много, и они који су прави домаћини, па кад зарађују хоће и да знају коме зарада иде, успети да истражују у том процесу. Иначе, мислим да морамо да радимо мало на иновирању овог закона и оно што је Министарство, на чијем сам ја челу већ урадило, уредило нови трошковник око процене вредности капитала, који значи снижавање трошкова процене вредности и верификацију те процене, на половину.

Пошто ја још никде нисам медијски промовисала те нове, снижене цене, него, ево, на вашем радију, желим да вам кажем да читав овај процес видим на начин где не треба промовисати ни министра, ни причу о приватизацији, већ саму приватизацију и то на начин да је урадимо, док се још шта има приватизовати.

Да не дозволимо да се у спрези тих друштвених и приватних фирм прелије капитал и да на крају не остане ништа за тржиште капитала. А зашто то кажем? Ако имате директоре друштвених фирм који не запошљавају своју децу у тим фирмама, јер су успешни и добре, него им отварају приватне фирме са истом или сличном делатношћу, сасвим је јасно да је то последњи тренутак да се такве фирме сачувају.

Туђа капа добро не стоји

Водитељ: Ми о томе, о чему ви говорите, имамо веома скромно искуство. И, вероватно да ћемо морати користити нека искуства савремених тржишних економија, па би било добро да кажете - чији је то модел трансформација својине у свету, који би одговарао нашим условима.

Јоргованка Табаковић: Па, ево, да почнемо од последњег питања. Морамо схватити да туђа капа на нашој глави добро не стоји. Туђе моделе на наше услове не би требало примењивати. Међутим, наша искуства нису скромна, али су негативна.

Ми се девет година после приватизације, која је починала 90-их година, неславно, данас налазимо поново на почетку тог процеса. Мислим да се ради о једном, готово идеолошком питању, да се тешко може да раскрсти са својином која одређеном слоју људи, чак то нису ни политичке структуре, него врло јаке, лобистичке структуре, које су блиске политичкој олигархији, које су свесне да се на бази те свачије и ничије својине први врло велика моћ, која може да се употреби, и она је тада корисна, али када се злоупотреби, онда она служи само одређеном кругу људи, који данас, у ствари, и показује највећи отпор процесу приватизације.

Зашто кажем да нам искуства нису баш мала? Па 90-их година када се кре-

нуло у процес, прве две године је тај процес добио на снази, тако да смо ми негде до 93. године имали приватизовано 44% укупног капитала. Од тога 42% је било државног, а 44% приватног капитала. Само она мала разлика од неких 14% је била приватна.

Међутим, 1994. године, средином лета, верујем да се сећате, а неке успешне фирме из Војводине врло се нерадо сећају тог тренутка, десило се да је Ђинђић, врло неуко и несмотрено у републичкој Скупштини поднео захтев за ревалоризацију приватизованог капитала, и то бранећи се инфлацијом. Поништо је инфлација имала енормне цифре, уместо да решавамо узроке, мисмо покушали да решимо последицу.

Значи, нисмо спречавали инфлацију, него смо хтели да зауставимо приватизацију која је добила на интензитету због инфлаторних процеса. Шта се дешава? У Скупштини се усваја тај закон о ревалоризацији. Након њега, следи правилник, где се, мислим, покушава да у математичке оквире уведе одлука да се приватизованих 44% капитала мора свести на укупни проценат од 3-5%.

То је и учињено и из тог неславног правилника су произашли и судски спорови, од којих је, негде их је око 500 било, од којих је око 400 још увек нерешено и сви су сад подведени под овај нов закон, где надлежност у тим споровима има само Виши привредни суд. И, заиста је тешко некоме, ко хоће да ради и добро и поштено и да зна чијом имови-

ном ради и коме ће припадати резултати рада, да се поново упусти у процес приватизације, ако му се може десити Ђинђићева ревалоризација, односно, језиком правника речено, општа правила несигурност да, ако сте данас почели да отплаћујете деонице, и ако их за три до четири године на тржишту капитала треба прометати и од њих добијати неку дивиденду, ви због искуства које нам се десило, једноставно нисте сигурни да оно што уложите, да ће сутра и бити ваше.

Мислим да је тај кредит поверија у процес приватизације истрошена и да нам он у суштини прави највише проблема. Јер, без обзира што по овом закону приватизација није обавезна, он има врло велике стимулансе за раџнике, јер омогућује да до 60% процене вредности радници могу стечи кроз бесплатне акције.

Међутим, очигледно је, пошто је свега 38 предузећа ушло у тај процес у овој години, да тај мали број предузећа, који је кренуо у поступак, говори о томе да ти подстицаји нису доволно стимулативни, управ због оног лошег искуства и правне несигурности, за које смо ми као друштво, једноставно, криви, односно ранији политичка власт. Тако да мислим да на путу убрзана овог процеса, нама стоје многе препреке.

Те препреке су, пре свега, лоше искуство, али и општа нестабилност, где, док вам родбина и пријатељи јављају са Косова о каквој је ситуацији реч, док милиција гине, ви једноставно не можете да

се окренете материјалном стицању богатства, неком правом раду, док вам је живот у опасности. С друге стране, страни капитал, без којег је једноставно немогуће доћи до свежег новца, којим ће се надокнадити и технолошко заостајање и све оно што смо пропустили уназад неколико година санкција које смо трпели, једноставно, хоће да наплати ризик улагања, ризик нестабилног простора на који треба да уђе.

Међутим, на нама је велика обавеза да друштвену имовину сачувамо од те врсте трговања, који покушавају да наплате тај наш компликовани политички тренутак, и за мали новац дођу до неких вредних и капиталних објеката, које смо сви ми као друштво грали, а да у исто време тај капитал доведемо, јер када се тај страни капитал буде улагао, од Косова па надаље, тада ћemo ми имати светску заједницу, тзв. међународну заједницу уз себе, јер једини језик којим она проговара, то је језик капитала и профита. Е, у тој комплексној ситуацији остаје ресорном министарству да управља оне који се двоуме да ли да у процес уђу, да у њега заиста уђу, јер подстицаје које овај закон има, заиста треба искористити.

Поједностављеном процедуром брже у приватизацију

Водитељ: Уважавајући те проблеме које сте ви навели, молим вас да, ако можете бар оријентационо кажете, кад би

Републички парламент: потпуно јединство остварено
по питању Косова и Метохије није забележено у вишестраначкој историји Србије

се могло очекивати ступање на снагу тог закона, са изменама и допунама.

Ово вас питам и стога што су нека предузећа на подручју Врбаса већ обавили доста тога посла и процену послали Дирекцији за процену капитала и очекују верификацију или одређене примедбе на ту процену, а, ево, у последње време је дошло до пролонгирања примене закона донетог прошле године.

Јоргованка Табаковић: Прво, закон се уопште, тј. његова се примена не пролонгира и није коректно користити могућност измене Закона као изговор за неулазак у процес. То је једноставно, не разлог, него изговор. Ако ви имате Закон о својинској трансформацији по којем, од дана кад сте предали процену вредности капитала Дирекцији на верификацију, под условом да све рокове поштујете које је Закон предвидео, тек 2005. године малићете да будете предузеће у којем ће се тачно знати ко је власник којег дела капитала, односно биће у потпуности приватизовано.

Не може се говорити да примену Закона успорава прича о његовој изменама. Ми се управо трудимо да учинимо измене које ће тај процес скратити, поједноставити, убрзати, али правно правило да се штите сви они који су у процес ушли по постојећем закону, је применљиво и врло је често садржано у свим напним законима, поготово пореским, нпр., где се каже - сви они који су у процес ушли по раније важећим законима, задржавају право на повољнији третман.

Значи, могу искористити право по овом закону, ако им се чини повољнијим, или ако се евентуално измене, да иде процес по том закону. Међутим, те измене, и ако се десе, за шта се ми боримо и трудимо, једноставно неће успорити процес, него ће га само убрзати, поједностављеном процедуром и једноставно ја, иако сам задужена да постојећи закон док је на снази примењујем, морам рећи да светска искуства, пошто сам вам остала дужна и то, показују да ова врста инсајдерске приватизације, са превисоким учешћем радника у капиталу, једноставно није довољно добра.

Знате, радник се налази растргнут између потребе да остварује право на већу плату, с једне стране, и с друге стране, да остварује право на дивиденду. Слично проблему који има сваки управни одбор, формално акционарске банке, акционарска друштва, у коме у управном одбору сеље највећи дужници и, најврдно, највећи акционари, који су расстргнути између интереса да користе што више кредита по што нижим каматама и да тако превалују профит себи, а да су, с друге стране, како акционари заинтересовани за што већу дивиденду.

То су интереси који су супротстављени и које не може да помири ниједан закон, ниједна пословна култура, нити било шта друго. Ми једноставно не треба да измишљамо ни топлу воду, нити

је било који други, генијални изум потребан у овој области. Нама остају предности и грешке земља у транзицији Источне Европе, где можемо да постојимо закон, са неким иновацијама, учинимо много применљивијим и квалитетнијим, и ако ми не орочимо процес, ми ту нико урадили ништа.

Ево, људи који су упућени у закон, само ћу вам један пример навести, сучени су са следећом чињеницом. Ви сте нпр. предузеће које је одлучило да уђе у приватизацију и дајете у првом кругу својим запосленим радницима и бившим запосленим, да упешу акције. У том кругу се могу јавити сви грађани који су запослени у неким другим фирмама, и земљорадници и бивши радници ...

Шта се дешава? Ви радите нпр. у једном "СИМПУ" и немате намеру да уђете у процес приватизације, зато што вас на то не тера закон нити било која друга врста принуде, а пријављујете се да своје право, које вам је закон омогућио о стицању акција, оставарите у НИС-у, у Електроловодини, у ПГТ, или неким другим профитабилним предузећима.

Ви остајете у свом предузећу корисник друштвене имовине и уживате ће-не благодати, а с друге стране, у капиталу других фирм, постајете капиталиста. Не може се то одржати једно с другим и увек ће рађати напоре у смислу да помирите ту врсту интереса. У том смислу говорим о несавршености закона који, иако изгледа врло подстицајан и омогућује неку друштвену једнакост, у ствари није довољно правичан.

Та друштвена својина се назива свачијом и ничијом. Ако је свачија, једноставно треба да омогућимо њено стицање не само запосленима, него сваком грађанину ове државе који је на директан или индиректан начин учествовао у стварању те имовине. По чemu би нпр. један радник Термоелектране, постао власник у тој термоелектрани коју смо као друштво градили делом и иностраним кредитима.

Данас је држава у дуговима према владама, према комерцијалним поверионицима, према грађанима, јер се сав тај капитал прелио у ту градњу, а сада ће то користити само одређени. Мислим да је таква грешка направљена не из лоше намере законодавца, него из једне жеље да се угоди само једном одређеном слоју људи, ако хоћете и бирача. Мислим да би требало да покушамо да је исправимо, а колико ћемо у томе успети, једноставно - видићемо.

Приватизација пуни пензиони фонд

Водитељ: Закон утврђује, овај закон који је ступио на снагу прошле године у октобру, да се акција у предузећима, у процесу својинске трансформације, смештаје у следеће намене: 60% се распоређује бесплатно одређеним категоријама грађана, 10% акција се преноси

на Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање запослених, а остатак акција се продаје са попустом или без попуста. На основу чега су утврђени ти односи, и да ли ће се они задржати? Већ сте нешто рекли о томе да постоји нека нереалност у тим односима.

Јоргованка Табаковић: Па, ја не могу да тврдим чиме су се руководили аутори тог ранијег закона, можда сам мало и наговестила чиме су се руководили, међутим, ако ми очекујемо страни капитал, да ли је реално очекивање да ће неко доћи да уложи овде свој новац, а да не може, за количину новца коју је уложио, да изврши једну врсту контроле тог свог капитала, јер остаје само 30%, како сте рекли, на продају, где опет право првенства и прече куповине имају запослени у самом предузећу.

Па, који ми то страни капитал очекујемо да уђе у ову земљу, ако кажемо страним власницима капитала, радници не имати право на 60%, 10% има пензиони фонд а ви можете купити, ако нешто преостане одних 30%. Ми не смејмо с једне стране дозволити да капитал који имамо као друштво, постане нама основа за служење туђем капиталу, али с друге стране, не можемо ми ни вратити стране партнere, а пуну су нам уста стратешких инопартнера, који треба да донесу капитал, а да им не омогућимо да, за новац који су донели, одлучују.

Мислим да овај проценат од 10% пензионом фонду, није лоше одређен. То је фонд који је наслеђен као празан и ми га морамо попуњавати. То није никаква демагошка парола. Једноставно, пензиони фонд има право да у одређеном делу алиментира из тих средстава. Међутим, морамо да уредимо и тржишне институције трговаша акцијама, да пензиони Фонд може моментално тих својих 10% акција прода. Јер, ми код ових акција које остају радницима, 60%, по важећем закону, ми кажемо - делимо вам бесплатно, тих 60% акција, али држимо да ви не знате да их сачувате, и не знате њихову вредност, па онемогућујемо раднике да располажу тим својим акцијама одмах, него им се дозвољава право да тек уроку од пет година постану власници тих својих акција.

Мислим да један такав, лажно запитнички однос према радницима, је врло неповољан, јер онај ко је био способан да нешто изгради и заради, тај зна и да процени вредност те своје акције или било које друге имовине. Ми људе једноставно морамо држати зрелим и одговорним за свој интерес. Они то могу и поклонити и пролати, али их ми не можемо држати за оне који не знају шта је њихов интерес.

Измене закона не смеју упорити приватизацију

Мислим да би сасвим другачије требало одредити те процене, значи исти мулисати раднике у једном делу, у једном делу и остале грађане довести у

Приватизација и пензионери: 10% акција преноси се на
Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање

заиста правичан положај, да они осете шта је то друштвена својина која је била свачија, да у једном делу постане њихова. Међутим, да би то постала законска основа, потребно је постићи сагласност са коалиционим партнерима, и ја кад говорим о овоме, говорим чисто о свом размишљању и страначком програму који ће бити заступан у институцијама, где ми заједнички договорамо тај став.

Међутим, још једном ћу искористити прилику да кажем - све те евентуалне и могуће измене, једноставно ниједног тренутка не смеју успорити примену закона, односно сам процес приватизације, и чак мислим да с обзиром да ми предвиђамо нешто нижи стимуланс за раднике, да сви они који желе своје раднике да награде, учешћем у друштвеној својини, треба да пожуре и да по важећем закону, крену у процес приватизације.

Једно лепо обећање

Водитељ: Номинална вредност акција које се уписују, односно добијају бесплатно, је 400 немачких марака за годину стажа.

Да ли ће та вредност акција бити у предузећима која имају мали капитал и чији запослени имају дужи радни стаж и којима ће бити потребно више од 60% капитала, да би имали наведену номиналну вредност акција?

Јоргована Табаковић: Да, ту номиналну вредност акција закон уопште не гарантује. То је само једно лепо обећање и то је још једна од примедби на закон, али закон каже да уколико се пријави више оних који располажу тим правом, да им се сразмерно умањује вредност акција. Тако да је то био један можда рекламирски део када се закон доносио и пропаги-

рао, а данас стварност показује да није сигурно да ће радници остварити то право које им је закон обећао, чак мислим да ће, оклевашњем уласка у овај процес, та вредност бити све мања и мања.

Оног тренутка кад се улазило у процес приватизације, процењивало се да друштвени капитал вреди око 10 милијарди марака, сада се већ те процене снижавају на 60 милијарди марака, а ја мислим ако наставимо да оклевамо са уласком у процес гомиламо губитке који су, поготово у друштвеном сектору, свидетни, да ће све мање и мање средстава остати радницима да се подели.

Пратеће појаве својинске трансформације

Водитељ: Да ли је логично што закон у исти положај ставља раднике којима је држава, није битно кад обезбедила основни капитал за рад, машине, зграде итд. и раднике који су из свог дохотка сталним улагањем створили укупни капитал предузећа?

Јоргована Табаковић: Па, сигурно да није правично, међутим врло је важно да, кад се врши процена вредности капитала, да се дефинишу сви ти делови капитала и друштвени и државни, да би једноставно могла, по посебној процедуре, да се врши приватизација и друштвеног и државног.

Знате, потребно је одвојити на самом почетку процене вредности капитала шта је то државни, јер их не можемо исто третирати. Међутим, и тај део правичности нијеовољно решен овим законом. Међутим, морам да вам кажем - као што је докапитализација, која је приватизацијом пре овог закона, још законом Анте Марковића, била могућа као измена својинске структуре, врло неправе-

дана је до 95-96. године, када је Закон о предузећима усвојен, било могуће, и то је за Риплија веровали ви или не, да само потпишете уговор о докапитализацији са одређеним предузећем са обећањем да ћете уплатити 51% вредности капитала од оног које је предузеће проценило да вреди, и ви сте стицали управљачка права.

Без иједног уложеног динара. Исто тако, има захтева данас да се промена власничке структуре врши избегавањем Закона о својинској трансформацији, јер је он компликован, процедура дуга, па се измена власничке структуре ради системом докапитализације, где нови акционар потписује уговор да ће унети одређени део капитала, чак и не поштује Закон о предузећу, да у моменту регистраовања тог уговора о докапитализацији унесе макар 50% вредности коју обећава да ће унети у одређеном временском периоду и рачуна да ће са тим својим улогом моћи и да управља и стиче профит.

Зашто је то неправедно? Зато што он продужавајући године да унесе остатак капитала у предузеће, у ствари омогућује себи да стварањем профита у том предузећу где је ушао, врши своју поновну промоцију за комплетног власника капитала, а да не унесе свој нови одмах, као што је намера, него да извлачењем профита од постојећих радника и постојећих машина, тржишта, имена, реномеа, себе промовише у новог капиталиста.

Ми се трудимо да све те појаве препознајмо, елиминишимо, да пракса привредних судова онемогући било коју врсту злоупотребе празнина у закону и двосмислености закона. Међутим, верујте да је то врло тешко, и да то ствара такође отпоре приватизацији. И, мислим да је у овом тренутку чак много важније борити се против таквих врста приватизација, за које не могу имати лепшу реч од отимања и пљачке, да се не би десило да држава, која је дужна да овај процес контролише и обезбеди ту прవи чност, препознавање имовине, не спречи такву институционалну пљачку.

Постојећи закон у основи није добар

Водитељ: Да поновимо бројеве телефона на које могу постављати питања наши слушаоци. То су 706-360 и 702-707. Госпођо Табаковић, младе људе посебно интересују два питања: Како ће они стицати право на капитал, када се буђу запошљавали, за годину-две-три, итд. и друго питање - да ли ће предузећа на кон трансформације бити на одређен начин затворена за пријем нове радне снаге и да ће те потребе, када се укажу, за пријем нове радне снаге, решавати неким прикривеним, продуженим радом, уговорима о делу, ангажовањем преко омладинских задруга, сервиса, агенција итд.?

Јоргованка Табаковић: То питање - шта ће млади људи, би се решило оним о чему сам ја говорила да сви имају право на учешће у том укупном друштвеним колачу, који се зове друштвени капитал.

Знате, постојећи закон каже да ступа на снагу 31.10.1997. и ишло се са тим да се на тај дан и замрзана стаж, по којем могу радници да стичу право, по одређеним годинама радног стажа. Међутим, то би значило практично да сви они који су се запослили од 1.1. немају могућност да учествују у томе.

Пошто то закон није лепидно одређивао, ми смо се изборили за један јединствен став у Министарству, да се дан, кад се проценује дужина радног стажа за стицање тих одређених права и повластила, једноставно узме као дан усвајања одлуке о уласку у процес трансформације. Међутим, пошто је процес дуг, стицање акција када иде на отплату траје шест година, пет година траје право да се оне могу да промењу на берзи, све то време ће бити изгубљено за те новозапослене. И, то питање ми је само дало још једном за право да овај закон не да није завршен, него ни у основи није довољно добар.

Међутим, питање о томе шта ће се дешавати са радном снагом у процесима приватизације, је врло комплексно питање. Мислим да све те евентуалне појаве, да се постојећа радна снага ангажује у прековременом раду или преко студенстских задруга, једноставно можемо решити другачијом пореском политиком и политиком доприноса на зараде.

Знате да кад су пореске стопе велике, врло је корисно, условно да кажем корисно, избегавати их и забилазити закон. А, када су те стопе ниже, онда се нико неће усушивати да избегава те законе, јер је много боље радити у складу са законом и то значи приширење пореске основице.

Да вам кажем, ја заиста не очекујем да се приватизација деси ни преко ноћи, ни да реши све проблеме. Али, први проблем о коме морамо да водимо рачуна, то је социјални момент, односно проблем новог запошљавања радника.

Ми се свуда сусрећемо са тим проблемом вишког радника. Ево, у пројекту смо приватизације цементара. И у тој области која има тржиште, врло је ценењена и тражена роба, са неким депресијарном ценом, имамо вишак радника. Међутим, социјални програм може да овај процес приватизације промовише или ако будемо неопрезни, да га потпуно компромитује.

Ми морамо да придобијемо раднике за овај процес, да не показују отпор. А то можемо да урадимо једино на начин да се врши преквалификација, да напуштање радног места може да буде само својевољно, да мора да се обезбеди решавање питања запошљавања не само са исплатом стажа, па да тај проблем буде решен за ту једну генерацију. Јер, ако је

раније пензионер, одлазећи у пензију, могао да запошљава свог сина, или неког из блиске родбине, ми сличну, ако не исту врсту сигурности у запошљавању морамо да обезбедимо.

Ми смо у прилици да код неких, врло важних грана и области, такву врсту сигурности и тај социјални момент, утрагујемо кроз уговор (још то нисмо били у прилици, али радићемо, ја мислим са цементаром прво) да се обезбеди сигурност запослених и то дугорочна.

А, уз то, у Министарству ће се врло брзо урадити једна стратегија запошљавања, конкретна, а базирана је на једном истраживању које је радио Институт за мала и средња предузећа, БК институт, по чијим анализама, са врло малим улагањима, и у тренутним условима је могуће запослити 700.000 радника. И то само на начин да се постојећи друштвени капацитети, који не радије, упосле, али да се процедура изнајмљивања техничких и техничких капацитета упрости, да једноставно може и да се примени.

Значи, резерви има врло великих, само је потребно учинити један напор, напор и спрегу научноистраживачког рала, са довољном политичком вољом, да се ти незапослени или вишкови запослени у одређеним предузећима, преумерне тамо где се осећа недостатак одређене радне снаге.

Куповина већ купљеног

Водитељ: Да ли ће акције које су радници раније купили на основу ранијих законских прописа, остати и по овом закону њихово власништво?

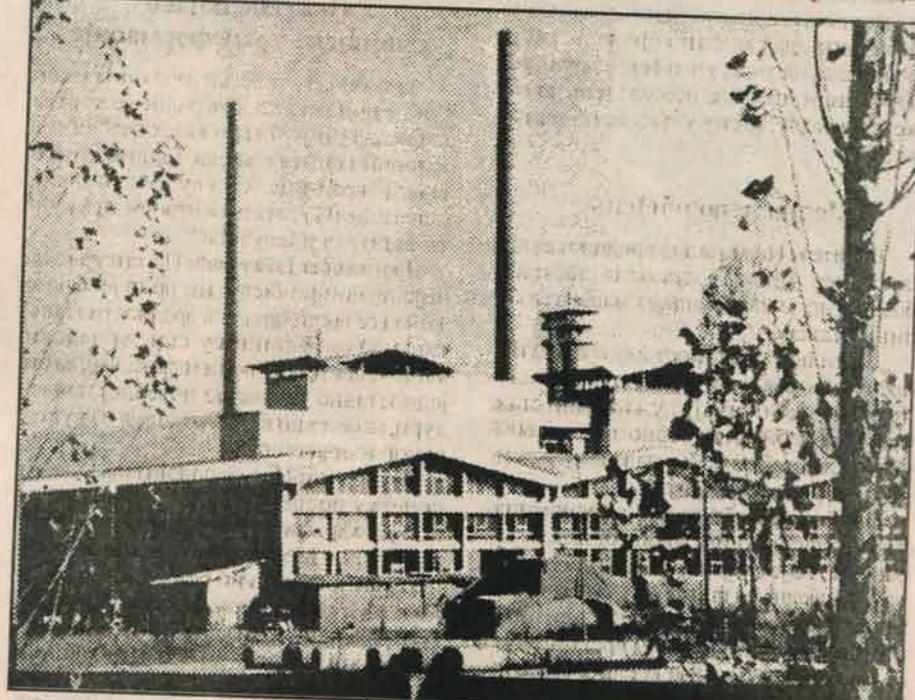
Јоргованка Табаковић: Па, свуда тамо где су процеси ревалоризације окончани, они ће остати власници акција. Међутим, свуда тамо где су процеси у току и док Врховни суд ћути, мислим да је врло неодговорно било какву процену давати, али мислим да ће се она уклонити у већ донета решења Агенције (тадашње) за процену вредности капитала, да се тај однос преведе у корист друштвених, па се бојим да ће радници бити опет у прилици да купују оно што су једном већ купили.

Закон испред емоција

Водитељ: Намеће се једно питање од стране пензионера, а то је везано за наследство акција, за право на наследство. Намеће, закон даје могућност да потенцијални наследници могу наследити акције, само ако је неко закључио уговор о тим акцијама, па се сматра да је то објективно према онима који из неких објективних разлога, нису могли закључити уговор или су можда дан пре закључивања уговора умрли. А, некима ће се то десити, управо и зато што се овај закон не примењује и не закључују се уговори како се очекивало у току ове године.

Јоргованка Табаковић: Па, да вам кажем, то су заиста практични проблеми који ће обесхрабрити људе и утишити на њихову вољу да се ови пропеси примењују, али кажем, док је постојећи закон на снази, та су решења таква, и једноставно их се морамо придржавати.

Могу да вам кажем да је, на пример, једно још веће и крупније питање и озбиљније питање, питање начина доказивања држављанства, јер је то обавезан докуменат, да би ви вршили упис акције.

Неоснован страх: радници у процесу приватизације неће остати без послова

ја у предузету, ако је оно отпачело јавним позивом за упис акција.

Решења морају бити применљива

Ви обично знате, поготово на овом простору, јер сте били изузетни домаћини који су широких руку дочекивали избеглице преко Дрине, који се данас налазе у тој неприлици да не могу да докажу своје држављанство.

Често се срећемо са благонаклоношћу предузета која су спремна да својим радничима признају захтев за добијање држављанства, као потврду да они имају држављанство. Међутим, и поред најбоље жеље да го уважимо, ми једноставно нисмо у прилици. Морамо поштovати закон, где једино уверење о држављанству јесте прави докуменат који се може узимати у обзор приликом потписивања уговора о упису акција.

Водитељ: Члан 23. Закона о трансформацији утврђује да се новчана средstva од пролатих акција распоређују тако што ће се Фонду за развој Републике издвојити 50%, Републичком заводу за тржиште радије снаге 25% и толико Фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених.

Постоје нека размишљања и сугестије да би могла требало, пре свега, од ових 50% средстава која иду у Фонд за развој Републике, издвојити одређена средstva 20-30 или не знам колико одсто, за развој на подручју општине из чијих предузета је отишao тај капитал или треба да иде у Фонд за развој Републике, и друго, да би требало у корист овог фонда за пензијско и инвалидско осигурање, повећати.

Јоргованка Табаковић: Па, да вам кажем, ова ваша идеја је уствари врло логична идеја која је третирана и у неком нашем страначком виђењу овог проблема. Ми једноставно морамо стимулisати и тај локални ниво, да се бави пословима приватизације, да буде заинтересован да се та приватизација и обави.

Међутим, те идеје и ваше и оне које ми имамо и са којима се сусрећемо, су врло велики разлог да истрајемо у том послу убеђивања осталих чинилаца који одлучују о томе како ће закон изгледати. Док се он не промени, ипак је добро да један део средстава иде у Фонд за развој, јер не можемо инсистирати на томе да сва та средства од продаје државне и друштвене имовине, буду дата у потрошњу. Једноставно, ми не смејмо бити тако неодговорни данас, због поклонења која долазе. Не смејмо потрошити све што су нама оставили наши преци.

Морамо и омладини која долази, оставити нешто, а то је тај новац у Фонду за развој, о коме се врло много мора водити рачуна, у какве се пројекте улаже. И, мислим да, као и за сваки процес, па и овај, није доволно имати добра решења. Решења морају бити применљива. И, морамо обезбедити један систем њи-

хове контроле у примени, до оног задњег динара, а то је нпр. повраћај кредита из Фонда за развој, а не можемо да се похвалимо ни из близке ни из даље прошлости, да је то било правило на овим просторима.

Готово да је изграђена једна погрешна логика - ко може да добије државне паре, по некој половној ценi, просто је срамота вратити их. Тако да и на том пољу треба радити. Значи, не само да одредимо право место где ће паре од продаје државне имовине ићи, него морамо да изградимо један комплетан механизам контроле њихове употребе, јер, једноставно, морамо бити одговорни и као људи и као власт.

Страх од бесспособнице неоснован

Водитељ: Предлажем да сада пређемо на питања наших слушалаца. Снежана Мирковић вас поздравља и пита: да ли упоредо са приватизацијом иде и социјалистички програм и колико, по вашој процени, треба да остане радника без послова након приватизације? Ви сте нешто о томе и говорили, али има један лео питања на који можете нешто и сада да кажете.

Јоргованка Табаковић: Снежана, страх да ће људи остати без послова је у овом тренутку потпуно неоснован, макар не због процеса приватизације. С обзиром да приватизација није обавезна, да процес приватизације није орочен, уопште се не може говорити који би то број радника био.

Једино под претпоставком да сва предузета уђу у процес приватизације моментално и да нађу стратешке партнери, који ће правити редукцију запослених на неки оптималан број, могло би се говорити о одређеном броју људи који ће остати без послова. Међутим, ова држава не може у тај процес улазити без изграђеног социјалног програма, који, ја морам признати, још увек није урађен, и мора би да буде сачињен у договору са ресорним министарством за рад и социјалну политику.

Међутим, било какав елаборат, пројекат, и све оно што могу да ураде научноистраживачки институти, министарства или научници, нема никакву вредност ако се за то не обезбеде средства. Значи, све оно што буде држава могла као приход да генерише из неких капиталних грана и од продаје неких капиталних фабрика, морало би да се прељије за решавање проблема, социјалних проблема, и мислим да то мора хитно да се уради.

Зашто? Ако су одређена предузета дужници држави преко доприноса за плате, ако су дужници НИС-а, ЕПС-а, за неплаћени гас, струју, буквально сама предузета алиментирају социјалан програм, али стихијски. И ми као држава морамо учинити да се новац обезбеди плаћањем обавеза редовно, да се новац обезбеди из процеса приватизације у једном

делу, и да се врло стручно и врло озбиљно иде на решавање овог проблема.

Табаковићи остају на Косову

Водитељ: Горан Радовић пита: шта госпођа Табаковић мисли уопште о стању на Косову, и када ће се то питање решити?

Јоргованка Табаковић: Госпођа Табаковић сваког понедељка ујутру долази из Приштине и сваког се петка, чим јој обавезе то дозволе, враћа на Косово. Иако сад имам формално изговор да окупим породицу и нпр. преселим се у Београд, зато што ту радим, мени то није једног тренутка није пало на памет, јер сам ја уверена да ће се проблем Косова и Метохије решити.

Знам да оно што се гомила деценијама, не може да буде решено брзо и лако, знам да ће дијалог морати и да потраје, и да ће решење из њега, можда, бити болно за нас, али сам уверена да треба да останем и ја на Косову са својом породицом, јер ако ја тамо не останем и ако Косово не буде решено, мислим да је Војводина следећа, а шта је даље, и да ли би се икадастало, знаете и сами.

Само да се не догоди неки Ђинђић

Водитељ: Сузана Станојевић вас пита: Шта мислите да ли ће нас НАТО бомбардовати?

Јоргованка Табаковић: Па, ја искрено верујем да неће. Међутим, како изгледа разговор са онима којима је интерес једино и прво одређење, и једници њи, заиста не бих могла да прогнозирам, али готово да су се сви уротили против нас и углавном лажима. Остаје нам да верујемо да ће се и они дозвати памети.

Водитељ: Хвала. Време предвиђено за наш разговор истиче. Да подсетим наше слушаоце да је гост наше данашње емисије, односно Радио Брбаса, била госпођа Јоргованка Табаковић, министар у Влади Републике Србије за економску и власничку трансформацију, и члан председничког колегијума Српске радикалне странке и савезни посланик. Госпођа Табаковић, ја вам се пуно захваљујем што сте били гост у Радио Брбасу, и позивам вас да, кад будете имали прилику, опет гостујете, а надам се да ће на овом подручју бити доста питања везаних за закон о коме смо разговарали и да ћете ви доћи да опет разговарамо о том актуелним питањима.

Јоргованка Табаковић: Па, захваљујем се и ја вама и пошто су предузета из Војводине била међу првима и најవреднијима у овом послу, ја то очекујем од њих и сада, али желим да то сада уради заувек.

Да им се не деси поново да неки Ђинђић и нека слична ревалоризација или лоши потези власти обезвреде њихову жељу да имају заиста ефикасна предузета са познатим власницима.

РАДА ТРАЈКОВИЋ, МИНИСТАР ЗА БРИГУ О ПОРОДИЦИ
У ЕМИСИЈИ "БК ПАРЛАМЕНТ" НА БК ТЕЛЕВИЗИЈИ

НЕМАШТИНА И ПАД НАТАЛИЈЕТА

Србија као држава, има пун интерес да одржава своје становништво на једном националном нивоу, али ни у ком случају да губи, било етнички, било у државним границама, у односу на своје окружење

Водитељ: Добро вече. Гледате БК парламент. Моје име је Ивана Константиновић, а вечерас разговарамо о узроку и последицама негативног природног припраштја у Србији. Гости у студију су министар за бригу о породици, др Рада Трајковић, академик Милош Маџура, др Слободан Маран - гинеколог и директор Института за мајку и дете, др Милош Белићевић.

У последње време много се прича о негативном природном припраштју. Академиче Маџура, колико званичне институције утичу на то да се спречи, сем саветовањима?

Звоно на узбуну

Милош Маџура: Ви постављате најтеже питање о коме сам мислио мало касније да говорим, али када ме питајте, ја морам да одговорим. Чини ми се да званичне институције свуда раде слабо и недовољно. Ако ме питате за истраживања, ми нисмо извршили доволно истраживања. Так смо сада, пре две-три године, захваљујући Савету, Министарству и Влади, спровели седам великих анкета, односно осам великих анкета о социјалним и економским узроцима.

Где су психолошки узроци, где су медицински, где су сви остали који нису истражени, то се мора истражити. Ту је заказала и Српска академија наука и Београдски универзитет.

Српска академија наука до сада није одржала ниједну скупштину посвећену проблемима становништва, а Београдски универзитет има свега три професора, а од тога, два ванредна професора за демографију. Е, па молим вас лепо, шта хоћете више. Заказала је држава, а Влада је формирала Министарство, мало креће министарство, нека ми министар не замери, зато што је уназадио министарство. Слаба је брига о деци, породици и надам се да ће то Влада да исправи, али је Скупштина која је имала свој Одбор за становништво, тај Одбор укинула и није поставила

Личним примером против беле куге: министар Рада Трајковић је мајка троје деце

други. У Скупштини до сада није било ниједног разговора о том критичном проблему становништва.

Три велике тајне - рођење, брак и смрт су у главној надлежности Српске православне цркве и сваке цркве усталом. Ништа ме не чуди у томе. Пре две године, његова светост Патријарх у својој беседи поменуо је проблем наталитета и одлажење становништва, али је онда дошло до некаквих неспоразума, до неугодних ствари, а ове године ништа. Колико ми имамо свештеника који би могли да утичу на младе, а заказали сте ви, средства масовних информација.

Где вам је едукативни програм, где вам је забавни програм, где вам је програм за децу, програм за омладину која треба да се удаје, ништа од тога нема. На медицинском, лекарском пољу све same, најспектакуларније вести из онога што се дешава у свету, на срцу, али не зна се како да се заштити од трудноће, да се не иде на абортус.

Значи, националне институције су нам заказале и млад човек и млада жена, препуштени су сами себи и може ли то тако да траје. Ја вами постављам питање, може ли то тако да траје и сме ли то тако да траје?

Мислим да ова држава, ово друштво, овај народ мора да нађе снагу да све своје институције које су важне за човеково репродуковање и за продолжавање врсте треба да мобилише и да их усмери на то да се тај проблем реши. То морамо да урадимо због тога што нама није предност и програм само недовољно рађање.

Није нам проблем то што умире више него што се роди и у Србији и у Војводини. Проблем је и то што се на Косову и Метохији, разумете, много рађа. Рађа се као у Африци, Азији. Једна стопа природног прираштаја од 1,5 или 2, односно скоро 2%, та стопа уопште никада не постоји у Европи, сем у суседној Албанији. Нешто је мало ниже тамо. И о томе се мора водити рачуна, јер није то само што су регионално различите стопе, ту су стопе које су различите етнички, различите су верски, цивилизацијски, ту су два различита приступа животу, ако хоће жена на Косову и Метохији, албанска жена и ромска жена, па и муслиманска жена, ако хоће да се еманципује, она не може да рађа по петоро-шесторо, она мора да стекне то своје достојанство да може да каже мужу или сваку - не, дољно је једно или двоје. То је тај проблем.

Зато наше институције морају да буду окренуте не само Војводини, где се рађа недовољно, него и према Косову и Метохији, према Санџаку, да се погледа шта тамо може да се учени. Да ли да се ствари доведу у равнотежу, а ја хоћу да вам кажем још нешто: ако човек има високу температуру, то не ваља, ако има ниску опет не ваља, јер температура мора да буде нормална, те је тако и са рађањем. Ако има много рађања то не ваља, ако има недовољно рађања и то не ваља. Требало би да буду нормална, примерна ономе што су потребе друштва.

По мом мишљењу Србија као држава, има пун интерес да одржава своје становништво на једном националном нивоу, али ни у ком случају да губи, било етнички, било у државним границама, у односу на своје окружење. Немамо разлога да будемо слабији, нећу да цитирам ниједну суседну државу, ако нисмо били кроз целу историју слаби.

Водитељ: Госпођо Трајковић, чули смо критике на рачун Министарства, али оно што бисте нам могли још рећи, будући да на Косову живите и радије је, како објашњавате, пораст албанског становништва?

Проблеми прираштаја у Србији

Рада Трајковић: Ја на старту и прихватам и не прихватам, критику нашег ценењеног академика, проф. Маџуре, а нормално је да је тренутно стање у Србији заиста тешко. Нигде, као у Србији, немамо таква два екстрема: да имате јужни и централни и северни део у Србији, где имате страховит пад наталитета.

Негде осамдесетих година на северу, а деведесетих година и у централном делу Србије. На југу Србије, нажалост, имамо један просто речено експлозив, један наталитет који, а не би то био неки проблем, да то не прави и додатне политичке тензије, у смислу онога што никада не постоји - чије стадо тога је и ливада. Ми у Србији смо суочени са порастом наталитета, ромске, албанске и муслиманске популације и падом наталитета свих других, мислим на српске, и још 16-17 етничких заједница у самој Србији.

Могла бих да прихватим да држава није на време осетила проблем и дефинисала га, а баш због тога није на време и формирала неко тело, али од 1994. године Влада Републике Србије формирала је Савет за становништво где је први човек тог савета, уважени академик проф. Маџура. Мислим да је тај савет заиста за четири године, а сада ће и пета година свог постојања, да је већ урадио доста тога. Дефинисао је проблем, а научно је доказао и показао шта треба у даљем току чинити, а такође и предложио да се формира Министарство за бригу о породици.

Кум Тито и шиптарски наталитет

Водитељ: Опростице, Министарство за становништво, породицу, какав је тачно назив?

Рада Трајковић: Да, управо сам то хтели да кажем, да у свом називу немамо становништво, а професор Маџура инсистира, мислим да је професор Маџура

са господином Мирком Марјановићем договорио да се у Министарство за бригу о породици, које је старо само годину дана, да се стави и становништво, значи да у називу буде и становништво и брига о породици. Када имате у називу становништво, онда сте заиста компетентни и да говорите и предузимате мере у смислу решавања тог проблема који је очигледно проблем број један, поред Косова и Метохије тренутно, али рачунам да ће ово проћи.

Проблем становништва, наталитета и прираштаја, пре свега државотворног народа српског у Србији је такав, а ја мислим да ће се професор Маџура сложити, нормално у договору са њим, ми смо почели конкретно да радимо неке ствари. Обишли смо патријарха пре неки дан, а у разговору између мене и професора Маџуре, ја сам потенцирала да треба отворено разговарати и о претераном прираштају становништва, Албанала и мусимана, а ја морам то данас и јавно да кажем.

Ја ћу затражити пријем, а волела бих да су данас у студију не само представници Српске православне цркве, него и представници муслиманске вероисповести, да видимо на који начин они бране оно што заиста није ни здравствено, хумано, ни социјално, да жена рађа више од четвртог порођаја, то је ипак превише за једну здраву жену, а у албанском становништву, нажалост, имамо рађање и осмог, деветог детета.

У Титово време, када је био кум, било је и деветог детета, па знате нашта мислим, оно Тито-кум, па десето дете, једанаесто, дванаесто и мислим да је све резултат тога, мислим да ми данас имамо тензије ове врсте.

Мене врло често нападају што смо чак и ја и професор Маџура у разговору, сада морам мало да критикујем професора Маџуре, када сам му казала да треба једноставно отворити проблем превеликог наталитета Албанца и јасно казати да постоји тај проблем, да држава колико је обавезна, да равномерно, економски развија све делове, што би казали - своје територије српске и у исто време треба равномерно да размишља и о наталитету. Тамо где је патолошко стање, да смањује, а у сваком случају и низак наталитет је ипак једно патолошко стање и превисок наталитет је једно нездраво стање. Он је казао - да сачекамо још мало, да не појемо одмах, јер политичка клима је ту, а ја мислим да треба да ...

Милош Маџура: Не, не политичка клима, већ знање.

Рада Трајковић: Не, мислим да се браћи господин Маџура...

Неодговорни родитељи

Водитељ: Шта мислите о порасту становништва, односно о порасту албанског становништва, какве би биле мере,

речимо као у Кини, забранити им да рађају децу?

Рада Трајковић: Не мислим као у Кини, а најтежа је ствар у животу једне мајке када не доживљава своје дете као индивидуално биће. Ја сам лекар, на Косову и Метохији радио већ дуго, оне ми доведу своје дете у амбуланту да га прегледам. Знате како је то када родитељ не зна како му се зове дете, које је по реду, колико година има. Значи, она основна медицинска анамнеза што би ми казали, он није у стању да вам да. Значи, већ видите у старту да имате проблема са једним неодговорним родитељем. Родитељство преко четвртог детета ја ипак сматрам неодговорним.

Тренутно у држави Србији мислим

Ми нисмо испитали репродуктивно понашање и целу психолошку, етничку и људску страну за албанске жене, не само за њих, већ и осталих жена на Косову, од 1976. године.

Сада смо спровели једну малу анкету, пробну анкету на 120 људи, направљена је студија и показало се да је могуће то учинити. Зато сам ја, морам да објасним, ја примам ову критику, ове резерве које је госпођа министар исказала у интересу за наше чекање.

Ја бих волео да ми добијемо ту анкету, да се она спроведе додатно, па да знамо где да закупамо, да бисмо били ефективнији. Лична опсервација, лична запажања су врло важна. Ако ћете масовну акцију, онда се мора ослони-

па где жена нема уграђа нити слободу да одлучује о рађању.

У суштини Србија одражава те глобалне, светске односе, где три четвртине популације неразвијеног света живеши у сиромаштву, економском назадовању, опстаје на процесима високог насталитета, високе смртности мајке и одојчали. Она једна четвртина развијеног света, то је северна полуострва, она има ове проблеме о којима смо причали, а које у Србији дели Вojводина и средишња Србија, односно све друге етничке заједнице, сем мусулмана, Рома и Албанаца.

Према томе, чини се да албанска жена, ромска жена и мусулманска жена, трпе. А и стоји, како је академик нагласио, сва опредељења светских конференција о становништву, стоји наш као држава, здравствене службе, хуманистички приступ, да треба учинити све за добијање здравог и жељеног потомства и у овим неразвијеним економским и културним, или религијским притиснутим популацијама које у суштини насиљно насиљују.

Што се тиче здравствене службе, да не браним државу, али чињеница је да је у овим тешким временима, Влада Републике Србије, 1995. године а још и 1993. године, пуно овим питањем учинила. Конкретно 1995. године Влада је усвојила ту уредбу о здравственој заштити жене, дете, школске деце и студената и посебан нагласак је дала потреби брже унапређивања здравствене заштите жене, дете и омладине на Космету, па су ове економске тешкоће у доброј мери обезвредиле добро осмишљене мере подршке породицама, односно унапређивање примарне здравствене заштите ове популације. Зна се за ту тесну повезаност здравствене епидемиолошке транзиције становништва и демографске транзијије.

Дакле, у том погледу будите сигури да је са стране, говорим у име здравствене службе, учинено све, а што ова несрећна времена и неки неразумни прохтеви сепаратиста чине да не можемо у потпуности кроз сарадњу са светском здравственом организацијом, УНИЦЕФ-ом, или другим хуманитарним организацијама, учинити виште у унапређивању здравља, у уношењу савременог концепта, репродуктивног здравља и планирања породице, а ја верујем да када ова несрећа прође, да немо ми пуног тога и брже учинити. Дозволио бих себи, ако време дозволјава, кратак коментар да ово није особеност Србије, нити особеност Срба, него је то једна појава која је данас глобалног карактера. Намесе, све земље развијеног света, чигава северна полуострва, пролази кроз процес опадања становништва и изумирања.

Од Јапана, преко Русије, преко Европе, до Канаде и САД-а, практично савремена култура води једној особитој промени која је изненадила и Уједињене нације и Фонд уједињених нација

Брига о Србији: др Шешељ у обиласку земунског породилишта, за које је Општина одвојила средства у време када је он био председник

да четири петине становништва не обавља се у оној мери која је потребна, а да једна петина становништва обавља се прекомерно, па она врши чак допуну ове четири петине и иде много даље.

Водитељ: Међутим, ја мислим да, када је рађен развојни план Србије до 2000. године, он у ствари објединује, а треба да се негативни природни праштај у Војводини повећа, а позитивни на Косову смањи. Како то урадити?

Рада Трајковић: Ту су експертске групе.

Милош Јануровић: Ако ми дозволи гостујућа министар, ми имамо националне ставове о томе да висок наталитет мора да се смањи, треба да се смањи и светски стандард, последња конференција, односно прва конференција 1974. године у Букурешту, па друга 1984., па ова 1994. године, све је то потврђивало тај став. Ми имамо сав морални и општи - научни декраунд иза себе када кажемо ово што је рекла министарка, да треба смањивати тај наталитет на једну примерену меру. У чему је проблем?

ти на добру статистичку информацију. Неће то изостати, а ми још један други проблем нисмо средили, мислим на проблем миграција, то нисмо пратили. То се прати вероватно још и дуже.

Жртве затворених друштава

Водитељ: Докторе Белићевићу, да се вратимо мало на узорке.

Милош Белићевић: Да, ја бих, пре него што бих изнео један јаснији поглед за неко виђење ових сложених процеса, обновљања становништва, дозволио себи кратак коментар око става албанске жене и око тога шта је здравствена служба Србије учинила.

Видите, албанска, мусулманска и ромска жена, у суштини је жртва једног затвореног друштва, конзервативних институција и није тачно, по веродостојним подацима, да она жели да рађа шесторо или осморо дете. Она је жртва једног затвореног друштва, једног посебног конзервативног присту-

становништва и демографску науку, а та појава је дugo и драматично опадање стопе рађања, односно наталитета у свим развијеним и богатим земљама, и то су углавном земље северне хемисфере.

Који су разлози, који су узроци, шта чини суштину тога. Може се одмах пре- ма виђењу казати да је у питању разградња породице, нема више тока генерациске породице, дошло је до нуклеарне породице, јављају се неки нови облици, алтернативни облици породице и може се говорити о егоизму савременог човека, о хедонистичкој животној филозофији, о много тога се може говорити, алије чини се да у свим развијеним земљама савременог света, иду процеси опадања и изумирања становништва.

Где нема паре има пелена

Водитељ: Добро, да се вратимо на Србију, на нашу ситуацију која није таква као у свету. Често се чује - немам паре ни да једем, а камоли за пелене.

Милош Белићевић: Потпуно је тачна та ваша примедба, али ја управо зато наглашавам да и тамо где има паре, има пелена, чипелица, нема рађања. Да ли ме разумете? Према томе, ово што се код нас дешава, само је напор искушења, више пред оним етничким заједницама које изумиру, а то су Срби и још 13 других етничких заједница које живе у Србији, са изузетком мусулмана и Албанаца.

Значи, то је додатно искушење, додатни изазов, хоћемо ли опстати. Суштински се своди на дилему, опшију између трајања и нестајања, између живота и смрти. Јединка данас, а немамо можда пуну ни љубави, свести, а немамо можда ни религијску примедбу, економску потребу за децом и из тога се опредељујемо можда да одустанемо од продужетка врсте. То је врло сложено и није ово тренутак да се елаборира шире, али треба учинити све оно што може од стране једне државе, институције о којима је академик Маџура говорио, одакле и унiverzitet do државе, али и сваког појединца, да се сучоји са дилемом да његов народ изумире.

Тада би имао свако пред собом и својом породицом, својим прецима и онда би морао дати одговор уз пуно уважавање економских тешкоћа, недаћа вас младих, да немате посла, да су зараде мале, да немате могућности да дођете до стана, оснујете породицу и рађате децу, али опростите, бар десет или двадесет посто у овим условима има те могућности, па се ипак не обновља.

Милош Маџура: Имам само једну интервенцију, односно допуну овога што је професор говорио. Зашто се ми разликујемо од других? Зато што, поред ових дугорочних фактора, који трају 100 до 150 година, код нас је почело да се ограничава рађање још 80-тих го-

дине прошлог века у источној Србији итд., поред тих дугорочних фактора, ми имамо овај тренутни фактор који се зове разбијање Југославије, сепесија, санкције и ја ћу морати да кажем оно што сам написао и што је штампано, да је Влада Србије успела да разбије блокаду и да не дозволи да она влада и да српски народ буде бачен на колена. Ни по коју цену, ни по цену да се сада српски народ налази у четири државе, уместо у једној, по цену да су нам државне границе сада веће него што су биле целе оне Југославије, мислим на one који би једва чекали на нас, да не кажем, на непријатеље и по цену испрљавања животног на- рода. Ја сам исто тако у медицинској прогресији дао једино признање - онај сељак и медицински радник били су ту који су нас спасили, који су дали сву подршку Влади да не пропаднемо, али то је веома тешко.

Сада се мисли на то, да су се ови дугорочни фактори комбиновали са овим тренутним факторима и то нам прави тешкоћу. Поред осталог, морамо да решавамо и проблем 700.000 избеглица.

Слободан Маран: Ја бих само да појасним једну ствар, онако лаички, пре него што ми ви поставите то питање. Пазите, стопа наталитета, то је математика, а математика и биологија најчешће не иду заједно и сада није та наша стопа много драстичнија, говорим о српском корпузу, него што су то стопе као што сте чули из излагања професора Белићевића, на северној хемисфери, северној полулуоти. Али, шта је проблем, то наглашавам, мада је то речено више иницијативе кроз ове приче до сада - што ми у суседству имамо темпиранију биолошку бомбу.

Лако је Швеђанима да имају такву стопу какву имају, јер у Шведску можете доћи у потпуно чисту етничку државу, ако вас приме. Ако вас не приме - он ће рећи - хвала, идите и довиђења. То је тај специфика који ми данас трпимо и због чега је важно рећи да је то наш животни интерес.

Иначе, same стопе, оне се уклапају у терен који није доступан, то је она критика медија о којој је академик Маџура говорио - план демографске транзијије као и свуда по свету. Професор Белићевић је набројао, ако сте пратили, десетак елемената који утичу. Свако од тих елемената заслужује посебан БК парламент, једну посебну емисију. Ми се због тога налазимо у неповољној ситуацији, јер је природни однос ствари такав, а наша граница нажалост, таква - каква јесте.

Драстичан пад прекида трудноће

Водитељ: Колико су психолошки фактори у породици, браку, емотивним везама битни?

Слободан Маран: Психолошки фактори, нисам компетентан у директном

смыслу да одговорим на то, питање, али сам с обзиром у Институту за акушерство и гинекологију...

Водитељ: Анкете које сте радили?

Слободан Маран: Институт за акушерство и гинекологију, где ја водим одељење за планирање породице. То је место где се врло конкретно, практично и врло клинички бавимо планирањем породице. Не бих то детаљисао, јер има гледалана који то не би волели да слушају, тако да ћемо то да прескочимо. Међутим, кроз тај наш рад ми смо контактирали, с обзиром да смо 1976. године формирали прво саветовалиште за контрацепцију младих у издавајном простору са издавајним лекарима итд. То је организациона шема која је касније менјана. Она данас само твори.

Остало је некаква навика сарадње са организацијама, тако да у последњих пет година, лично сам био укључен у пројекат у Дому омладине, који је био пре три-четири године, можда је то била једина едукативна трибина у Београду која је била у вези са "Политичким забавником", односно шта желим да нагласим, имао сам контакт са младим људима. Значи, не само службеник где постоји одора белог одела, мада увек морате имати однос поверења.

Један извор информација су, о томе што би све желели да знајте - пациенти. Један извор су млађе колеге, односно лекари на специјализацији гинеколошке клинике. У том околностима сам имао контакта и то доста присних контаката са адолесцентним популацијама.

Истраживање које вас занима, можда није моменат да то причамо сада, можда треба да оставимо за крај емисије, наведо ме је да формулишем нови појам. То није више демографска транзијија него се ради о транзијији фертилитета. То су запажања која су случајно настала, мада је о томе академик Маџура мало пре рекао, и драго ми је да сам чуо. Сматрам да су лична запажања-недовољно компетентна, а с друге стране и сам академик је рекао изличних запажања за некалкулацију, можемо да покренемо институције које имају материјалну и персоналну опрему да то даље слаборирају. Наиме, о чему се ради? Ми смо уочили, негде прошле јесени, да нам је драстично пао број прекида трудноће на нашем одељењу.

Многобројни фактори ту могу да утичу и увек ће неко прво да каже - приватна пракса, економска ситуација, социјална ситуација, сила итд. успех контрацепције, мултифакторијално, да би негде у децембру месецу добили овај графикон који је битно утицао на наше опредељење, на неко наше даље разматрање. То је отприлике, ако можете да изоштрите камеру, ја ћу показати о чему се ради. Ово су прекиди трудноће у Београду од периода 1973. до 1996. године. Као што видите постоји један тренд. Овде је тај исти статисти-

чки параметар, односно прекид трудноће, али нас то живорођени с једне стране, и на хиљаду жена генеративног доба, опет то пада.

Скептици сада могу да кажу - а како то пада? Пада са 46.000 у апсолутном броју 1973. године на неких 17.000 1996. године. Да напоменем, последњих година подаци нису релевантни, али узимамо речимо 1991. годину, значи, још нису почеле велике невоље у овој држави, тад је са 46.000 тај укупни број пао на 34.000. Служба извештавања у здравственим установама је радила сасвим како треба. Одмах да кажем и то, број живорођене деце прати исти тренд, 1983. године 21.686 живорођених у Београду, 1997. године 16.500. Ове пријаве су и данас тачне, приватних породилица нема.

Пада вам број порођаја, пада вам број побачаја. Да се вратимо на скептицизам о коме смо говорили - постоји читав низ проблема који могу да утичу на број смањења побачаја. Најидеалније је, чак и теоретичари постоје, то је некакав чувени текст, односно тиск, не знам како се зове, који има једну шему где имате обрнути однос смањења броја рађања деце, а у једној фази повећање пораста побачаја, који затим пада.

Због чега? Због тога што се у међупростор умеће контрацепција. Не бих износио, али имам и такве податке, најлојост последњих година примене контрацепције у Београду, нумеричке су табеле, пуне бројева, досадно је то, али показују изразит пад рада на примени контрацепције чак и у Београду.

Да вам не кажем, само један мали илустративни подatak, 1989. године на мом одељењу је урађено 5.193 прекида трудноће и апликовано је 1550 интраутериних уложака, такозваних спирала. То је било прошле године укупно 200 спирала на 2000 побачаја. Не да ми то нећемо, већ су промењене организационе шеме и ми то више не можемо да радимо на начин како смо то могли да радимо 1979. године.

Мало сам проширио причу, јер је то што ви желите да чујете, мислим гледаоци. Нас је навело да истражујемо шта би то могло да буде. Значи, сида није. Заборављам један најважнији момент, чео овај тренд, не заборавите, све што је уобичајено у вокабулару ових људи који коментаришу пад наталитета сам поменуо. Али, све то почиње негде од 1989. године па надаље. А тренд о коме ја говорим почиње од 1983. године.

Кала смо добили ту чињеницу, ту пазузу од 6-7 година када не можемо објаснити, иоле старији слушаоци се сећају, односно гледаоци, да у то доба није било санкција, имали смо период у мом животу можда најпристојнији у економско-социјалном смислу итд, али видите тренд је кренуо још 1983. године.

Очигледно је да се разлог може тражити на неком другом месту. То нас је навело да направимо једну другу анкету и хтео бих да поменем нашу саветовалиште за контрацепцију. Године 1982-

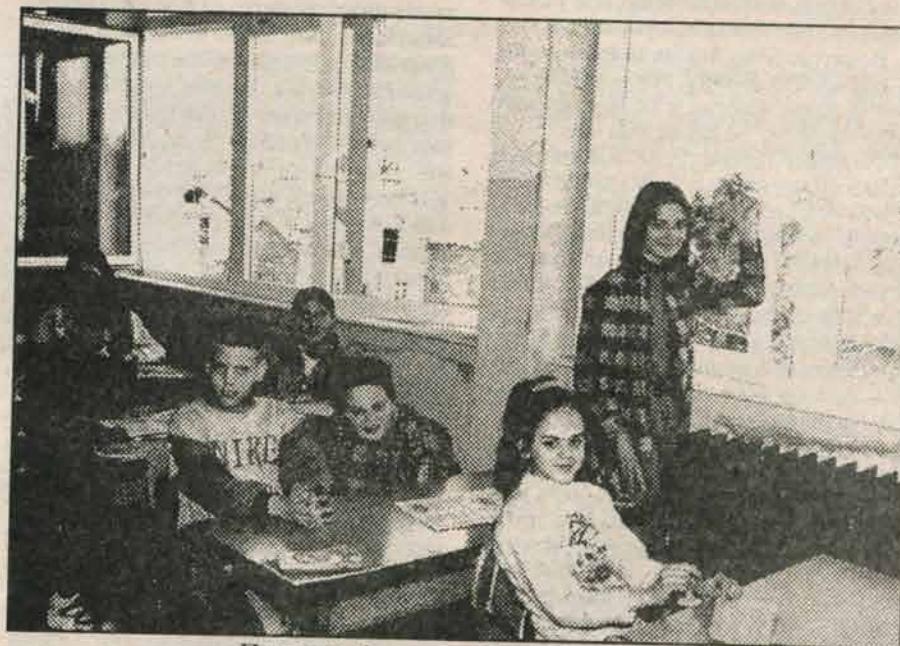
83. смо тражили истраживање са пациентима, односно корисницима, просечна старост 20,9 година, то је била генерација рођена 1961. 1962. године. Шта смо добили?

Добили смо да 90% тих девојака има дужу, сталну емотивну везу. Да свега 10% је или промискуитетно или нема никакву везу. Тај рад иначе постоји и он је објављен. Тада смо се усудили, иначе за разлику од других наших колега, који су радили озбиљне студије и у сингтагми репродуктивног понашања, ви нећете добити и професију и старост, али нећете добити кључно питање. Да ли ви имате сексуалне односе? Ми смо се тада охрабрили и у нашем упитнику постоји такво питање, па смо добили да 40% наших испитаница има 2-3 сексуална односа недељно.

Рада Трајковић: Искрено да вам кажем, као један од заиста битних фактора за подстицање наталитета јесте и тај начин форсирања наталитета, доделом привилегија приликом доделе станове, приликом разних других бенефиција. Ви знајте да је екоиомска ситуација, нажалост, код нас доста тешка и да ми заиста и поред велике жеље да све то урадимо, тренутно заиста нисмо у могућности. Земља је иссрпљена.

Нажалост, неправедним санкцијама. Ја бих подестила колегу, што би казали лекари, да су санкције некад узрок - знамо за Рускиње, када је била опкољена или блокирана Москва за време рата, готово две године је био пад наталитета. Емотивни моменти утичу.

Слободан Маран: Све то морамо прихватити, то су давно доказане меди-

Привилегијама подстицати наталитет:
у Србији је све више школа а све мање ћака

Шта то значи за наталитет? Неки аутори су доказали да код особа млађих од 26 година, стопа зачећа расте са фреквенцијом сексуалних односа. Некакве уобичајене сексуалске табеле показују на пример да у периоду од 19. па до 35. године имате два до три односа недељно. Од 35 до 45 два, а после 45 један.

Кад смо направили исту такву пилот студију у Дому омладине, шта смо добили? Добили смо обрнут, инверзан резултат. 10% младих имају такву емотивну везу којом често нису задовољни, али неће да је раскину, неће да је промене јер се плаше од самоће. 90% не учествује у томе. 90% имају само спорадичне односе, не морају бити увек сексуални, са особама супротног пола. То је у тој популацији коју можемо да поредимо.

Водитељ: Кала причамо о младима, колико Влада Србије може да учини да стимулише младе, јер одавно је престало и додела станове и било шта друго, јер је младима вероватно проблем где да живе, како наћи посао.

цинске чињенице. Рускиње о којима говорите не да су имале смањен наталитет, него чак нису имале ни менструацију, што је забележено и у концентрационим логорима и затворима итд. Стално инсистирам на чињеници да је то од 1983. године.

Хомосексуалност "цивилизоване" Европе

Рада Трајковић: Иначе, што се тиче овог планирања породице о коме колега говори, Влада Србије је примила информацију и обавезала је Министарство за бригу о породици да уради Национал закон о планирању породице који до сада није урађен као посебан закон. Министарство за бригу о породици заједно са Министарством за просвету, Министарством за здравље. У току је припрема Национал закон о планирању породице.

Иначе, на пољу планирања породице, Министарство има негде око 5 милиона динара које има на располага-

њу да уложи на мере планирања породице. Што се тиче свега овога што смо до сада говорили, с обзиром да емисија не траје баш онолико колико ми имамо ствари да изнесемо, морам да кажем да сам ја у принципу оптимиста. Србија је једна од ретких земаља која има два екстрема, слично је и са Македонијом.

На северу у тој цивилизованој Европи, нажалост, имамо и декаденцију - хомосексуалне бракове. Затим, имате еманципацију код жења, где се жење буквально понашају као мушкарци. Рачунам да ће српску државу да спасу српске жење, с обзиром да смо ми ипак прихватиле и еманципацију, али чувамо и неке традиционалне норме, обичаје. Значи, да будете мајка и професионално усменени, да будете и политичар, али у суштини да увек држите породицу.

Водитељ: Мислим да нећемо мори да завршимо емисију, ако не споменемо још један фактор, а то је стерилизет. Колико се то јавља код нас?

Слободан Маран: Да ли можемо још мало о питању које је др Мараћ изнео? За што 1981. године? За што се од 1981. јављају ова сва контраиндикована крећања? Мислим да се код нас почело нешто у свести младих да се дешава. Дешава је код нас сексуална револуција која је каснила у односу на америчку. Тамо је почела раније. А, и ова револуција партнерства и хомосексуалних бракова је доста каснила. Данска има 46% таквих заједница међу младима, код нас је то врло мало.

Међутим, постоји нешто што је у свест продрло да је то нешто што треба и што ваља. Као што је некада било да ваља када девојка дође или момак у 20-21 годину да треба да се ожене, тако се онда ваља да имаш деčka, момка итд. Навешћу вам из мог властитог искуства - 15 година момак и девојка се забављају и она спава код њега у његовој кући, поред живог оца и мајке и тек после 15 година се они жене или удају и добију прво дете. У истој околини, други такав брак, седам година траје.

Питам оца, како ти то трпиш, шта кажеш - ондоговораш - шта могу, то је тако. Где су нама институције, ако отац не може да каже, где је црква, где је школа, где је лекар да каже - не можете децо тако. Ако се волите 15 година, молим вас лепо, скратите то на годину дана, па направите дете и родите га.

Криза вредносног система

Милош Маџура: Апропо тога, ово што колега Маран инсистира на 83. години, нас је ту негде од 70-80 захватио талас транзиције, нас је последњих 20-30 година захватила култура која суверено влада у развијеним земљама Европе и Америке, и она је донела разградњу породице, морала, норми, вредносног система. Нема више ауторитета родитеља, цркве, државе, али у суштини нема вредносног система.

Човек као људско биће је ослобођен свих ауторитета, он је јединка која има слободе, али нема обавезе према људској заједници. То је суштина. То је слом тог система. Док се не изгради нови образац нових норми, све што је то до сада било у суштини религије, или да не идеја на примере Египћана, Рома и Грка, тих норми више нема. Стога је пред нама огроман задатак да покушамо да изградимо, како се то каже, нови образац материјалне и духовне културе.

Апропо овога, дубока захвалност српској жењи, али је Србија особена у томе што је у њој једна трећина етничких заједница ипак несловенског порекла. Значи, ми морамо ићи и настојати да по сваку цену сачувамо нову државну заједницу, а да изградимо мултиетничку средину уз покушај приближавања, очигледно етничким заједницама које потичу из затвореног друштва као што је албанска, мусиманскa и за очување ових лепих традиционалних, етничких вредности, које ви уважени министре износите.

Пред нама је заиста огроман задатак, али у темељу тог задатка јесте очување живота. Ми морамо наћи начина да вратимо вољу за животом, да јединка, свако од наше деце схвати да је на њему обавеза да продужи врсту и да се са њим не завршава, већ да је он обавезан пре маја потомству, без обзира што смо у сиромаштву. Ретко се код богато живеља. Према томе, покушајмо да видимо меру измене материјалних и духовних вредности, измену, у крајњој линији смрти јединке и породице и народа, опстанка - породице, врсте и народа.

Страшно је изабрати смрт. Реално се то бира. У том смислу, поред државних институција, поред САНУ, ја бих волео да чујемо и глас Академије, да чујемо ово што ви као министар помињете, глас цркве, али да чујемо и глас појединца, глас народа у целини. Дилема искушења је огромна. Ви најбоље знате, да су покушаји свих европских народа за нешто учињено, заустављање пада стола наталитета, завршени неуспехом. Шведска, али уз нови облик људске заједнице, које не бих овде навео. Према томе, подизање младунчета двополне врсте само уз једног родитеља. Не слутим да ће такав развој бити сразмеран и да ће донети срећу, телесну и душевну. Међутим, и ваш парламент јесте допринос трагању, а по мом мишљењу ми ћемо се морати обратити народу као највећем судији. Снагом ауторитета народа, држава.

Слободан Маран: Не Министарство...

Милош Маџура: Скупштина Србије ће се морати обратити народу као највишем ауторитету. Ви најбоље знате шта је крајем римске епохе Август покушао. Издао је чуvene едикте. Ми ћемо тражити да држава, Скупштина, тражи од народа, али онда и да се поштује народ.

Закон о планирању породице

Водитељ: Госпођо Трајковић, када би Закон о планирању породице могао да се нађе пред Скупштином?

Рада Трајковић: Сигурно на јесен. Морам да кажем да се превине прозива држава. Ми у Министарству тренутно поприлично ствари чинимо на упознавању људи са проблемом који је евидентан. Ми сутра држимо састанак - саветовање са локалним медијима, о начину - како то могу локални медији да утичу на свест људи о рађању. Крајем месеца ми држимо саветовање са локалним самоуправом.

С обзиром да је Министарство за бригу о породици једино министарство у Влади Србије које је децентрализовано, где је буквално све препуштено локалној самоуправи, где локална самоуправа сагледава нормално стање на свом терену може компетентно да одлучује и захтева акције или интервенције од Владе Србије да помогне у том смешту. Морају да одем и код мусиманског дела да чујем шта они мисле, јер је највећи проблем тренутно код мусимана.

Кажем, код Рома, Албанаца, мусимана, интересује ме њихов став, њихових верника, њихових чланица, који воде њихову веру. Са њима ћу да поразговарам и обавести јавност о томе. Наша црква се бави свим и свачим, али конкретним стварима битним за српски народ се све мање бави, а бави се неким актуелним политичким, политикачким стварима, које не иду баш у афирмацију цркве.

И спотом против беле куге

Водитељ: За крај, шта бисте ви морали да препоручите медијима, како они да се понашају када у питању спречавање беле куге?

Рада Трајковић: Ми из Министарства спремамо спот, па ћемо БК телевизији, с обзиром да сам ја тренутно у вашој кући, да понудимо тај спот, где ћемо покушати, а мислим да треба сарађивати и са психологом, није све у материјалном, па да некако уђе у свест људи. Људи морају да рађају, јер моја генерација је генерација старијих људи. Када ја будем остарила, више ће се штетити старијим људима у Србији него младим, и то је трагично.

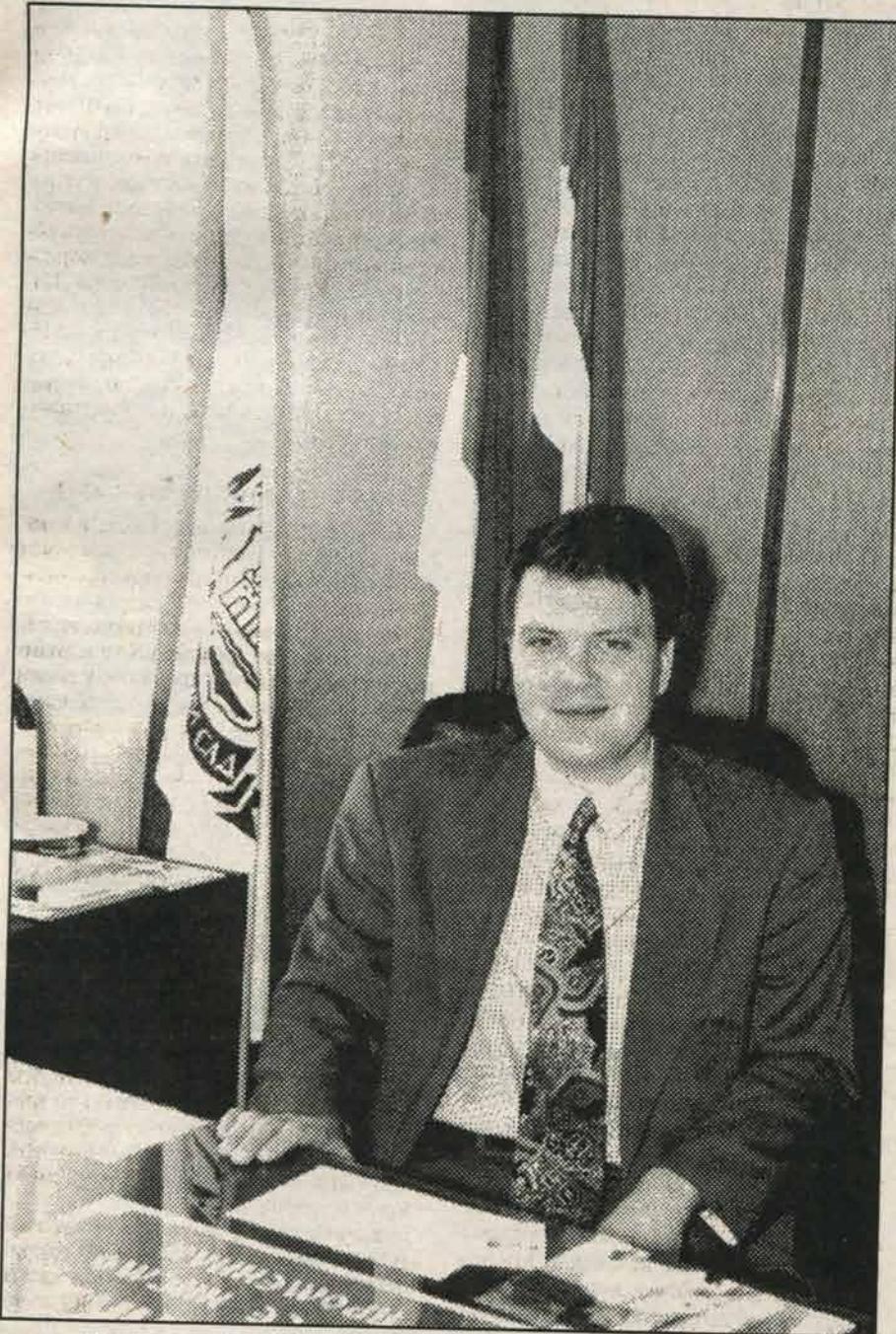
С друге стране, државној телевизији понудићемо спот где ћемо покушати можда још много штошта, то је професор Маџура на почетку казао, могу пропагандне емисије, деша. Знате, већ у предшколској установи ви имате девојчице које се играју са малим луткама где се развија осећај материнства и то треба даље одглажати. Наравно, треба посетити Академију наука да видимо шта академија мисли или се и академија бави политиканством.

Водитељ: Хвала вам што сте били гости БК телевизије. Ово је био БК парламент. Надам се да ћемо ускоро видети и спот. Останите и даље уз нашу телевизију.

ИГОР МИРОВИЋ, ЗАМЕНИК МИНИСТРА ФИНАНСИЈА
У ЕМИСИЈИ "НА ПОЛИТИЧКОЈ СЦЕНИ" РАДИО БАЧКЕ

ПРОШЛО ЈЕ ВРЕМЕ РАСИПАЊА

Потпредседник Владе, др Војислав Шешељ, веома је упоран да сва министарства натера на строгу дисциплину, на штедњу, на лимитирање свих трошкова и у томе заиста има успеха. Има успеха и Влада у целини

Нови талас: Игор Мировић је међу најмлађима у Влади Србије

Водитељ: Поштовани слушаоци, као што смо најавили, гост "На политичкој сцени" је заменик републичког министра за финансије, господин Игор Мировић.

Господине Мировићу, у данашњој емисији ми смо припремили неколико сегмената нашег разговора. Први део тог разговора било би једно питање, а то је – каква је сарадња међу коалиционим партијама у Влади Србије. Влада функционише око 5-6 месеци. Има ли ту неких проблема?

Игор Мировић: Сигурно постоје бројне шпекулације и бројна нагађања о томе шта се дешава унутар Владе. Разумљиво је да су реакције врло чудне, из простог разлога што је то у послератној историји Србије прва вишестраначка коалициона Влада, као што је разумљива и жеља појединачних опозиционих странака да шпекулативним манирима створе утисак у јавности о некаквој кризи у односима између коалиционих партнера. Сарадња је на једном задовољавајућем, коректном, примереном нивоу.

Око свих битних дневних, недељних, краткорочних и средњорочних питања која су у надлежности Владе Републике Србије стварају се договори, одређени компромиси, јер су сви учесници у коалицији власти свесни да коалиција представља извесно ограничавање суверености програма сваке политичке странке. Ми смо свесно ушли у Владу, знајући да не можемо баш целокупан програм Српске радикалне странке освртати у овом периоду док функционише Влада националног јединства, али то знају и ове друге политичке странке, дакле социјалисти и чланови Југословенске левице, који су такође у Влади и мислим да до сада можемо бити задовољни начином и ефектима функционисања Владе националног јединства.

Сигурно је да има и неких концепцијских неслагања, али она нису толико значајна да би продуквала стварање незадовољства, па и евентуалне кризе у Влади.

Лакше је у хладовини опозиције

Водитељ: Речите ми, да ли је лакше бити опозиционар или заменик министра?

Игор Мировић: Сигурно да је лакше седети у некој хладовини опозиције, без одговорности и без обавезе да се повлаче конкретни дневни оперативни, па и стратешки политички потези. За све учеснике у овом Владином тиму из редова Српске радикалне странке ово је једно ново, веома значајно искуство.

Показујемо да смо способни не само да критикујемо, да делујемо са линија

тно догађати у политичком животу Србије у наредних 50 година.

Косово и Метохија приоритет Владе

Водитељ: Свака част. Речите ми, сигурно да постоји одређен консензус међу коалиционим партнерима у самој Влади, када су у питању неке стратешке ствари развоја Србије. Како ће се решити питање Косова и Метохије?

Игор Мировић: Питање Косова и Метохије је тренутно питање број едан Владе Србије, питање решавања нагомиланих проблема на Косову и Метохији,

Пут без повратка: држава Хрватска је негативно и испријатељски оријентисана према српском народу

опозиционих бокова и опозиционих пољазишта, показујемо да смо спремни и способни да учествујемо у власти, дакле, доносимо одлуке, решења.

Једном речју, способни смо да водимо ову земљу. Многе критике које су до сада биле усмерене ка Српској радикалној страници, управо су се односиле на недостатак кадрова, па она уобичајена питања која су постављали наши дежурни критичари типа – а кога ви то имате, осим председника др Војислава Шешеља, итд.

Сада је јасно и очигледно да наши министри, заменици, помоћници и сви други који су службеници Владе, на најбољи начин демантују такве критике. Својим понашањем, предлозима, новим законским актима, најртвима и предлозима закона, у првом реду о себи, али превасходно и о Српској радикалној странци стварају једну нову слику, дају један нови печат нашим политичким односима. Пре свега, дају печат Српској радикалној страници која све више постаје једна незаобилазна политичка странка, без које се сигурно неће ништа би-

јесте приоритет и јесте оно питање око којег, барем како ми то видимо, не би смело бити великих размишљања, несугласица, нејасноћа.

Све политичке странке, уверен сам, сматрају и делују у правцу очувања пре свега територијалног интегритета и уставног поретка на читавој територији Србије, па и Савезне Републике Југославије. С тим у вези, све странке генерално, али и сви чиновници у Влади, свако у свом ресору, делујемо у два права.

Први правац је правац стабилизације укупног стања на Косову и Метохији. Подразумева се да се ту највише истичу припадници Министарства унутрашњих послова који су, охрабрени одлукама и закључцима Владе, као и представника Српске радикалне странке у Влади, задали и још увек задају одлучне ударце и пружају страховит отпор терористичким атакама ових банди тзв. ослободилачке војске Косова. У складу са тим општим принципима, државни органи и друга министарства, сваки у свом ресору, настоје да се стање стабилизује.

Паралелно са тим, Влада Србије иницира преговоре о решавању битних питања на Косову и Метохији и, наравно, Влада има обавезу да се држи Устава и закона, као што преговори могу да про-дукују извесне измене закона, пре свега мислим на Закон о локалној самоуправи, који ће омогућити онај степен права припадницима албанске националне мањине који познаје Европа и који познаје свет.

Дакле, оквир у којем су могућа решења свих проблема на Косову и Метохији је Устав Републике Србије, а приметна је спремност читаве Владе, у томе значајну улогу игра и наша странка, да се сва питања решавају разговарајући, договорајући, преговорићи, дакле мирним путем, с тим што никако не можемо да пристанемо да преговарамо са терористима, да преговарамо са онима који су изазвали злочине о којима бруји сва домаћа и страна штампа.

Не можемо да пристанемо на преговоре, разговоре, договоре, контакте, са онима који не бирају средства, који не бирају начине, који својим злочинима доказују природу која је у суштини антиљудска, антицивилизацијска и која је нанела толико зла на простору Косова и Метохије.

Проблем старији од једног века

Водитељ: Господне Мировићу, када је у питању оквир за решавање проблема Косова и Метохије, у последње време може се у штампи, у медијима прочитати и чути да има неколико опшија које свет нуди као добре услуге за решавање те аутономије, пошто свет званично не пристаје да се говори о некој независности Косова и Метохије.

Сва та решења су ту негде у договорима, разговорима, разматрањима. Међутим, оно што пада у очи, сва решења проблема постављају се дугорочно. Да ли то значи да ће Косово и Метохија и у наредних 10 година, или у наредних 50, како сте рекли да ће Српске радикалне странке бити значајан чинилац политичког живота у Србији, тињати тај проблем Косова и Метохије и шта значи практично пристајање председника Савезне Републике Југославије да се о томе, када се постигне споразум, поново разговара после три до пет година?

Игор Мировић: Велики број грађана, али и ми, питамо се како је могуће да проблеми на Косову и Метохији ескалирају у оном обиму у којем су данас присутни. Али, заборављамо да је проблем који продукују поједини екстремни припадници албанске мањине, настало још пре више од 100 година и тиња, не само у периоду након другог светског рата, већ још и за време Краљевине Југославије. До организованих побуна дела албанског становништва у појединачним крајевима Косова и Метохије долазило је и 20-тих година овог века.

Координација са министарством финансија:
Народна банка Југославије настоји да одржи курс динара

Сетимо се само периода непосредно након завршетка Другог светског рата, када су банде под војводством Шабана Полуже водиле прави мали герилски рат против јединица тадашњег КНОЈ-а и тадашње југословенске војске, односно Југословенске народне армије. Сетимо се 60-тих година, када су албански терористи такође изазивали немире, вршили атаке на српско становништво на Косову и Метохији.

Дакле, генеза тог проблема има једну историјску димензију, генеза тог проблема је дугачка, сеже не само у ова непосредна времена која су иза нас, него и у она времена када је на овим просторима владало једно потпуно друго државно уређење, када су владали потпуно други односи и када се све оно чиме су можда сада, по њиховим наводима, нездовољни поједини припадни-

ци албанске мањине, о томе се није говорило.

У том периоду нагомилали су се проблеми, пре свега, настали у нефункционисању правне државе на Косову и Метохији. За то су одговорни сви они који су оклевали да спроводе мере и акције на успостављању правне државе.

Проблеми су се нагомилали и када је реч о обезбеђивању државне границе, нагомилали су се проблеми када је реч и о онима који су чинили политички живот и носили бреме те одговорности, мислим на тадашње комунистичке властодршице који су у својој подрепашкој политици служили управу оним интересима који су подударни интересима екстремних припадника албанске мањине.

У данашње време држава има намеру да се свим средствима која јој стоје на

располагању обрачун са терористима, а да истовремено поштујући начела цивилизованог света, поштујући начела демократије, поштујући сва она документа која су кроз форуме Уједињених нација, почев од Генералне скупштине па све до највиших форума, такође и кроз европске форуме прошла и била усвојена, створи услове за остваривање највиших могућих права припадницима албанске мањине.

Питали сте ме о неким варијантама могућих решења Косову и Метохији. За сада конкретних материјала о томе нема. Постоје бројне иницијативе, постоје размишљања на који начин и шта учинити, али оно што је за нашу странку лимит, то је Устав Републике Србије, као и да се на свакој стопи Републике Србије мора осигурати да грађани буду безбедни, да се спроводе елементи државности, да се спровodi централна власт, да се сачува независност земље, њена целокупност, њен интегритет, да се сачува јединство власти. То је лимит испод којег ми не можемо да идемо.

Не долази у обзир било каква врста територијалне аутономије по узору на аутономију која је била прописана Уставом из 1974. године. Тај Устав је сигурно у многоме продуковао бројна нерешена питања и овакво стање. Дакле, наш оквир је јасан. Мислим да свима онима којима ова земља лежи на срцу, свима онима који су родољуби, који због било којих других интереса не могу пролати или распродати интерес ове земље, да је њихов став у некој непосредној кореспонденцији са овим нашим.

Дневни трошкови око милион марака

Водитељ: Поштовани слушаоци, ово је емисија "На политичкој сцени", наш данашњи гост је заменик републичког министра за финансије господин Игор Мировић. Господину Мировићу можете поставити питања ако позовете број 770-578.

Господине Мировићу, пошто смо први блок завршили са Косовом и Метохијом, да прећемо на нека конкретнија питања што се тиче вашег ресорног министарства. Из којих извора се финансирају додатни трошкови за полицију на Косову и Метохији, а везано с тим, какво је остварење републичког буџета у овом периоду?

Игор Мировић: Влада је већ саопштила, а као заменик министра финансија могу то и да потврдим, да постоје додатни трошкови који се односе на финансирање активности свих државних организација на Косову и Метохији.

Дакле, не ради се само о активностима полиције, многи други државни органи који су у саставу појединачних других министарстава, делују појачаним ритмом на Косову и Метохији, пре свега у циљу отклањања последица насталих деловањем терориста, а просечна сума

која се дневно издваја креће се од 5 до 7 милиона динара.

Нешто мања сума издвајала се и радије за активности државних органа на Косову и Метохији, и сви ови органи, па и полиција, деловали су и раније у појачаном ритму и са појачаним трошћем технике, људства и средстава на тој територији, тако да то није ништа ново.

Влада је сада, можда уобичајено или не, изашла јавно са том констатацијом, жељећи на известан начин да упозна грађана са напорима које чини да се та средства обезбеде из реалних извора.

Шта то значи из реалних извора? То значи да се не пробија монетарна маса, дакле не штампа се новац, тржишни курс динара је релативно стабилан, он је десетак посто виши од званичног курса. Верујте ми, Министарство финансија чини огромне напоре да све оне припадају на права у смислу исплате личних доходака, материјалних трошкова, па и неких инвестиција које Влада преко буџета спроводи, на време измири, а да истовремено изнађе кроз одређене измене у наменама и кроз одређена дала реална захватања та нова, нешто већа средства, која су потребна да би се отклоњале те последице деловања терористичких банди на Косову и Метохији.

И не само последице, него и да би се финансирао наступ државе на Косову и Метохији у правцу завођења правног поретка и стварања услова за нормалан живот.

Чврста буџетска дисциплина

Водитељ: Да ли то значи да откако је формирана Влада народног јединства није било доштампавања пара?

Игор Мировић: Не. Није било. Народна банка Југославије у дневној непосредној координацији са Савезним министарством финансија и са републичким Министарством финансија заиста настоји да одржи курс динара, настоји да монетарне токове усклали са свим аспектима политике Савезне и републичких власти, и сигурно је да ће се тај тренд наставити и до краја године.

Сигурно је, такође, да су све шпекулације, гласине које нарочито протурају штампа о томе да се штампа о новац, да динар само што није девалвирао, да су неистините и да су плод нечије маште, плод својеврсних притисака на ову земљу.

Оно што се у име Министарства финансија може рећи, то је да се држи чврста буџетска дисциплина, да се изнападају извори који имају карактер реалних извора и да штампања новца нема. То ће се сигурно наставити и до краја године.

Водитељ: То значи да неће бити девалвације?

Игор Мировић: Сигурно је да неће бити девалвације. Једна девалвација је била у току ове године и имала је одређене позитивне ефekte, нарочито када је реч о ефектима оствареним по основу извоза роба. Ти ефекти се тек сада појачавају имајући у виду друге мере Са-

везне владе и, све у свему, Министарство финансија и Влада су одлучни у најамери да очувају овај курс који су заузели.

Девалвација неком другом приликом

Водитељ: Пре последње девалвације динара, када је марка званично установљена на 6 динара, неколико струја финансиских експерата, који нешто значе у овој земљи, предлагали су различита решења, од фиксне девалвације, која је ипак усвојена, до пливајућег курса динара.

Непосредна веза између монетарне политике, односно између политике чврстог курса динара, је и стање девизних резерви земље. За што се то стање држи у тајности? За што се стање девизних резерви земље не објављује у јавности?

Игор Мировић: Мало је земаља у свету које јавно наступају, чији представници јавно наступају са информацијама о тако осетљивим питањима, као што је питање девизних резерви. Нарочито је ситуације једне блокаде у којој се наша земља налази, јер та блокада се, пре свега, односи на финансијске токове, на кредитне токове, неповољна да говоримо стално о нашим монетарним финансијским и другим позицијама, мала је сигурно да те девизне резерве нису велике и да не омогућавају неки велики простор Народној банци Југославије за интервенције на тржишту новца.

Шта је баби мило: неке опозиционе странке испекулишу о кризи у односима коалиционих партнера у Влади народног јединства

Блокада је један од разлога због чега је притисак санкција наставља се и у односу на нашег јединог великог авиона-превозника. Дакле, један читав систем мера кредитне монетарне финансијске политике, који у сваком случају није повољан и који, у сваком случају, лимитира велики број потеза Владе.

Један од великих лимитирајућих фактора је лоше стање у привреди. Она је оптерећена бројним обавезама, оптерећена, свако предузеће за себе, бројним унутрашњим проблемима и то се рефлектује у сфери неиспунавања фискалних обавеза према будућству, што даље намеће потребу сужавања буџетских расхода и што доводи у појединим периодима времена до тако напретнутих односа у буџету који понекад можда могу да се учине као готови дакле са неком потребом да се новац штампа итд.

Дакле, ситуација није сјајна, није идеална, није добра, али чине се заиста велики напори да се на тим основним правцима – релативно стабилан курс, чврста буџетска дисциплина, чија је потпуна намера да се пробије буџет у свим својим сегментима, једна велика штедња на свим нивоима.

Потпредседник Владе, односно председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешель, заиста је веома упоран у томе да сва министарства натера на једну строгу дисциплину, на штедњу, на лимитирање свих трошкова и у томе заиста има успеха, дакле има успеха и Влада у целини. Кажем – до краја године ћемо наставити са том политиком, а многи лимитирајући фактори отпашће када се та финансијска блокада према нашој земљи укине.

Што даље од иностраних поверилаца

Водитељ: Рекли сте да је стање у привреди веома тешко. Много се причало о реформама и приватизацији. У условима у којима сада држава функционише, тешко да се може спровести та приватизација.

Међутим, у разговору са привредницима, и у неком друштвеном сектору који пати од многих недостатака и можда већих тешкоћа него што је то приватни сектор, стиче се утисак да није нужно имати неку посебну финансијску инјекцију из иностранства, али да би промена неких односа и у погледу тих

производних односа, одновно власничких и у погледу омогућавања...

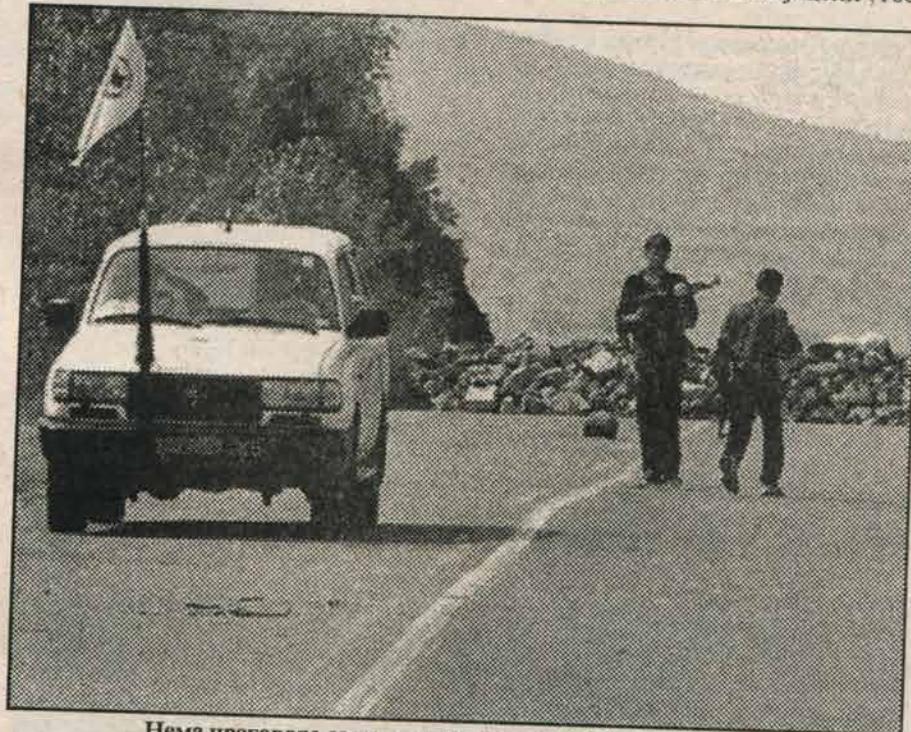
Игор Мировић: Једна мала дигресија, када сам говорио о том пресиду финансијских пакет трошкова са инострanstvom, нисам мислио на задуживање државе у иностранству. Српска радикална странка је десидирало против тога да се држава у било ком облику и на било којиначин задужује код иностраних повериоца, али сам мислио на једну отежавајућу околност када је реч о дневној кореспонденцији, када је реч о системима увоза и извоза, када је реч о обезбеђивању гаранција банака, итд, читавом једном механизму, читавом једном микро систему који је сада нарушен и који је последица санкција које су на снази.

Када је реч о приватизацији, у вези са стањем у привреди, наша странка упорно инсистира на концепту обавезне приватизације. На концепту рационалне и поштене приватизације. Дакле, да

надам се да ће се овај предлог ускоро наћи на дневном реду Владе. То је, рекао бих, велика револуционарна новина у привреди ове земље, да ми створимо један систем, а о том концепту приватизације можемо да говоримо сатима, али да створимо систем који ће омогућити и финансијске инјекције унутар самих предузећа, који ће омогућити промену власничке структуре која даље ствара нове организационе и техничко-технолошке потезе унутар самог предузећа и који ће омогућити да и држава кроз наплату пореза и кроз одређени удео у акцијском фонду дође до капитала. Дакле, многострука корист у односу на садашње стање.

Радикали против јалових расправа

Водитељ: Поштовани слушаоци, ово је емисија "На политичкој сцени", гост

Нема преговора са терористима: не можемо да седнемо за то са онима који су нанели толико зла на простору Косова и Метохије

онај којима новац може да купи одређено предузеће по реалној вредности уз обавезу да прави социјални програм, да радници у том предузећу не буду истерани на улицу, наравно уз обавезу да настави са одређеним производним програмима, у складу са интересима тржишта.

Садашњи концепт приватизације, по нашој оцени, није задовољавајући, и наш ресорни министар за економску и власничку трансформацију, Јоргованка Табаковић, упорно предлаже један нови концепт који подразумева две ствари: много поштенiji однос у тој сфери и подразумева много већу корист за државу, за same раднике и за потенцијалне власнике капитала који улазе у процес приватизације.

у нашем студију је господин Игор Мировић, заменик републичког министра за финансије. Ево једног питања нашег слушаоца: Када се Српска радикална странка толико брине за Косово, зашто нису тражили заседање Скупштине? Парадоксално је да о Косову расправљају скупштине других светских земаља, а наш републички парламент не заседа већ месецима, док на Косову беснират?

Уз ово питање ја бих додao још једно – да ли нам се стално прети војном интервенцијом? Има ли ту реалних изгледа да стварно стражујемо од такве опасности или је то више притисак?

Игор Мировић: Ево, да кажем о том другом, опасност од војне интервенције сигурно је у једном моменту била врло изражена, али мислим да је једном

ошибљном и одговорном политицом Владе Србије та опасност у овом тренутку отклоњена, али у непосредној пршлости имамо врло лоших искустава са понашањем тзв. међународне заједнице, односно са понашањем неколицине земаља који се представљају као лидери међународне заједнице и увек морамо рачунати на све опшије, јер само на тај начин може да функционише озбиљна земља.

Кала је реч о инсистирању да се у Скупштини Републике Србије или у Скупштини, како слушалац каже, обави расправа о проблемима на Косову и Метохији, ја морам да подсетим слушалаца да се у Скупштини већ расправљало о том проблему и то приликом оног, можда некима већ заборављеног референдума, који је јасно артикулисао интересни глас грађана Србије, кала је реч о наметању неких страних интереса, а у склону овог проблема на Косову и Метохији.

Иначе, по природи ствари, по некој оштотој вокацији, радикали нису баш много за расправе, за јалове расправе. Радикали нису баш за неку непотребну, неефикасну и јалову политизацију. Радикали су за ефикасне мере, радикали су, то им има какје, радикални, дакле да се ствари сасејају у корену и између неког једномесечног скупштинског заједња у којем би посланици позиције и опозиције између себе укрштали мишљења, укрштали колпља око тога шта треба чинити на Косову и Метохији.

Ја сам лично, а и Српска радикална странка, сигурно за то да свако у свом делокругу рада, дакле војска, кала је реч о блокади границе и чувању виталних војних и државних објекта, полиција кала је реч о елиминисању терористичких банди, хапшењу криминалаца и терориста и очувању јавног реда и мира.

Друга министарства у свом делокругу предузимају дневне конкретне мере да се та ситуација једном очично стави ад-акта. Мислим да је протеклих два-три месеца показало да држава има снаге и има способности, смелости и организованости да такав један процес изведе до краја. Мислим да су државни органи успели да у највећој мери елиминишу бандите из тзв. ослободилачке војске Косова, а што јављају и страни медији на првим страницама водећих листова.

Мислим да је један британски лист јуче објавио на насловној страни – "Ослободилачка војска Косова више не постоји". Неки репови сигурно постоје у засеоцима, у шумама, али и на овај начин треба одати признање свима који су учествовали у заштити интереса државе на тој територији.

Све је мање времена за мућке

Водитељ: Пошто се наша емисија ближи крају, ја бих вам поставил само

још два питања везана за учешће Српске радикалне странке на изборима у Републици Српској, а још из режије нам јављају да смо добили још једно питање – слушалац из Бача пита – зашто финансијска полиција углавном обилази приватне фирме, а пословање великих државних предузећа нико не контролише?

Игор Мировић: Па, није баш тако, финансијска полиција сходно Закону о наплати контроле јавних прихода има обавезу да, а она то и чини, равнopravno и равномерно наплати јавни приход. Сигурно да на неким локалним нивоима има локалних моћника који још увек сматрају да су недодирљиви, да ће владати 30 година, да им нико ништа не може, да постоји нека спрега између неких појединача у неком сектору управе прихода, политичких структура, било које партије, и да на тим основама може да настане нека врста опрштања, неформалних заобилажења неких фирм.

Али, то није правило и нико из Владе на томе не инсистира. Напротив, боримо се и сасецамо на све могуће начине такве појаве и ово је порука свима онима који мисле да таквог времена за махинације још има.

Изборне манипулатије ОЕБС-а

Водитељ: Избори у Републици Српској су у суботу и недељу. Српска радикална странка се појављује на тим изборима и шта Српска радикална странка нуди грађанима у Републици Српској и шта, у ствари, ви очекујете од избора?

Игор Мировић: Сигурно је да смо на просторима Републике Српске, као уосталом и на просторима Савезне Републике Југославије, добро организовани, да смо популарни у народу, да смо у пршлости, од настанка странке, на тој територији водили једну принципијелну, родољубиву и политику која је уопште била у складу са интересима Републике Српске и целокупног српског народа.

Ако је то тачно, а тачно је, онда сам сигуран да ће грађани Републике Српске гласати за наше кандидате, гласати за коалицију Српске радикалне странке и Српске демократске странке, али оно што у овом моменту оптерећује слободу изјашњавања грађана је то искрство и наше предвиђање које нам говори да ће у самом току гласања бити пуно манипулатија, бити пуно крађа и да је једна међународна управа над Босном и Херцеговином намерна да учини пуно тога да своје фаворите промовише као победнике по било коју цену.

Мисим да смо организовани, имамо контролу изборног процеса, остаје да се види да ли ће грађани успети да наметну своју вољу.

У лепој њиховој нема места за Србе

Водитељ: И на крају питање, господине Мировићу, а тиче се Сремско-барањске области, односно како то у Хрva-

ткој говоре у Подунављу, шта ви мислите о стању тамо, о процесу повратка Срба у Хрватску, који је после притиска међународне заједнице на хрватску владу некако почeo да се остварије. Како ви, као Српска радикална странка, гледате на све то?

Игор Мировић: Наша странка сматра да сваки наш грађанин, сваки Србин, свака Српкиња и сви они грађани који су са својим огњиштима под притиском хрватске власти дошли на ове просторе и који су сада у дилеми шта и како, да ли се враћати, да ли остати, да сви они требају сами, пре свега у складу са неким својим економским и другим могућностима, у складу са својим определењима, па и условима у којима су сада, мислим на услове живота и рада да ли остати или се враћати.

Србима као народу, реално говорећи, нема живота под хрватском влашћу. То је чиниоца, и неће бити доволни притисци међународне заједнице да осигурају један нормалан живот Србима под хрватском влашћу.

Нажалост, наша странка је у прошлости инсистирала на потпуно другачијим решењима тог проблема. Тада смо као опозиционија странка били немоћни да урадимо нешто више, да се заложимо за неки други модалитет решавања тог проблема и опет, нажалост, имамо једну дефакто ситуацију која продукује даље исељавање Срба из сремско-барањске области, али не желimo да ширимо лажну наду, не желimo да стварамо потемкинова села, жељimo да као радикали, као људи говоримо истинито и објективно.

Хрватска је као држава заиста негативно и непријатељски оријентисана према нашем народу, иако су наши сународници заиста на тој територији Славоније, Барање и Западног Срема дуго векова присутни, иако су мирљубиви, иако су у питању сељаци, иако су честити и поштени људи, иако су у питању све оне људске карактеристике и особине које могу само да се пожеле за своје комшије, за своје пријатеље, Барања је наша територија, она је српска и по међународним уговорима.

Под притиском великих сила и са одређеним грешкама претходне власти, настало је тај проблем који је сада такав какав јесте, и сада је на сваком појединцу, на сваком грађанину да одлучи шта му је чинити.

Ми у том правцу не можемо да поспешујемо неки повратак и да се догађају оне сцене као што су се догађале у појединачним местима Муслуманко-Хрватске Федерације или у појединачним местима Хрватске, када је спреман специјални дочек за наше супароднике. Можемо само да их посаветујемо да чине оно што мисле да је за њих најбоље.

Водитељ: Поништавани слушаоци, био је то господин Игор Мировић, заменик републичког министра за финансије.

РАЗГОВОР ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА, ПОТИПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ СРБИЈЕ
И АДМИРАЛА ЖАКА ДОРА, ШЕФА КАБИНЕТА ЗА ИНОСТРАНЕ ПОСЛОВЕ
НАЦИОНАЛНОГ ФРОНТА ФРАНЦУСКЕ

УВЕК ЂЕМО БИТИ УЗ СРПСКИ НАРОД

Жак Дор, саборац генерала Шарла де Гола и блиски сарадник Жан Мари Ле Пена, лидера Националног фронта Француске, посетио је 8. октобра 1998. године седиште Српске радикалне странке у Београду.

"Наш председник и сви његови сарадници замолили су ме да вам пренесем да ће, ма шта буде, увек бити уз српски народ и Српску радикалну странку."

Морам рећи да апсолутно не постоје никакве унутрашње недоумице или борба по том питању унутар партије" истакао је високи функционер Националног фронта Француске, ветеран оружаног отпора фашизму чији поклоници поново звекају оружјем

Др Шешељ: Драго ми је да сте поново наш гост и да се у Србији увек лепо осећате, а поново сте дошли у Србију у једном од најтежих тренутака у историји нашег народа, у тренутцима који се могу поредити са 1914. и 1941. годином. Као 1914. и 1941. године наша земља је на удару најмрачнијих сила овог света. НАТО пакт предвођен Американцима планира да уништи Србију, а Србија ће се бранити свим средствима.

Поводом тих притисака са Запада и изазивањем кризе на Косову и Метохији у Србији је формирана Влада народног јединства. У ту владу је ушла Српска радикална странка са левичарским партитијама. Влада је сачињена пропорционално односу снага наших партија у Народној скупштини.

Основни циљ ове владе је да се сачува Косово и Метохија као саставни део Србије. Ту никаквих попуштања не може бити. Ми смо свесни војне моћи НАТО пакта, али смо доведени у ситуацију да немамо шта да изгубимо и борићemo се свим средствима. То је став свих значајних политичких фактора у нашој земљи.

Американци и Немци су иструментализовали припаднике албанске националне мањине у нашој земљи, наоружавали су и обучавали терористе очекујући да ће терористи због своје бројности бити респектабилна војна сила, али наша војска и полиција су уништиле све њихове озбиљније формације и тако је пропао западни план да трупе НАТО пакта дођу као трупе раздавања и зато да нас планирају бомбардовање.

Ми смо свесни када свако ко ових дана долази са пријатељским намерама у нашу земљу показује да доминација Америке у свету не може вечито трајати. Свет је стрећео од Хитлера, па је Хитлер пропао, а Бил Клинтон је само бле-

да копија Алолфа Хитлера. Најсложнији му је по својим психопатским склоностима.

У овим тешким тренуцима с посебном радошћу примамо делегацију Националног фронта Француске, коју ви предводите као наш стари пријатељ и истакнути европски борац против фашизма. Ми смо обавештени у каквој се тешкој ситуацији налази Национални фронт Француске, знамо да вас проамерички режим прогони, отима вам посланичке мандате газећи вољу француског народа и судским методама, прогони ва-

шег председника, а мог искреног пријатеља, Жан Мари Ле Пена.

Ја сам убеђен да ће Национални фронт Француске победити све противнике, да ће превазићи све препреке, свестан да кроз политику Националног фронта Француске заправо проговара будућа француског народа.

Жак Дор: Ја бих са своје стране пресвега исказао своју радост што се поново налазим са својим пријатељем, господином Шешељем и то што ме је господин Жан Мари Ле Пен управо сада упутио поново да дођем у Србију, а то је управо због тога што ми знамо да сте ви сада у

Пријатељи из Француске: Жак Дор и Жан Мари Ле Пен

великим потешкоћама. Зато смо дошли и знајте увек када будете били у потешкоћама ми ћемо се наћи. Ако вам ствари буду текле добро и како треба, тако је ћемо бити ту, али знајте да ћемо неизоставно бити ту ако се налазите у потешкоћама или у тешкој ситуацији.

Сматрам да потешкоће са којима се Национални фронт француске данас суочава нису тако велике и нема их тако много, јер француски народ није идиотски народ, непаметан народ и врло добро схвата да ова прогањања којима смо ми изложени, пре свега кроз личност председника нашег фронта, то заправо доприноси нашем бољем рејтингу у народу. Уосталом, у пораст нашег утицаја уверили смо се у марта, јер до марта смо имали 212 наших регионалних посланика да би смо сада имали 275.

Ми смо се током свих ових 8 година уверили да су бројни чланови других политичких партија заправо имали потешкоће разне врсте због мита, корупције итд. Нама се само једна јединица замера, основ свих замерана нама, а то је један детаљ и управо због саме те једине једине речи господин Ле Пен, председник нашег фронта, стално је прогонјен како у Француској, тако и у Немачкој.

Само ако помислим да се председник Уставног савета Француске, значи то је највиши ауторитет у нашој земљи, налази се под истрагом јер су га оптужили за утају и пренос средстава, не знам тачно, али отприлике се ради о једној цифри у висини од 5 милиона франака, о чему више да говоримо ако је то на таквом нивоу. Иначе, додао бих томе још да је тај председник Уставног савета Француске бивши министар иностраних послова Републике Француске.

Према томе, што се тиче укупног биланса или резултата стања како ми сада у Француској стојимо, не могу да кажем да је то нешто другачије. Сигурно да не стојимо горе и резултат није негативнији него што је био. Мислим да ћемо то моћи да потврдимо и да ће се то потврдити приликом следећих европских избора.

Господин Ле Пен, господин Шабош и ја смо се сагласили у смислу једног предлога који желимо да вам изнесемо. Ми смо мишљена да би ваша Влада требала сада да сачини један захтев који бисмо ми прогурали, а за који већ сада знамо да можемо да рачунамо на извесну подршку, значи захтев у смислу долaska на Косово једне мисије, тј. једне групације Европског парламента.

У том смислу морам рећи да смо ми већ амбасадора ваше земље у Француској обавестили о томе и такође морам рећи да смо остварили извесне контакте са неким европским посланицима, који наравно нису представници и посланици наше партије Националног фронта и који су том приликом изразили своју спремност да подрже такав предлог, наравно уколико га ви прихватите.

У том смислу биће доволно да пошаљете један факс или да пошаљете једно званично писмо у смислу захтева и да га

насловите на председника европског парламента у коме бисте изнели да жelite да мисија европског парламента дође. Без обзира ако би та мисија, односно ако њихов боравак не би био дужи од 48 сати или свега три дана, сасвим свеједно, једно је сигурно да би по повратку они били у могућности да изнесу друге чињенице и свакако чињенице које би биле у супротности са оним што Американци тврде. Пошто би се то изнесло пред јавност, ми бисмо били у могућности да целу ту ствар подржимо, наравно не отворено, али тајно и то је она што је господин Ле Пен жељeo да вам пренесе. Као што сам малопре рекао и поново ћу истаћи да смо о томе обавестили вашег амбасадора у Паризу.

Др Шешељ: Ми до сада имамо веома лоше и негативно искуство са свим међународним институцијама, чији су се представници појављивали у нашој земљи. Искуства су нам лоша и са Европским парламентом и са Саветом Европе и са ОЕБС-ом. Наша странка није склона да позива представнике ни Европског парламента ни Савета Европе, ни ОЕБС-а, ни НАТО пакта, ни Уједињених нација. Ми смо спремни само за билатарне контакте са сродним политичким партијама, наравно што укључује могућност да из тих партија дођу и представници који су чланови Европског парламента или неке друге институције.

Жак Дор: То би били само Французи, представници Европског парламента.

Др Шешељ: То би онда могло другачије да се формулише, као група француских посланика у Европском парламенту.

Жак Дор: То је управо то.

Др Шешељ: То је варијанта која би нама одговарала.

Жак Дор: Наравно, то не би били само посланици наше партије, него и посланици и других француских партија.

Др Шешељ: То је добра идеја. И ја ћу се консултovати са нашим коалиционим партнерима о томе и обавестили Савезно министарство иностраних послова, али таква варијанта долази у обзор и као наша страначка иницијатива. Наша страна је са Министарством иностраних послова је добра и већ имамо једну најаву из Русије да дође група депутатата Руске државне Думе. Они су изразили жељу да дођу истог тренутка, ако дође до напада на нашу земљу.

Дакле, ми смо спремни на контакте те врсте, али искључујемо било шта што би могло значити институционално мешиче у наше унутрашње послове. Делегација би могла да се формулише као делегација чланова Европског парламента који су дошли да се лично увере каква је ситуација у нашој земљи, посебно на Косову и Метохији.

Иначе, ви вероватно видите колики се притисци врше на нашу земљу да прихватимо сталну мисију ОЕБС-а и Гонзалеса као њеног шефа. Ми то одбијамо, али на иницијативу руског мини-

стра иностраних послова прихватили смо да дође ад хок мисија ОЕБС-а.

Иначе, искуства наше земље са страним мисијама су невероватно лоша. Скорије све хуманитарне организације, органи Уједињених нација, Европске уније, ОЕБС-а, превасходно су састављене од професионалних шпијуна. Једном смо вратили огроман товар који је био под декларацијом Међународног црвеног крста. Наше обавештајне агенције су установиле да товар садржи апарате за навођење авијације и другу шпијунску технику.

Наша полиција је захтевала само да се товар отвори и да се стекне увид шта садржи. Пошто је то Међународни црвени крст одбио, а они имају дипломатски имунитет, ми смо наложили да се комплетан товар врати назад. Дакле, нисмо на силу отварали, нисмо криптили међународно право, али нисмо ни дозволили да проведе своју замисао.

Невероватан скандал се десио са Салако Огатом, високим комесаром уједињених нација. Албански сепаратисти су извели једну позоришну представу, као у једном селу су окупили неколико хиљада људи који живе под ведрим небом и они су дошли из разних околних села. Дошла је Салако Огата, поделила им хуманитарну помоћ, они су се после разишли и после пола сата ту никога nije било.

Наши државни органи су тражили да Салако Огата поново дође на исто место, да се увери да ту заиста нема никаквих избелила и да је све одглумљено, а она је одбила. Иначе, све се десило пред једном карактеристичном цамијом. Можда сте то гледали на француској телевизији. Била је маса народа и после пола сата су били само бачени папир и картони од амбалаже.

Истина је да су албански терористи на силу извлачили цивиле у шуме, али они су се одоловано већ вратили кућама. У планинама има још свега неколико стотина терориста који су се разбежали пред нашом полицијом и не усуђују се да се предају, јер су чинили злочине, а наша Влада је јавно гарантовала амнестију за све оне који се предају, а докаже се да нису лично чинили злочине.

Против нас се води специјалан психолошки рат преко западних медија. Наша полиција је открила неколико масовних гробница у које су сахрањивани Срби и други грађани Косова, које су терористи побили и често спаљивали. Западни медији томе нису скоро никакву пажњу поклонили, иако су докази били веома упечатљиви.

Међутим, жестока кампања против наше земље води се поводом измишљених злочина наше полиције. Дошао је Даунс са групом Британаца и Албанци су са разних места довукли извесан број лешева људи, терориста који су изгинули на разним местима и цивила које су сами побили. Мртва тела су искасали и покушали да представе да је то радија наша полиција. Скорије сви западни медији су то потенцирали.

Ви се вероватно сећате како је Изетбеговић у више наврата убијао своје грађане на пијаци Маркале, у улици Ваљевске Мискина, код старе пиваре, на Партизанском гробљу, да би се то представило као дело Српске артиљерије. То је био и повод за завођење санкција против наше земље и за бомбардовање Републике Српске, а после извесног времена и на Западу су процуриле информације да је све то било изрежирано од стране Изетбеговића и од стране Америчке обавештајне службе.

На Косову су приказали једну разбјену лутку, лечју играчку и на телевизији покушали представити као убијену девојчицу. Непрекидно из Албаније имамо провокације на граници, убиства наших граничара, са намером да нашу војску испровоцирају да уђу у Албанију и да се то представи као агресија.

Жак Дор: Морам да кажем да сваке недеље добијам СФОР-ов војни извештај. То су ту извештаји које добијам. То ћу вам дати, јер заправо ту и нема пуно дезинформација. Наравно, од вас једино тражим да то не објавите. Међутим, уколико сте заинтересовани за то могу редовно да вам достављам.

Др Шешељ: Било би интересантно.

Жак Дор: Ја лично не верујем да може доћи до бомбардовања. По мом личном мишљењу мислим да тако нешто није могуће и не долази у обзир. Једино што може по мени, то је да евентуално дође до једног или два пута неког блајџа или лакшег напада, али то би морао бити напад који би дошао од стране само Американаца, као неки вид демонстрације и приказивања њихове моћи.

Међутим, уверен сам да то не би могло да се подведе под неки заједнички подухват, него би могао да буде израз њиховог личног понашања и њихове личне одлуке.

Ових дана се више треба бојати Енглеза, а не Немаца, јер треба рећи да се господин Блер и Енглези уопште налазе у рукама Американаца. Заиста не верујем и нисам мишљења да би се Француска могла умешати, пре свега зато што нема средства и начина и ако би евентуално у том смислу ставила на располагање своја три или четири авиона, уверен сам да они не би ни узлетели.

Оно што је за жалити и што је заиста штета када се приказује ситуација овде и када се приказује стање, а то је што се не наглашава доволно да је тај мусимански момент јако битан. Такође, једна потпунна дезинформација влада, не само када је реч о писању штампи, него када је реч и о телевизији. Господин Пекрије иначе уредник нашег листа, листа наше партије и мислим да ће се сложити са мном. Као што сам рекао, наш председник, као и сви његови сарадници, које сам набројао, замолили су ме да вам кажем и пренесем да ма шта буде да немо ми увек бити уз српски народ и уз Српску радикалну странку. Морам рећи да апсолутно не постоје никакве унутрашње недоумице или борбе по том питању унутар партије.

Др Шешељ: Ја се надам да сте се лепо сместили.

Жак Дор: Као и увек.

Др Шешељ: Такође се надам да вам друштво праве наши министри и госпођа Весна. Ја вас данас позивам на један ручак, можда у 14,00 часова, а сутра бисмо могли да организујемо конференцију за штампу, специјално поводом вашег доласка, а видели бисмо, ако сте заинтересовани, за одлазак на Косово, само што бисмо морали да сачекамо, јер за ова три дана очекујемо да ће се преломити ствари око бомбардовања. Ја сам сада прилично везан за Београд, али неко од наших министара би ишао са вами, а за сусрет са Николом Поплашеним бисмо сачекали да буде уведен у функцију. Он је сада под великом притиском НАТО пакта и гувернера Карлоса Вестендорпа и Американаца на челу са Робертом Беријем.

Ми смо обавили добру контролу избора и нису успели да украду победу, а сада врше велики притисак не били га одвојили од Србије и опколили са свих страна, а пре недељу дана су мени забрањили улазак у Републику Српску. Једноставно су запрешићени изборним резултатом. До краја месеца треба да се конституише Скупштина. Ја био још данас разговарао са господином Поплашеним, ако он може наредних дана да дође до Београда.

Жак Дор: Било би добро да се једном видимо. У сваком случају, ми смо јако заинтересовани за одлазак на Косово, наравно под условима да је то могуће. Исто тако смо заинтересовани за контакт, ако је могуће, са председником. Препуштам вама да ви одлучите.

Др Шешељ: Ја предлажем да до сутра видимо какав ће бити расплет ове кризе. Холбрек је јуче веома љут отишао из Београда. Председник Милошевић није уопште попустио под његовим притисцима и данас се држи састанак Контракт групе, Команде НАТО пакта и ми ишчекујемо данас даљи расплет.

Добили смо гаранцију од Русије да неће дозволити изгласавање резолуције у Савету безбедности о бомбардовању Србије, а Кина такође подржава такав став, па да видимо расплет до сутра. Онда би могли за суботу или недељу да планирамо одлазак у Приштину.

Жак Дор: Ја у недељу одлазим.

Др Шешељ: Онда бисмо могли да планирамо за суботу. До Приштине има 3 до 3,5 сата вожње. Може да се крене у суботу ујутру, а да се вратите у суботу навече.

Жак Дор: И онако смо доста са вама путовали колима.

Др Шешељ: Било је веома напорно. Ја ћу данас да контактирам са Николом Поплашеним, па ћemo можда да договоримо један телефонски интервју, ако вам то одговара, уколико не буде могућ сусрет. Ја ћу вам то рећи данас за време ручка.

Жак Дор: Желео бих да избегнем компликације и неки додатан труд са ваше стране у смислу нашег програма, јер као што сам рекао, ми смо дошли из заиста искреног пријатељства и увек ћemo бити ту када вам затреба и када вам буде тешко.

Што се тиче господина Шабоша, он није стигао зато што управо почев од данас, па до следећег уторка, пошто не само да је посланик у парламенту Нормандије, него је чак и потпредседник, тако да ће морати да присуствује његовом раду и заседању које се тек у уторак завршава. Из тих разлога није могао данас да буде овде са нама.

Др Шешељ: Ви сте такође изразили жељу да обиђете споменик захвалности Француској. Иниће те са мојим сарадницима.

Жак Дор: Мој пријатељ је дошао са мном, пошто сам добио факс летос од нашег пријатеља и онда сам имао потребно објашњење од господина Томислава Николића, али управо док сам се налазио на свом летовању све што се тражило од мене ја сам сматрао да је то тражила Српска радикална странка, али то није био случај.

Др Шешељ: Новак Савић је то радио на своју руку и претрпео је велику критику унутар Српске радикалне странке. Ми тај његов поступак сматрамо злоупотребом његовог партијског положаја. Код нас у партији нико не сме свој бизнис да меша са страначким активностима и наравно ми немамо ништа против пословних контаката.

Жак Дор: Ми смо то заборавили.

Др Шешељ: У сваком случају, да се зна да Српска радикална странка са бизнисом апсолутно ништа нема.

Жак Дор: То исто важи и за нашу партију.

Др Шешељ: Сваки бизнис подразумева известан ризик. О томе требају да размишљају сами бизнисмени.

Жак Дор: Желео бих да се сви заједно сликамо за наш лист. То је један недељник који излази сваке недеље и морам да кажем да се његова читаност повећала.

Др Шешељ: Конференција за штампу ће сутра бити у селишту наше странке. Са вама ће бити Томислав Николић или ја, наравно уз наше министре.

Жак Дор: Ово је већ четврти пут да долазим у Србију и то је четврти пут да сте приморани да нас трпите.

Др Шешељ: Ви сте увек наши драги гости.

Жак Дор: Морам да кажем да сам заиста врло дирнут када сам једном приликом присуствовао крштењу.

Др Шешељ: У међувремену ја сам добијао још једног сина, четвртог.

Жак Дор: Ви не престајете.

Др Шешељ: Његово крштење ће бити 31. октобра. Добио је име Владимир по имени првог српског краља Светог Јована Владимира, који је страдао за свој народ.

Жак Дор: Налад се да вам је породица добро и да ће све добро проћи.

Др Шешељ: Хвала вам.

ПОДРШКА СРПСКОМ НАРОДУ

Државна Дума Руске Федерације
Посланичка група
Либерално демократске партије
Русије
5. октобар 1998. године

Председнику
Српске радикалне странке
Војиславу Шешељу

Драги брате Војиславе!

У последње време, ситуација око Косова се заоштила. Европа која толико дugo није осетила рат, поново може бити у њега увучена. Припреме за неправедну и дрску агресију на Србију, отворена подршка такозваној "ослободилачкој војсци Косова", тј. новим зондербригадама, убицама недужних српских цивила – то је тренутно реална опасност. Ратна бакља запаљена на Балкану сигурно ће планути и у Европи. Разлоги за то су многобројни.

У случају почетка агресије, наша странка је спремна да пошаље авион са групом посланика, која ће на делу, а не само на речима стати заједно са вама, раме уз раме, у борби против новог фашизма.

Да ли сте спремни да примите авион у Београду?
Са братским поздравима и најбољим жељама,

В. Жириновски

Српска радикална странка
Централна отаџбинска управа
Београд

Државна Дума Руске Федерације
Посланичка група
Либерално демократске партије Русије

Драги брате Владимире!

Искрено се захваљујем на пријатељској подршци у ово тешко време у којем се српски народ нашао.

Ступили смо у контакт са Министарством иностраних послова и никаквих проблема са пријемом руског авиона неће бити. Делегација са вашом парламентарном групом може да дође у Београд по позиву председника Савета за међународне односе Већа Република – Горњег дома југословенског парламента, чији је председник Томислав Николић, мој заменик.

Било би добро да по могућности у посланичкој групи буду и представници других странака пријатељски расположених према српском народу.

Број чланова ваше посланичке групе одредите по вашем нахођењу.
Срдачни братски поздрав,

Др Војислав Шешељ,
Председник Српске радикалне странке

Јан Слота,
председник
Словачке народне странке
Братислава, 12. 10. 1998. године

Председнику
Српске радикалне странке
Војиславу Шешељу

Поштовани господине председниче,
прво желим да Вам се срдечно захвалим на Вашој честитки.

Словачка народна странка, и ја лично, с пажњом пратимо развој ситуације у Југославији.

С великом огорчењем примили смо информације о припреманој агресији НАТО пакта против суверене земље, која штити целовитост своје државе од етничких терориста.

Желим да Вас уверим, да у Словачкој има много Словака који цене поносни српски народ и верују у победу правде.

С поздравом

Јан Слота

Председнику Српске радикалне странке, Потпредседнику Владе Републике Србије

Војиславу Шешељу
Имајући у виду актуелну ситуацију око Косова, руски и белоруски народ Вас подржавају у ово за Вас тешко време.

Главна аналитичка управа Парламентарног савеза Белорусије и Русије сматра сврсисходним предузимање неколико корака, усмерених ка подршици праведних захтева српског народа за територијалном целовитошћу Републике Србије и спречавању агресије НАТО на СР Југославију.

Тренутно смо заузети стварањем друштвене организације, која би могла да прерасте у политичку странку (Странку националног прогреса), која би била у стању да концепције снаге истомишљеника – руских патриота, који су свесни да је заштита Србије данас одбрана граница Русије и Белорусије сутра.

Са своје стране, препоручујемо Вам, као прво (нарочито узимајући у обзир изјаву коју је дао председник вишег Савета Савеза Белорусије и Русије, председник Републике Белорусије А. Г. Лукашенко о спремности пружања свестране помоћи, укључујући војне, СР Југославији), да што пре дате званичну изјаву о жељи да СР Југославија постане пуноправни члан у Савезу Белорусије и Русије. И већ на предстојеој IX седници Парламентарне Скупштине која ће се одржати почетком новембра ове године у Јарославу, добијете статус сталног посматрача.

Сматрамо да би било корисно активирати дипломатске и друге контакте са Народном Републиком Кином, која је већ спремна да на међународној сцени пружи подршку Вашој позицији у косовској кризи.

Такође сматрамо перспективним разраду и успостављање узајамно корисних контаката са представницима Јевропе Израел, јер су проблеми са којима ће се у будућности сретати становници Израела аналогни проблемима који сада постоје у СР Југославији.

Начелник главне аналитичке управе
Парламентарне Скупштине Савеза
Белорусије и Русије,
руководилац
експертско-консултативног
Савета по решавању националне
безбедности
Државне Думе Руске Федерације
А. Рудаков

100. КОНФЕРЕНЦИЈА ИНТЕРПЛАНЕТАРНЕ УНИЈЕ ОДРЖАНА ЈЕ У МОСКВИ,
ОД 6. ДО 12. СЕПТЕМБРА 1998. ГОДИНЕ

ТЕРОРИЗАМ - НАЈВЕЋЕ ЗЛО ХХІ ВЕКА

Говорећи о средствима која су потребна за очување, управљање и најбоље коришћење воде као суштинског ресурса за одрживи развој, члан југословенске делегације, Наташа Јовановић нарочито је истакла да наша земља, и поред свих тих притисака и санкција које непријатељи српског народа спроводе, веома озбиљно приступа изради најважнијих стратешких планова у којима се све компоненте одрживог развоја усклађују са ресурсним могућностима. Таквим начином планирања у тешким економским условима у којима се налазимо, изражавамо спремност да се суочимо и са изазовима који нам предстоје у тој ресурсној области.

У Кремљском дворцу, Конгресној палати у Москви, у периоду од 6. до 12. септембра 1998. године, одржана је 100. Конференција Интерпарламентарне уније, најстарије међународне, невладине организације и по многима светски парламент. Темељ овој организацији, универзалној по карактеру, положен је крајем прошлог века. Сматра се да се на територији данашње Југославије Интерпарламентарна унија појавила у самом почетку десетог века. Данас овај међународни парламентарни савез броји 135 чланица, овога пута су учествовале делегације из 126 земаља, међу којима и СР Југославије. Чланови наше делегације били су: Срђа Божовић, председник Већа Република и савезни посланици: Наташа Јовановић, Милутин Стојковић (СПС), Слађа Стаменковић (ЈУД) и Милан Пауновић (СПО). На јубиларном, јесенњем заседању у Москви, учешћем у пленарној дебати и у раду студијских одбора, представници из наше земље су показали јединство свих револутивних политичких чинилаца у СР Југославији по питањима одбране виталних националних интереса и спремности да одговоримо на евентуалну агресију на нашу суверену и независну државу.

На свечаном отварању говорио је председник Руске Федерације Борис Јелцин. Рекао је да се Конференција одржава први пут у Русији и да је то, нагласио је, доказ о великом ауторитету који Русија ужива у свету, а затим је истакао: "На прву тренутак милиенијума смет се суочио са многим проблемима, и без учешћа Русије они се не могу савладати. Народи наше планете су одахнули када је у нуклеарној сferи дошао крај глобалне конфронтације великих сила. Али, опасност од ширења нуклеарног оружја и даље постоји. Расти број држава које желе да уђу у нуклеарни клуб. Появila се још једна нова опасност. Размилео се међународни тероризам. То је најизразитији проблем не само XX, не-

го најзадост и ХХІ века. Не смањује се број регионалних оружаних сукоба, многи од њих прете да прерасту из локалних, у сукобе ширих размера. Расти незаконита трговина наркотицима, а Русија је последњих година на себи осетила опасност од ширења наркоманије.

Ово страшно зло нарочито угрожава омладину. Морамо заједнички одговорити на све ове изазове и уједињити напоре заинтересованих земаља. Потребне су нове иницијативе за мирно регулисање сукоба, за борбу са међународним тероризмом и организованим криминалом. Русија је спремна да искористи свој ауторитет и огроман потенцијал, како би дала свој реалан допринос у решавању ових проблема".

Наше учешће у раду Конференције отпочело је у пленарној дебати о политичкој, економској и друштвеној ситуацији у свету. Управо тих дана су пристизале најновије оптужбе америчке администрације и западних сила на рапун српских државних органа, које се ових дана интензификују и које представљају наставак перфидне, антисрпске политике чији је коначни циљ да нам отму Косово и Метохију. Креатори новог светског поретка не желе да погледају истину у очи и виде да су узорци сукоба на Косову и Метохији тероризам и бандитизам шиптарских екстремиста, а не како они кажу наводно дугогодишње кршење људских права шиптарске националне мањине. Ради се, заправо, о читавој замени теза и својеврсном ци-

Наташа Јовановић као члан делегације Савезне скупштине на 100. конференцији Интерпланетарне уније

низму светских моћника, који упорно одбијају да праве ствари и појаве називају правим именом.

Оштту дебату савезни посланици су искористили да још једном осуде либерну политику усечи и двоструких стандарда западних сила, и нагласили да спровођењем интетних, једностраних и неприхватљивих притисака, креатори новог светског поретка у остваривању својих стратешких циљева остају слепи пред чињеницом да је Албанија највећа терористичка база у свету. Уместо да недвосмислено осуде, у свим државама оштро санкционисан тероризам и бандитизам, они пружају отворену подршку исламском фундаментализму ко-

пија злодела, продукт су наказне, великоалбанске, нацистичко-фашистичке идеологије, некаквог сна о независном Косову и Метохији, етнички очишћеном од Срба. И управо је тих дана, док су наши посланици говорили у Москви, потпуно огњена геноцидна политика шиптарских хорди.

Масовне гробнице и крематоријуми су још један доказ зла које са собом носе болесни умови шиптарских терориста. Наша порука за све учеснике Конференције била је више него јасна, одговорност и саучесништво за злочин геноцида над српским цивилима, дивљаштво ретко забележено у историји цивилизације, лежи на западним силама ко-

време шестодневног боравка у Москви, посланици из Југославије остварили су веома значајне контакте и разговарали са председником Државне думе Федералне скупштине Руске Федерације, господином Генадијем Селезњовом, потпредседником Думе, господином Бабурином, потпредседником Федералне скупштине Руске Федерације, господином Варнавским и председником Думе Белорусије, господином Малофејевом.

У току срдачног, пријатељског разговора у Кремљу, Генадиј Селезњов је рекао: "Веома се радујем што смо се састали са делегацијом Југославије. Ми се пре ма Југославији, као и увек до сада, односимо као према нашем братском савезнику. Знамо какве тешке проблеме је преживела ваша земља. Изражавамо вам политичку солидарност, према могућностима. Трудимо се да развијамо привредне односе. Веома смо били активни у напорима да се укину све санкције против Југославије. Верујемо да ће бити регулисан сукоб на Косову и Метохији. Југославија је последњих година претрпела много. Нажалост, Европа и друге међународне организације мало помажу Југославију да што пре стане на ноге, да почне да развија своју привреду и да што пре завладају мир и ред и да тада настане благостање за људе".

Председник Државне Думе Русије посебно је истакао да ће се Русија оштро противити звекању оружјем од стране НАТО пакта и покушајима евентуалне агресије на СР Југославију, јер је једини начин решавања проблема на Косову и Метохији повратак дијалогу представника шиптарских политичких партија са представницима Владе Републике Србије. Идентичан став наше посланике дочекао је у Думи, где је група посланика на челу са потпредседником Бабурином изразила жељу за још чвршћом и активнијом сарадњом посланика из Југославије и Русије и том приликом су изразили уверење да њихово мишљење дели сваки депутат, без обзира којој страници припада, да питање Косова и Метохије може да се решава искључиво у оквиру Устава Србије и СР Југославије уз поштовање територијалног интегритета и сувренитета наше земље и уз пуну подршку нашим државним органима. Њихова тврдња је после неколико дана верификована гласовима свих депутата Думе када је усвојена декларација о Косову и Метохији.

Од великог значаја за даљу сарадњу Југославије и Русије је посета наших представника Горњем дому Руске Федерације, што је уједно и први такав контакт на нивоу њихових домова остварен између наших братских земаља, где је потпредседник Федералне скупштине руске Федерације, господин Варнавски, најавио скорији долазак Јегора Стројева, председника овог скупштинског дома у посету Југославији, са жељом да се што пре интензификује сарадња између региона, што би било ефикасно у даљем унапређењу привредне сарадње.

Још један велики пријатељ Срба, председник Думе Белорусије, Малофејев је

Делегати у штетији Москвом

ји покушава да се прошири на Косово и Метохију, древну српску земљу, нераскидиву део Србије.

Пријатељи нашег народа и државе, такође су оштро осудили деловање терориста и подржали све мере и напоре које чини Влада Републике Србије на обновљању дијалога у коме би се решила сва отворена питања на Косову и Метохији, а насупрот томе за сваку осуду је то што представници шиптарских политичких партија, уз помоћ својих западних ментора, показују зачујућу, невиђену држави Србији условљавају почетак суштинских разговора.

Парламентарци из Скупштине СР Југославије истакли су да су монструозне масакре, варварски стравичне злочине стрељања, мучења, спаљивања невиних српских жена, деце и старатца у селу Клечака, а затим и тих дана док је трајала Конференција, и у месту Глођане, извршиле звери у људском облику, разуларене балистичке, екстремно терористичке банде, што представља злочин против човечности без преседана. Та извршена, најмрачнија и најсвире-

је нису желеле и нису хтели да покреју широку акцију недвосмислене међународне осуде великоалбanskog исламског тероризма, чиме су директно одговорни за људску патњу и несрећу српског народа на Косову и Метохији.

Свим представницима оних земаља које су желеле да чују истину од представника из СР Југославије, било је апсолутно јасно да покушаји да се ситуација на Косову и Метохији квалификује као претња светском миру и безбедности, лишени су сваког основа. Наша држава је чврсто решена да настави безуслован и директан дијалог, који је иначе и иницијала са представницима политичких партија са Косовом и Метохије. При томе, овако решење мора да полази од поштовања интегритета и сувренитета Србије и СР Југославије. Сваки покушај наметања решења са стране је неприхватљив, а претње и притисци према СР Југославији, супротни су дијалогу и охрабрују сепаратизам и тероризам.

Сусрети са званичницима из Русије били су од посебног значаја за нашу делегацију, за нашу државу и народ. За

рекао: "Југославија се и без Косова и Метохије ловољно напатила. Земља је почела постепено да се оноравља, да стаје на ноге, и мора се учинити све што је могуће да вам више не сметају на том путу. Потребно је изнаћи такве одлуке. Ми знамо да у региону Европе и у низу парламентарних структура Европе постоји двоструки однос према том питању. Рекло би се да постоји тежња да се усностави мир у Југославији, а с друге стране, постоји одређене политичке снаге које подржавају косовске екстремисте. У најмању руку, треба пронаћи све што је могуће како би се политичким методама решило ово питање, како би југословенска држава и њен народ, међу њима и тако велика Република као што је Србија, стекла мир и спокојство, како би могла да јача свој положај који је био нарушен овим крупним и тешким стварима, овим сукобима и свим оним што је залесило ваш народ. Ми то од срца желимо. Југославија је увек била наша братска и пријатељска Република".

Посебну пажњу сви парламентарци посветили су говору Јевгенија Примакова, који се на Конференцији обратио само неколико сати пре избора за новог премијера Русије, који је уз осврт на целокупни ток Интерпарламентарне уније апострофирао проблем нарастајућег тероризма и екстремизма, чemu ће се Русија опшtro супротстављати уз подршку државним органима земља које се боре са терористима на својој територији и у сузбијању њихових злодела.

Наша делегација је узела активно учешће и у раду студијских одбора: одбору за људска права и за економско-социјална питања. Акција националних парламената у години обележавања 50-годишњице Универзалне декларације о људским правима у правцу обезбеђења и промоције и заштите свих људских права у 21. веку, била је тема једног од четири пленарна тела. Од стране наше парламентарне групе је истакнуто да је на почетку ескалације тероризма на Косову и Метохији од стране светских моћника применењен метод по коме су прећутно подржавали тероризам, а у исто време се залагали за поштовање људских права на Косову и Метохији, мада је недвосмислена чињеница која је сваком објективном посматрачу могла пасти у очи да се не ради о кршењу људских права, већ о класичном облику тероризма усмереног на насиљно одвајање једног дела државе и припајање другом. Сценариј западних сила је заснован на инструментализацији бриге о људским правима, за њих је то увек повод за интернационализацију која је увек доводила до ескалације сукоба и удаљавања од мирног и брзог кршења кризе.

На Косову и Метохији Срби се боре за опстанак на својим вековним огњиштима, уништењем и бескомпромисним обрачуном са шиптарским терористима, државни органи обезбеђују мир и сигурност за српски народ, али и за све остale који живе на подручју наше јужне покрајине, а поштују Устав и закон,

државу Србију и СР Југославију и све њихове институције прихватају као своје.

Активним учешћем у раду одбора за економско-социјална питања, наша делегација је, и поред притиска у економској сferi од стране западних сила, у оквиру теме која разматра одрживи развој, дала свој пуни допринос. Говорећи о средствима која су потребна за очување, управљање и најбоље коришћење воде као суштинског ресурса за одрживи развој, члан југословенске делегације, Наташа Јовановић нарочито је истакла да наша земља, и поред свих тих притисака и санкција које непријатељи спрског народа спроводе, веома озбиљно приступа изради најважнијих стратешких планова у којима се све компоненте одрживог развоја усклађују са ресурсним могућностима, таквим начином планирања у тешким економским условима у којима се налазимо, изражавамо спремност да се суочимо и са изазовима који нам предстоје у тој ресурсној области.

На крају Конференције Интерпарламентарне уније, уз сву захвалност и признање домаћинима, нашој браћи и пријатељима у Москви, порука послана

ника из Скупштине СР Југославије која произлази из свих иступања и контаката је да СР Југославија изражава спремност да у целокупном процесу трансформације међународних односа активно учествује у циљу јачања мира и стабилности, а посебно да да свој донос у овом правцу кроз видове међупарламентарне сарадње, међу којима је и Интерпарламентарна унија.

У овим тешким тренуцима ишчекивања евентуалног напада окупатора на нашу државу и народ, по повратку наших посланика из Русије, и даље стику охрабрујући ставови и осталих руских званичника, председника сплошнополитичког одбора Руске Државне Думе, Владимира Лукина, министра одбране Русије Игора Сергејева и председника Белорусије, Александра Лукашенка да се ни по коју цену не сме применити сила у решавању питања Косова и Метохије и њихове јасне осуде шиптарског бандитизма и тероризма, као и став да би нападом на Србију сасвим извесно дошло до новог хладног рата и редфинисања односа Русије према западној војној алијansi.

Наташа Јовановић

Време предаха: Наташа Јовановић и Милутин Стојковић на Црвеном тргу

ИНТЕРВЈУ ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉ ЈАПАНСКОЈ АГЕНЦИЈИ "КЈОДО"

НАТО ЂЕ ЗАЖАЛИТИ АКО КРЕНЕ У НАПАД

Кијоши Ото: Захваљујем се на интервјуу и шанси за интервјуј. Ја сам дописник, дописник и шеф бироа у Београду. Говори се у свету о могућој НАТО војној интервенцији. Да ли сте ви забринути због тога и да ли ви видите такве изгледе и шта мислите о томе?

Др Шешељ: Да. Ја сам забринут. Опасност од НАТО агресије, агресије НАТО пакта, је реална. Ми би желели да то избегнемо, али то не зависи од наше воље. А, ако дође до агресије, ми ћemo се бранити свим средствима, и то смо свима ставили до знања. Ми смо свесни војне моћи НАТО пакта, али смо и у стању да задамо тешке губитке. Друго, ми немамо куд. Ми се морамо бранити, или ћemo изгубити државу. Државу ни по коју цену нећemo изгубити. Косово је саставни део Србије. Косово мора остати у Србији.

Кијоши Ото: Било је неких извештаја да сте ви у једном вашем наступу имплицитно наговестили могућност да војници ЕСФОР-а у Босни буду предмет неке одмазде, или страници овде, уколико дође до НАТО интервенције. Да ли би сте то коментарисали?

Др Шешељ: Ништа ја нисам конкретизовао. Ја сам само изјавио да ћemo у случају напада од стране НАТО пакта на нашу земљу, узвратити свуда тамо где нам војници НАТО пакта буду доступни, тамо где могнемо да дејствујемо. Па, неки они сами размишљају где би то могло да буде.

Кијоши Ото: Рекли сте да би у случају напада предузели све мере. Да ли би се ту могло укључити узимање талана или евентуално и напада на амбасаде?

Др Шешељ: Ми смо упозорили западне сице, да државе које намеравају да учествују у нападу, повуку све своје грађане, пре напада. Друго, међународне норме регулишу колико се времена оставља дипломатама да напусте нападнућу земљу. Ми ћemo задржати дипломатске односе ни са једном државом која изврши агресију. И не треба ту да имају никаквих илузија. Ми дипломатске односе нећemo обнављати док нам не исплате комплетну евентуалну ратну штету. А, ако нас нападну, то значи рат, а рат се завршава мировним уговором. Ми никада никакав мировни уговор нећemo потписивати који не укључи најкану ратне штете коју претримо. То између осталог значи, ако нас нападну,

нема више ни разговора, ни преговора о Косову, о Албанцима, ни о чему.

Кијоши Ото: Било је извештаја у вези оружја, да је Југославија увезла одређене системе противваздушне одбране. Да ли је то тачно?

Др Шешељ: Ми имамо добро и опасно оружје. А, о појединстима, нећu вам говорити. Нека о томе размишљају они који планирају агресију. Ја сам апсолутно убеђен да ћe их евентуална агресија, скупо, скупо коштати. Сигуран сам да ћe зажалити што су кренули у напад.

Кијоши Ото: Било је извештаја да Холбрук и Милошевић преговарају о могућем слању мировних снага, које би укључиле руске и америчке, на Косову. Да ли су ти извештаји тачни?

Др Шешељ: Кад год Холбрук оде лјут из Београда ја сам задовољан. Јуче је Холбрук отишao лјут из Београда. Апсолутно не долази у обзир да иједан војник земље, чланице НАТО пакта, дође на територију Србије и СРЈ. Никада. То је и циљ Американаца. Једини циљ Американаца је да њихове трупе дођу на Косово. Они само траже варијанту како да то најлакше постигну. Они зато највише желе да њихове трупе дођу без борбе, уз наш пристанак. Ми имамо врло горко искуство из Републике Српске Крајине и Републике Српске и нећemo дозволити да нам се то искуство понови. Американци немају шта да траже у Србији. Уосталом, ви Јапанци то најбоље разумете.

Кијоши Ото: Ви живите у Батајници која је близу једног од главних циљева могућег напада. Да ли се плашите што живите тако близу?

Др Шешељ: Да. Сваки нормалан човек се плаши. Али ја сам јачи од тог страха. Успевам да савладам тај страх. Ја и моја породица ћemo делити судбину нашеј народе. Само луд човек може да каже да се ничег не плаши.

Кијоши Ото: Уколико после преговора Милошевић прихвати резолуцију Уједињених нација, шта ћete ви радићи као потпредседник Владе? Да ли ћete ви прихвати захтеве запада, да ли ћete ви и ваша партија остати у коалицији или ћete напустити коалицију?

Др Шешељ: Ја сам потпуно сигуран да председник Милошевић нећemo прихватити захтеве запада, који су супротни нашем Уставу и интересима нашег народа. Кад би случајно, у немогућој, хипотетичкој ситуацији, прихватио, Срп-

ска радикална страка сигурно не би остала у владајућој коалицији.

Кијоши Ото: Милошевић је после тешких санкција рекао, саопштио да ћe прихватити Дејтонски споразум. Да ли предвиђате такве могућности овде, сада?

Др Шешељ: Не. О судбини Србије нико други нећe одлучивати осим грађана Србије. Немогућa је нека варијанта Дејтонског споразума о Косову и Метохији. Решење је могуће само у оквиру сајашњег Устава Србије, на основу дијалога Владе Србије и представника албанских политичких партија, без страгог посредовања.

Кијоши Ото: Да ли имате неку поруку за Јапан, с обзиром на чињеницу да ћe Јапан можда бити стални члан Савета безбедности?

Др Шешељ: Српска радикална странка и Влада Србије, изражавају захвалност Влади и народу Јапана, због коректног и објективног приступа збивањима на Балкану, због супротстављања Јапана било ком виду оружане агресије на нашу земљу, а ми бисмо били радосни ако Јапан постане стални члан Савета безбедности УН, јер би то значило виши степен равнотеже сила у међународним односима и смањило би сада неподношљиву америчку хегемонију.

Кијоши Ото: Ја бих само једно питање додao овде, буквално мислим, покрили смо све - да ли верујете да ћe доћи до агресије или нећe доћи, какве су шансе да дођe до агресије, у процентима? Шта мислите?

Др Шешељ: Тешко је говорити о проценама.

Кијоши Ото: Да ли мислите да ствари стоје тако да се тензија мало спушта?

Др Шешељ: Па, судећи по западним медијима, може се говорити о извесном спуштању тензија. Али, проблем је што се евентуална одлука доноси у малом кругу људи, а ја не верујем у ментално здравље тих људи који одлучују.

Кијоши Ото: Значи, мислите да су упак шансе веће да ћe бити напада?

Др Шешељ: Не бих могао да се изјасним. Речимо да је пола пола.

Кијоши Ото: И ако то буде, када бисте очекивали?

Др Шешељ: Па, кад се одлука донесе, онда очекујемо.

Кијоши Ото: Хвала најлепше.

ПРИЛОЗИ ЗА ИСТОРИЈУ

СЕЧИШЋА**ИЗЈАВА МИЛА ЂУКАНОВИЋА,
ПРЕДСЕДНИКА ЦРНЕ ГОРЕ, ПОВОДОМ
АКТУЕЛНЕ СИТУАЦИЈЕ У ЗЕМЉИ**

I

Над Савезном Републиком Југославијом надвила се нова, велика опасност. Иако смо жељели и вјеровали да се вишегодишњим патњама нашег народа назире крај, и да би наша држава након успјешне примјене Дејтонског споразума требало да се врати у друштво развијеног свијета, показује се да права искушења тек предстоје. Узрок новој опасности је криза на Косову која предуго траје, а која посљедњих дана поприма драматичан ток. То убедљиво показује да је бављење овим питањем било закашњено, недовољно, и неодговарајуће.

Државни органи Црне Горе од почетка су имали конструктиван, досљедан и савремен приступ проблему Косова, по мјерилима времена у којем живимо, и окружења којем макар географски припадамо. Нажалост, то се често није најбоље разумјело, ни у самој Црној Гори. А посебно се није разумјело и прихватало у врху југословенске политике.

Косово је саставни дио Србије и Југославије, и ту мора остати. То се данас разумије и подржава у свим релевантним политичким центрима у свијету. То је експлицитно потврђено и у Резолуцији 1199 Савјета безбједности УН о Косову. Такође, јасно је и то да тероризам није прихватљив пут за остваривање илузорних националних планова. Са тим злом наше цивилизације свака држава се мора носити на примјерен начин. Поменута Резолуција одлучно позива и руководство косовских Албанаца да осуди терористичке акције.

Али, као да није јасно дијелу наше јавности – изгледа чак ни оном политички најрелевантнијем – да није доволјно само тврдiti како је Косово дио Србије и Југославије, већ да озбиљним политичким приступом, и одговорним односом државе према овом тешком проблему, све треба учинити да се Косо-

Мило Ђукановић

во суштински интегрише у друштвени живот Србије и Југославије. Као што, исто тако, није јасно да се супротстављањем тероризму на Косову и не дотиче сама суштина овог проблема. Одговор силом на једну деструкцију какве су оружане акције дијела албанског становништва на Косову, лакше, ни случајно не значи да је нађен одговор на узрок и срж самог тог проблема. Али, свакако значи опасност да се са једностраним, прекомјерним и неселективним антитероризmom, који не штеди ни цивилне животе ни материјална добра, чини друга, не мање штетна деструкција, која подстиче долатно неповјерење и међусобну mrжњу и на дуги рок изазива нестабилност у држави. Јер, суштина наших проблема је одсуство демократије у овој земљи. Осјећај угрожености косовских Албанаца због неодговарајућег статуса и модела аутономије, поред остalog је и посљедица недемократичности друштва у коме живимо. Денеснијко кашњење здраве политичке иницијативе, не формалне, већ оне која

нуди могућа политичка решења и прихватљив компромис, уз историјско наслеђе оптерећено косовским митом, отворило је простор за дуготрајање кризе која се претворила у оружане сукобе на Косову. Речено шаховски, а веома тачно политички – данас је СР Југославија опет упала у пајтнот.

Политичког компромиса још увијек нема, и не назире се. Заправо, нема озбиљне и ујвјерљиве иницијативе да се решење тражи на тој линији. А међународна јавност се свакодневно зградава над новим открићима застрашујућих злочина над цивилним становништвом, како албанским, тако и српским. Није искључено да се неки од њих до-гађају и након званично саопштеног става органа Републике Србије да су сукоби на Косову окончани. Зато је међународна заједница изгубила стриљење и показује одлучност да против наше земље примијени силу.

То морамо предупредити на сваки начин. Морамо избегну сукоб са цијелим свијетом, сукоб који је унапријед осуђен на пораз. Јер, цијену тога рата платили би недужни људи, жене, дјеца, неспособни да се заштите од тих опасности. Албанци на Косову имају аутономију, и са тим жртвама, и без њих. Државни врх СРЈ, међутим, изгледа хоће да Срби и Црногорци, да југословенски грађани, то плате својим главама, да би та власт имала алиби. А, нема те власти која је вриједна макар једне људске жртве. Свако ко мисли и ради другачије неодговорни је авантуриста, који не жeli добро својој држави и народу.

Зато, неодговорно понашање и лажни патриотизам оних који су данас најгласнији, а који нијесу ни хероји ни родољуби, и који сједе у Београду или Подгорици, мора бити замијењено брзом, јасном и транспарентном политичком активношћу која ће најодговорније креаторе свјетске политике довести у ситуацију да још једном раз-

II

мисле прије него што остваре свој наум према нашој земљи. Онај од којег се то очекује, не само зато што је и формално на челу државе, јесте предсједник СРЈ. Зато мислим да се господин Милошевић мора одмах обратити јавности са недвосмисленом поруком да је он, заједно са свим државним органима СРЈ, спреман да испоштује све обавезе преузете на састанку са предсједником Русије, Борисом Јељцином, као и оне садржане у Резолуцији Савјета безбједности и Предсједничком саопштењу.

Због евидентног неповјерена међународне јавности према таквим обећањима, сматрам неопходним да предсједник СРЈ хитно позове у нашу земљу:

— овлашћене представнике предсједника Русије и САД, предсједавајућих ЕУ и ОЕБС и генералног секретара ОУН како би се непосредним увидом освједочили да је заустављена свака примјена сила од стране снага безбједности Србије и СРЈ, и да су антитерористичке снаге на Косову доведене на ниво мирнодопских потреба,

— представнике међународних судских и других специјалистичких институција, укључујући и Хашки трибунал, да остваре увид у евентуално почињене злочине националистичким становништвом од стране било ког учесника у оружаним сукобима,

— представнике МКЦК и УНПХР да учествују у спровођењу плана повратка избеглица у њихове домове, који ће припремити Влада Србије, као и да гарантују слободан и неометан дотур хуманитарне помоћи на Косову,

— све заинтересоване међународне посматраче: Мисију ЕУ, дипломате акредитоване у СРЈ и друге, да слободно и без ограничења надгледају ситуацију на цијелом Косову.

Такође, предсједник СРЈ би морао потврдити спремност да одмах отпочне разговоре о предлозима политичког рјешења на Косову на темељу плана који је припремио амбасадор Кристофер Хил.

Сматрам да би пуни ефекат оваквих потеза био постигнут уколико би предсједник СРЈ објавио и спремност државе да одмах прихвати Мисију ОЕБС дужег трајања, чиме би се отвориле перспективе наше сарадње са овом међународном организацијом. Вјерујем да би ово били једино ваљани и довољни потези који би отворили шансу да се изbjегне највећа опасност која у овом тренутку злобно пријети нашој држави.

Највино је данас понављати да је већ урађено или започето све што се од нас тражи. То очито није релевантно. За нас је важно да они који су донијели одлуку да бомбардују нашу земљу у то не вјерују. Зато је и највећа одговорност предсједника наше државе да то повјерење предложеним активностима покуша вратити и да тиме заштити животе и имовину југословенских грађана у чије име води политику ове земље.

Руководство и државни органи Црне Горе и ових дана чине све да се и на нивоу заједничке државе, и на међународној сцени, разумије и препозна позиција Црне Горе у новонасталој ситуацији. Црна Гора је већинском вољом својих грађана изабрала пут мира, демократије и развоја. Одлучила се за реформе и приближавање савременим европским интеграцијама. За достојанствен и исправан положај и равноправно место у заједничкој држави. Демократска јавност СРЈ, као и међународна заједница, подржали су, и даље подржавају, такву Црну Гору. Нажалост, она је данас једнако угрожена, као и земља у целини, због одсуства праве иницијативе за рјешење косовског проблема. Постоји реална опасност да и стратешки објекти војног значаја, локирани у Црној Гори, због њихове технолошке повезаности у јединствен одбрамбени систем, буду мета интервенције НАТО снага.

Демократски свет који је упутио захтјеве државном врху Југославије није наш непријатељ, није непријатељ ни црногорског ни српског народа, није припадника било којег народа у нашој земљи. Заhtјеви међународне заједнице нијесу ултиматуми српском и црногорском народу, већ упозорење државном врху Југославије да повуче транспарентне потезе који ће доказати његову спремност и ујверити европску и светску јавност да се проблем истински жели рјешавати.

Сви који данас позивају на борју са цијелим светом неодговорно се и неразumno играју искреним, патриотским осјећањима недужног народа. Играју се судбином наше земље. Не ради то са најјером да штите слободу и достојанство народа и државе, већ своје властите интересе, и да оправдају своје политичке промашаје. Зато нам је данас, више него ikad, потребна државничка мудрост и озбиљност, и разборитост наше јавности.

Парадоксално је, али тачно, да НАТО интервенција данас једино одговара кривцима са обе стране који су довели до ескалације косовског проблема. Очекујемо да ће свијет то увијети, као што вјерујемо да ће грађани Југославије то препознати.

Они који су данас најодговорнији за стање на Косову, који жеље да нас конфронтирају са цијелим светом, налажу се да ће изазивањем хаоса у земљи успјети да зауставе и демократске процесе у Црној Гори. Да остваре оно што им није пошло за руком, упркос силним притисцима, на легалним, демократским предсједничким и парламентарним изборима у нашој Републици. Народ и државно руководство Црне Горе им то неће дозволити. Опет се као и у последњих годину и по дана у функцији притиска на Црну Гору стављају институције савезне државе. За данас је сазвана сједница оба вијеха Савезне Скупштине, за коју 20 посланика у Ви-

јеју република из Црне Горе нијесу добили позив. Тиме се продужава игнорисање изборне воље грађана Црне Горе. Овај, још један дрски атак на уставни поредак и демократију у овој земљи, срачунат је да државно руководство Црне Горе доведе у искушење да због важности косовске теме преће преко понућеног понижења. То је провидно и наивно замишљено. Црна Гора ни до сада није била на дистанци од косовског проблема. И овом данашњом изјавом, и јучерашњим закључцима Владе, и Резолуцијом републичке Скупштине, ми показујемо озбиљну бригу за судбину Косова и Савезне Републике Југославије. У раду такозване Скупштине Југославије, којој се позивају да присуствују пожељни, а не легитимни представници Црне Горе, неће учествовати представници побједничке коалиције на парламентарним изборима. Нећemo, јер не вјерујемо намјештенoj забринутости над наводно угроженим југословенством оних који ће данас из скupштинских клуба, као и прије неки дан, трагикомично пријетити цијелом свету и давати интонацију ратним трубама. Сви они који су истински данас забринuti за судбину земље знају да би управо сукоби угрозили заједничку државу и довели у питање њен опстанак.

Када би Југославији данас пријетила експанзионистичка интервенција споља, срачуната на угрожавање њеног територијалног интегритета и суверенитета, државни органи и руководство Црне Горе, на челу са мном, били би у првом реду за одбрану земље. Као што је то руководство данас на челу борбе за демократију и економски просперитет и Црне Горе и Југославије. Али, свет је данас врши притисак на државни врх Југославије управо због одсуства демократије и неспособности да се тешки косовски проблем решава мирним путем, на политичком терену.

Убијећен сам да ће сви они који истински жеље добро и Црној Гори и Југославији знати да се понашају на нивоу историјске одговорности за актуелни тренутак у којем смо се нашли.

Државни органи Црне Горе радије све на предупређењу изгледне опасности и прилагођавају своје дјеловање датим околностима. Ми не можемо прихватити да се на грађане Црне Горе и Савезне Републике Југославије бацају бомбе да би се спасила једна власт која се спасити не може. Зато ћemo остати са својим народом, против сваке обмане и злоупотребе искреног патриотског осјећаја.

Вјерујем да ћemo у томе имати пуну подршку нашег народа, свих наших грађана који дијеле одговорност и забринутост за судбину Црне Горе, као и за судбину Савезне Републике Југославије.

Подгорица,
4. 10. 1998. године

Прилози за историју БЕСЧИШЋИ "РОДОЉУПЦИ"

Градоначелнику Дубровника господину Виду Богдановићу

Поштовани господине градоначелниче!

Можда ће за ваши грађане нашег препеног и знаменитог града представљати изненађење што вам се, као људи из Србије, обраћамо на овакав начин? У јавности Србије то би мало кога изненадило. Она о нама доста зна. Зна да су грађани Сокобање одбили да учествују у било каквом рату на просторима бивше Југославије. Онемогућили су покушај да буду мобилисани за тадашње ратиште у Хрватској, што је била иницијална каписла да цела источна Србија поступи слично. Зна јавност у Србији и да професионални производњачи мржње, овогемаљске "месије", "усрећитељи" народа, "очеви" нација и остали алхемичари људских судбина код нас немају посла.

Амбасадор Чешке Републике у Београду, господин Иван Бушниак, приликом једне од посета Сокобање је рекао: "Ви сте, господо, невероватан европски изузетак у Србији. Нигде у овој земљи нисам видео нешто слично".

Знамо, господине градоначелниче, да није уместно да се сами овако представљамо. Желимо само да знате шта је то што нам, сматрамо, даје морално право да Вам се овако обратимо. А све што смо Вам поменули забележено је у штампи која није била под контролом режима. Међу нашим људима живи сећање на веома садржајну сарадњу коју је Сокобања имала са Дубровником и Цавтатом, пре трагичних догађаја који су и вашем крају донели тешке дане. Вишегодишње безумље није избрисало успостављене односе између људи и жељу да се у нормалним временима поново сусретну.

Руководећи се тим сазнањем, слободни смо да Вам предложимо да размислите о могућности поновног успостављања контакта између нас. Неко ће, пре или касније, то морати да уради. Зашто то не би били управо ви и ми?

Не можемо ни да претпоставимо каква ће бити судбина нашег предлога. Можда ћете проценити да још није време за такве ствари? Можда ћете закључити да уопште нисте заинтересо-

вани? Чак и у том случају нећemo овај наш покушај сматрати узалудним. Ниједан покушај, који има за циљ да афирмише човечност и смањи сејачима зла и мржње простор за делоvanje, не може се сматрати узалудним.

Уколико, ипак, оцените да наш приступ заврењује бар мало Ваше пажње, спремни смо да се и у нашем и у вашем граду сусретнемо и поразговарамо са вами и вашим људима о томе да ли постоје области у којима би могли да сарађујемо и да ли постоји интерес за тим. Простори у којима живе наши народи су исувише мали за овако неподношљиву количину мржње, зла, неповерења и затворености.

Припремајући се да Вам се обратимо, посетили смо вашу амбасаду у Београду. У први мањи су нас примили уздржано и информативно, али су нам само после неколико дана, љубазно дали упутства како да Вам се јавимо. На крају су рекли: "Желимо вам успешну сарадњу".

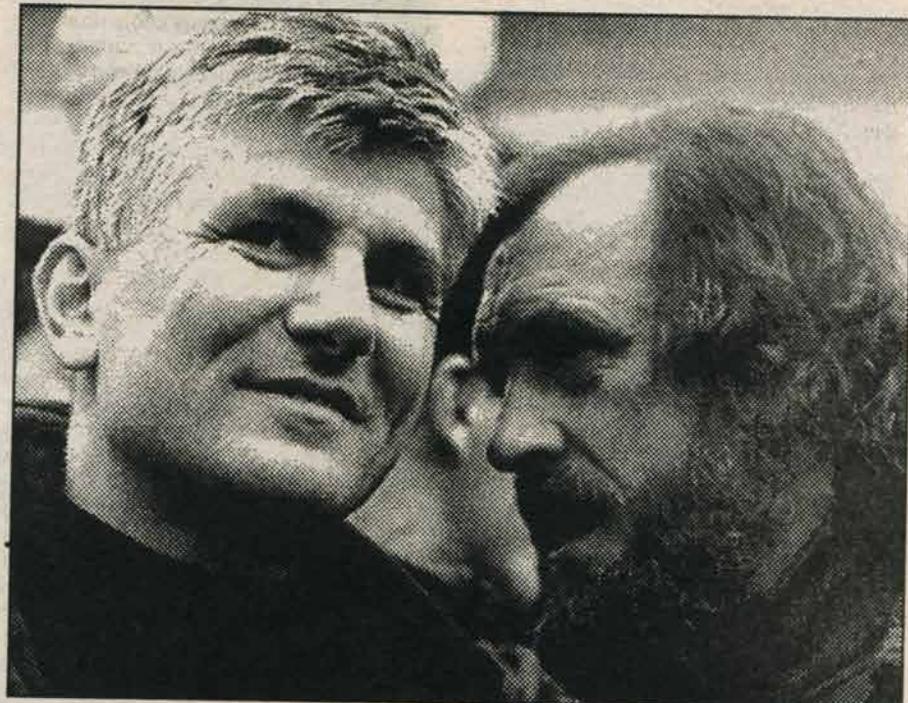
Поштовани господине градоначелниче, наша Сокобања ове године представља прави туристички хит. Према подацима који се објављују и путем Интернета, у самом је врху најпосећенијих туристичких места у нашој земљи. То нас све веома радује. Ништа мање нас не би обрадовало ни када би добили неки охрабрујући сигнал од Вас.

Независно од судбине овог писма, Вама и Вашим суграђанима желимо личну срећу, а Вашем крају, на коме Бог није штедео, сваки просперитет.

У Сокобањи,
24. 8. 1998.

С поштовањем и најбољим жељама,

Драгоје Луковић,
савезни посланик
Михајло Стојановић,
градоначелник Сокобање
Михајло Јовановић,
председник ИО СО

Лидери коалиције "Заједно":
идејне вође сокобањске локалне власти

СЕЋАЊЕ НА ЧОВЕКА КОЈИ ЈЕ УСПЕШНО ДЕЛОВАО У ЈАВНОМ
И ПОЛИТИЧКОМ ЖИВОТУ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

НИ РАТ НИ ПАКТ ДР МИЛАНА СТОЈАДИНОВИЋА

Пре 110 година, 4. августа 1888. године рођен је један од најзначајнијих српских политичара XX века, др Милан Стојадиновић. Сећајући га се са дужним поштовањем, објављујемо његову кратку биографију

Милан Стојадиновић је рођен у Чачку 4. 8. 1888. године од оца Михаила, судије и адвоката и мајке Милице, рођене Павловић. Умро је у Буенос Аиресу (Аргентина), 25. 10. 1961. године.

Гимназију је завршио у Београду 1906. године и Правни факултет у Београду 1910. године. После тога је провео три године на студијама у Минхену, Берлину, Паризу и Лондону, специјализирајући економско-финансијске науке.

Као чиновник – писар Министарства финансија Краљевине Србије од 1914. године није морао да ступи у војску. Четири године рата провео је с Николом Пашићем на Крфу и у Паризу направивши сјајну каријеру. Враћа се у проширену домовину као генерални директор Државног рачуноводства у Министарству финансија и после положеног доктората права постаје, са 32 године, професор финансијских наука на Београдском универзитету.

У 1919. години даје оставку на државну службу и као човек од поверија британског финансијског капитала постаје директор Енглеске трговачке банке, где остаје до децембра 1922. године, када постаје први пут министар финансија у Кабинету – Влади Николе Пашића. На овом положају остаје до априла 1926. године са малим прекидом од три месеца у 1924. години. Као члан Народне радикалне странке биран је за народног посланика на скупштинским изборима 1923. године, затим поново 1925. и 1927. године и у том својству постаје председник Финансијског одбора Народне скупштине.

Од ступања у политички живот, још као студент Универзитета, припада Народној радикалној странци. На Универзитету је био потпредседник радикалног студенстког клуба "Словенски Југ", а пре него што је биран за народног посланика, био је одборник Београдске општине (1921–1922).

Још као студент сарађивао је у часопису "Словенски Југ", око кога се окупљала омладина задојена идејом ујединења свих јужних Словена у једну државу.

Као министру финансија пошло му је за руком да стабилизује курс динара захваљујући спретности и поверењу које је уживао као финансијски стручњак у лондонском Ситију. Осим тога, обуставио је задуживање државе код Народне банке, тј. обуставио инфлацију банкнота повећавајући државне приходе. Буџети за 1924/25. и 1925/26. завршени су први пут после Првог светског рата знатно оствареним суфицитом. Сређивање државних функција у том периоду, посебно због знатних ратних

дугова Краљевине Србије и Црне Горе, тесно је везано за име Милана Стојадиновића.

У јавном животу делује веома активно. Написао је вели број расправа и чланака. Сарађује у листу "Политика" у којој, као министар у пензији, анализира привредни и политички положај Југославије. Након проглашења диктатуре 6. 1. 1929. године, иступа као банилац демократије. Извесно време је био персона поп грађа код краља Александра због својих републи-

Др Милан Стојадиновић (1888–1961) доминантна личност на политичкој сцени Краљевине Југославије

Никола Пашић (1845–1926) оснивач народне радикалне странке: сви важни догађаји српске и југословенске историје везани су за његово име

канских погледа, које је касније одбацио.

Писао је у "Политици" уводне

чланке и илегалне летке које је штампао и растврао по целој земљи.

Стојадиновић је био један од ретких

грађанских политичара у Југославији који је у своје време јавно тражио

да Југославија успостави дипломатске

односе и да призна Совјетски Савез. Наравно, пре свог долaska на власт

("Политика" – јануар 1934. године).

Забраном политичких партија 1929. године, па и радикалне странке, његова политичка активност је, силом прилика, била знатно смањена те се више окреће привредним пословима. Био је потпредседник Београдске берзе, председник Српског бродарског друштва, члан управе Јадранско-подунавске банке, председник Радио Београда, председник Стандард електрик и у још неколико других предузећа. Рад у овим установама допринео је да се упозна у јачој мери не само са домаћим, већ и међународним индустријским, трговачким и банкарским предузећима, с обзиром да је у овима био ангажован и страни капитал (енглески, амерички, шведски).

Децембра 1934. године постаје поново, на лични захтев кнеза Павла, министар финансија, али сада у влади Бо-

гољуба Јевтића. До тада је, као члан Главног одбора Народне радикалне странке у опозијији, био већ познат као истакнути финансијски стручњак и веома послован човек повезан са брита-

нским капиталом пласираним у Југославији (директор филијала два британска концерна у југославији: Yarrows и Marconi).

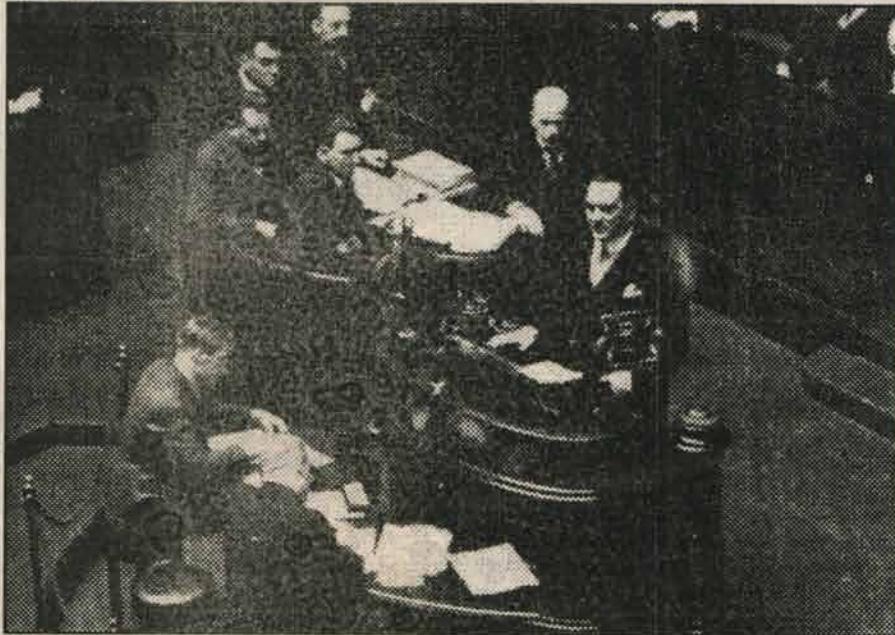
Уредбе донесене јануара и фебруара 1935. године о смањењу каматне стопе, финансирању великих јавних радова, одлагању отплате сељачких дугова до 1. 9. 1935. године, које су имале за циљ ублажавање последица велике економске кризе, донеле су популарност Милану Стојадиновићу зато што је иницијатива дошла од његовог ресора – Министарства финансија.

Маја месеца 1935. године именован је за сенатора.

Избори за нову Народну скупштину, 5. 5. 1935. године, иако вођени уз примену насиља државног апарата, али и терора Удружене опозиције, значили су пораз Богољуба Јевтића, чија влада пада 20. 6. 1935. године.

У међувремену, Милан Стојадиновић своју активност усмерава у два права: у консултацијама са кнезом Павлом и разговорима са првацима Главног одбора Народне радикалне странке, Словенске људске странке и Југословенске мусиманске организације у сврху припреме тројне владавинске комбинације и склопирања главних задатака нове владе. Не треба заборавити да је и по октројаном уставу из 1931. године влада зависила од поверила монарха, тј. намесништва, а не од поверила Народне скупштине.

Милан Стојадиновић добија мандат за састав нове владе у којој обезбеђује себи место председника и министра иностраних послова – 24. 6. 1935. године. У тренутку именовања за председника Владе и министра иностраних послова, Милан Стојадиновић је представљао истакнуту политичку личност која се није компромитовала отвореном сарадњом са режимом краљеве диктатуре. Јавно, он је био представник опозиционог војства једне од најпознатијих

Др Стојадиновић у Народној скупштини:
није се компромитовао сарадњом са режимом краљеве диктатуре

политичких странака у Србији – радикалне, која је успела да нађе заједнички језик са војствима двеју најјачих грађанских политичких странака у Словенији, односно Босни и Херцеговини "које су имале корене у народу". Поред тога, он је у себи оличавао веома успешног пословног мајстора са широким везама са пословном елитом, како унутар земље тако и у иностранству. Милан Стојадиновић је био један од најбогатијих људи тога времена у Југославији.

Отада па до 5. 2. 1939. године, када

кључиво унутрашњи и политички разлози, потреба споразума са Хрватима. Међутим, спољнополитичка оријентација Милана Стојадиновића, као председника Владе, била је таква да је све више запостављала старо пријатељство са Француском и савезницима из Мале Антанте у корист осовине Рим – Берлин, што се исто тако узима као један од могућих разлога његовог пада. Као главне смрнице своје спољне политике, Стојадиновић наводи: "Срећивање односа са Италијом, приближавање Немачкој, нарочито на привре-

ности и поштовање традиција уз давање локалних и широких самоуправа.

На седници Главног одбора Југословенске радикалне заједнице (ЈРЗ), од 9. 7. 1939. године, донета је одлука да се дотадашњи шеф странке, Милан Стојадиновић, и његова група истомишљеника (Бура Јанковић, Душан Летица, Нико Новаковић, Стошовић, Светозар и Светолик Станковић и др.), искључе из ЈРЗ "због повреде страначке дисциплине и партијских интереса". Искључен је из странке под сумњом да је био противник споразума са Хрватима на чemu је његов наследник, Драгиша Цветковић, здушно радио.

Маја 1939. године Милан Стојадиновић је поново изабран за председника Београдске берзе.

Након искључења из ЈРЗ, Милан Стојадиновић је радио на оснивању своје засебне странке под именом Српска радикална странка, која у свом програму одбија споразум Цветковић – Мачек и проглашава неважећим сва политичка акта проистекла из споразума, па тако и бановину Хрватску. Међутим, странка није добила одобрење за свој рад. Уместо тога је 19. априла 1940. године, а на основу решења Управе града Београда, интерниран на Рудник, срез Качерски. Претходно је полиција извршила претрес у политичким канцеларијама странке Милана Стојадиновића, као и у његовом стану, и однела, како сам каже, "три куфера моје личне кореспонденције".

Уочи потписивања Тројног пакта, на захтев југословенске владе, предат је енглеским властима у Солуну 18. 3. 1941. године, а затим упућен на оток Маурициус и у британској интернацији задржан до 1948. године, када одлази у Аргентину – Буенос Аирес – у којем се настањује и борави до своје смрти 1961. године. У Буенос Аиресу је покренуо часопис "El Economist". Преко "листа Срба Јужне Америке", под називом "Српска Застава", политички је деловао и у емиграцији.

Напомена

Најзначајнија литература у Југославији после рата о Стојадиновићу је:

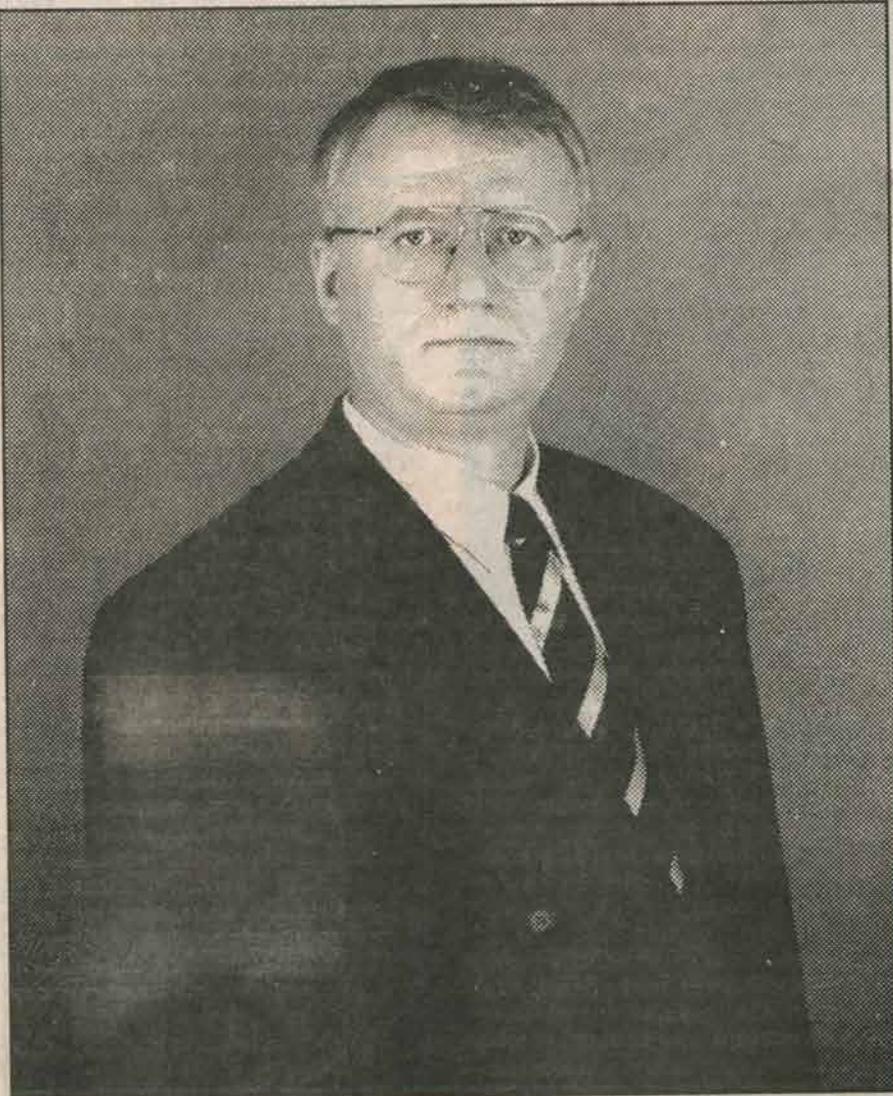
- "Ни рат, ни пакт" – Ријека 1971.
- Тодор Стојков, "Влада Милана Стојадиновића 1935–1937", Београд, 1985.
- Драган Тешић, "Југословенска радикална заједница у Србији 1935–1939", Београд, 1937.

О економском аспекту Милана Стојадиновића писали су Лазар Пешић, Обрен Благојевић, Смиљана Ђуровић и други.

О Стојадиновићу постоји још доста чланака у часописима, зборницима радова, новинским чланака и слично.

У Архиву Југославије постоји обиљан "Фонд Милана Стојадиновића" и "Централни прес биро", у коме постоји тридесетак кутија архивске грађе о Милану Стојадиновићу.

Др Бранко Надовеза

Континуитет српског радикализма: др Војислав Шешељ

је збачен са власти, Стојадиновић је био доминантна личност у југословенској политици уживљуји пуно поверење кнеза намесника. Иако је Влада Милана Стојадиновића имала у свом саставу и неколико министара Хрвата, ван ње су остали представници најјаче грађанске политичке организације у Хрватској – Хрватске сељачке странке. То је, у ствари, требало да буде један од главних задатака његове владе – постићи компромис са војством ХСС и проширити владајућу гарнитуру првачима ХСС, у чemu није успела. У званичном образложењу о оставци Стојадиновићеве владе истицани су ис-

дном пољу и јачање односа са савезницима из Балканског пакта, са тежњом да и Бугарска уђе у тај пакт; одржавање Мале Антанте у границама предвиђеним уговором".

У споразуму са Мехмедом Спахом, шефом Југословенске мусулманске организације (ЈМО) и Антоном Корошем, шефом Словенске људске странке (СЛС), оснива, 27. 8. 1935. године, нову режимску странку – Југословенску радикалну заједницу и постаје њен председник. Својим Програмом странка се изјаснила за монархију као и "за народно и државно јединство" уз поштовање сва три нације народа, њихове равноправ-.

ДОБРОДОШЛИ У ПЕТРОВЧИЋ

На 35 километара од центра Земуна у предивној сремској равници налазе се најефтинији плацеви за стамбену изградњу у Србији.

ИЗВРШНИ ОДБОР СО ЗЕМУН РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ ПЛАЦЕВА ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ У ПЕТРОВЧИЋУ

- Парцеле се уступају уз накнаду од 15 динара/м².
- Све парцеле су издвојене у појединачне плацеве за индивидуалну стамбену изградњу површине од 5 до 7 ари.
- Право учешћа на конкурсу имају сва правна и физичка лица.
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50,00 динара на жиро-рачун број: 40805-637-5-6006714 „Земунске новине”.
- Пријаве на конкурс се достављају Одељењу за имовинско-правне послове, соба број 60, на другом спрату Општине.
- Информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
- ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.

- Право учешћа на конкурсу имају сва правна и физичка лица.

- Парцеле се додељују уз надокнаду од 100 динара/м².

- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 100 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине”.

- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/ 36

У непосредној близини Беовоза, са излазом на два аутопута. Уређен је пут до насеља, а завршава се и главна улица

